

การพัฒนาผลงานศิลปะ 3 มิติ : กรณีศึกษาศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน

ปริญญาานิพนธ์

ของ

พิพัฒน์ กิระติจิระนันท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ : ศิลปะสมัยใหม่

พฤษภาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาผลงานศิลปะ 3 มิติ : กรณีศึกษาศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน

บทคัดย่อ

ของ

พีพัฒน์ กิระดิจีระนันท์

- 4 P.A. 2546

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ : ศิลปะสมัยใหม่

พฤษภาคม 2546

ปี ๒๕๔๖

พิพัฒน์ กิระติจิระนันท์.(2546). *การพัฒนาศิลปะ 3 มิติ : กรณีศึกษาศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน*.

ปริญญาโท ศป.ม. (ทัศนศิลป์ : ศิลปะสมัยใหม่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย.

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะศึกษาผลงานสร้างสรรค์ ศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน ในประเด็น แนวความคิด โครงสร้าง บริเวณว่างและสี โดยการศึกษาวิเคราะห์ผลงาน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 ภาพ แล้วนำผลจากการศึกษาวิเคราะห์ มาพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ 3 มิติ ตามแนวคิดของผู้วิจัย

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์พบว่าแนวความคิด โครงสร้าง บริเวณว่างและสี ได้เข้าสู่รูปทรงนามธรรมอย่างสมบูรณ์ ปฏิเสธทั้งธรรมชาติและอารมณ์ องค์ประกอบของการเขียนภาพคือ เส้นและสีบริสุทธิ์ โดยการใช้เส้นแบบตาราง มีการจัดวางองค์ประกอบเป็นหลัก ซึ่งประกอบด้วยเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน การสร้างสรรค์ผลงานของภาพลักษณะใหม่เรียกว่า การจัดวาง ในขณะที่มีการใช้แม่สีคือสีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาแสดงออกเกี่ยวกับสีและรูปทรง สร้างความสัมพันธ์ของภาพ บนพื้นสีขาวและความสมดุลในบริเวณว่าง จัดวางเส้น บริเวณว่างและสี เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทำให้ได้บรรยากาศของการใช้สีและเส้นตาราง

การนำเสนอเกี่ยวกับ การใช้เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน กับสิ่งที่เกิดขึ้นในศิลปะสมัยใหม่ มีเนื้อหา นำไปสู่ความสัมพันธ์ระหว่างจิตรกรรมกับสถาปัตยกรรม ศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน ซึ่งมีอิทธิพลทางวัฒนธรรมและเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญของศิลปะสมัยใหม่

จากการศึกษาวิเคราะห์ ผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าว มาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 3 มิติ ของผู้วิจัยจำนวน 21 ชิ้นงาน โดยมีวิธีการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัย สรุปได้ดังนี้คือ

แนวความคิด เป็นการนำสีขั้นพื้นฐานคือ สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาจัดวางบนพื้นภาพที่เป็นสีขาว สร้างความสัมพันธ์ที่เกิดจากโครงสร้างของเส้น บริเวณว่างและสี ความสมดุลในบริเวณว่าง โดยการใช้เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน พัฒนาการจากรูปแบบเดิม โดยการสร้างคุณภาพ ด้านเทคนิคให้ดูดีขึ้น มีการจัดองค์ประกอบเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ การใช้สีและเส้นตาราง สร้างความสัมพันธ์ของรูปทรง โครงสร้างของเส้น บริเวณว่างและสี

ในการพัฒนาผลงาน เป็นการจัดวางบนพื้นสีขาว เพื่อแสดงลักษณะเฉพาะในรูปแบบของผลงาน การจัดองค์ประกอบเพื่อสร้างความสัมพันธ์ ในเรื่องโครงสร้างของเส้น บริเวณว่างและสี ผลงานเป็นแบบนามธรรม ลักษณะของผลงานเป็นช่องตาราง สีเหลี่ยม ที่มีขนาดเล็กบ้างใหญ่บ้าง เห็นเป็นโครงสร้างภาพ มีเส้นขนานกันหลายเส้น จัดวางองค์ประกอบด้วยลายเส้นและสี โดยการใช้สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ที่เกิดจากเส้นและสีมากขึ้น เพื่อสร้างความผสมสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมและการออกแบบ การพัฒนาศิลปะทำให้เกิดความประทับใจในการสนทนา เป็นการจัดระบบอย่างมีเหตุผล คล้ายกับการกำหนดแบบร่างและเกิดเป็นมิติ เป็นสิ่งสำคัญกับแนวความคิด ในรูปแบบใหม่ และดูสอดคล้องกับแนวความคิดแบบเดิม ประทับใจในแนวความคิดของศิลปะกับเทคโนโลยี ถือเป็นสิ่งใหม่ ในการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน

3-D ART DEVELOPMENT A CASE STUDY OF PIET MONDRIAN'S DE STIJL

AN ABSTRACT

BY

PHIPHAT KEERATIJEERANAN

Presented in Partial Fulfillment of The Requirements
For The Master of Fine Arts Degree in Visual Art : Modern Art
At Srinakharinwirot University
May 2003

Phiphat Keeratijeeranan.(2003). *3-D Art Development : A Case Study of Piet Mondrian's De Stijl*.

Master Thesis M.F.A.(Visual art : Modern Art). Bangkok : Graduate School of Srinakharinwirot University. Advisors Committee: Prof.Dr.Wiroon Tangcharoen, Assist. Prof. Amnard Yensabye.

This research has aimed to study Piet Mondrian's De Stijl regarding concept, structure, space and colors through the analysis of 22 painting samples. The results have been developed into 3-D art from the researcher's concept.

The analysis results revealed that Piet Mondrian's concept, structure, space and sample developed into complete abstraction, denying both nature and emotion. His paintings were presented in the form of painting elements, comprising lines and pure colors, tables, vertical and horizontal line. Composition was used as a new image. Primary colors red, yellow and blue were used to express colors and form, to establish painting coordination as well as equilibrium on the space. Lines, space and colors were composed as his identity to express the atmosphere of colors and tables composition.

From the analysis results of Piet Mondrian's De Stijl the researcher develops 21 three dimensionnal art pieces, synthesizing his concepts, as in the summary that follows :-

The concept is developed by placing primary color red, yellow and blue on white surfaces, creating relationship from line structures space and colors. The equilibrium on space is expressed by vertical and horizontal lines, which are the techniques developed from the original ones, with some technical quality improvement. The composition has particular identity, colors and tables, discription, forms and relationship, line structure, space and colors. All of these lead to art by modern art concepts.

The art development is the composition on white space to show particular characteristics. The composition arrangement is the relationship of line structure, space and colors in abstraction forms. The art pieces are tables and squares in varions sizes, big and small, showing the picture structure with many parallel lines. The compositions of lines and colors red, yellow and blue, vertical and horizontal lines inspire more impression on the composition, composed of line and colors, create some relationship between structure architecture and design. The art development impresses the audience. The picture is artistically and confidently created with reasonable systems. It symbolizes sketches and dimensions. They are all important influences never concepts. Yet harmonizing with the original ones. Art and technology are integrated impressively, introducing new direction to create artistic pieces of work, individually improvised.

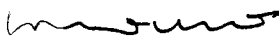
ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การพัฒนาผลงานศิลปะ 3 มิติ : กรณีศึกษาศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน

ของ
นายพิพัฒน์ กิระติจิระนันท์

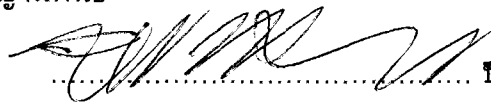
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ : ศิลปะสมัยใหม่

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

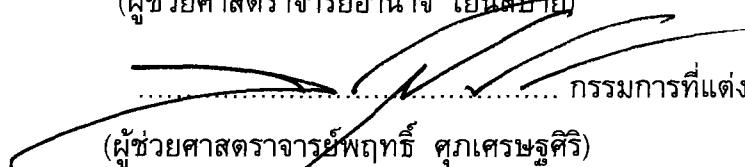

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

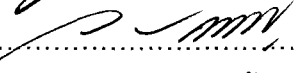
วันที่ พฤษภาคม พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาผลงานศิลปะ 3 มิติ : กรณีศึกษาศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดรีอัน ในประเด็น แนวความคิด โครงสร้าง บริเวณว่างและสี โดยการศึกษาวเคราะห์ผลงาน จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 ภาพ แล้วนำผลจากการศึกษาวเคราะห์ มาพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ 3 มิติครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาผลงาน (Research & Development) ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกทัศนศิลป์ : ศิลปะสมัยใหม่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถทำให้ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประสบความสำเร็จ และเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งใจไว้ ทั้งนี้ด้วยความเมตตากรุณา ให้คำปรึกษาแนะนำ และการสนับสนุน ส่งเสริม จากบุคคลต่าง ๆ รวมทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนตลอดมา

ขอขอบพระคุณ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้การอบรมสั่งสอน แนวคิดประสบการณ์แบบใหม่ อาทิเช่น ศาสตราจารย์พิเศษ อารี สุทธิพันธ์, ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย, ผู้ช่วยศาสตราจารย์พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ, รองศาสตราจารย์วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ

ขอขอบพระคุณ คณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้สนับสนุน ส่งเสริม อาทิเช่น รองศาสตราจารย์สมทรง สีตลาพันธ์, รองศาสตราจารย์อัศนี ชูอรุณ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤษณ์ เวียงอำพล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา, อาจารย์วัชรวิ จิวาลักษณ์

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาและครอบครัว บุญไพศาล135 ที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม อุปการะ ด้านการเงิน ซึ่งผลก่อดันอยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จ อันเป็นแรงบันดาลใจทำให้มีกำลังใจการศึกษาวิจัยและพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตลอดมา

ท้ายสุดขอขอบคุณพีต มอนดรีอัน ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะ ไว้มากมายและเป็นแนวทางให้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเรียนรู้ และนำมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ตามแนวทางของผู้วิจัยต่อไป

พิพัฒน์ กิระติจิระนันท์
พุทธศักราช 2546

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ข้อตกลงเบื้องต้น	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
บริบทสังคมและเหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับศิลปะเดอ สไตล์	6
ความหมายและความเป็นมา	6
การเปลี่ยนแปลงในประเทศเนเธอร์แลนด์	8
กระบวนแบบของศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน	12
แนวความคิดของภาพ	15
โครงสร้างของภาพ	19
สีของภาพ	21
บริเวณว่างของภาพ	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
กลุ่มตัวอย่าง ชั้นตอนที่ 1	27
กลุ่มตัวอย่าง ชั้นตอนที่ 2 และคัดเลือกภาพเพื่อนำมาวิเคราะห์	27
การวิเคราะห์ผลงานกลุ่มที่ 1	30
ผลงานชื่อ Composition in Colour A,1917.	31
ผลงานชื่อ Composition with Colour Planes No.3,1917.	31
การวิเคราะห์ผลงานกลุ่มที่ 2	32
ผลงานชื่อ Draughts Board composition light colour,1919.	34
ผลงานชื่อ Composition : Light Colour Planes with Grey Contours,1919.	34
ผลงานชื่อ Composition with Red Blue and Yellowish-Green,1920.	35
ผลงานชื่อ Composition with Red Yellow Blue and Black, 1921.	35
การวิเคราะห์ผลงานกลุ่มที่ 3	36
ผลงานชื่อ Lozenge,1921.	37
ผลงานชื่อ Composition 1 with Blue and Yellow,1925.	38
ผลงานชื่อ Lozenge with Blue,1926.	38

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
3(ต่อ)	การวิเคราะห์ผลงานกลุ่มที่ 4	39
	ผลงานชื่อ Composition 2 with Black Lines,1930.	40
	ผลงานชื่อ Composition with Two Lines,1931.	41
	ผลงานชื่อ Composition with Yellow Lines,1933.	41
	การวิเคราะห์ผลงานกลุ่มที่ 5	42
	ผลงานชื่อ Composition 2,1922.	45
	ผลงานชื่อ Composition with Red Yellow and Blue,1928.	46
	ผลงานชื่อ Composition with Red and Blue,1936.	46
	ผลงานชื่อ Composition with Blue,1937.	47
	ผลงานชื่อ Composition with Black White Yellow and Red,1939-42.	47
	ผลงานชื่อ Composition with Red Yellow and Blue,1939-42.	48
	ผลงานชื่อ New York New York,1941-42.	48
	ผลงานชื่อ New York City 1,1942.	49
	การวิเคราะห์ผลงานกลุ่มที่	49
	ผลงานชื่อ Broadway Boogie-Woogie,1942-43.	51
	ผลงานชื่อ Victory Boogie-Woogie,1943-44.(unfinished).	51
	สรุปผลการวิเคราะห์ ศิลปะเตอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน.	52
4	การพัฒนาสร้างสรรค์	59
	โครงสร้างเส้นและสี	59
	โครงสร้างเส้นและระนาบ	59
	โครงสร้างเส้น สีและระนาบ	60
	โครงสร้างเส้น สีและบริเวณว่าง	60
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 1, 2546.	61
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 2, 2546.	62
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 3, 2546.	62
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 4, 2546.	63
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 5, 2546.	63
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 6, 2546.	64
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 7, 2546.	64
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 8, 2546.	65
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 9, 2546.	65
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 10, 2546.	66
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 1, 2546.	66
	ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 2, 2546.	67

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4(ต่อ)	
ผลงานชื่อ องค์กรประกอบเส้นและระนาบ 3, 2546.	67
ผลงานชื่อ องค์กรประกอบเส้น สีและระนาบ 1, 2546.	68
ผลงานชื่อ องค์กรประกอบเส้น สีและระนาบ 2, 2546.	69
ผลงานชื่อ องค์กรประกอบเส้น สีและระนาบ 3, 2546.	70
ผลงานชื่อ องค์กรประกอบเส้น สีและระนาบ 4, 2546.	71
ผลงานชื่อ องค์กรประกอบเส้น สีและระนาบ 5, 2546.	72
ผลงานชื่อ องค์กรประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 1, 2546.	73
ผลงานชื่อ องค์กรประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 2, 2546.	74
ผลงานชื่อ องค์กรประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 3, 2546.	75
5	
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	77
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	77
ความสำคัญของการวิจัย	77
ขอบเขตของการวิจัย	77
สรุปผลการศึกษาวิจัย	80
อภิปรายผล	82
ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	86
ประวัติย่อผู้วิจัย	93

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ผลงานชื่อ Composition in Colour A,1917.	31
2 ผลงานชื่อ Composition with Colour Planes No.3,1917.	31
3 ผลงานชื่อ Draughts Board composition light colour,1919.	34
4 ผลงานชื่อ Composition : Light Colour Planes with Grey Contours,1919.	34
5 ผลงานชื่อ Composition with Red Blue and Yellowish-Green,1920.	35
6 ผลงานชื่อ Composition with Red Yellow Blue and Black, 1921.	35
7 ผลงานชื่อ Lozenge,1921.	37
8 ผลงานชื่อ Composition 1 with Blue and Yellow,1925.	38
9 ผลงานชื่อ Lozenge with Blue,1926.	38
10 ผลงานชื่อ Composition 2 with Black Lines,1930.	40
11 ผลงานชื่อ Composition with Two Lines,1931.	41
12 ผลงานชื่อ Composition with Yellow Lines,1933.	41
13 ผลงานชื่อ Composition 2,1922.	45
14 ผลงานชื่อ Composition with Red Yellow and Blue,1928.	46
15 ผลงานชื่อ Composition with Red and Blue,1936.	46
16 ผลงานชื่อ Composition with Blue,1937.	47
17 ผลงานชื่อ Composition with Black White Yellow and Red,1939-42.	47
18 ผลงานชื่อ Composition with Red Yellow and Blue,1939-42.	48
19 ผลงานชื่อ New York New York,1941-42.	48
20 ผลงานชื่อ New York City 1,1942.	49
21 ผลงานชื่อ Broadway Boogie-Woogie,1942-43.	51
22 ผลงานชื่อ Victory Boogie-Woogie,1943-44.(unfinished)	51
23 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 1, 2546.	61
24 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 2, 2546.	62
25 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 3, 2546.	62
26 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 4, 2546.	63
27 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 5, 2546.	63
28 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 6, 2546.	64
29 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 7, 2546.	64
30 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 8, 2546.	65
31 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 9, 2546.	65
32 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 10, 2546.	66
33 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 1, 2546.	66
34 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 2, 2546.	67
35 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 3, 2546.	67

บัญชีภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
36 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 1, 2546.	68
37 ภาพประกอบ 37 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ	68
38 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 2, 2546.	69
39 ภาพประกอบ 39 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ	69
40 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 3, 2546.	70
41 ภาพประกอบ 41 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ	70
42 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 4, 2546.	71
43 ภาพประกอบ 43 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ	71
44 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 5, 2546.	72
45 ภาพประกอบ 45 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ.....	72
46 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 1, 2546.	73
47 ภาพประกอบ 47 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ	73
48 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 2, 2546.	74
49 ภาพประกอบ 49 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ	74
50 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 3, 2546.	75
51 ภาพประกอบ 51 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ	75
52 ภาพประกอบ 52 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ	76

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงรูปแบบศิลปะและเหตุการณ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ศิลปินรวมกลุ่มกันเพื่อกำหนดแนวคิดการทำงานเป็นเหตุให้เกิดลัทธิแนวใหม่มากมายโดยมีกลุ่มศิลปินประเทศทางยุโรปและอเมริกาเป็นศูนย์กลางของการเปลี่ยนแปลงเช่น ลัทธิโฟวิสม์ (Fauvism) เอกซเพรสชันนิสม์(Expressionism) คิวบิสม์(Cubism) ฟิวเจอร์ริสม์(Futurism) ศิลปะนามธรรม (Abstract Art) ซูพรีมาติสม์(Suprematism) คอนสตรัคติวิสม์(Constructivism) รายนอนิสม์(Rayonism) ดาดาอิสม์(Dadaism) เซอร์เรียลลิสม์(Surrealism) ศิลปะเดอ สไตล์(De Stijl) นีโอ พลาสติซิสม์(Neo Plasticism) เพียวริสม์(Purism) โซเชียลลิสม์ เรียลลิสม์(Socialist Realism) เป็นต้น กลุ่มที่กล่าวมานี้จัดอยู่ในยุคที่เรียกว่า ศิลปะสมัยใหม่(Modern Art)

ศิลปะเดอ สไตล์(De Stijl) เป็นภาษาดัตช์ หมายถึง กระบวนแบบ ซึ่งแสดงให้เห็นการเคลื่อนไหวของศิลปะแบบสมัยใหม่ ในการสร้างประวัติศาสตร์ศิลปะ และเป็นสิ่งที่จำเป็น ในการจัดโครงสร้าง ทำให้เกิดเป็นสัญลักษณ์คลุมเครือ เกี่ยวกับหลักจริยธรรมของสังคม ที่มีลักษณะเฉพาะ โครงสร้างขององค์ประกอบมองเห็นเป็นองค์รวมไม่แบ่งแยก ซึ่งนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างมนุษย์และจักรวาล องค์ประกอบใช้การสร้างรูปแบบ ที่เป็นอุดมคติของโลกใหม่ โดยผ่านงานจิตรกรรม, งานประติมากรรม และสถาปัตยกรรมที่มีความเชื่อ แตกต่างไปจากศิลปะในยุคเดียวกัน อย่างเช่นลัทธิของ คิวบิสม์, ฟิวเจอร์ริสม์, เซอร์เรียลลิสม์ หรือสถาบันเบาเฮาส์ สมาชิกในกลุ่มรวมตัวกัน โดยมีจิตรกร, ประติมากร, นักออกแบบ, สถาปนิก, นักเขียน และนักโฆษณา วิรุณ ตั้งเจริญ ได้กล่าวถึง อิทธิพลแนวความคิด...ที่มีบทบาทขึ้น และมุ่งเน้นความงามเชิงอุดมคติ โดยเฉพาะรูปทรงที่เรียบง่ายที่สุด เช่น รูปทรงเรขาคณิต, เส้นตรง, ระนาบและสี ...ได้ส่งผลไปสู่การตื่นตัวในความงามแบบใหม่ เพื่อสังคมใหม่ โดยนำเสนอผลงานผ่านทางนิตยสาร (วิรุณ ตั้งเจริญ,2539: 77) ในขณะที่ กัจจกร สุนพงษ์ศรี ได้กล่าวถึง กลุ่มและลัทธิศิลปะ ที่มีบทบาทภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งมีอิทธิพลด้านแนวความคิดทางศิลปะอย่างมาก ต่อวงการจิตรกรรม ประติมากรรมและสถาปัตยกรรม...ชื่อของนิตยสารเดอ สไตล์ นำมาใช้เรียกเป็นชื่อกลุ่มศิลปินและสถาปนิก ศิลปิน...มีแนวทางการสร้างงานตามคตินิยมแบบนามธรรม โดยการใช้พื้นผิวที่เรียบและเส้นง่าย ๆ... ส่วนการใช้สี ก็มีเจตนาเพื่อมาใช้ในการตกแต่ง และเพื่อช่วยให้ สถาปัตยกรรมดูสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (กัจจกร สุนพงษ์ศรี, 2523. 277-278) ในขณะที่ วิรุณ ตั้งเจริญ ได้กล่าวถึงศิลปินฟิต มอนดริอัน...เป็นหนึ่งในผู้ร่วมกันก่อตั้งนิตยสาร เมื่อปีค.ศ.1917 ซึ่งได้สนับสนุนเผยแพร่หลักการ ของลัทธิรูปทรงแนวใหม่อย่างจริงจัง พร้อมทั้งประกาศหลักการของศิลปะเดอ สไตล์ โดยเฉพาะผลงาน ได้ก้าวเข้าสู่ รูปทรงนามธรรมใหม่อย่างสมบูรณ์คือ การแสดงรูปทรงสี่เหลี่ยม...ปฏิเสธรวมชาติและอารมณ์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นแนวนามธรรม...แนวคิดปรัชญาและผลงาน ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในเวลาต่อมา ผลงานด้านจิตรกรรมส่วนใหญ่...จะหมายถึง ผลงานของฟิต มอนดริอัน โดยใช้รูปทรงเรขาคณิต และใช้ความตรงข้ามกันของ เส้นสีดำบนพื้นสีขาว... การใช้สีปฐมภูมิคือ สีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน ...ศิลปินและสถาปนิกในกลุ่มได้ทดลองวิธีการ...ซึ่งเป็นที่สนใจอย่างมาก ผลงานบางชิ้นของกลุ่ม...มีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ และศิลปะแบบนามธรรม จะเห็นได้ว่าศิลปะเดอ สไตล์ มีการพัฒนา...นำเสนอแนวความคิดรูปแบบผลงานแนวใหม่ ซึ่งเปรียบเสมือนตัวแทนของ ศิลปะกระบวนแบบใหม่ (วิรุณ ตั้งเจริญ,2539: 78)

การสร้างงานศิลปะตามแนวความคิดใหม่ ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมความรู้สึก ในความงามของศิลปะในแบบใหม่ สื่อสารไปสู่สังคม เป็นความงามของรูปทรงพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นความเรียบง่ายอย่างมีชั้นเชิง ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะอย่างเหมาะสม และมุ่งแสวงหาแนวความคิด รวมไปถึงมูลเหตุปัจจัยที่มีผลกับการสร้างงาน ที่นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ ระหว่าง แนวความคิดกับการสร้างผลงานในรูปทรงใหม่ ที่มีรูปแบบลักษณะเฉพาะ โดยมีที่มาจากพื้นฐานของแนวความคิด, โครงสร้าง, สีและบริเวณว่าง จึงเป็นเหตุให้เกิดความสนใจ ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่มีลักษณะเฉพาะ โดยการนำมาสรุปวิเคราะห์ และนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ นำมาเป็นแนวทาง ในการพัฒนาผลงานศิลปะ ในรูปแบบและบริบทของผู้วิจัยต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อที่จะทำการศึกษาวិเคราะห์ กระบวนแบบศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน ในช่วงตั้งแต่ปีค.ศ.1917-1944 เกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้
 - 1.1 แนวความคิดของภาพ
 - 1.2 โครงสร้างของภาพ
 - 1.3 สีของภาพ
 - 1.4 บริเวณว่างของภาพ
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าวิจัย มาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 3 มิติ ให้เป็นรูปแบบตามแนวทาง และบริบทของผู้วิจัย

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาที่มาเกี่ยวกับศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน
2. นำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าวิจัย มาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานตามแนวทางของผู้วิจัย
3. เพื่อประโยชน์การศึกษาค้นคว้าวิจัย ในเรื่องของการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งนำมาใช้พัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาวิเคราะห์ กระบวนแบบศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน ในช่วงปีค.ศ.1917-1944 เกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้
 - 1.1 แนวความคิดของภาพ
 - 1.2 โครงสร้างของภาพ
 - 1.3 สีของภาพ
 - 1.4 บริเวณว่างของภาพ
2. ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ภาพผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน ซึ่งเป็นภาพผลงานที่ปรากฏอย่างแพร่หลายในหนังสือศิลปะ โดยคัดเลือกภาพในช่วงปีค.ศ.1917-1944 จำนวน 39 ภาพ แล้วคัดเลือกเป็นตัวแทนกลุ่มจำนวน 22 ภาพ โดยแบ่งลักษณะการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ไว้เป็น 6 กลุ่มดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 โครงสร้างของภาพ มืองค์ประกอบของสีและบริเวณว่าง เป็นหลัก
ผลงานชื่อ 1. Composition in Colour A,1917.
oil on canvas, 50x44 cm.

- ผลงานชื่อ 2. Composition with Colour Planes No.3,1917.
oil on canvas, 48x61 cm.
- กลุ่มที่ 2 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้นและสี เป็นหลัก
- ผลงานชื่อ 3. Draughts Board composition light colour,1919.
oil on canvas, 86x106 cm.
- ผลงานชื่อ 4. Composition :Light Colour Planes with Grey Contours,1919.
oil on canvas, 49x49 cm.
- ผลงานชื่อ 5. Composition with Red, Blue and Yellowish-Green,1920.
oil on canvas, 67x57 cm.
- ผลงานชื่อ 6. Composition with Red, Yellow, Blue and Black, 1921.
oil on canvas, 59.5x59.5 cm.
- กลุ่มที่ 3 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก
- ผลงานชื่อ 7. Lozenge,1921.
oil on canvas, Diagonal 84.5 cm.
- ผลงานชื่อ 8. Composition 1 with Blue and Yellow,1925.
oil on canvas, Diagonal 112 cm.
- ผลงานชื่อ 9. Lozenge with Blue,1926.
oil on canvas, Diagonal 85 cm.
- กลุ่มที่ 4 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้นและบริเวณว่าง เป็นหลัก
- ผลงานชื่อ 10. Composition 2 with Black Lines,1930.
oil on canvas, 50x51 cm.
- ผลงานชื่อ 11. Composition with Two Lines,1931.
oil on canvas, Diagonal 114 cm.
- ผลงานชื่อ 12. Composition with Yellow Lines,1933.
oil on canvas, Diagonal 133 cm.
- กลุ่มที่ 5 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก
- ผลงานชื่อ 13. Composition 2,1922.
oil on canvas, 55.5X53.5 cm.
- ผลงานชื่อ 14. Composition with Red, Yellow and Blue,1928.
oil on canvas, 42.2X45 cm.
- ผลงานชื่อ 15. Composition with Red and Blue,1936.
oil on canvas, 98.5X80.3 cm.
- ผลงานชื่อ 16. Composition with Blue,1937.
oil on canvas, 80X77 cm.
- ผลงานชื่อ 17. Composition with Black, White, Yellow and Red,1939-42.
oil on canvas, 79.3X73.5 cm.
- ผลงานชื่อ 18. Composition with Red, Yellow and Blue,1939-42.
oil on canvas, 72X69 cm.

ผลงานชื่อ 19. New York, New York, 1941-42.

oil on canvas, 94X92 cm.

ผลงานชื่อ 20. New York City 1, 1942.

oil on canvas, 119.3X114.2 cm.

กลุ่มที่ 6 โครงสร้างของภาพ ม็องค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 21. Broadway Boogie-Woogie, 1942-43.

oil on canvas, 127X127 cm.

ผลงานชื่อ 22. Victory Boogie-Woogie, 1943-44. (unfinished)

oil and paper on canvas, Diagonal 117.5 cm.

3. นำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าวิจัย ภาพผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของมอนดริอัน ในครั้งนี้ นำมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 3 มิติ ให้เป็นผลงานตามแนวทางของผู้วิจัยต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการศึกษาค้นคว้า วิจัย เป็นการวิเคราะห์ ภาพผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน ช่วงปีค.ศ. 1917-1944 ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากภาพในหนังสือทั้งในและต่างประเทศ โดยถือว่าเป็นพื้นฐานรอง

คำนิยามคำศัพท์

กระบวนแบบ	หมายถึง	การสร้างงาน ที่มีแบบแผนแสดงถึงการพัฒนา และลักษณะเด่นเฉพาะของศิลปิน ที่สร้างงาน อย่างมีระบบ
การสร้างสรรค์	หมายถึง	การทำให้เกิดสิ่งใหม่ สร้างขึ้นมีลักษณะเฉพาะเป็นต้นแบบทางใดทางหนึ่ง ไม่ซ้ำกับสิ่งที่เคยมีอยู่แล้วพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น
การพัฒนาศิลปะ	หมายถึง	การสร้างผลงานที่มีลักษณะเฉพาะ เกิดรูปแบบที่ส่งเสริมกับลักษณะเดิม โดยนำมาสร้างงานให้ดูสมบูรณ์ขึ้น
แนวความคิด	หมายถึง	ที่มาของพื้นฐานทางความคิดและความเชื่อ ที่ได้พบจากบริบทสังคม ที่มีต่อสิ่งนั้นนำมาสร้างงานศิลปะ
โครงสร้าง	หมายถึง	โครงสร้างของภาพ ที่นำมาใช้เป็นกลวิธี ในการสร้างผลงาน เช่นโครงสร้างของเส้น โครงสร้างของสี
สี	หมายถึง	สีของภาพ ที่เป็นวัสดุอย่างหนึ่ง ในการสร้างงาน ที่สามารถแสดงออกให้เห็นจากการมองและทำให้ผลงานดูสมบูรณ์
บริเวณว่าง	หมายถึง	บริเวณว่างของภาพ ที่เกิดจากพื้นที่ภายในและภายนอกเป็นที่ว่าง ปรากฏในผลงานหรือในอากาศเกิดจังหวะการมอง
นีโอ พลาสติคิสม์	หมายถึง	ลัทธิรูปทรงแนวใหม่มีลักษณะนามธรรม เน้นความเรียบง่าย ใช้แม่สีเป็นหลักสำคัญ
ศิลปะเดอ สไตล์	หมายถึง	ศิลปะแนวคิดกระบวนแบบใหม่ ช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ที่เกิดขึ้นในประเทศเนเธอร์แลนด์
ศิลปะนามธรรม	หมายถึง	แบบอย่างของศิลปะที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ สิ่งที่ไม่มียุทธศิลป์ โดยแสดงความรู้สึกของมนุษย์ ต่อธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือศิลปะทั้งในและต่างประเทศ โดยรวบรวมภาพผลงานศิลปะเดอ สไตล์ ของพีต มอนดริอัน ในช่วงปีค.ศ.1917-1944 โดยคัดเลือกภาพในช่วงปีค.ศ.1917-1944 มีจำนวน 39 ภาพ แล้วคัดเลือกเป็นตัวแทนกลุ่มจำนวน 22 ภาพ เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ผลงาน ในประเด็นของแนวความคิด, โครงสร้าง, สีและบริเวณว่าง

2. ศึกษาจากแหล่งข้อมูลหนังสือศิลปะทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาแหล่งข้อมูลจาก

- 2.1 สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2.2 ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2.3 สำนักวิทยบริการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- 2.4 ห้องสมุดคณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- 2.5 ห้องสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 2.6 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ปรึกษาทางด้านศิลปะ

3. การวิเคราะห์ภาพผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอันจำนวน 22 ภาพ ในประเด็น

- 3.1 แนวความคิดของภาพ
- 3.2 โครงสร้างของภาพ
- 3.3 สีของภาพ
- 3.4 บริเวณว่างของภาพ

4. นำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าวิจัย นำมาพัฒนาสร้างสรรค์ให้เป็นผลงานศิลปะ ตามรูปแบบ และบริบทของผู้วิจัย

5. สรุป เรียบเรียงรายงานผล การศึกษาค้นคว้าวิจัย ผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน นำมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 3 มิติ ให้เป็นผลงานตามแนวทางของผู้วิจัยต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ทำการแยกประเภทข้อมูลเอกสารและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้เป็นหัวข้อต่างๆ ตามขอบเขตการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. บริบทสังคมและเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับศิลปะเดอ สไตล์
 - 1.1 ความหมายและความเป็นมา
 - 1.2 การเปลี่ยนแปลงในประเทศเนเธอร์แลนด์
2. กระบวนแบบศิลปะเดอ สไตล์ของฟิต มอนดริอัน
 - 2.1 แนวความคิดของภาพ
 - 2.2 โครงสร้างของภาพ
 - 2.3 สีของภาพ
 - 2.4 บริเวณว่างของภาพ

1. บริบทสังคมและเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับศิลปะเดอ สไตล์

1.1 ความหมาย และความเป็นมา

ศิลปะเดอ สไตล์(De Stijl) เป็นภาษาดัตช์ ภาษาอังกฤษใช้คำว่า The Style หมายถึง กระบวนแบบที่แสดงให้เห็นการเคลื่อนไหวศิลปะแบบสมัยใหม่ ในการสร้างประวัติศาสตร์ศิลปะ ช่วงแรกของศตวรรษที่ 20 ซึ่งไม่ใช่ศิลปะในกลุ่มลัทธิที่ความเชื่อ ในลักษณะสิ่งๆเดียวเหมือนแบบอย่างของลัทธิ คิวบิสม์ ฟิวเจอร์นิสม์ เซอร์เรียลลิสม์ หรือสถาบันศิลปะและการออกแบบอย่างสถาบันเบาเฮาส์ เป็นสมาชิกกลุ่ม...ที่เกิดจากการรวมตัวกันหรือกล่าวได้ว่า เป็นโครงการที่จัดตั้งโดยจิตรกร, ประติมากร, นักออกแบบ, สถาปนิก, นักเขียน และนักโฆษณาชาวดัตช์ ในช่วงปีค.ศ.1917 ซึ่งนำโดย ดูเอสเบอร์ก และฟิต มอนดริอัน

นอร์เบิร์ต(Lynton Norbert) ได้กล่าวถึง ศิลปะเดอ สไตล์ หมายถึง กระบวนแบบ ในภาษาและลักษณะของดัตช์ ไม่ใช่รูปแบบทั่วไป นอกจากนี้คำว่า Stijl ยังมีความหมายถึง Post, Jamb หรือ Support ในบางส่วนหมายถึง องค์ประกอบของเส้นตรง ที่จัดวางแบบไขว้กันในงานทำตู้หรืองานไม้...ที่มีกระบวนแบบสมาชิกกลุ่มให้ความหมายไว้ว่า ศิลปะเดอ สไตล์ ไม่ได้มองเห็นอย่างผิวเผิน ...แต่มองเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดโครงสร้าง ทำให้เกิดเป็นสัญลักษณ์มุ่มมอง เกี่ยวกับหลักจริยธรรมของสังคม ที่มีลักษณะเฉพาะ โครงสร้างขององค์ประกอบ...มองเห็นเป็นองค์รวมไม่แบ่งแยก ...สิ่งเหล่านี้นำไปสู่ การสร้างสัญลักษณ์ความสัมพันธ์ระหว่างคนและจักรวาลหรือคนกับส่วนรวม การแยกส่วนและการรวม องค์ประกอบให้เป็นโครงสร้างใหม่ๆ ไม่ซ้ำเดิม...ซึ่งเป็นจุดเด่นซึ่งความเป็นศิลปะเดอ สไตล์ องค์ประกอบถูกใช้ในการสร้างรูปแบบที่เป็นอุดมคติของโลกใหม่...โดยผ่านงานเฟอร์นิเจอร์ งานประติมากรรม การออกแบบตกแต่งภายใน และสถาปัตยกรรม ในขณะที่องค์ประกอบ ที่เกี่ยวกับมิติที่ใกล้เคียงกัน...ถูกใช้ในเชิงสัญลักษณ์ที่คล้ายๆกันคือ การเขียนรูปและงานกราฟิกดีไซน์ (Norbert.1989:9) ...ในขณะที่ วอร์เคอร์(Carsten Peter Warncke)ได้กล่าวถึง ศิลปะเดอ สไตล์ เกิดขึ้นโดยศิลปิน สถาปนิกและนักออกแบบ ได้มีการตีพิมพ์เป็นภาษาดัตช์ ภาษาอังกฤษและภาษาเยอรมนี โดยมี ดูเอสเบอร์ก เป็นผู้คิดชื่อขึ้นมา คำว่า เดอ สไตล์ หมายถึง แนวทางตรงไปตรงมา นอกจากนี้ยังหมายถึง เส้นตรง ลักษณะที่ตรงไปตรงมา ส่วนความแตกต่างระหว่าง คำว่า De Stijl และ Wendingen ในภาษาดัตช์คำว่า Wendingen มีความหมายว่า การหวนกลับในการเขียนของศิลปิน ที่เขียน

เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ศิลปะสมัยใหม่ มักได้รับการกล่าวถึง เมื่อการเขียนปรากฏขึ้นออกมาครั้งแรกไม่ได้รับการตอบรับอย่างที่คาดหวัง เมื่อเรื่องของศิลปะเดอ สไตล์ ได้รับการเปิดเผยในนิตยสาร เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมที่ชื่อ Bouwkundig Weekblad ในปีค.ศ.1917 มีข้อถกเถียงของศิลปะให้แนวทาง ต่อการเกิดความเพ้อฝัน เช่น นัยที่เลื่อนลาง ซึ่งเป็นความคิดที่ไม่สามารถยอมรับได้โดยปราศจากคำถามเช่น อะไรคือความคิดที่แท้จริง, อะไรคือความหมายทั้งหมด, ไม่มีข้อมูลที่จะอธิบายได้ สิ่งนี้คล้ายๆกับเสียงติดขัด ของนักวิจารณ์และนักประวัติศาสตร์ศิลปะ หลักการของศิลปะเดอ สไตล์ ศิลปินไม่ได้เขียนเกี่ยวกับศิลปะ แต่เขียนจากภายในของศิลปะ การวาดภาพและการเขียนหนังสือ ต่างก็เป็นเรื่องราวที่สามารถถูกวิจารณ์ได้ แต่การเขียนหนังสือของศิลปิน ไม่ได้รับการเชื่อถือในถ้อยคำ แต่การวาดภาพ สามารถวิเคราะห์ถึงหลักการที่เป็นจริงหรือกฎที่แน่นอนได้(Warncke. 1994:9)

วิรุณ ตั้งเจริญ ได้กล่าวถึง ความหมายและความป็นมาของศิลปะเดอ สไตล์ ที่มีบทบาทสำคัญ และมุ่งเน้นความงามในเชิงอุดมคติ... โดยเฉพาะรูปทรงที่เรียบง่ายที่สุด เช่น รูปทรงเรขาคณิต, เส้นตรง, ระนาบและสี่เหลี่ยมมุมฉาก... อุดมคติความงาม ส่งผลไปสู่งานจิตรกรรม, ประติมากรรม, สถาปัตยกรรม, งานช่าง และงานออกแบบ... การตื่นตัวในความงามแบบใหม่เพื่อสังคมใหม่ ได้ส่งผลมาสู่การรวมตัวของศิลปินและนักออกแบบในเยอรมนี... ซึ่งในช่วงระหว่างปีค.ศ.1914-1918 เกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 และเมื่อเหตุการณ์ต่างๆเริ่มสงบลง ประเทศทางยุโรป เต็มไปด้วยวีรกรรมของสงคราม เศรษฐกิจตกต่ำ เกิดภาวะเสื่อมโทรมทางด้านจิตใจ... ศิลปินของแต่ละกลุ่มลัทธิ จึงนำเสนอแนวคิดต่างๆขึ้นมา เพื่อนำไปสู่ความรู้ทางวิชาการ และปฏิบัติการต่อสังคม ศิลปะแนวใหม่ที่เกิดขึ้นในยุคนั้น ได้พัฒนารูปแบบ ตามแนวความคิดของแต่ละกลุ่ม ขณะเดียวกันในประเทศเนเธอร์แลนด์ ศิลปินได้รวมตัวกัน โดยพยายามนำเสนอผลงานผ่านทางนิตยสาร เดอ สไตล์ ซึ่งตีพิมพ์ฉบับแรกในปีค.ศ.1917 โดยทั่วไปจะเรียกศิลปะกลุ่มนี้ว่า ศิลปะเดอ สไตล์ มีความหมายมาจากคำว่า ศิลปะกระบวนแบบนิยม (วิรุณ ตั้งเจริญ,2539: 77) ...ในขณะที่ ก่าจร สุนพงษ์ศรี กล่าวถึงความป็นมาของกลุ่มลัทธิศิลปะเดอ สไตล์ ที่มีบทบาทภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยมีจิตรกรชาวดัชต์ ชื่อ ดูเอสเบิร์ก ได้ร่วมมือกับ พีต มอนดริอัน ออกนิตยสารเดอ สไตล์ ขึ้นในปีค.ศ.1917 ปฏิบัติเรื่อยมาจนถึงปีค.ศ.1928 ...บทบาทสำคัญของนิตยสาร และศิลปินกลุ่มนี้ นับว่า มีอิทธิพลด้านความคิดของศิลปะอย่างมาก ต่อวงการจิตรกรรม ประติมากรรมและสถาปัตยกรรม ชื่อของนิตยสาร ก็นำมาใช้เรียกเป็นชื่อกลุ่มศิลปินและสถาปนิก... ผลงานของศิลปินกลุ่มนี้ มีแนวทางการสร้างผลงานตามคตินิยมแบบนามธรรม มีการแสดงออกทั้งทางด้านรูปทรง ...จากการสร้างขึ้นโดยส่วนตัว และได้นำแรงดลใจมาจากธรรมชาติ... ส่วนทางด้านกลุ่มสถาปนิก ส่วนใหญ่นิยมชมชอบในลัทธิคิวิวิสม์ ...ส่วนการใช้สี มีเจตนาเพื่อมาใช้ในการตกแต่ง และเพื่อให้สถาปัตยกรรมดูสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (ก่าจร สุนพงษ์ศรี. 2523. 277-278)

นอร์เบิร์ต(Lynton Norbert) ได้กล่าวถึง ความเป็นมาของผู้นำกลุ่มศิลปะเดอ สไตล์ ...ในขณะนั้นมีทั้งจิตรกร, ประติมากร, สถาปนิกและนักออกแบบ ที่เข้าร่วมอุดมการณ์... กลุ่มศิลปินของศิลปะเดอ สไตล์ มีความเชื่อและปรัชญาสร้างสรรค์ ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง... สมาชิกไม่ค่อยรู้จักกัน และไม่เคยร่วมแสดงงานด้วยกัน ไม่มีรูปถ่ายรวมกันของสมาชิกในกลุ่ม... มีอยู่งานเดียวที่จัดแสดงในนามกลุ่ม ที่จัดขึ้นในประเทศฝรั่งเศส เป็นการจัดแสดง ทางสถาปัตยกรรมและงานตกแต่งภายใน อุดมคติและรูปแบบเชื่อมโยงระหว่างศิลปินกับสถาปนิก สร้างงานศิลปะที่มีรูปแบบเฉพาะ ...ในขณะนิตยสาร เน้นความสำคัญที่จะเป็นนิตยสารชั้นนำ... แนวคิดของศิลปะได้แพร่ขยายไปทั่ว เนเธอร์แลนด์และต่างประเทศ และถูกจัดว่าเป็นการเคลื่อนไหวรูปแบบใหม่ หรือวิธีการใหม่... ได้รับการยอมรับว่ามีบทบาทสำคัญ แสดงถึงความพยายามในการสร้างรูปแบบใหม่ ที่เป็นชาตินิยมในประเทศที่วางตัวเป็นกลาง ระหว่างความขัดแย้งของประเทศในยุโรป ทำให้เกิดอุดมคติเกี่ยวกับวัฒนธรรม เนื่องจากศิลปินและสถาปนิกมองอนาคตและวัฒนธรรมประเพณีของตน

พร้อมทั้งสร้างบทบาทความคิดขึ้นใหม่ที่ว่า ประเทศควรกำหนดสถานะของตน กับการสร้างวัฒนธรรมในกลุ่มยุโรปสมัยใหม่ (Norbert.1989:12-16)

วิรุณ ตั้งเจริญ ได้กล่าวถึงศิลปินฟิต มอนดรีอัน ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ร่วมกันก่อตั้งนิตยสารเดอ สไตล์ เมื่อปีค.ศ.1917 ซึ่งได้สนับสนุนเผยแพร่หลักการ ของลัทธิรูปทรงแนวใหม่อย่างจริงจัง พร้อมทั้งประกาศหลักการของศิลปะเดอ สไตล์... ผลงานได้ก้าวเข้าสู่ รูปทรงนามธรรมใหม่อย่างสมบูรณ์ คือ การแสดงรูปทรง สีเหลี่ยม... แม่สีและเส้นดำ ปฏิเสธธรรมชาติและอารมณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแนวนามธรรม... แนวคิดปรัชญา และผลงาน ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในเวลาต่อมา ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญและมีอิทธิพล ต่อการสร้างงานศิลปะทางทัศนศิลป์ ของนักคิดสมัยใหม่... ผลงานด้านจิตรกรรมของศิลปะเดอ สไตล์ ส่วนใหญ่จะหมายถึง ผลงานของฟิต มอนดรีอัน... โดยใช้รูปทรงเรขาคณิต และใช้ความตรงข้ามกัน ของเส้นสีดำบนภาพ และพื้นสีขาว ใช้สีปฐมภูมิคือ สีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน... ผลงานบางชิ้นของสมาชิกในกลุ่ม ที่สื่อไปถึงความเป็นศิลปะเดอ สไตล์ เช่น การจัดวางองค์ประกอบของดูเอสเบิร์ก งานเฟอร์นีเจอร์และออกแบบอาคารของริอทเวิลด์ และงานตกแต่งหน้าร้านของอวาร์ด... ศิลปินและสถาปนิกในกลุ่มได้ทดลองวิธีการ ซึ่งเป็นที่สนใจอย่างมาก ผลงานบางชิ้นของกลุ่ม... มีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ และศิลปะแบบนามธรรม จะเห็นได้ว่าศิลปะเดอ สไตล์ มีการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงาน และนำเสนอแนวคิดรูปแบบผลงานแนวใหม่ ซึ่งเปรียบเสมือนตัวแทน ศิลปะกระบวนแบบใหม่ (วิรุณ ตั้งเจริญ.2539: 78)

1.2 การเปลี่ยนแปลงในประเทศเนเธอร์แลนด์

ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เหตุการณ์ต่างๆเกิดขึ้นมากมายในยุโรป เป็นเหตุให้มีการเปลี่ยนแปลงในประเทศเนเธอร์แลนด์... ประชากรอพยพจากชนบทเข้าสู่เมือง เป็นผลมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วทางอุตสาหกรรมของยุโรป มีการแข่งขันเพื่อเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม... อัมสเตอร์ดัมเป็นเมืองท่าระหว่างประเทศ ที่ทันสมัยและเป็นเมืองแห่งการผลิต ที่เกี่ยวข้องกับน้ำมันและโรงงานปิโตรเคมี ขณะนั้นประเทศเนเธอร์แลนด์ ...ได้ก้าวเข้าสู่การปรับตัว เพื่อเป็นศูนย์กลาง ทางการธนาคาร, การตลาด, การแลกเปลี่ยนสินค้า, การผลิตสินค้า, การบริการและอุตสาหกรรม...การขยายตัวขึ้นตามฝั่งทะเล จากเมืองรอตเตอร์ดัมไปยังเมืองอัมสเตอร์ดัม และรวมกระทั่งเมืองยูเทรน ...การค้ากับอเมริกาเข้าไปสู่ภาพลักษณ์ใหม่ รูปแบบทางสถาปัตยกรรมถูกพัฒนาเป็นแบบสมัยใหม่ เป็นการกลับมาในการสร้างสัญลักษณ์ และความเป็นสมัยใหม่ของประเทศเนเธอร์แลนด์

กัจจร สุนพงษ์ศรี ได้กล่าวถึง ศิลปะกับการเปลี่ยนแปลงในประเทศเนเธอร์แลนด์ ที่มีบทบาทในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ของศิลปะเดอ สไตล์ ที่พยายามเสนอเงื่อนไข, แนวความคิดของศิลปินแต่ละคนในกลุ่มสมาชิก... เพื่อผลทางด้านวิชาความรู้ และในแง่ที่เป็นปฏิภิกิริยาต่อสังคม โดยการออกนิตยสารศิลปะเดอ สไตล์ ขึ้นในปีค.ศ.1917... นิตยสารฉบับนี้กลายเป็นตัวแทน, เป็นกระบอกเสียงของศิลปะแบบหนึ่ง ต่อมาศิลปินในกลุ่มที่เรียกตัวเองว่าลัทธินีโอ พลาสติคิสม์ ...และได้รับกลุ่มดาดาอิสม์ บางคนเช่น อาร์พ, ซวิทเทอร์ส และฟรังซ์ คุปกา... ทำให้ความเคลื่อนไหวของกลุ่มกว้างขวางขึ้น บทบาทสำคัญและศิลปินร่วมกลุ่ม นับว่ามีอิทธิพลทางด้านความคิด ต้องวงการทางศิลปะเป็นอย่างมาก... ชื่อของนิตยสารนำมาใช้เรียก เป็นชื่อกลุ่มศิลปินและสถาปนิก... ผลงานของศิลปินกลุ่มนี้มีแนวทาง การสร้างงานตามคตินิยมแบบนามธรรม แสดงออกโดยมีที่มา จากการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นโดยส่วนตัวและได้นำแรงดลใจมาจากธรรมชาติ ...ส่วนทางด้านกลุ่มสถาปนิก นิยมชมชอบในลัทธิคิวบิสม์ และได้นำแนวคิดของคิวบิสม์ เข้ามาใช้ร่วมในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเน้นในเรื่องพื้นผิวที่เรียบและเส้นง่าย ๆ... ส่วนการใช้สีไม่ได้มีเจตจำนงเพื่อมาตกแต่งเท่านั้น แต่เพื่อช่วยให้สถาปัตยกรรมดูสมบูรณ์ขึ้น(กัจจร สุนพงษ์ศรี. 2523. 277-278)

ส่วนทางด้าน วอร์เนอร์(Carsten Peter Warncke) ได้กล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในประเทศ เนเธอร์แลนด์ เกี่ยวกับชุมชนเมืองที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจในเมืองยูเทรน มีการเชื่อมโยงศิลปะเดอ สไตล์ กับเมืองยูเทรนเข้าด้วยกัน คือ เป็นสถานที่เกิดของ คูเอสเบิร์ก, เลคและริเอทเวิลด์ เป็นสถานที่สร้างบ้าน Schroder House) ซึ่งเป็นตัวอย่างผลงานชิ้นสำคัญ ทางสถาปัตยกรรมของศิลปะเดอ สไตล์... ในช่วงนั้นเมืองยูเทรน ได้กลายเป็นศูนย์กลางที่สำคัญ ของการสื่อสารและการค้า มีการจัดงานแสดงระดับชาติที่สำคัญชื่อ The Utrecht Jaarbeurs ที่จัดขึ้นในปีค.ศ.1917 และในปีค.ศ.1925 สถาปัตยกรรมสมัยใหม่ ในช่วงนั้นมีบทบาทมาก... มีการกล่าวถึง ผลกระทบของสุนทรียศาสตร์ของศิลปะเดอ สไตล์ ว่าเป็น การจัดวางองค์ประกอบและการใช้สีกับการตกแต่ง การจัดวางตำแหน่งความลึกกลับของเส้นระดับสายตาและเส้นแนวตั้ง ภายในและภายนอก ของธรรมชาติและวัฒนธรรม ...มีผลมากต่อการถ่ายทอดทางความคิดของนักคิดแบบสมัยใหม่... กลวิธีทางเครื่องจักร นำไปสู่การปฏิบัติงานประดิษฐ์ งานช่างระบบอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น ...มีการออกแบบทางสถาปัตยกรรม, การจัดวางผังเมือง ทำให้สถาปนิกมีบทบาทสำคัญ ในขณะนั้นสมาชิกกลุ่มศิลปะเดอ สไตล์ สถาปนิกชื่อ เอสเทอร์เรน... เป็นผู้วางผังเมืองในอัมสเตอร์ดัม(ปีค.ศ.1920-1930) ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญในวางผังขยายเมืองของอัมสเตอร์ดัม มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับ การสร้างสรรค์ผลงานออกแบบตกแต่งภายใน และสร้างงานศิลปะประยุกต์ โดยกลุ่มศิลปิน สถาปนิกและนักออกแบบ... การตกแต่งที่สร้างขึ้นมีความขัดแย้ง ทางด้านอุดมคติและรูปแบบ ของศิลปะอาร์ต นูโว อย่างเห็นได้ชัดเจน การสร้างเฟอร์นิเจอร์และก้อนอิฐแบบเรียบง่าย มักจะแสดงออกถึงการตกแต่งศิลปะและสิ่งประดิษฐ์... การตกแต่งมีบทบาทในวัฒนธรรม ซึ่งรวมไปรวมถึงหน้าต่าง มีบทบาทที่สำคัญ เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความมั่งคั่งของชาวตัดซ์... มีความต้องการสระน้ำในบ้าน ตามประเพณีนิยม...นำเสนอความเป็นสัญลักษณ์ของบ้านที่ติดถนน ผู้คนให้ความสำคัญกับมองสิ่งต่างๆ... สายตาของผู้ที่ผ่านทางไปมามากถูกดึงดูดให้มอง และสนใจถึงความโอ้อาหารหรรษา ของเฟอร์นิเจอร์, โคมไฟ หรือการตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์จากต่างประเทศทางตะวันออก(เช่น พรหมของเปอร์เซีย, เฟอร์นิเจอร์ของจีน) ...สถาปนิกและนักออกแบบมักแสดงทัศนคติเกี่ยวกับการตกแต่งภายใน... บ้าน Schroder จึงกลายเป็นแบบอย่างของการตกแต่งในอนาคต เป็นสัญลักษณ์ของทางเลือกใหม่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัย... โดยเน้นการตกแต่ง หน้าต่างหน้าบ้าน ที่สื่อได้ถึง การแยกกัน ระหว่างความเป็นส่วนตัวและสังคม... นิตยสารเดอ สไตล์ เกิดขึ้นช่วงใกล้สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่1 ...แถลงการณ์ครั้งแรกเป็นภาษาตัดซ์, ฝรั่งเศส, ภาษาอังกฤษและเยอรมนี... เป้าหมายของกลุ่มศิลปะเดอ สไตล์ เป็นการขยายความร่วมมือระหว่างประเทศหลังเหตุการณ์สงครามโลก...จากการรูปแบบทางยุโรป ถูกทำลายลงที่เรียกว่า โลกเก่า ...เป็นการสะสาง เพื่อการจัดองค์ประกอบของโลกใหม่ ...ความเก่าคือลักษณะที่เป็นเฉพาะตน และความใหม่คือ ความเป็นส่วนรวมหรือนานาชาติ ...สงครามทำลายลักษณะของความเป็นเฉพาะตนลง ศิลปะใหม่ถูกสร้างขึ้นคือ ความเท่าเทียมกันระหว่างตัวตนกับนานาชาติ ...โดยมีคำแถลงการณ์ของศิลปะเดอ สไตล์ ...เป็นการแสดงถ้อยคำที่มีนัยแอบแฝง โดยเชื่อว่านิตยสาร ได้สื่อสารกับผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งเป็นกลวิธีอย่างหนึ่ง... ในการจัดแถลงการณ์ ที่ผ่านทางนิตยสารสามารถดึงดูดความสนใจผู้คนได้มาก นอกจากนี้ยังมีผลตอบสนองจากต่างประเทศ ที่มาจากอิตาลีในช่วงต้นปีค.ศ.1919 นิตยสารชื่อ Valori Plastici เป็นนิตยสารต่างประเทศเล่มแรก ที่เขียนเรื่องราวของศิลปะเดอ สไตล์ ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดกัน ระหว่างนิตยสารแนวหน้าของยุโรป... มีการเขียนเป็นภาษาเยอรมนีและฝรั่งเศส แต่ก็ยังคงรักษาลักษณะของนิตยสาร ในช่วงเริ่มต้นไว้เป็นอย่างดี... รูปแบบของนิตยสารเดอ สไตล์ ได้ถูกออกแบบขึ้นใหม่ในปีค.ศ.1919... ได้เปลี่ยนรูปแบบการจัดหน้าแบบทรงสูง มาเป็นแบบสี่เหลี่ยมจตุรัส และได้ออกแบบปกใหม่... มีการใช้ตัวอักษรทรงสูงสีแดง NB (Nieuwe Bleeding) หมายถึง การสร้างภาพลักษณ์รูปแบบใหม่ และพิมพ์คำว่า De Stijl ด้วยสีดำจนกระทั่งปีค.ศ.1921 ...ในการจัดรูปแบบนิตยสารขึ้นใหม่ครั้งนี้

ดูเอสเบิร์กและพิต มอนตริอัน ภูมิใจในการเปลี่ยนรูปโฉมใหม่(เขียนบทนำโดยพิต มอนตริอัน ส่วนภาคผนวกเขียนโดยดูเอสเบิร์ก และโลโก้ NB De Stijl)... การออกแบบรูปเล่มขึ้นใหม่ ยังคงยึดรูปแบบขององค์ประกอบทั้งหมด... มากกว่าการใช้ตัวอักษรเดี่ยว อย่างปกที่เคยใช้คำลักษณะเรียงง่าย ที่จัดวางอย่างเหมาะสม และเว้นช่องว่างในการจัดปกด้วยสีขาวหรือสีครีม ที่ออกแบบโดยฮุสซาร์ ...การรวมกันอย่างสมดุลของสีแดงและสีดำ เป็นที่นิยมของกลุ่มผู้เรียงพิมพ์ระดับแนวหน้าอย่าง รัสเซียและสวีตเซอร์แลนด์ ในช่วงนั้นการออกแบบรูปเล่มของนิตยสารรู้จักกันว่า เป็นการเรียงพิมพ์รูปแบบใหม่ การออกแบบลักษณะนี้ ได้อธิบายไว้ในหนังสือ Die Neue Typographie(1928) ต่อมาหนังสือเล่มนี้ก็เป็นหนังสือคู่มือ ของผู้ทำงานด้านเรียงพิมพ์(Warncke. 1994:20-58)

ชีฟ(Herschel B. Chipp) ได้กล่าวว่า ศิลปะทำให้ตระหนักว่า มีกฎตายตัวที่ใช้อองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในระหว่างกันและกัน กฎเหล่านี้อาจถือว่าเป็นกฎย่อยของกฎแห่งความเท่าเทียมกัน ที่สร้างความสมดุลที่เคลื่อนไหว และแสดงออกมาซึ่งเนื้อหาแห่งความจริงแท้ อยู่ในยุคที่ยากลำบาก แต่ก็น่าสนใจ... หลังจากวัฒนธรรมแห่ง โลภียะสุข ก็ถึงจุดหักเห ซึ่งเห็นได้ในทุกกิจกรรมของชีวิตมนุษย์ กล่าวเฉพาะในวิทยาศาสตร์และศิลปะ พบกฎแห่งศิลปะที่เกี่ยวข้องกับรูปทรงใหม่ ทุกอย่างตรงข้ามกัน แต่ก็มีการเคลื่อนไหว และสับสนด้วยความรู้ทางวิทยาศาสตร์ทราบว่า ภาวะร่างกายขึ้นอยู่กับอาหาร วิธีการประกอบอาหารและการออกกำลังกายด้วย.. ศิลปะตระหนักความจริงที่ว่า ผลงานขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่ใช้และที่สร้างขึ้น... ซึ่งไม่ได้ให้ความสนใจอย่างเพียงพอต่อภาวะร่างกาย หรือไม่ได้ใส่ใจใน องค์ประกอบของศิลปะ... สิ่งที่รับประกันด้วยคุณค่าลง เพราะไปดัดแปลงผลิตผลตามธรรมชาติ... ที่กล่าวมานี้ ไม่ใช่ต้องการให้มนุษย์กลับไปรับประกันเหมือนเมื่ออยู่ในยุคหิน แต่ต้องการจะบอกว่า มนุษย์ผู้มีวัฒนธรรม ควรเชื่อกฎของธรรมชาติที่วิทยาศาสตร์ค้นพบ และนำมาประยุกต์ใช้ การนำกฎธรรมชาติมาใช้ ไม่ใช่หลักฐานของการก้าวถอยหลัง การแสดงออกเชิงนามธรรมบริสุทธิ์ ได้เชื่อมโยงตนเองเข้ากับจิตใจ ที่มีวัฒนธรรมมากที่สุดและก้าวหน้าที่สุด และได้พิสูจน์ด้วยว่าธรรมชาติ ของการทำให้ไม่เป็นธรรมชาติ นั้นก็คือความเจริญนั่นเอง ในชีวิตบางครั้งเน้นจิตวิญญาณมากเกินไป บางครั้งก็หมกมุ่นอยู่กับทางกายและละเอียดทางจิตใจ ในทำนองเดียวกัน เนื้อหาและรูปทรงของศิลปะก็ถูกเน้นเกินไป หรือละเอียดเพราะไม่ได้ตระหนักถึง ความเป็นเอกภาพที่แยกจากกันมิได้ สมัยนี้เวลาที่ก้าวไปสร้างสรรค์ ความเป็นเอกภาพในศิลปะ จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้สร้างความสมดุลระหว่างตัวตนกับสิ่งอื่นๆ(Chipp.1975:354)

ชีฟ(Herschel B. Chipp) ได้อธิบายถึง คุณค่าของงานศิลปะ ที่มีอยู่ในตัวงานนั้นไม่เพียงพอ สิ่งที่เป็นเหนืออื่นใดคือ การแสดงถึงวิวัฒนาการของศิลปะรูปทรงใหม่ ดังนั้นในการพูดถึงศิลปะ จึงไม่ให้พูดว่า (นี่คือสิ่งที่เห็น หรือ นี่คือความคิด) ศิลปะที่แท้จริง ก็เหมือนชีวิตที่แท้จริง ที่มีถนนสายเดียวที่จะไป กฎแน่นอนตายตัวของวัฒนธรรมศิลปะคือ กฎที่ซ่อนเร้นกฎของธรรมชาติที่ศิลปะสร้างขึ้นโดยวิถีทางศิลปะเอง ความจริงที่ต้องเน้นคือ กฎเหล่านี้ซ่อนอยู่ในเรื่องของธรรมชาติ ศิลปะนามธรรมจึงตรงกันข้ามกับการถ่ายทอดสิ่งต่างๆให้เหมือนธรรมชาติ แต่ไม่ใช่ตรงข้ามกับธรรมชาติเหมือนที่คิดกัน ศิลปะตรงกันข้าม กับธรรมชาติ สัตว์ยุคดึกดำบรรพ์ ที่หลงเหลืออยู่ในตัวมนุษย์ แต่ศิลปะสอดคล้องกับธรรมชาติที่แท้จริงของมนุษย์ ศิลปะอยู่ตรงข้ามกับกฎดั้งเดิม ที่มีอยู่ในวัฒนธรรมที่ใช้รูปทรงเฉพาะเจาะจง แต่ศิลปะสอดคล้องกับ กฎในวัฒนธรรมที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์ สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ มีกฎพื้นฐานว่าด้วย ความสมดุลที่เคลื่อนไหว ซึ่งตรงข้ามกับความสมดุลคงที่ งานสำคัญของศิลปะทั้งหลายคือ การกำจัด ความสมดุลคงที่ ด้วยการสร้างความสมดุลที่เคลื่อนไหวขึ้น ศิลปะที่กำจัดรูปทรง จะต้องทำลายรูปทรงเฉพาะเจาะจง และสร้างจังหวะความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกัน รวมทั้งรูปทรงที่เท่าเทียมกันของเส้นอิสระขึ้น อีกทั้งพยายามอย่างต่อเนื่อง ให้ปรากฏผลของการกำจัดและการสร้างดังกล่าว แต่ต้องระลึกว่า รูปแบบทั้งสองของความสมดุลมีความเด่นชัดแตกต่างกัน

เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน เพราะบางทีเมื่อพูดถึงความสมดุลที่บริสุทธิ์ และความสมดุลธรรมดาสามัญ อาจชอบความสมดุลในงานศิลปะก็ได้ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ขัดแย้งไม่ชอบด้วย ความสำคัญจึงอยู่ที่ความสมดุลที่เคลื่อนไหว ซึ่งอาจทำลายหรือสร้างสรรค์งานศิลปะได้ ความสมดุล ในศิลปะที่กำจัดรูปทรงเคลื่อนไหวได้ แต่ไม่ใช่เคลื่อนไหวต่อเนื่องอยู่เสมอ เมื่อเข้าใจความสำคัญ ก็จะเข้าใจความสำคัญของ ศิลปะโครงสร้างนิยม กฎเกณฑ์ของความสมดุลที่เคลื่อนไหว ทำให้เกิดกฎมากมาย ที่สัมพันธ์กับส่วนสำคัญขององค์ประกอบที่สร้างสรรค์และความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ กฎที่เกิดขึ้นจะกำหนดวิธีการ แนวทางที่จะทำให้เกิดความสมดุลที่เคลื่อนไหว ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่ง และความสัมพันธ์ระหว่างมิติ เป็นกฎเฉพาะเนื่องจากตำแหน่งในรูปสี่เหลี่ยมมุมฉาก มีความสมดุลคงที่ จึงใช้ได้กับงานศิลปะต้องการถ่ายทอดความมั่นคง การกำจัดความมั่นคงนี้จะมีกฎว่า ต้องนำความสัมพันธ์ระหว่างมิติกับการแสดงออก ที่สลับกันได้ไปใช้ ความจริงตำแหน่งอื่น ๆ (ยกเว้นตำแหน่งในสี่เหลี่ยมมุมฉาก) ไม่มีความสมดุลคงที่เสถียร ทำให้ต้องใช้กฎใหม่ ปกติจะไม่ใช้มุมแหลมและมุมเฉียง ศิลปะทุกชนิดแสดงความสมดุลโดยใช้ สี่เหลี่ยมมุมฉากได้ แต่จะไม่ใช้แบบที่แน่นอน ในรูปของความสูง ความกว้างของชิ้นงานและรูปทรงสร้างสรรค์ ตามด้วยความสมดุลที่เท่าเทียมกันของรูปทรงนั้นๆ โดยการใช้ความชัดเจน และความเรียบง่ายของรูปทรงเป็นกลาง จะทำให้ทุกตำแหน่งมีความสมดุลคงที่เสถียรได้ เพราะทำให้เกิดเส้นอิสระที่ ตัดกัน และสร้างเป็นรูปสี่เหลี่ยมมุมฉากได้ งานศิลปะต้องใช้ความสัมพันธ์ระหว่างมิติ ให้หลากหลายเพื่อหลีกเลี่ยง ความซ้ำซากจำเจ ซึ่งเป็นความสามารถของศิลปินแต่ละคน (Chipp. 1975:355)

บริบทสังคมและเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ... การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทำให้การสร้างสรรค์ผลงานของศิลปะเดอ สไตล์ เริ่มสร้างงานในลักษณะของรูปแบบทางความคิด... เรื่องเกี่ยวกับอุดมคติ, ปรัชญาและมีแรงบันดาลใจจากความคิดที่มีรูปแบบ งานออกแบบก็ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี และเป็นนามธรรมมากขึ้น... แนวความคิด นำมาใช้สร้างงานที่มีการปฏิบัติงานอย่างมีระบบ... จะเห็นว่ามีการใช้องค์ประกอบของสี่เหลี่ยมมุมฉากและวิธีการจัดวาง แสดงทฤษฎีในเรื่องของจักรวาลและการหมุนเวียน โดยการสร้างความหลากหลาย ที่ผสมสัมพันธ์กันของสี่เหลี่ยมมุมฉากและรูปทรงเรขาคณิต ที่เป็นเส้นตรง โดยเริ่มจากการสเกตช์ภาพ และลำดับขั้นตอนการทำงาน... แสดงถึงพัฒนาการจากสเกตช์ มาเป็นการเขียนภาพสี่ ที่เป็นรูปทรงเรขาคณิต แนวนามธรรม... การคิดของศิลปินและแนวทางการทำงานมีลักษณะที่คล้ายๆกัน... มีการถกเถียงและอภิปรายถึง แนวความคิดเกี่ยวกับงานจิตรกรรมโดยการประยุกต์ การใช้แม่สี ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างงาน... สุนทรียภาพศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน หมายถึง งานเขียนภาพที่ใช้เส้นแนวนอน สี่ถึงพื้นโลก, เส้นแนวตั้งสี่ถึง มนุษย์ที่อยู่ในโลกและสิ่งแวดล้อม... เส้นตรงในแนวตั้งและเส้นแนวนอนระดับสายตายังนำเสนอถึง ธรรมชาติ, วัฒนธรรมของผู้ชายและผู้หญิง โดยมองในเรื่องความสัมพันธ์ที่สมดุลของรูปร่างภายนอก... แสดงการเคลื่อนไหวของร่างกายมนุษย์และประสบการณ์ชีวิต เป็นสัญลักษณ์ทางธรรมชาติที่ถูกกำหนดโดยมนุษย์... ขณะเดียวกันก็เชื่อว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเส้นที่ไขว้ขวางกัน สามารถวิเคราะห์เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิญญาณ ที่เชื่อมโยงระหว่างศาสนากับความเป็นตัวตน... เนื่องจากมีความตรงข้ามกับลักษณะที่เป็นธรรมชาติ... โครงสร้างของเส้นแนวตั้งและเส้นระดับสายตา พยายามที่จะถ่ายทอด โดยใช้การจัดวางองค์ประกอบ... ปัจจุบันศิลปะเดอ สไตล์ ยังคงเป็นที่สนใจ และเป็นที่มาของแนวความคิด ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะและสถาปัตยกรรม... ทำให้เกิดทฤษฎีของนักคิด ในยุคของศิลปะหลังสมัยใหม่... การใช้ประโยชน์เกี่ยวกับวัสดุใหม่... แสดงบทบาทที่สำคัญต่อวงการทางศิลปะและสังคม ในการดำเนินงานศึกษาวิจัย วิเคราะห์ผลงานจากบริบทสังคมและเหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับศิลปะเดอ สไตล์ เป็นเหตุให้เกิดความสนใจที่จะทำการศึกษา ค้นคว้าวิจัยถึงศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน ที่เกี่ยวกับแนวความคิด,

โครงสร้าง, สีและบริเวณว่าง เพื่อนำมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ตามแนวทางในการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะและบริบทของผู้วิจัยต่อไป

2. กระบวนแบบศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน

กระบวนแบบศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน แสดงลักษณะเด่น ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ได้มีการพัฒนามาจากแนวความคิด อย่างลัทธิคิวบิสม์ และศิลปะนามธรรม จะเห็นได้จากกระบวนทางการทางศิลปะ โดยที่ พิต มอนดริอัน ได้นำเสนอแนวความคิด, สร้างสรรค์ผลงานและได้ทดลองปฏิบัติงาน อยู่ตลอดเวลา จะเห็นได้จากผลงานตั้งแต่ปีค.ศ.1908 เป็นต้นมา... เพื่อช่วยขยายความคิด ในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านจิตรกรรม ความเป็นไปได้สำหรับรูปแบบ หลักการและเหตุผล ในสื่อวัสดุ ที่มนุษย์เลือกนำมาใช้ถ่ายทอดความรู้สึกและรูปแบบ...การมองเห็นที่เกี่ยวข้องกับรูปและพื้นภาพ...กลายเป็นพื้นฐานสำคัญของการสร้างงานรูปแบบที่เห็นมีลักษณะคงที่แน่นอน, ไม่เปลี่ยนแปลงต่อไปอีก... ในช่วงเวลาหนึ่ง กระบวนแบบ เป็นผลจากความนิยมของสังคม และสังคมยอมรับว่ามีความหมาย สิ่งที่สำคัญก็คือ วัสดุและวิธีการ อาจเปลี่ยนแปลงได้ภายในแบบอย่างนั้นๆ แต่แบบอย่างไม่เปลี่ยนแปลง การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามแนวความคิดใหม่ เป็นการออกทางศิลปะบริสุทธิ์ของชาวดัตช์ ซึ่งมีการเคลื่อนไหวเผยแพร่แนวความคิด, หลักการและกลวิธีการสร้างสรรค์ผลงานผ่านทางนิตยสารเดอ สไตล์ ที่แสดงออกทางความงามของรูปทรงพื้นฐาน ได้แก่ รูปทรงสี่เหลี่ยมและแม่สี..มุ่งเน้นความเรียบง่าย สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้าง, สีและบริเวณว่าง...ความงามและกระบวนแบบใหม่ ของศิลปินกลุ่มนี้มีอิทธิพล ต่อวิวัฒนาการศิลปะของศิลปินเป็นอย่างมาก...กระบวนแบบทางแนวความคิด ได้ประสบความสำเร็จและมีอิทธิพล เกี่ยวกับการสร้างวัฒนธรรม... ในช่วงนั้นมีแนวความคิดอื่นก็เกิดขึ้นด้วยเช่น ชื่อเมือง ได้ถูกแทนในแผนที่โลก ภายใต้แนวคิดลัทธินีโอ พลาสติซิสม์ ในขณะที่มีแนวความคิด ตัดผ่านตอนกลางของลูกโลก ลัทธิอิลลิเมนทารีสม์... การพิมพ์นิตยสารเล่มแรก...เรียกได้ว่าเป็นจุดร่วมระหว่างศิลปะที่มองเห็นได้ด้วยสายตา เป็นการเข้าสู่การฝึกฝนภายในที่สมบูรณ์และมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับคุณภาพ มักนำเสนอเป็นหนึ่งในองค์ประกอบหลักของลัทธิสมัยใหม่ ภาพผลงานจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ ที่สร้างขึ้นเป็นกระบวนแบบเช่น โครงสร้างและสี องค์ประกอบเกี่ยวกับภาพ ไม่ได้แสดงสิ่งอื่นนอกจากตัวของมันเอง ภาพที่บังชี้ถึงตัวมันเอง ความคิดเกี่ยวกับลักษณะที่สื่อถึงความเป็นตัวเองของศิลปะ... ปรากฏในข้อเขียนความคิดเรื่อง ความเรียบที่แท้จริง การใช้เส้นแนวตั้งและแนวนอน เป็นข้อมูลที่ค้นพบ และนำไปสู่การสร้างองค์ประกอบ ทางรูปทรงเรขาคณิตนามธรรม และได้กล่าวถึงการใช้สีม่วง, สีสเปกตรัม การผสมสีด้วยการใช้สีเทา ซึ่งขัดแย้งกับความคิดของดูเอสเบิร์ก ที่เชื่อว่าการผสมด้วยสีเทาทำให้เกิดเป็นสีสกปรก ดังนั้นจึงเลือกที่จะใช้สีบริสุทธิ์และเชื่อว่า สีชั้นรอง เช่น สีเขียว, สีม่วงและสีส้ม ก็ถือเป็นแม่สีเหมือนกัน... ซีฟ(Herschel B. Chipp) ได้อธิบายเกี่ยวกับ กระบวนแบบการสร้างงานของพิต มอนดริอัน... ไม่อยู่ในรูปของธรรมชาติ หรือรูปธรรมได้ ถึงแม้ว่ารูปธรรมแสดงว่า มีความเป็นสากลซ่อนอยู่... กลวิธีแสดงถึง ความไม่สนใจรูปทรงธรรมชาติและสีส้น ในทางตรงกันข้ามกัน เป็นการแสดงออก รูปทรงและสีเชิงนามธรรมคือ การใช้เส้นตรงและสีปฐมภูมิจึงพบว่า จิตรกรรมสมัยใหม่ มีรูปทรงและสีเชิงนามธรรมเพิ่มขึ้น... อารมณ์ความรู้สึก ในการสร้างสรรค์ความงามของพิต มอนดริอัน แสดงถึง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ การใช้เส้นตรงและสีปฐมภูมิต่างกัน...ศิลปินสมัยใหม่คิดว่า ความคิดใหม่ เป็นผลมาจากธรรมชาติของความคิด... ที่เกี่ยวข้องกับพลังแห่งการสร้างสรรค์ความงามในอดีต ...ผลงานเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนเพราะเป็น ศิลปะที่เกี่ยวข้องกับความบังเอิญน้อยที่สุด...ภาพจิตรกรรมเป็นภาพบริสุทธิ์สะท้อนถึงชีวิตในส่วนที่ลึกซึ้งได้อย่างชัดเจน... ส่วนทางด้านกระบวนแบบศิลปะเดอ สไตล์ การสร้างงานของพิต มอนดริอัน เป็นภาพจิตรกรรมที่บริสุทธิ์ วิธีการแสดงออกเป็นรูปทรงและสี ในการใช้เส้นตรงและสีเรียบๆ แม้ว่า

ศิลปะแต่ละแนว(สกุลช่าง) จะใช้วิธีการแสดงออกเฉพาะแบบของตน แต่ทุกรูปแบบ เป็นผลของการอบรมบ่มเพาะของจิตวิญญาณ... มักจะแทนที่และสื่อถึงความสัมพันธ์ ที่สมดุลกับความจริงแท้ที่ยิ่งใหญ่กว่า ความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์เป็นตัวแทนที่บริสุทธิ์ ของความเป็นสากล ความเป็นเอกภาพ และความกลมกลืนซึ่งเป็นลักษณะที่มีอยู่จริงแท้ของจิตวิญญาณ... ถ้าเน้นที่ความสัมพันธ์เกี่ยวกับ ความสมดุลจะเห็นเอกภาพ... แม้ว่าจะมองไม่เห็นเอกภาพอย่างชัดเจน ก็ยังมีเอกภาพอยู่แน่นอน เอกภาพถูกทำให้แสดงออกมาจนได้ เพราะในความจริงที่เป็นรูปธรรม จะมองไม่เห็นเอกภาพ... กระบวนแบบใหม่มีความงามร่วมกัน ได้แก่รูปทรงสี่เหลี่ยม มีแม่สีพื้นฐาน คือ สีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน ...การจัดวางภาพ มุ่งเน้นความเรียบง่าย สร้างความผสานสัมพันธ์ระหว่างรูปทรงสี่เหลี่ยม, เส้น, สีและบริเวณว่าง ปฏิเสธทางด้านอารมณ์ความรู้สึก, ปฏิเสธบุคลิกเฉพาะตัว, ปฏิเสธรูปแบบธรรมชาติ สร้างสรรค์ผลงานและชื่นชมศิลปะ ที่มีความงามร่วมกันกับทัศนศิลป์สาขาต่างๆ โดยมีที่มาของพื้นฐานทางความคิด และความเชื่อของศิลปิน ที่ได้พบเห็นจากสภาพแวดล้อมทางสังคม... ได้จากความรู้สึกร่วมที่มีต่อสิ่งนั้น หรือการนำความรู้สึกของตนในอดีต แล้วนำมาสร้างงานได้เสนอแนวทางใหม่ๆ โดยมีรูปแบบของการใช้เส้นตรงและเส้นระดับสายตา มาจัดวางให้เกิดจังหวะภายใน ที่เส้นทั้งสองเส้น ตัดกัน ...ใช้สีแท้ร่วมกับการใช้สีดำ, สีขาวและสีเทา เข้าไว้ด้วยกันเรียกว่า สไตล์ หรือ กระบวนแบบเป็นแบบนามธรรม ใช้เส้นเรขาคณิตเป็นหลัก... สุนทรียศาสตร์ส่วนใหญ่ ได้นำเอาจุดเด่นบางประการจากลัทธิคิวบิสม์ แต่ละทั้งรูปทรงที่ดูรู้เรื่อง ที่ศิลปินกลุ่มคิวบิสม์ ยังคงเหลือไว้ ไม่ได้เริ่มต้นจากรูปร่าง แล้วค่อยลดทอนออกจนเหลือเพียงนามธรรม ส่วนใหญ่จะสร้างงานขึ้นจากความคิดของตนเองเช่น ยึดถือการออกแบบองค์ประกอบอย่างเคร่งครัด ในเรื่องการนำเส้นที่ตัดกันได้มุมฉาก ระหว่างเส้นนอนระดับสายตาและเส้นตั้ง ให้มีความสัมพันธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมของภาพ โดยคำนึงถึงบริเวณว่างให้มีความงดงาม (Chipp.1975:323)

วิรุณ ตั้งเจริญ ได้กล่าวถึง กระบวนแบบของศิลปะเดอ สไตล์ ที่มุ่งเน้นความงามในเชิงอุดมคติ รูปทรงที่เรียบง่าย รูปทรงเรขาคณิต เส้นตรง, ระนาบและสี ...ได้ส่งผลไปสู่จิตรกรรมและงานออกแบบต่างๆ เช่น ภาพจิตรกรรมของพีต มอนดริอัน, ภาพจิตรกรรมของดูเอสเบร์ก, ซึ่งรวมถึงอาคาร และเก้าอี้สีน้ำเงินของรีเอทเวลด์ เป็นตัวอย่างที่ชัดเจน... การตื่นตัวในความงามแบบใหม่เพื่อสังคมใหม่ ส่งผลมาสู่ การรวมตัวของศิลปินและนักออกแบบในเยอรมนี ...แนวทางของสมาชิกรัฐสภาบันเบาเฮาส์ เป็นไปในเชิงวัตถุนิยมมากกว่าอุดมคตินิยม ความงามในทฤษฎีของเบาเฮาส์ ไม่ได้กำหนดขึ้นก่อน ความงามเป็นไปตามพื้นฐาน หรือคุณสมบัติของวัตถุ ผสานสัมพันธ์กับอรรถประโยชน์ รูปทรงที่เรียบง่าย ไม่ได้เกิดจากการกำหนดรูปแบบ หรือความงามไว้ตายตัว แต่รูปทรงที่เรียบง่ายเกิดขึ้น ภายใต้การควบคุมของวัสดุ, อุปกรณ์, กลวิธีการผลิต และประโยชน์การใช้สอยในชีวิตประจำวันเป็นประการสำคัญ (วิรุณ ตั้งเจริญ.2539: 77) ...ส่วนทางด้าน นอร์เบิร์ต (Lynton Norbert) ได้กล่าวถึง ศิลปินและสถาปนิกกลุ่มศิลปะเดอ สไตล์ มีทัศนคติที่แตกต่างกันเกี่ยวกับ กระบวนแบบของกลุ่ม ความเป็นอิสระความต้องการแต่ละบุคคลจะรักษาไว้ ภายใต้การทำงานเป็นส่วนรวมแนวคิดที่แตกต่างกันใน บริบทและสุนทรียะเฉพาะตน มักเป็นที่มาของความขัดแย้ง ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดการแยกตัวของสมาชิกกลุ่มในเวลาต่อมา ...พีต มอนดริอัน ได้รับการยกย่อง ในการจัดองค์ประกอบของผลงานที่เกี่ยวข้องกับศิลปะเดอ สไตล์ รวมทั้งผลงานเฉพาะตนคือ ศิลปะนีโอ-พลาสติกิสม์ (Norbert.1989:16-18)

ชีฟ(Herschel B. Chipp) ได้อธิบายถึง ศิลปะบริสุทธิ์ วัตถุไม่สามารถเพิ่มคุณค่าให้ศิลปะได้ ต้องเป็น เส้น สี ความสัมพันธ์ของเส้นและสีที่สามารถแสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึก และสติปัญญาทั้งหมดของชีวิตภายใน ไม่ใช่วัตถุ ในศิลปะนามธรรมและศิลปะธรรมชาติ สีสามารถแสดงสอดคล้องกับรูปทรงได้ตามต้องการ ต้องเป็นภาระของศิลปินที่จะทำให้รูปทรงและสีมีชีวิตสามารถเร้าอารมณ์ได้ในศิลปะทุกสาขา ถ้าทำให้ศิลปะเป็นสมการเรขาคณิต ก็ไม่มีข้อโต้แย้งเรื่องศิลปะ เป็นข้อพิสูจน์ว่า ไม่ใช่ศิลปินเท่านั้นเอง ถ้าศิลปะทั้งหลายแสดงว่า การสร้างพลัง ความตั้งใจ การเคลื่อนไหวของรูปทรงและความหนักแน่นของสีเป็นเรื่องจริง

สิ่งเหล่านี้ต้องทำให้บริสุทธิ์และเปลี่ยนแปลงได้ด้วย ถ้าศิลปะทั้งหลายได้ถูกทำให้ความบริสุทธิ์เปลี่ยนแปลงแล้วและกำลังทำให้รูปทรงที่เป็นจริง รวมทั้งความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันบริสุทธิ์และเปลี่ยนแปลงแล้ว ทำให้รูปทรงที่เป็นจริงและเปลี่ยนแปลงไป ถ้าศิลปะเป็นกระบวนการที่ลึกซึ้งต่อเนื่องตลอดไป ทำไมจะหยุดกลางทาง ถ้าศิลปะมุ่งจะถ่ายทอดความงามของจักรวาล ทำไมจึงสร้างความแตกต่างของเอกัตบุคล ทำไมไม่ทำงานควิวิสม์ต่อ นี้ไม่ใช่ความต่อเนื่องของแนวนอนอย่างเดียวกัน แต่ตรงกันข้าม เป็นการแยกหนีจากสิ่งที่มีมาแต่ก่อน เป็นการเดินทางต่อไปในถนนสายเดียวกันกับที่ได้เดินทางมาแล้ว(Chipp.1975:358-359)

ชีพ(Herschel B. Chipp) ได้กล่าวถึง หลักการและกฎเกณฑ์ที่วงการศิลปะตั้งใจใช้มากคือ กฎเกณฑ์ที่ซ่อนเร้นของธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ ที่กำหนดให้ศิลปะสร้างสรรค์เอง ความจริงที่จะต้องเน้นย้ำก็คือ กฎเกณฑ์เหล่านี้ถูกซ่อนอยู่ภายใต้ เรื่องราวธรรมชาติ ศิลปะนามธรรมจึงตรงกันข้ามกับการทำให้เหมือนกับธรรมชาติ แต่ไม่ใช่เข้าไปอยู่ตรงข้ามกับธรรมชาติ อย่างที่มีผู้ติดกันอยู่ ศิลปะนามธรรม ตรงข้ามกับธรรมชาติสัตว์ดั้งเดิมในป่าดิบ ที่มีในมนุษย์ แต่เป็นศิลปะที่มีธรรมชาติอย่างแท้จริงของมนุษย์ สิ่งสำคัญเป็นอันดับแรกคือ กฎเบื้องต้นว่าด้วยความสมดุลอย่างมีความเคลื่อนไหว ซึ่งตรงข้ามความสมดุลแบบหยุดนิ่ง ที่ถูกกำหนดโดยลักษณะพิเศษจำเพาะ งานสำคัญของศิลปะทุกสาขา คือ การทำลายสมดุลแบบหยุดนิ่ง ด้วยการสร้างสมดุลแบบเคลื่อนไหว มาแทนที่ศิลปะที่กำจัดรูปทรง ต้องการใช้ผลลัพธ์ต่อเนื่องของงานดังกล่าว ซึ่งก็คือการทำลายลักษณะพิเศษและสร้างจังหวะของความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกัน ที่มีรูปทรงเท่ากัน หรือเส้นที่ลากโดยอิสระ ศิลปะไม่ควรจะแทนความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ตามธรรมชาติ ศิลปะควรจะเป็นการออกจากธรรมชาติของวัตถุ ความคิดนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในเบื้องต้น ในงานจิตรกรรม สีปฐมภูมิซึ่งบริสุทธิ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เป็นตัวอย่างนามธรรมของสีธรรมชาติ คนทั่วไปชอบศิลปะที่รักษารูปทรงมากกว่า เหตุผลคือพลังเด่นของธรรมชาติ มนุษย์ที่เอนเอียงเป็นเอกัตบุคลมากขึ้น เป็นแรงผลักดันโน้มเอียง ที่ทำให้เกิดแรงต้านศิลปะที่เป็นนามธรรมบริสุทธิ์ ศิลปะที่กำจัดรูปทรงแสดงให้เห็นว่า ศิลปะไม่ใช่การแสดงออกถึงรูปลักษณะของความจริงแท้ตามที่มองเห็น ศิลปะไม่ใช่ชีวิตตามที่เห็น แต่ศิลปะเป็นการแสดงออกของความจริงแท้ และชีวิตที่แท้จริง ที่ไม่สามารถให้คำจำกัดความได้ และสามารถระลึกได้ใน รูปทรงใหม่ดังนั้นจึงต้องระมัดระวังในการจำแนกความจริงทั้ง 2 คือ ความจริงแบบที่มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว กับความจริงแบบที่มีรูปลักษณะ เป็นสากลจักรวาล แต่ก็ผิดถ้าจะคิดว่า ศิลปินที่กำจัดรูปทรงมองว่า ความประทับใจและอารมณ์ที่ได้รับ จากภายนอกนั้นไร้ค่า และมองว่าควรจะต้องต้นความจริงข้างต้น แต่ก็ผิดเท่ากันถ้าคิดว่า ศิลปินที่กำจัดรูปทรง สร้างจากความตั้งใจอย่างบริสุทธิ์ จากกระบวนการเชิงกล จึงได้มีการคิดคำนวณอย่างดีแล้ว ก่อนที่จะสร้างงาน มีความต้องการจะเก็บกตความรู้สึกทั้งของตนเอง และของผู้ที่ชมผลงานที่สร้างสรรค์ สิ่งนี้เรียกว่า ระบบนั้นแท้จริงไม่มีอะไรเลย เป็นแค่ความเชื่อฟัง กฎเกณฑ์ของรูปทรงที่บริสุทธิ์เชื่อความจำเป็น ซึ่งศิลปะต้องการจากความคิด ดังนั้น ศิลปะที่กำจัดรูปทรง จึงไม่ใช่ช่างกล ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคนิควิธี เครื่องจักรกล ชีวิตโดยรวม โดยการหลอมให้เป็นเครื่องยนต์ ที่มีชีวิต สามารถระลึกถึงทำที่บริสุทธิ์อันเป็นสิ่งเนื้อหาของศิลปะ (Chipp.1975:428-429)

พื้นฐานทางความคิด ความเชื่อทางศิลปะและเทคโนโลยี ที่พบเห็นจากสภาพสิ่งแวดล้อมทางสังคม การนำความรู้สึกและจินตนาการของตนเอง มาสร้างสรรค์ผลงานพร้อมทั้งได้เสนอแนวทางการคิดที่มีรูปแบบโครงสร้างใหม่ การใช้เส้นตรงแนวตั้งและเส้นระดับสายตา จัดวาง ให้ได้รูปแบบจังหวะภายในของเส้นที่มีลักษณะขนานกันและตัดกัน การใช้สี การใช้หลักสุนทรียศาสตร์ และทฤษฎีแนวความคิดของพีต มอนดร็อน ที่ใช้รูปทรงเรขาคณิตมาตัดทอนเป็นนามธรรมบริสุทธิ์ สิ่งที่เห็นว่าสำคัญ นำมาสรุปวิเคราะห์ และสร้างสรรค์ผลงานเป็น 3 มิติตามแนวทาง และบริบทของผู้วิจัย โดยการยึดถือการออกแบบองค์ประกอบทางทัศนศิลป์

อันเกิดจากเส้นตรง ให้มีความสัมพันธ์กัน โดยคำนึงถึงแนวความคิด โครงสร้าง สีและบริเวณว่างให้มีจังหวะความงดงามที่ลงตัว

2.1 แนวความคิดของภาพ

แนวความคิดของภาพ ศิลปินและสถาปนิกของกลุ่ม ได้กล่าวว่า ศิลปะเดอ สไตล์ ไม่ได้มาจากแนวความคิดของลัทธิสัญลักษณ์นิยม แต่เกิดขึ้นจากการนำรูปทรงเรขาคณิต ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่มีความเรียบง่าย ซึมซับด้วยความบริสุทธิ์ของวิญญาณ และความเร่าร้อนของจิตใจภายใน รวมไปถึงความเชื่อที่ว่า การวาดภาพสี, การหล่อ, การตกแต่ง, การออกแบบเฟอร์นิเจอร์ รูปทรงเรขาคณิตแบบเรียบง่าย ถ่ายทอดความหมายชัดเจน โดยการวางเส้นตั้งและเส้นนอน เป็นการประยุกต์พื้นที่สีดำ สีขาว สีเทาและสีบริสุทธิ์ ขยายแนวความคิดและเป็นการแสดงความเคลื่อนไหว ที่เกิดขึ้นในเนเธอร์แลนด์

วอร์เคอร์(Carsten Peter Warncke) ได้กล่าวถึง แนวความคิดทางสังคม เกี่ยวกับทางเลือกสำหรับศาสนา คือ เป็นลัทธิความเป็นจริงของวิญญาณในช่วงหลังปีค.ศ.1922 การเขียนสัญลักษณ์ เครื่องหมายบอกหมายถึงคริสเตียน...การเขียนสัญลักษณ์เครื่องหมายสีเหลี่ยม หมายถึงพวกตน...การเขียนสัญลักษณ์เครื่องหมายลบ หมายถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศิลปะเดอ สไตล์ ในการเขียนเกี่ยวกับเรื่องจิตวิญญาณ ภาษาดัตช์คำว่า Geestelijk เหมือนกับคำภาษาเยอรมันคำว่า Geistig มีนัยที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษที่ว่า Spiritual ซึ่งหมายถึงจิตวิญญาณ หรือสิ่งที่ถ่ายทอดความคิด...ความรู้สึกของจิตใจ...ส่วนทางแนวคิดของฟิต มอนดริอัน ได้สนใจในแนวคิด...ปรัชญาและมนุษยวิทยาของ Rudolf Steine โดยเริ่มสนใจมาจากทฤษฎีของจิตกรชาวรัสเซีย Vasily Kandinsky ผู้กำเนิดความสนใจในวิญญาณแห่งศิลปะ ในปีค.ศ.1920 และได้กล่าวถึงบทความที่เขียนแสดงทรรศนะเกี่ยวกับทฤษฎีที่สนใจ ในหัวข้อเรื่อง นีโอ พลาสติคิสม์ ...และได้รู้จักกับนักเขียน Matthieu Schoenmaeker ซึ่งนับถือคาทอลิกและเรียกตัวเองว่า นักปรัชญาคริสต์ หนังสือที่มีอิทธิพล คือ The New World Image พิมพ์ปีค.ศ.1915 และ Principles of Plastic Mathematics พิมพ์ปีค.ศ.1916 ซึ่งงานเขียนมีผลต่อความคิดของฟิต มอนดริอัน... เป็นลักษณะของการใช้สมมุติฐาน และรับช่วงความคิดต่อมา คำว่า Beeldend และ Mieuwe Beeding คำว่า Beeldend หมายถึง บางสิ่งบางอย่างในลักษณะเหมือนกับการสร้างจินตนาการ และคำว่า Mieuwe Beedin หมายถึง การสร้างจินตนาการใหม่ หรืออาจจะเป็นการสร้างโครงสร้างใหม่ ภาษาฝรั่งเศสใช้คำว่า นีโอ-พลาสติคิสม์ ต่อมาแปลเป็นภาษาอังกฤษ และสนใจการวาดภาพเกี่ยวกับปรัชญา, เกี่ยวกับจักรวาลและตัวตน, เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน, ธรรมชาติและวิญญาณ, เพศหญิงและเพศชาย, นามธรรมและสัจธรรม, ความแน่นอนและความไม่แน่นอน (Warncke. 1994:20-52)

ชิฟ(Herschel B. Chipp) ได้อธิบายถึงแนวความคิด และอุดมการณ์ของฟิต มอนดริอัน เกี่ยวกับความจริงแท้ตามธรรมชาติ กับความจริงแท้ในเชิงนามธรรม ว่าจะเป็นองค์รวมของร่างกาย และจิตวิญญาณแสดงออกถึงจิตสำนึก... ที่เปลี่ยนแปลงไป การแสดงออกทุกสิ่งทุกอย่างของชีวิตในปัจจุบัน มีมุมมองที่แตกต่างออกไป... เป็นเรื่องของนามธรรมเชิงบวกมากขึ้น ศิลปะก็เป็นผลผลิตของปัจจัยวิภาคของมนุษย์ที่ได้รับการอบรมบ่มเพาะกับจิตสำนึกภายใน ศิลปะจึงเป็นตัวแทนที่บริสุทธิ์ ของจิตมนุษย์แสดงในรูปของนามธรรม ที่คัดเลือกและกรองให้บริสุทธิ์ด้วยสุนทรียภาพ (Chipp.1975:321)

วอร์เคอร์(Carsten Peter Warncke) ได้กล่าวถึง แนวความคิดเกี่ยวกับศิลปะเดอ สไตล์ โดยนำมาขยายแนวความคิด เกี่ยวกับการวินิจฉัยหรือการสรุป, การต่อต้านการวินิจฉัย และการสังเคราะห์รวมกัน เป็นการสังเคราะห์ ในลัทธิสมัยใหม่ บทความที่เขียนในระหว่างปีค.ศ.1917-1944 การมองเห็นภาพรวมของรูปแบบศิลปะ ว่าเป็นการปฏิรูปใหม่ จากการนำเสนอความเป็นจริงทางธรรมชาติ ไปสู่ความมีอยู่จริงที่เกี่ยวกับ การสร้างผลงานศิลปะ โดยเชื่อว่ากระบวนการพัฒนาที่บรรลุถึง การสร้างจินตนาการใหม่ ได้บรรลุ

ถึงศิลปะขั้นสูงสุด เป็นการนำเสนอถึง การใช้เส้นแนวนอนระดับสายตา และสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกศิลปะ และได้กล่าวถึง ดูเอสเบิร์ก เกี่ยวกับแนวความคิดที่สนใจในวิทยาศาสตร์ และข้อสังเกตคล้ายวิทยาศาสตร์ เหมือนกับมิติ 4 ด้าน ความสนใจในเรื่องปรัชญา เป็นจุดเด่นสำคัญอย่างหนึ่งของศิลปะผู้เคลื่อนไหวยุคสมัยใหม่ เห็นว่าแรงดึงดูดที่เหนียวแน่น การแพร่ขยายของสังคมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่มองเป็นเรื่องของสถาปัตยกรรมและภาพจิตรกรรม มากกว่าวรรณกรรม บทบาทของนักเขียน นักวิจารณ์ เริ่มปรากฏชัดเจนขึ้นในสื่อศิลปะและหนังสือพิมพ์ของเนเธอร์แลนด์ ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 ...การเขียนวิจารณ์และแสดงทรรศนะในนิตยสาร ซึ่งการวิจารณ์นี้... ช่วยให้ศิลปินและสถาปนิกมีชื่อเสียงในสมัยต่อมา (Warncke, 1994:49-56) ในขณะที่นอร์เบิร์ต(Lynton Norbert) ได้กล่าวถึง แนวความคิดที่ ดูเอสเบิร์กได้เสนอไว้ว่า ศิลปะใหม่ ไม่ควรยึดถือรูปแบบ ทฤษฎีที่ควรยึดถือคือ การกำจัดทำลายรูปแบบ แต่ก็ชื่นชมในรูปทรงเรขาคณิต มีการลดรูปแบบมากขึ้น รูปแบบที่เป็นกลางหรือนานาชาติ ทางด้านจิตรกรรม ประติมากรรมและงานสถาปัตยกรรม ช่วงนั้นได้เข้าใกล้กับแนวความคิด เกี่ยวกับรูปแบบ ศิลปะเดอ สไตล์ ที่ไม่เคยถูกมองว่าเป็นการผลิต การสร้างงานรูปแบบโดยรวม มีลักษณะการสร้างองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความเชื่อ และการจัดวางตามทฤษฎี ซึ่งมองว่าเป็นความสำคัญ ที่เท่าเทียมกับการสร้างวัตถุประสงค์ของศิลปะ ...ในการสร้างผลงานศิลปินและสถาปนิกมักผูกพันกับแนวความคิดใหม่ เกี่ยวกับการสร้างและสมมุติฐาน ความสัมพันธ์สังคมแบบสมัยใหม่ และวิถีสังคม การยึดมั่นยืนหยัดต่อบทบาท ทางสังคมของศิลปะการออกแบบและสถาปัตยกรรม ความสมดุลระหว่างจักรวาลกับตัวตน ความศรัทธาในคุณภาพการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนรูปของระบบกลไกทางธรรมชาติและเทคโนโลยี ที่มีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงอนาคต... ศิลปะเดอ สไตล์ ได้รับการสนใจ แต่ไม่สามารถที่จะนำไปสู่แนวคิดของศิลปินยุคนั้น ลักษณะเฉพาะคือ การนำเสนอความหมาย หัวข้อหลัก โดยการใช้อภิปรัชญาและการเปรียบเทียบในนิตยสารเดอ สไตล์ ได้แก่ การรื้อถอนรูปแบบประเพณีเก่า ของจิตรกรรม ประติมากรรม การออกแบบและสถาปัตยกรรม นำไปสู่องค์ประกอบ ที่ใช้เส้นเรขาคณิตเป็นพื้นฐาน เป็นการจัดองค์ประกอบ แยกส่วนของโครงสร้าง ที่มีสัดส่วนเหมาะสมเป็นองค์รวม ยึดมั่นองค์ประกอบที่เป็นอิสระ การจัดวางองค์ประกอบเกี่ยวกับมุมหรือเส้นตั้งฉาก องค์ประกอบของเส้นตั้งกับเส้นนอน การใช้แม่สี การจัดวางเส้นทแยง... การใช้สีเขียว สีส้มและสีม่วง รูปแบบของรูปทรงเรขาคณิต ปรากฏให้เห็นบ้าง ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนใหม่ ซึ่งหลักเกณฑ์ช่วงแรก ยังไม่ค่อยยึดติดกับแนวความคิดของผลงานมากนัก การใช้เส้นตั้งฉากและการประนีประนอม โดยเพิ่มเส้นทแยง... ได้เป็นประเด็นสำคัญในการสนทนา คือ การเผยแพร่กระจายภาพลักษณ์ของงานเป็นหลัก... ความสนใจและยึดมั่นรูปแบบลักษณะเฉพาะ นอกจากนี้ยังนำไปสู่การเชื่อมโยงแนวความคิด ทฤษฎี ที่เสนอผ่านทางนิตยสาร จะเห็นได้ว่ามีความชัดเจน การนำเสนอและตั้งใจที่จะสร้างความเป็นเอกลักษณ์... นำไปสู่การขยายขอบเขตการสร้างงาน ของสมาชิกกลุ่มและมีการจัดรูปแบบ แสดงผลงานของสมาชิก ที่มุ่งเน้นความงามในเชิงอุดมคติ รูปทรงเรียบง่ายที่สุด รูปทรงเรขาคณิต เส้นตรง ระนาบและสี อุดมคติในความงามได้ส่งผลไปสู่ การตื่นตัวในความงามแบบใหม่ เพื่อสังคมใหม่ตามแนวทางของศิลปะเดอ สไตล์ ความงามที่มีรูปทรงเรียบง่าย (Norbert.1989:9-18)

ชิพ(Herschel B. Chipp) ได้อธิบายถึง บทบาททางความคิดของ ฟิต มอนดริอัน ที่เขียนไว้ในปีค.ศ.1943 เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการสร้างงานคือ งานจิตรกรรมควรเป็นการถ่ายทอดของจักรวาล สิ่งที่ต้องการทำให้ตระหนักถึงความคิด เทียบเท่ากับการถ่ายทอดออกมา เป็นเส้นตั้งกับเส้นนอน และเป็นการถ่ายทอดรูปทรงธรรมชาติของจักรวาล ถ่ายทอดด้วยเส้นตั้งและเส้นนอนที่สมดุลกัน แสดงถึง จักรวาลได้ดีกว่า เส้นตั้งอย่างเดียว แต่การถ่ายทอดยังเลื่อนกลาง เส้นตั้งกับเส้นนอน ที่ตัดกัน ปฏิเสธซึ่งกันและกันคือทำให้สับสน และเข้าไปถึงโครงสร้างที่เป็นรูปธรรม เช่น ภาพบอร์ดเวย์ บูกี วูกี้ (ปีค.ศ.1942-1943) และภาพวิกเตอร์ บูกี วูกี้ (ไม่เสร็จ) โครงสร้างและวิธีการถ่ายทอด ความเป็นรูปธรรมและสมดุลกันด้วยในภาพ

คิวบิสม์เช่น ภาพต้นไม้สีจะเจือจาง ภาพวาดสีเหลี่ยมมุมฉากในปีค.ศ.1919 และภาพก่อนหน้านี ใช้สีขาวและสีดำ นั้นไกลจากความเป็นจริงเกินไป แต่ในภาพสีน้ำมัน สีที่ใช้เป็นสีปฐมภูมิ-นามธรรม เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจนถึง ความสมดุล ซึ่งมี 2 ชนิดคือ ความสมดุลคงที่ (Static Balance) กับความสมดุลเคลื่อนไหว (Dynamic Balance) ในการที่ศิลปินมีแนวคิดที่จะกำจัดความสมดุลคงที่ ด้วยการใช้ความขัดแย้งในการถ่ายทอดธรรมชาติของมนุษย์แสวงหาความสมดุลคงที่ ความสมดุลมีความจำเป็น โดยแท้จริงแล้ว เวลาในอนาคตเบื้องหน้าจะทำลายสมดุลศิลปะนามธรรม เป็นการถ่ายทอดในสิ่งที่ต้องการ จนใกล้สำเร็จ ในผลงานภาพวาดเออร์ บูกี้ วูกี้ การทำลายความสมดุลคงที่ ด้วยการใช้เส้นทแยงในภาพ ทำให้สูญเสียความรู้สึกถึงความสมดุลทางกายภาพ มีความจำเป็นต่องานศิลปะ เพราะความสัมพันธ์กับสถาปัตยกรรม เส้นนอนและเส้นตั้ง จะสูญหายไปถ้าภาพรูปสี่เหลี่ยมมุมฉากถูกแขวน... การเขียนภาพจากขอบของผืนผ้าที่ทำมุม 45° ไม่ใช่ภาพเฉียง แต่จะทำให้เส้นตั้งและเส้นนอนยาวขึ้น... เป็นการวางภาพให้ยื่นออกไปนอกรอบ ไม่อยู่ภายในกรอบ ภาพที่ไม่มีกรอบจะดีกว่าภาพใส่กรอบ และกรอบทำให้รู้สึกว่าเป็นภาพ 3 มิติ ทำให้ลวงตาถึงความลึก ดังนั้นจึงเลือกกรอบธรรมดาๆ และติดภาพบนกรอบนั้น...ดูว่าอยู่ในความเป็นจริงมากขึ้น การนำภาพวาดเข้ามาสู่สภาพสิ่งแวดล้อม ...เป็นความฝันและแนวความคิด ตั้งแต่หันมาเขียนภาพนามธรรม การใช้สีแท้และเส้นตรง ให้อยู่ในสี่เหลี่ยม... ภาพจะดูคล้ายจริงมากขึ้น สถาปัตยกรรมจะรู้สึกว่ามีช่างเขียนใช้ความสามารถผสมผสานกับแนวคิดการก่อสร้าง แต่เมื่องานก่อสร้างใช้เงินมาก ต้องใช้เวลาอันนานจึงได้ศึกษาปัญหาและฝึกใช้วิธีการใช้สี...ไม่มีสีในงานศิลปะ มีแนวความคิดของพีต มอนดริอัน ที่จะต้องการกำจัด บริเวณว่างให้ได้ คือ การทำลายปริมาตรโดยใช้ระนาบแทน...การใช้เส้นกับระนาบ แต่ระนาบก็ยังคงอยู่ ดังนั้น จึงใช้เส้นแต่เพียงอย่างเดียว และใช้สีภายในขอบเส้นเท่านั้น ปัญหาที่ยังเหลืออยู่คือ ต้องกำจัดเส้นด้วย โดยใช้ความตรงข้ามที่เท่ากันสมดุลกัน... บางทีบทความอาจยังไม่กระจ่างชัด แต่ก็คงทำให้เกิดแนวความคิดถึงเหตุผลว่าทำไมจึงเลิกใช้อิทธิพลของลัทธิคิวบิสม์... ภาพ บูกี้ วูกี้ ที่แท้จริง มีแนวความคิดเกี่ยวกับการวาดภาพ คือ การกำจัดท่วงท่าอันอง ซึ่งเหมือนกับการกำจัดภาพเหมือนธรรมชาติ... และสร้างขึ้นใหม่ มีความตรงข้ามกันอย่างบริสุทธิ์ คือจังหวะที่เคลื่อนไหวนั้นเอง... การกำจัดรูปทรง ลดตัดทอน ถูกละเอียดมากเกินไปศิลปะสมัยใหม่ที่แท้จริง จะตระหนักถึงอุดมคติทางนามธรรม ในอารมณ์ของความงาม.. สำนึกถึงความจริงที่ว่า อารมณ์ของความงาม เป็นเรื่องของจักรวาลที่กว้างใหญ่ไพศาล หาที่สุดมิได้...ความรู้สำนึกเป็นบทพิสูจน์ว่า มนุษย์มีพลังแห่งการสร้างสรรค์ เพราะมนุษย์จะข้องเกี่ยวกับจักรวาล หรือความเป็นสากลเสมอ แสดงออกภายนอกมากกว่าภายนอก และสิ่งที่เป็นนามธรรมมากกว่าสิ่งธรรมชาติ...เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติสำคัญประการหนึ่งของทฤษฎี เกิดขึ้นจากสมมุติฐานที่ว่า พระเจ้าสร้างสิ่งต่างๆในธรรมชาติให้แก่จักรวาล... ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า โลกในธรรมชาติจึงเป็นเรื่องของจิตวิญญาณอย่างแท้จริง จากการศึกษาทฤษฎีแนวความคิดของพีต มอนดริอัน พบว่าในธรรมชาติ ความสัมพันธ์ทุกชนิดจะมีความสัมพันธ์ดั้งเดิมอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ซึ่งความสัมพันธ์จะอยู่ที่ตำแหน่ง 2 ตำแหน่ง ที่ทำให้เกิดมุมที่เหมาะสม ความสัมพันธ์ในตำแหน่งที่ว่า มีความสมดุล เป็นความสัมพันธ์ระหว่างปลายที่ห่างกัน 2 ด้าน และมีความสัมพันธ์อื่นๆอยู่ด้วย... มีแนวความคิดว่า ปลายห่างกัน 2 ด้าน แสดงถึงสิ่งภายในและสิ่งภายนอก พบว่าการเชื่อมโยงจิตและชีวิตเข้าด้วยกัน ไม่ได้บอบสลายไป แต่มีความเชื่อมโยงกันระหว่างวัตถุและจิตวิญญาณ ความเป็นแก่นแท้คือ ความสัมพันธ์ที่สมดุลอย่างสุนทรีย์ เพราะเอกภาพเป็นศักยภาพ ที่เกิดในจิตสำนึกของตัวตน ถ้าจิตสำนึกของมนุษย์เกิด จากการเติบโตไปเป็นความเห็นเชิงบวก และความตั้งใจ เอกภาพในมนุษย์ก็เติบโตไปสู่ความเห็นเชิงบวก และความตั้งใจ...มีความเป็น เอกภาพคือ ลักษณะเด่นพิเศษ จะหายไปจากศิลปะ เพราะไม่สามารถแสดงถึงจักรวาลได้ ถ้ามีลักษณะเด่นพิเศษสิ่งที่กล่าวถึง ไม่เป็นความจริงแล้ว จิตสำนึกถึงจักรวาล ซึ่งเป็นจุดกำเนิดของศิลปะทุกแขนง จะสามารถแสดงออกทางศิลปะได้อย่างบริสุทธิ์ แต่การปรากฏ

ของศิลปะต้องอาศัยเวลาที่เหมาะสม เวลาจะกำหนดการแสดงออกทางศิลปะ และการแสดงออกทางศิลปะสะท้อนให้เห็นด้วยเช่นกัน ในขณะนี้ปัจจุบัน รูปแบบของศิลปะจะดำรงอยู่ และแสดงถึงจิตสำนึกปัจจุบันหรืออนาคต เป็นองค์ประกอบ ช่วยให้ศิลปินมีเสรีภาพสูงสุด สามารถแสดงได้นานเท่าที่ต้องการ ความสัมพันธ์ของสี และขนาดทำให้สมบูรณ์ เกิดขึ้นในลักษณะของการส่งเสริม กันและกันในเรื่องของ เวลาและบริเวณว่างที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ ความคิดใหม่คือ การแสดงออกโดยตรงของจักรวาล ในรูปของจังหวะและความจริงแท้ของวัตถุ (Chipp.1975:321-326)

ชิพ(Herschel B. Chipp) ได้กล่าวถึง บทความสำคัญของพีต มอนดริอัน ที่แสดงความคิดว่า...แม้ว่าศิลปะจะมีอยู่ทุกแห่ง และมีความเหมือนกันอยู่แล้วนั้นเป็นพื้นฐาน...แต่มนุษย์มีความโน้มเอียงอยู่ 2 ประการที่ตรงข้ามกัน อย่างสิ้นเชิงและแสดงออกมาอย่างมากมายคือ ความโน้มเอียงที่มุ่งสร้างสรรค์ ความงามของจักรวาล กับความโน้มเอียงที่มุ่งแสดงออกสุนทรียภาพ ตามที่คิดและมีประสบการณ์ กล่าวได้ว่า ฝ่ายแรกมุ่งแสดงออกและถ่ายทอดความเป็นปรนัย ส่วนอีกฝ่ายมุ่งแสดงออกและถ่ายทอดความเป็นอัตนัย งานทุกชิ้นของศิลปะที่รักษารูปทรง ได้ถ่ายทอดความงามออกมาอย่างปรนัย... โดยใช้รูปทรงและสี สัมผัสกันอย่างสมดุลและเท่าเทียม ขณะเดียวกันก็พยายามแสดงว่า รูปทรงสีและความสัมพันธ์ที่มีอยู่แล้วในตัว ความพยายามนี้ทำให้การแสดงออกของคนไปบดบังการแสดงออกซึ่งความงามที่แท้จริง...ความคิดที่ตรงข้ามระหว่าง จักรวาลและความเป็นเอกัตบุคคล มีความจำเป็นขาดไม่ได้ในงานศิลปะ ถ้าต้องการให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ ต้องค้นหาทางออกที่เหมาะสม ทั้งที่มีความโน้มเอียง...ก็ยังมีผลงานศิลปะที่กลมกลืนกันได้ โดยการผสมผสานถ่ายทอดเชิงปรนัยและอัตนัยเข้าด้วยกัน ... และได้อธิบายถึงความงามของจักรวาล ไม่ได้เกิดจากลักษณะใดลักษณะหนึ่งของรูปทรงโดยเฉพาะ แต่เกิดจากจังหวะที่เคลื่อนไหวของความสัมพันธ์ ที่ซ่อนอยู่ภายใน หรือเกิดจากความสัมพันธ์ ที่เท่าเทียมกันของรูปทรงในองค์ประกอบ...การกำหนดความสัมพันธ์ จึงจำเป็นในงานศิลปะตลอดมา รูปทรงเกิดขึ้น ความสัมพันธ์และรูปทรง ไม่มีสิ่งใดสำคัญมากกว่ากัน... ปัญหาคือ การแสวงหาความสมฤทธิ์ผล ที่เกิดจากความสมดุลของความเป็นปรนัยและอัตนัย... สิ่งสำคัญของปัญหา อยู่ในขอบข่ายของกระบวนแบบใหม่ ไม่ใช่ในขอบข่ายของความคิด... งานศิลปะจะต้องได้รับการผลิตหรือสร้างขึ้น ศิลปินต้องสร้างงานศิลปะ โดยใช้รูปทรงและความสัมพันธ์เป็นตัวแทน... เพราะความตรงข้ามกัน ขององค์ประกอบและผลงานที่สร้างสรรค์ สามารถที่จะปลุกเร้าอารมณ์เสมอ... ผู้สร้างงานศิลปะต้องคำนึงถึงลักษณะที่ซ่อนเร้นของรูปภาพและไม่ลืมว่า ประเด็นนี้สำคัญที่สุด ต้องไม่มองข้ามความจริงที่ว่า การแสดงออกของเอกัตบุคคลไม่ใช่การถ่ายทอดจักรวาล ตระหนักว่าอารมณ์ เป็นพื้นฐานความคิดของศิลปะค่อย ๆ ทำให้วิธีการบริสุทธิ์ขึ้นและทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างกัน สมัยนี้มีแนวโน้มสำคัญ 2 ประการคือ ฝ่ายหนึ่งรักษารูปทรงอีกฝ่ายหนึ่งกำจัดรูปทรง ฝ่ายแรกใช้รูปทรงที่ซับซ้อนและเฉพาะเจาะจง ส่วนฝ่ายหลังใช้รูปทรงง่าย ๆ เป็นกลางหรือใช้เส้นอย่างอิสระและสีที่เห็นได้ชัดว่า... ศิลปะที่กำจัดรูปทรง ทำให้หลุดพ้นจากการครอบงำ ของความเป็นอัตนัยได้ง่ายกว่า และปลอดภัยกว่าศิลปะที่รักษารูปทรง ที่ใช้รูปทรงและสีเฉพาะ ได้ง่ายกว่ารูปทรงที่มีความเป็นกลาง แต่ศิลปะทั้งสอง เป็นเพียงการคาดคะเน เพราะหา ทุกกระบวนแบบ เส้นทุกเส้น ใช้แทนรูปร่างได้ ไม่มีรูปทรงใดเป็นกลาง กล่าวได้ว่าทุก ๆ สิ่งต้องสัมพันธ์กัน (Chipp.1975:349-350)

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้มุ่งประเด็นที่เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับศิลปะเดอ สไตล์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนแบบของศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน ในเรื่องของแนวคิด โครงสร้าง บริเวณว่าง และสี ในการสร้างผลงานจิตรกรรมพร้อมทั้งทัศนคติ และประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานตามแนวทางของศิลปะเดอ สไตล์ ซึ่งผู้วิจัยจะได้รวบรวมข้อมูลแล้วนำมาสรุป และนำมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 3 มิติตามแนวทางและบริบทของผู้วิจัยต่อไป

2.2 โครงสร้างของภาพ

โครงสร้างของภาพ มีลักษณะที่เกิดเส้นตรงและระนาบ ใช้เป็นกลวิธี ในการสร้างสรรค์ผลงานเช่น โครงสร้างภาพผลงานที่เกิดจากเส้น, สีและบริเวณว่าง ที่ต้องการการจัด บริเวณว่างให้ได้ คือ การกำจัด ปริมาตรโดยใช้ระนาบแทน...การใช้เส้นกับระนาบ แต่ระนาบก็ยังคงอยู่ ดังนั้น จึงใช้เส้นแต่เพียงอย่างเดียว และใช้สีภายในขอบเส้น ปัญหาที่ยังเหลืออยู่คือ ต้องกำจัดเส้นด้วย โดยใช้ความตรงข้ามที่เท่ากันสมดุลกัน

อารี สุทธิพันธ์ ที่ได้กล่าวถึง โครงสร้างจิตรกรรมที่หมายถึง ส่วนประกอบที่ยึดเหนี่ยวกันด้วยแรง เชื่อมแน่น และแรงยึดหยุ่นในลักษณะสมดุล โดยแบ่งประเภทของโครงสร้างได้ 2 ประเภท คือ โครงสร้าง ทางกายภาพ(Physical Structure) กับโครงสร้างทางความคิด(Conceptual Structure) โครงสร้างทาง กายภาพ หมายถึง ส่วนประกอบที่ผสมกันซึ่งทำให้เป็นจิตรกรรม มีส่วนประกอบมีอยู่ 3 อย่างคือ ระนาบ ร่องรับ, การเตรียมพื้นวัสดุและตัวละลาย ส่วนโครงสร้างทางความคิด หมายถึง ความคิดของผู้สร้างสรรค์ ผลงาน ที่ต้องการจะถ่ายทอดเป็นจิตรกรรมความรู้สึก ต่อโลกภายนอกของผู้สร้างผลงาน มีความประสงค์ จะบันทึกไว้ด้วยสีและรูปแบบ ได้เป็นแนวคิดใหญ่ๆ 3 ความคิด คือ ความคิดภายใน, ความคิดตามลำดับ และ ความคิดพลิกแพลง (อารี สุทธิพันธ์.2535:91)

วิรุณ ตั้งเจริญ ได้กล่าวถึง โครงสร้างรูปแบบนิยมเกี่ยวกับ การเขียนภาพนามธรรมบริสุทธิ์ ไว้ดังนี้ คือ รูปแบบผลงานศิลปะที่ไม่ได้แสดงภาพธรรมชาติสิ่งแวดล้อม แต่แสดงออกด้วยเส้น สี รูปทรง มิติขลุ่ย เป็นการผสมส่วนประกอบศิลปะ ให้ดงามคล้ายกับดนตรีบรรเลง ที่เสนอความไพเราะของเสียงดนตรี ไม่ได้ มีเนื้อเพลงบรรยายเนื้อหาสาระ การนำเสนอผลงานศิลปะโดยเน้นคุณค่าของรูปแบบ รูปทรงที่มีคุณค่าทาง ความงาม เนื้อหาในผลงานก็ลบลบบาทหลง แต่ก็ยังคงเป็นเนื้อหา ที่แฝงอยู่ในความงามของรูปแบบ ศิลปะ รูปแบบนิยม ได้พัฒนาไม่ว่าจะเป็นผลงานที่แสดงรอยพู่กัน, แสดงรูปทรงเรขาคณิต, แสดงระนาบสี, แสดง ความงามของแสง, แสดงรูปทรงนามธรรม ในทศวรรษนี้ ลายหน้าบันโบสถ์วิหาร ของไทยที่ไม่ได้แสดง รูปธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ก็อาจเป็นลักษณะหนึ่งของศิลปะรูปแบบนิยมเช่นกัน(วิรุณ ตั้งเจริญ.2536:60-61)

พอล(Overy Paul) ได้กล่าวถึง ลักษณะความเป็นสมัยใหม่ของการเขียนภาพ ที่มีโครงสร้างภาพ คล้ายๆตะแกรง มีการทดลองเขียนภาพขนาดต่างๆกัน พยายามที่จะยึดถือจังหวะการลดขนาดหรือยอขึ้นงาน กลายเป็นพื้นฐานของศิลปะ เป็นการตกแต่งในรูปแบบใหม่ และเข้ามาแทนที่ศิลปะรูปทรงนามธรรม ขอบเขต การทำงานภายในภาพ และใส่สีลงในภาพ พบว่า การใส่สี, ระบายสี ในพื้นที่ขอบเส้นสีดำ ทำให้เกิดผลงาน ที่มีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตาและบรรยากาศ เป็นการจัดระบบอย่างมีเหตุผล เป้าหมายของ ภาพทำด้วยการใช้สี แต่ดูเป็นการลดตัดทอน และถูกมองเป็นเพียงโครงสร้างภายนอก ที่มีการเคลื่อนไหว จากภายใน รูปสี่เหลี่ยมเล็ก ที่เป็นสีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน ให้ความประทับใจ เนื่องจากผลที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากความสว่างกว่า เบากว่า ขณะเดียวกันความเข้มของสี และการจัดวาง เป็นการเคลื่อนไหวซึ่ง สามารถเปรียบเทียบได้ กับจังหวะที่มีน้ำหนักของ การจัดวางองค์ประกอบ กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการคลี่คลาย กลุ่มลายเส้นตารางสี่เหลี่ยมเป็นลักษณะที่มีการเคลื่อนไหว แต่โทนสีก็เปลี่ยนไปใน เมื่อเส้นบรรจบกันที่ขอบ ภาพแสดงถึง การสร้างสรรค์ที่มีพลัง ทำให้เกิดความประทับใจของกลุ่มเส้นตรงสีดำ ในโครงสร้างของภาพ ซึ่งเป็นการคิดที่เป็นเหตุผล เป้าหมายในการเขียนภาพนั้นมีผลต่อรูปแบบในการทำงานคือ การสร้างลักษณะ ที่มีอยู่ในธรรมชาติ การเขียนภาพเริ่มเป็นเรื่องราวที่ยากมากขึ้นและต้องการ การเขียนภาพที่ต่อเนื่อง ในการ ค้นหาทางออกหรือคำตอบ ต้องการกำจัดทุกอย่างที่เกี่ยวกับมนุษย์จากจินตนาการ ต้องการขับไล่/ละทิ้ง และการสร้างสรรค์ผลงานรูปแบบที่บริสุทธิ์ เป็นต้นแบบของศิลปะสมัยใหม่ที่สร้างขึ้นด้วยอุดมคติในช่วงนั้น ที่มีลักษณะเด่นชัดเร้าใจในการสร้างสรรค์(Paul.1991 : 57-64)

ชีฟ(Herschel B. Chipp) ได้กล่าวว่า โครงสร้างของภาพ ที่มีรูปทรงที่เป็นกลาง หรือรูปทรงนามธรรม คำว่าเป็น กลาง เพราะไม่ปลุกเร้าอารมณ์หรือความคิดของคน ศิลปะที่กำจัดรูปทรง ถูกสร้างงานโดยผลานสัมพันธ์ที่เท่ากันของความคิดและวัตถุธาตุ ที่สร้างความสัมพันธ์ ซ่อนเร้นอยู่ภายใน กระบวนการนี้ อยู่ที่ การทำให้บริสุทธิ์เสมอกัน...ส่วนสำคัญของการสร้างงานที่บริสุทธิ์ ต้องทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์ด้วย... วิวัฒนาการของกระบวนการแบบใหม่ แสดงให้เห็นถึงวิถีที่แท้จริงของศิลปะ เป็นแนวทางที่จะก้าวต่อไป วิทยาศาสตร์และศิลปะได้ค้นพบ ความจริงและทำให้ตระหนักถึงความจริงที่ว่า เวลา เป็นกระบวนการที่เข้มข้น เป็นวิวัฒนาการจากเอกัตบุคลลสู่จักรวาล จากอัตนัยสู่ปรนัย สู่ความเป็นตัวตนที่แท้จริงของสิ่งต่างๆและตัวเอง ถ้าสังเกตศิลปะจากจุดกำเนิดพบว่า ถ้ามองจากภายนอกการถ่ายทอด ศิลปะจะไม่ใช้กระบวนการที่ยืดยาว และต่อเติม แต่เป็นกระบวนการที่ทำให้ตัวเองเข้มข้นขึ้นในของสิ่งหนึ่ง และสิ่งเดียวกันความงามของจักรวาล ถ้ามองจากภายในศิลปะคือ การเจริญเติบโต... การยืดยาวต่อเติมเกิดผลลัพธ์คือความซ้ำซากต่อเนื่องของธรรมชาติ...การแสดงออกศิลปะ มีรากฐานจากความคิดอัตนัยที่เรียกว่าศิลปะกำจัดรูปทรง เพราะสร้างสรรค์ผลงานที่ถ่ายทอดได้เฉพาะเจาะจง ใช้รูปทรงเป็นกลาง ความจริงผลงานที่เป็น ศิลปะที่กำจัดรูปทรง ไม่ได้ทำให้คุณค่าของผลงานศิลปะด้อยลง วิวัฒนาการเป็นงานของผู้บุกเบิกเสมอและผู้ตามก็มีจำนวนน้อย ซึ่งเป็นผลของพลังทางสังคม โดยเนื้อแท้ วิวัฒนาการไม่ใช่เรื่องของมวลชน แต่มวลชนเป็นผู้สนับสนุนให้สร้างสรรค์ต่อไป สำหรับผู้บุกเบิกเองก็ต้องเกี่ยวข้องกับสังคม แต่ความเกี่ยวข้องนั้น มิใช่เป็นไปเพื่อให้รู้ว่ากำลังทำอะไรที่เป็นและมีประโยชน์... ความเกี่ยวข้องจำเป็นในทางอ้อมเท่านั้นคือ อุปสรรคที่กลับจะเพิ่มพูนความตั้งใจให้สร้างสรรค์ผลงานยิ่งขึ้น เป็นปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า มวลชนไม่ได้ชี้นำสิ่งชี้หน้าที่แท้จริง คือสิ่งที่เห็นและรู้สึก ...กฎพื้นฐานที่ซ่อนความจริงแท้ ได้ด้วยจิตหยั่งรู้ หรือจิตใต้สำนึก ทำความรู้จัก และสร้างสรรค์ออกมา นั่นคือ พัฒนาการของมนุษย์... ไม่ได้รับใช้มนุษยชาติด้วยการทำศิลปะให้ทุกคนเข้าใจ...การพยายามทำนั่นคือ ความพยายามที่เป็นไปได้ ด้วยการทำให้มนุษยชาติ ตระหนักด้วยตัวเอง ...คนที่ไม่รู้ไม่เห็น ย่อมจะต่อต้าน แล้วพยายามทำความเข้าใจ และสุดท้ายก็เห็นได้เองในศิลปะ การค้นหาเนื้อหาที่ทุกคนเข้าใจตรงกัน เท่ากัน เป็นความคิดที่ผิด เนื้อหาเป็นเรื่องของเอกัตบุคลล เช่นเดียวกับศาสนาที่เสื่อมลง เพราะการค้นหาดังกล่าว ศิลปะไม่ใช่สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อคนทุกคน และไม่ใช่สำหรับทุกคน การพยายามเดินหน้าอย่างรวดเร็ว เป็นความคิดที่ผิด ความซับซ้อนของศิลปะ ขึ้นอยู่กับความจริงที่ว่า วิวัฒนาการของศิลปะแต่ละระดับ เกิดขึ้นในเวลาหนึ่งและเวลาเดียวกันเท่านั้น การเกิดขึ้นนี้พาอดีตและอนาคตมาด้วย แต่ต้องไม่พยายามรู้อนาคตล่วงหน้า เพียงแต่อยู่ในที่พัฒนาการของวัฒนธรรมก็พอ ซึ่งมีได้ทำให้ ศิลปะที่กำจัดรูปทรง เยี่ยมยอดแต่อย่างใด... เป็นเพียงการดิ้นรนของศิลปะ การสร้างสรรค์ความงามของจักรวาลคือ แนวทางดำเนินการในปัจจุบันและอนาคต ต้องก้าวต่อไปและพัฒนา... สิ่งที่มีอยู่สิ่งสำคัญคือต้องรู้จักแน่นอนตายตัวของศิลปะรูปทรงใหม่ ในรูปแบบที่ไร้รูปทรง ที่มีสิ่งดังกล่าวอยู่อย่างชัดเจน หลักการของอดีตและความจริงที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นที่รับรู้ ได้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งมากขึ้น เพราะฉะนั้นจึงมักปฏิเสธความคิด ในกฎเกณฑ์ตายตัว ของความจริงใดๆที่กล่าวมานี้... คงเป็นที่เข้าใจ แต่ไม่ได้นำไปสู่ความมีชีวิตชีวาที่ลึกซึ้ง เพราะมีกฎที่ตั้งขึ้น...กฎที่ค้นพบและกฎที่เป็นความจริงตลอดกาล สิ่งเหล่านี้ซุกซ่อนอยู่ในความเป็นจริงที่ไม่เปลี่ยนแปลง... วิทยาศาสตร์และศิลปะ แรกเริ่มจะไม่เป็นที่เข้าใจ...แต่ความจริงจะค่อยๆเปิดเผยตัวเองด้วยความสัมพันธ์ร่วมกันที่ซ่อนอยู่ในสิ่งต่างๆ วิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และศิลปะบริสุทธิ์จะถูกสร้างสรรค์อย่างอิสระ แต่มีความเป็นระบบ นำมาซึ่งความก้าวหน้าด้วยการรู้กฎเกณฑ์ ที่อยู่เบื้องหลังความสัมพันธ์เหล่านี้ วิทยาศาสตร์ที่บริสุทธิ์ ประสบความสำเร็จด้วยการ ให้ผลลัพธ์ที่ปฏิบัติและนำไปใช้ประโยชน์ได้แก่มนุษยชาติ ในทำนองเดียวกันก็สามารถพูดได้ว่า ศิลปะบริสุทธิ์เป็นสาระประโยชน์โดยตรงสำหรับชีวิต แม้ว่าจะถูกเป็นนามธรรมไปบ้าง ศิลปะแสดงให้เห็นว่า มีความจริงที่เกิดขึ้นในรูปทรง ทุกรูปทรง ทุกเส้น มีการแสดงออก

ของตนเอง ผสมผสานด้วยความคิดที่ว่า กลมคือกลม เหลี่ยมคือเหลี่ยม...ความจริงเป็นพื้นฐานแต่ถูกหลงลืม...ไม่ได้นำไปใช้ในงานศิลปะ หลายคนพยายามไปให้ถึง ผลสำเร็จด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน ในศิลปะรูปทรงใหม่ที่กล่าวมานี้ เป็นเรื่องเป็นไปได้ ศิลปินจำเป็นต้องเลือก วิธีการสร้างสรรค์ เพียงหนึ่งเดียว ที่ต้องการถ่ายทอดออกมา(Chipp.1975:349-353)

ซีฟ(Herschel B. Chipp) ได้อธิบายถึง โครงสร้างที่เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างมิติ สามารถทำลายความสมดุลของรูปทรงได้ แต่เป็นปัญหาที่ยากที่สุดปัญหาหนึ่งสำหรับศิลปิน เมื่อเข้าไปใกล้ผลสำเร็จสูงสุดของงานศิลปะ ความยากก็จะทวีขึ้น เนื่องจากองค์ประกอบสร้างสรรค์ต่างๆ มีความสมดุลที่เท่าเทียมกันทำให้เกิดเอกภาพ กฎแห่งความสัมพันธ์จึงครอบคลุมองค์ประกอบ ศิลปินถึงไม่สามารถถ่ายทอดงานศิลปะให้เป็นแบบเดียวกัน เมื่อใช้รูปทรงต่างกัน แต่รูปทรงและเส้นที่หลากหลาย ทำให้เกิดรูปทรงที่แสดงระดับในวิวัฒนาการของศิลปะรูปทรงใหม่ได้ ถ้างานศิลปะเริ่มด้วยรูปทรงธรรมชาติ และจบลงด้วยรูปทรงนามธรรม การถ่ายทอดออกมาจะลึกซึ้งยิ่งขึ้น รูปทรงและเส้นมีความตึง ขึ้นทีละน้อยๆ ด้วยเหตุนี้ การถ่ายทอดด้วยเส้นตรงจึงให้อารมณ์มากกว่าและลึกซึ้งกว่า เส้นโค้ง ศิลปะรูปทรงใหม่บริสุทธิ์ รูปทรงและเส้น มีความสำคัญด้วยความจริงข้อนี้ จึงทำให้ศิลปะสกุลนี้เป็นศิลปะบริสุทธิ์ การทำให้งานศิลปะเป็นนามธรรม หรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่า ไม่ใช้ความสัมพันธ์ตามธรรมชาติของสิ่งต่างๆ ต้องใช้กฎเกณฑ์การทำให้ ไม่เหมือนธรรมชาติ ในงานจิตรกรรม สีปฐมภูมิ ที่บริสุทธิ์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทำให้ธรรมชาติเป็นนามธรรมได้ แต่สี เท่าที่ผลิตตามเทคนิคในปัจจุบัน เป็นวิธีที่ดีที่สุด ที่จะทำให้งานศิลปะไม่เหมือนธรรมชาติ ด้วยการสร้างให้มี 3 มิติ การใช้เทคนิควิจิตรบรรจงไม่เพียงพอ ศิลปะทุกชนิดมีความเป็นนามธรรมอยู่เสมอ และนามธรรมจะถูกเน้นอยู่เสมอ ทำให้ ศิลปะรูปทรงใหม่บริสุทธิ์ มีการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปทรง และเรื่องราวไม่ว่าศิลปินจะใช้สี หรือเทคนิควิธีการใด ก็สามารถถ่ายทอด ความเป็นกลางออกมาได้เสมอ (Chipp.1975:356)

2.3 สีของภาพ

สีของภาพ มีลักษณะของความเข้มข้น ที่ปรากฏให้เกิดการรับรู้ มีส่วนสร้างความรู้สึกต่อผู้พบเห็นได้ เช่น สีแดงอาจให้ความรู้สึกเร่งเร้า ตื่นเต้นขณะที่สีน้ำเงิน อาจให้ความรู้สึกขรึม สงบเยือกเย็น สีเมื่อจัดรวมเป็นกลุ่ม ตามวงสีที่รู้จักกันดีอาจแบ่งได้เป็นกลุ่มสีอ่อน และกลุ่มสีเข้มจำนวนเท่าๆกัน และเป็นที่ยอมรับว่าสีกับงานศิลปะ มีความสำคัญ เพราะช่วยให้ถ่ายทอดความหมาย ตามที่ต้องการให้มองเห็นและช่วยปลุกเร้าความรู้สึก... การนำสีมาใช้ เป็นการสื่อให้เห็นก่อนที่จะสร้างสื่อทางภาษา สีที่เกี่ยวข้องกับแสงสว่าง เพราะแสงสว่างสะท้อนวัตถุต่างๆ ให้ตามมองเห็นตามปริมาณของแสง และความเข้มข้นของสี เกิดเป็นทฤษฎีของการมองเห็นที่เกี่ยวข้องกับแสงและเงา...การมองเห็น ที่เกี่ยวข้องกับรูปและพื้นภาพ...กลายเป็นพื้นฐานสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงาน

อารี สุทธิพันธ์ ได้กล่าวถึงเรื่องสี ไว้ดังนี้คือ ลักษณะความเข้มของแสงที่ปรากฏแก่ตาให้เห็นเป็นสีต่างๆความเข้มเกี่ยวข้องกับน้ำหนัก หมายถึงว่าสีทุกสีมีน้ำหนักคือร่วมกับสีดำและสีขาว ดังนั้นจึงเกิดเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสี คือ สีผสมขาว (Tint) ได้แก่ สีที่ผสมกับสีขาว เพื่อลดความเข้มและเพิ่มให้น้ำหนักอ่อนลง, สีผสมสีดำ (Shade) ได้แก่ สีที่ผสมกับสีดำ เพื่อลดความเข้มและเพิ่มน้ำหนักให้แก่ขึ้น, สีผสมสีเทา (Tone) ได้แก่ สีที่มีสีขาว สีดำเจืออยู่เท่าๆ กัน เห็นเป็นสีคล้ำ, สีแท้ (Hue) ได้แก่ สีทุกชนิดที่ไม่ได้ผสมกับสีอื่นเลย เช่นได้แก่ สีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน และได้กล่าวถึงหลักความกลมกลืนของสี ก็ถือตามหลักของส่วนประกอบอื่นๆ คือสีที่ใกล้เคียง/กลมกลืนกัน สีที่ไกลกัน/ตรงข้ามกัน เช่น สีแดงกลมกลืนกับสีเหลืองแดง, สีแดงตรงข้ามกับสีเขียว (อารี สุทธิพันธ์,2540:119-219.)

วิรุณ ตั้งเจริญ กล่าวถึงพื้นฐานทฤษฎีสีไว้คือ สีต่างๆที่มองเห็น เกิดจากการที่แสงผ่านมากระทบสิ่งเหล่านั้น และสมองของแปรสารจากการมองเห็นรับรู้เป็นสีต่างๆ แม้ว่าการรับรู้เกี่ยวกับสีจะมีความสัมพันธ์ในเชิงจิตวิทยาอยู่ด้วยกัน แต่โดยพื้นฐานแล้วการรับรู้คือ กระบวนการทางสรีระประสาท ซึ่งหมายถึงว่าการรับรู้เกี่ยวข้องกับทั้งระบบประสาท และกลไกทางสรีระ นักวิทยาศาสตร์ยังไม่สามารถเข้าใจพลังสีได้ทั้งหมด แต่ทราบว่าสี เกิดจากการที่แสงตกกระทบลงบนพลังแม่เหล็กไฟฟ้า มองเห็นเป็นสี ความยาวของพลังคลื่นแสง ที่แตกต่างกัน ทำให้มองเห็นเป็นสีต่างๆกัน คลื่นแสงที่ยาวที่สุดจะรับรู้เป็นสีแดงและคลื่นแสงที่สั้นที่สุดคือสีม่วง ในปีค.ศ.1666 นิวตัน(Sir Isaac Newton) ได้สาธิตให้เห็นว่า สีคือ ส่วนหนึ่งในธรรมชาติของแสงอาทิตย์ สามารถผ่านแท่งแก้วปริซึม แสงจะหักเหเพราะแก้วปริซึม มีความหนาแน่นมากกว่าอากาศ และเมื่อลำแสงหักเหผ่านปริซึม ก็จะปรากฏเป็นสีสเปกตรัม หรือสีรุ้ง คือสีม่วง, สีคราม, สีน้ำเงิน, สีเขียว, สีเหลือง, สีส้ม, สีแดง เมื่อนำแท่งแก้วปริซึมอันหนึ่งมาโดยปล่อยให้ลำแสงส่อง และเพียงส่วนเล็กน้อยของสนามแม่เหล็กไฟฟ้าเท่านั้นที่รับแสงสเปกตรัม สีทั้งหมดก็รวมกันเป็นสีขาว นิวตันมองเห็นความสัมพันธ์ของแสงสเปกตรัมทั้งสองด้าน จึงได้นำแสงสเปกตรัมทั้งสองด้านนั้นมาวางต่อกันในวงสี และพบว่าปลายแสงสเปกตรัมทั้งสองด้าน เมื่อนำมาต่อกันแล้ว ก็จะได้สีที่เจิด คือสีม่วง โดยที่สีม่วง เป็นสีเชื่อมต่อในวงสี ทฤษฎีบนพื้นฐานสีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน เป็นที่นิยมกันมากในยุโรป ในวงสีเรียกว่าสีหลักหรือสีขั้นที่หนึ่ง การใช้สีให้รู้สึกโปร่งใส จะด้วยการสร้างภาพลวงหรือสภาพโปร่งใสจริง เช่น การระบายสีให้รู้สึกโปร่งใสจากรูปทรงหนึ่ง ไปสู่อีกรูปทรงหนึ่ง ประติมากรรมพลาสติก การสเปรย์สีให้เกิดสภาพโปร่งใส ก่อให้เกิดความรู้สึกขยายตัวของพื้นที่ด้วยเช่นกัน จิตวิทยาเกี่ยวกับสี ศิลปิน นักออกแบบและนักสร้างสรรค์กระบวนการเรียนรู้ และเข้าใจในเรื่องจิตวิทยาเกี่ยวกับสี ความสัมพันธ์ระหว่างสี กับปฏิกิริยาตอบสนองของมนุษย์และนำประโยชน์จากการเรียนรู้และประสบการณ์ ไปสร้างสรรค์งานศิลปะหรืองานออกแบบ นอกจากประสบการณ์จะก่อให้เกิดปฏิกิริยาต่อสีต่างๆ ร่วมกันแล้ว ปฏิกิริยาตอบสนองในเชิงปัจเจกและประสบการณ์ของแต่ละคน ยังก่อให้เกิดปฏิกิริยาต่อสีแต่ละสีแตกต่างกัน สีในศิลปะร่วมสมัยแสดงมโนทัศน์ใหม่ ในเชิงสีเพื่อสี จิตรกรรมสนามสี (Color Field Painting) สีและรูปทรงผสานอยู่ด้วยกัน ไม่สามารถแยกปรากฏการณ์ของสีและรูปทรงออกจากกันได้ สัมผัสชื่นชมกับจิตรกรรมสนามสีโดยรับรู้เกี่ยวกับสีโดยตรง มองเห็นสีเข้าใจสีและชื่นชมสีอย่างที่เป็นสี ไม่เกี่ยวข้องกับสาระในเชิงจิตวิทยาหรืออารมณ์ ไม่สนใจกับรูปทรงตามธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ไม่สนใจการตอบสนองในเชิงความรู้สึก ซึ่งสัมพันธ์กับธรรมชาติสิ่งแวดล้อม แต่มุ่งความสนใจไปสู่สี เป็นประการสำคัญ(วิรุณ ตั้งเจริญ.เอกสารประกอบการสอน2541.)

พอล(Overy Paul) ได้กล่าวถึง ลักษณะการเขียนภาพพบว่า การไล่สี, ระบายสี ในพื้นที่ขอบเส้นสีดำทำให้เกิดผลงานที่มีลักษณะพิเศษ เป็นการจัดระบบอย่างมีเหตุผล เป้าหมายของภาพการใช้สี รูปสีเหลี่ยมที่เป็นสีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน ให้ความประทับใจ เนื่องจากผลที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากความสว่างกว่า เขากว่า ขณะเดียวกันความเข้มของสี และการจัดวาง ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้ กับจังหวะที่มีน้ำหนักของ การจัดวางองค์ประกอบ กับการคลี่คลาย กลุ่มลายเส้นตารางสีเหลี่ยมเป็นลักษณะที่มีการเคลื่อนไหว แต่โทนสีก็เปลี่ยนไปใน เมื่อเส้นบรรจบกันที่ขอบภาพแสดงถึง ความประทับใจของกลุ่มเส้นตรงสีดำ การใช้สีขั้นพื้นฐานมาเป็นสีของภาพ (Paul.1991 : 57-64)

ขณะเดียวกัน พอล(Overy Paul) ก็ยังได้กล่าวถึง สีที่มีลักษณะเรียบๆ ทำให้มีความคมชัดมาก การใช้วิธีการอธิบาย ด้วยลักษณะเคลื่อนไหวตามเข็มนาฬิกา มีความขัดแย้งกัน ด้วยรูปสีเหลี่ยมมุมฉาก ดังนั้นการจัดวางองค์ประกอบ มีความมั่นคงทางสายตาเส้นตั้งที่มีความยาว ทำให้เกิดความคงที่ และเส้นภายในกรอบระหว่างมุมมองสี ที่ขยายตัวกว้างกับความนิ่ง จุดศูนย์กลางของภาพไม่แสดงถึงสิ่งใด ประกอบด้วยเส้นและสี บนพื้นสีขาวที่มองเห็นได้ง่าย มีลักษณะเป็นแนวนามธรรม การจัดวางรูปแบบขนาดใหญ่

และการใช้พื้นผิวสีขาว ซึ่งเป็นลักษณะของการออกแบบง่าย ๆ ซึ่งมีพื้นผิวสีพื้นฐาน 3 สี ที่แสดงถึง ลักษณะบริสุทธิ์และเรียบง่าย ในการใช้สีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน (Paul.1991 : 75-78)

2.4 บริเวณว่างของภาพ

บริเวณว่างของภาพ หมายถึง บริเวณที่รับรู้ได้ทั้งหมดของรูปและพื้นที่ตามปรากฏ บริเวณที่เป็นรูปเรียกว่าบริเวณว่างเชิงบวก(Positive Space) บริเวณที่เป็นพื้นเรียกว่าบริเวณว่างเชิงลบ(Negative Space) บริเวณว่างทั้งสองส่วนนี้สามารถสลับกัน ทำให้เกิดการรับรู้ต่างกัน และในการสร้างสรรค์รูปแบบศิลปกรรมสามารถแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงกัน ของบริเวณว่างด้วยรูปทรง สี น้ำหนักของสี เพื่อแสดงให้เห็นความรู้สึกเกี่ยวกับมิติได้ โดยทั่วไปจะกล่าวถึงพื้นภาพงานจิตรกรรมเป็นหลัก ทางด้านสถาปัตยกรรมและประติกรรมอาจกล่าวถึงที่ว่าง หรือมิติที่เกิดขึ้นกับผลงาน

พอล(Overy Paul) ได้กล่าวถึง บริเวณว่างในลักษณะของการเขียนภาพ ที่มีการทดลองเขียนภาพขนาดต่างๆกัน พยายามที่จะยึดถือจังหวะการลดขนาดหรือย่อชิ้นงาน กลายเป็นพื้นฐานของศิลปะ และเข้ามาแทนที่ศิลปะรูปทรงนามธรรม ขอบเขตการทำงานภายในภาพ และใส่สีลงในภาพ พบว่า การใช้สี, ระบายสีในพื้นที่ขอบเส้นสีดำ ทำให้เกิดผลงานที่มีลักษณะพิเศษคือ การสะกดทางสายตาและบรรยากาศ เป็นการจัดระบบอย่างมีเหตุผล เป้าหมายของภาพทำด้วยการใช้สี แต่ดูเป็นการลดตัดทอน และถูกมองเป็นเพียงโครงสร้างภายนอก ที่มีการเคลื่อนไหวจากภายใน เนื่องจากผลที่เกิดขึ้น เกิดจากความสว่างกว่า เบากว่า ขณะเดียวกันความเข้มของสี และการจัดวาง เป็นการเคลื่อนไหวซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้ กับจังหวะที่มีน้ำหนักของการจัดวางองค์ประกอบ กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการคลี่คลาย กลุ่มลายเส้นตารางสีเหลี่ยมเป็นลักษณะที่มีการเคลื่อนไหว แต่โทนสีก็เปลี่ยนไปใน เมื่อเส้นบรรจบกันที่ขอบภาพแสดงถึง การสร้างสรรค์ที่มีพลัง ทำให้เกิดความประทับใจของกลุ่มเส้นตรงสีดำ ขณะเดียวกัน ก็ยังได้กล่าวถึง การเคลื่อนไหวตามเข็มนาฬิกา ที่มีความขัดแย้งด้วยรูปสี่เหลี่ยมมุมฉาก ดังนั้นการจัดวางองค์ประกอบ มีความมั่นคงทางสายตาเส้นตั้งที่มีความยาว ทำให้เกิดความคงที่ และเส้นภายในกรอบระหว่างการมองสี ที่ขยายตัวกว้างกับความนิ่ง จุดศูนย์กลางของภาพไม่แสดงถึงสิ่งใด ประกอบด้วยเส้นและสี บนพื้นสีขาวที่มองเห็นได้ง่าย มีลักษณะเป็นนามธรรม การจัดวางรูปแบบขนาดใหญ่ และการใช้พื้นผิวสีขาว ซึ่งเป็นลักษณะของการออกแบบง่าย ๆ แสดงถึง ลักษณะบริสุทธิ์และเรียบง่าย ของภาพเส้นตารางที่คล้ายๆ ตะแกรง สีขาวและความสมดุลในบริเวณว่าง องค์ประกอบของเส้นนั้นดูยุ่งยากเพราะว่า โครงสร้างของภาพ ไม่ได้เกิดขึ้นได้อย่างทันทีทันใด และพบว่า พื้นสีขาวถูกตัดแบ่งด้วยลายเส้นสีดำบางๆ มีการลงสีอยู่ 2 ส่วน เห็นได้ว่าเส้นสีดำ ผลักดันสีส่วนอื่นเหล่านั้นออกไปอยู่ข้างๆ เป็นการยาก ที่จะวิเคราะห์ห้องค์ประกอบโครงสร้างของสีดำ ที่มีแกนในแนวตั้งและแกนแนวนอน แต่เส้นในแนวตั้งถูกวางไว้ในช่วงที่ซับซ้อนเกินกว่าจะเข้าใจได้ลึกซึ้ง โครงสร้างของรูปทรง พยายามและทำความเข้าใจเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการเขียนภาพคล้ายกับการแยกแยะ ระหว่างการออกแบบกับสี มีลักษณะเหมือนกับหลักการเขียนภาพเหมือนกฎเกณฑ์ ของการเขียนภาพแบบสัดส่วนกับความสามารที่แปลความหมาย ที่ปรากฏอยู่ในภาพคือ สิ่งที่ได้รับการพิจารณาให้เป็นภาพที่ดีจนถึงวันนี้ การเข้าถึงศิลปะมีคำอธิบายคือ พยายามที่จะเชื่อมโยงกันระหว่างการวิเคราะห์ ...แสดงความหมายที่แฝงอยู่ มีการอ้างถึงแกน และเส้นหลักขององค์ประกอบอยู่เสมอ ...ความประทับใจของ องค์ประกอบโครงสร้างในแนวคิดศาสตร์คือ คล้ายกับแกนรอบกระจก/คล้ายกับการกำหนดแบบร่างในภาพ ลักษณะของผลงานถือเป็นสิ่งใหม่ เป็นสิ่งสำคัญทางความเป็นมาของภาพที่ประกอบด้วยเส้น นอกจากนั้นมีการทำรูปแบบเดิมอย่างมีคุณภาพทางเทคนิค ซึ่งทำให้คุณสมบัติของภาพนามธรรมดูดีขึ้น งานอยู่ในขั้นตอนการจัดเรียงดูสอดคล้องกับหลักการทำซ้ำแบบเดิมทางเครื่องกล จนกระทั่งความสุขุมรอบคอบทางศิลปะเข้ามาแทรกแซง

สีที่เรียบมีบทบาทต่อสิ่งนี้อยู่บ่อยๆความสำเร็จใน การใช้เส้นตาราง ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ปรากฏ ความน่าสนใจในความแตกต่างของสีเส้น ทำให้เกิดเหมือนความสว่าง เป็นผลลักษณะของแสงไฟริบหรี่ ในรูปนวยอร์ก เหมือนกับว่าถ้าโครงสร้างเครือข่ายของเส้นสี ด้านนอกรูป เคลื่อนเข้ามาเชื่อมกับตารางเส้น สีดำ ความแตกต่างแบบสมมาตรของสี ระหว่างที่เป็นสีและไม่มีสีจะหายไปอย่างสมบูรณ์ ซึ่งมักจะเรียกภาพ ว่า นวยอร์ก ...งานเขียนภาพ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่รู้จักกัน เป็นลัทธิของศิลปะมุ่งแสดงถึง ความหมาย ความรู้สึก ด้วยสภาพของงานวิจิตรศิลป์ ที่ไม่เป็นระเบียบคล้ายกับเป็นอุดมคติเป็นการยื่นหยัดอยู่อย่างเสมอ เพื่อสะสางรูปแบบเรขาคณิต และในการเขียนภาพครั้งสุดท้าย... ได้พยายามรวมตารางสีที่มีความสว่างเข้ากับ เส้นสี ตั้งใจทำให้เกิดความเปลือยเปลือยในความสว่าง ระเบียบระยับของม่านสีอันน้อยนิด และผลที่มากไป กว่านี้ ภาพบอร์ตเวย์ บูกี วูกี, 1942-43. เส้นแต่ละเส้น ถูกตัดด้วยจังหวะของสีอย่างซ้ำๆกัน ภาพวิคตอรี บูกี วูกี, 1933-44. รูปแบบถูกลดและทำให้ค่อยๆ เลือนหายไปเป็นจุด เส้นและพื้นเรียบที่ไม่มีอะไรปกคลุม ทำให้สามารถแยกแยะได้โดดเด่นซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดเป็นผล ในการได้สัดส่วนในภาพอย่างหยาบๆ ของ ความไม่แน่นอน สิ่งที่น่าจะถูกเลือกได้ ในการคาดการณ์ถึง การยุติของสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นสิ่งที่ ได้ตั้งใจให้ เป็นการหลอมละลาย นโยบายการปกครองในขณะนั้นกับบุคคล ศิลปินกำจัดรูปแบบเดิม ที่มี การเปลี่ยนแปลงกันมาของงานเขียนภาพแนวทงยุโรป นี่คือสิ่งหนึ่ง ที่พิสูจน์ว่า ได้ทำการค้นหาเพื่อหยุดยั้ง พื้นดินใหม่ (Paul. 1991 : 75-78)

ชิพ(Herschel B. Chipp) ได้กล่าวว่า ศิลปะที่กำจัดรูปทรง ที่สอดคล้องเกี่ยวกับบริเวณว่าง แสดงให้เห็นว่าศิลปะดำเนินอยู่บนถนนแห่งความจริง แสดงว่าศิลปะไม่ใช่การถ่ายทอดรูปลักษณะ ตามความจริง ตามที่ตาเห็น ไม่เหมือนชีวิตที่เป็น แต่เป็นการถ่ายทอดความจริงแท้ และชีวิตที่แท้จริง ที่ไม่สามารถให้นิยาม ได้ แต่มีอยู่จริงในรูปทรงใหม่ ดังนั้น ต้องกำหนดความแตกต่างระหว่างความจริงทั้ง 2 ข้อ อย่างระมัดระวัง อย่างที่หนึ่ง มีรูปลักษณะของเอกัตบุคคล อย่างที่สอง มีรูปลักษณะของจักรวาล ในศิลปะอย่างหนึ่งเป็นการ ถ่ายทอดที่ว่างด้วยสิ่ง หรือรูปทรงเฉพาะอย่างหลังขยาย และจำกัดบริเวณว่าง โดยใช้รูปทรงที่เป็นกลาง เส้นอิสระและสิบลิสู่ที่ ขณะที่ความจริงของจักรวาลเกิดจากความสัมพันธ์ที่แน่นอน ความจริงแท้ของจักรวาล จะต้องโปร่งใส เป็นอิสระ ไม่ผูกพันกับเอกัตบุคคลทั้งส่วนตัวและโดยรวม นี่คือการขัดแย้งระหว่าง ความจริงเชิงอัตนัยกับความจริง ที่ค่อนข้างเป็นปรนัย ศิลปะนามธรรมบิสู่ที่มุ่งสร้างสรรค์ความเป็นปรนัย ส่วนศิลปะที่รักษารูปทรงใหม่สร้างสรรค์เป็นอัตนัย ฉะนั้นคนจึงตำหนิศิลปะรูปทรงบิสู่ที่ ในประเด็นที่ไม่จริง และนึกเห็นภาพว่าศิลปะรูปทรงบิสู่ที่ เกิดจากความคิดที่เฉพาะเจาะจง ทั้งที่ศิลปะที่กำจัดรูปทรงมีอยู่จริง แต่ก็ยังพูดถึงศิลปะปัจจุบันเหมือนกับว่า ไม่มีสิ่งใดแน่นอน ในความสัมพันธ์ของศิลปะแนวใหม่ที่มีอยู่ หลายคนละเลยศิลปะที่กำจัดรูปทรง มองแต่เฉพาะความพยายามที่ไม่เข้าท่าและงาน ศิลปะที่กำจัดรูปทรง แบบบริเวณว่าง ที่ปรากฏอยู่ทุกหนทุกแห่งในปัจจุบัน คำนี้ถึงเวลาที่จะบูรณาการ รูปทรงกับเนื้อหาหรือ ยังหรือควรเชื่อมโยง ความคิดกับรูปทรงด้วยกันหรือไม่ แต่คนไม่ควรตำหนิ ศิลปะที่กำจัดรูปทรง ว่าเป็น ความไม่รู้ เนื้อหาของตนเอง ถ้ารูปทรงจะปราศจากเนื้อหา หรือปราศจากความงามของจักรวาล ก็เป็น ความผิดของศิลปินที่ละเลยความจริง จะจินตนาการว่าการรักษารูปทรงเรื่องราว และรูปทรงที่เฉพาะเจาะจง สามารถเพิ่มคุณค่าให้กับงานศิลปะรูปทรงใหม่ที่ยังขาดอยู่ได้ เมื่อคำนึงถึงเนื้อหา ของงานศิลปะ เจตคติที่มี ต่อสิ่งต่างๆ ความเป็นเอกัตบุคคล การแสดงออกของเนื้อหา ปฏิกริยาของเนื้อหาเมื่อเกี่ยวข้องกับความจริง แสงและเงาแห่งจิตวิญญาณล้วนนำไปเชื่อมโยงกันกับ ศิลปะที่กำจัดรูปทรง แต่ทั้งหมดก็ยังไม่ประกอบเข้า เป็นเนื้อหา ขอฟุดซ้ำว่าเนื้อหาของงานศิลปะ ไม่สามารถบรรยายได้และต้องใช้ รูปทรงใหม่บิสู่ที่ และการ จัดการในงานนั้น จึงจะปรากฏเป็นเนื้อหาชัดเจนด้วยเนื้อหา ที่ไม่สามารถกำหนดได้แน่นอนตายตัวนี้ ใน งานศิลปะที่กำจัดรูปทรง จึงเป็นศักยภาพของมนุษย์ และเทคนิคเป็นส่วนสำคัญในการวางเป้าหมายที่จะ

กำหนดวิสัยทัศน์ที่เป็นปรนัย ซึ่งเนื้อหาของศิลปะที่กำจัตรูปทรงต้องการอย่างยิ่ง เครื่องมือของศิลปิน ไม่เป็นที่เด่นชัดมากเท่าใด ผลงานก็จะเป็นปรนัยมากขึ้นเพียงนั้น ศิลปินจึงชอบใช้ ศักยภาพของเครื่องจักร และวัสดุที่ผลิตจากอุตสาหกรรม ซึ่งตั้งแต่อดีตมาจนบัดนี้ วัสดุเหล่านั้นไม่เหมาะสมเลยในทัศนะของศิลปะ ถ้าวัสดุนั้นๆ สีของมันมีความสมบูรณ์มากขึ้น ถ้าเทคนิคที่ศิลปินใช้ สามารถใช้วัสดุ และสีดังกล่าวเพื่อประกอบเป็นผลงานขึ้นมาตามที่จินตนาการไว้ได้ ศิลปะก็จะเป็นจริงและเป็นอัตนัยมากขึ้น มากกว่าที่ภาพจิตรกรรมจะทำได้ เมื่อเปรียบเทียบกับชีวิต ศิลปะในอดีต มีมากเกินไปความต้องการของจิตวิญญาณใหม่ๆ และเป็นผลเสียต่อความก้าวหน้าของศิลปะ ซึ่งเป็นเพราะศิลปะมีความงาม และความงามนั้นไปเหนี่ยวรั้งผู้คน ไม่ให้คิดถึงจากแนวคิดใหม่ๆ แต่ศิลปะสกุลใหม่ ยังมีความจำเป็นมากต่อชีวิต ที่เห็นชัด คือศิลปะสร้างกฎให้ตามที่มีความสมดุลที่แท้จริงอยากจะได้รับ นอกจากนั้นศิลปะต้องสร้างสรรค์ ให้มีความเป็นมนุษย์อย่างลึกซึ้ง เห็นความงามทั้งดงาม จากการสัมผัสกับงานศิลปะ สถาปัตยกรรมใหม่ๆ ที่มีคุณภาพดีที่สุดใน และจากงานศิลปะสร้างสรรค์ทั้งปวง ถึงแม้ว่า ศิลปะสกุลใหม่ จะมีความจำเป็นแต่มวลชนก็ยังเป็นพวกอนุรักษ์อยู่ ดังนั้นจึงมีภาพยนตร์ วิทย์ ภาพเขียนเลวๆ มากมายมหาศาล กลมกลืนงานศิลปะที่มีอยู่จำนวนน้อยในยุคนี้ นำเสียดายอย่างยิ่งที่ผู้คน ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตสังคมโดยทั่วไป มิได้ตระหนักถึงอรรถประโยชน์ ของศิลปนามธรรมบริสุทธิ์ ด้วยเหตุที่ได้รับอิทธิพลผิดๆจากศิลปะในอดีต หนีจากความจริงแท้และได้เห็นแต่งงานที่มีมากมาย จึงไม่พยายามที่จะทำความรู้จักกับ ศิลปะรูปทรงบริสุทธิ์ จากแนวคิดอีกด้านหนึ่งของคำว่า นามธรรมทำให้ผู้คนกลัว จึงเกิดต่อต้านศิลปนามธรรมอย่างรุนแรง เพราะคิดว่ามันเป็นอะไรที่เป็นอุดมการณ์และไม่จริง โดยทั่วไปคนจะใช้ศิลปะเป็นการโฆษณาชวนเชื่อตนเอง เช่นเดียวกับวรรณคดี ชอบความก้าวหน้า ของสิ่งที่มีมากมาย และเกลียดความก้าวหน้าของพวกคนดีๆที่คัดสรรแล้ว ซึ่งตรงข้ามกับเหตุผลของวิวัฒนาการมนุษย์ โดยกล่าวว่า วิวัฒนาการของมวล กับวิวัฒนาการของคนดีๆ ไม่สามารถเทียบเคียงกันได้ คนดีๆก็เกิดมากจากมวลนั้นแหละ เพราะฉะนั้นผลงานของคนดีก็คือ ผลงานของมวลมิใช่หรือ และได้กล่าวถึง การจัดการ ทำขึ้นมาว่า งานศิลปะต้องถูกทำขึ้นมา เพื่อให้เห็นทั้งปัจจัยที่เป็นอัตนัย และที่เป็นปรนัยอย่างสมดุลเท่าเทียมกัน งานศิลปะได้รับการกระตุ้นจากการหยั่งรู้ จึงเป็นไปได้ที่งานศิลปะจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ในการจัดการจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งกับงานศิลปะด้วยการบริหารจึงทำให้ การหยั่งรู้เปิดเผยตัวเอง และสร้างความจริงแท้ในงานศิลปะ ฉะนั้นความคิดที่ว่า ศิลปะที่กำจัตรูปทรง เกิดขึ้นจากจิตใต้สำนึกจึงเป็นความเข้าใจที่ผิด จิตใต้สำนึกเป็นผลรวมของความทรงจำ ในชีวิตของคน และมีมาตั้งแต่ก่อนกำเนิดด้วยซ้ำ ขออย่าว่าศิลปะที่กำจัตรูปทรง เกิดจากการหยั่งรู้อันบริสุทธิ์ เป็นที่มา ของความตรงข้าม 2 ประการในมนุษย์คือ ปรนัยและอัตนัย แต่ก็ผิดอีกถ้าคิดว่า ศิลปินที่กำจัตรูปทรง เห็นความประทับใจและอารมณ์สะเทือนใจ ที่ได้รับจากภายนอกเป็นสิ่งไร้ประโยชน์และต้องต่อต้าน ตรงกันข้ามทุกสิ่งทีศิลปินที่กำจัตรูปทรง ได้รับจากภายนอกล้วนมีประโยชน์และขาดไม่ได้ เพราะสิ่งเหล่านี้จะเร่งเร้าให้เกิดความปรารถนา ที่จะสร้างสรรค์งานที่ยังรู้สึกเลื่อนกลางอยู่ และจะไม่สามารถถ่ายทอดออกมาได้ ถ้าไม่ได้สัมผัสกับความจริงที่มองเห็นได้ และชีวิตที่แวดล้อมจากความจริงที่มองเห็น ได้นั้นเองที่ศิลปินถ่ายทอดออกมาเป็นปรนัย ที่ต้องการซึ่งตรงข้ามกับความเป็นอัตนัย จากความจริงที่มองเห็นได้นั้นเท่านั้น ที่ศิลปินคิดวิธีการถ่ายทอดได้ และจากชีวิตที่แวดล้อมทำให้ศิลปินสร้างงานศิลปะให้เป็นการกำจัตรูปทรงได้ สิ่งที่ทำให้ศิลปินที่กำจัตรูปทรง แตกต่างจากศิลปินที่รักษารูปทรงก็คือ ในงานศิลปะนั้น ได้ทำตนเองเป็นอิสระจากอารมณ์ของปุถุชน พ้นจากความประทับใจพิเศษเฉพาะ อย่างที่ได้รับจากภายนอก อีกประการคือ การหลุดพ้นจากความโน้มเอียงของปุถุชนที่มีอยู่ในตนเอง ฉะนั้นความคิดของศิลปินที่กำจัตรูปทรง สร้างผลงานจากความตั้งใจอันบริสุทธิ์ ของกระบวนการเชิงกลในตัวตนสร้างผลงานจากการคาดการณ์ หรือคำนวณเชิงนามธรรม ปรารถนาที่จะเก็บกอดอารมณ์ ทั้งที่มีในตนเองและอารมณ์ของผู้ชมจึงผิดอีกเช่นกัน ถ้าคิดว่า ศิลปินเกษียณอายุ จากภายนอก

เข้าสู่ระบบภายในตัวเอง สิ่งที่เป็นระบบไม่ใช่สิ่งอื่นใดนอกจาก การเชือกฏของรูปทรงบริสุทธิ์ ความจำเป็นที่ศิลปะต้องการได้ จึงเห็นชัดเจนว่า ศิลปินไม่ใช่ช่าง แต่เพราะความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคนิควิธีเครื่องยนต์กลไกและชีวิตโดยรวม ได้ช่วยกันหลอมศิลปินให้เป็นเครื่องจักรที่มีชีวิต สามารถกำหนดรู้เนื้อแท้ของศิลปะได้โดยวิธีบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้ ศิลปินจึงสร้างผลงานให้เป็นกลาง ได้โดยที่ศิลปินเองและสิ่งภายนอกใดๆ ไม่สามารถป้องกัน มิให้สร้างสรรค์งานอันทั่วถึง ความเป็นจักรวาลอย่างสากลการสร้างศิลปะเพื่อศิลปะ ซึ่งมีรูปทรง และเนื้อหาซึ่งเป็นหนึ่งเดียว ถ้างานศิลปะเป็นผลรวมของอารมณ์ ที่ถูกเร้าโดยภาพที่เห็นอย่างบริสุทธิ์ ศิลปะก็เป็นผลรวมของอารมณ์ที่ถูกเร้าโดยเนื้อหาของรูปทรง โดยสรุปว่า งานศิลปะที่กำจัดรูปทรง มีความคงที่เสถียรไม่ถูกต้อง เพราะศิลปะสกุลนี้ประกอบด้วย วัฒนธรรมการใช้เนื้อหารูปทรงใหม่ และความสัมพันธ์ที่แน่นอนระหว่างกัน เนื่องจากศิลปะที่กำจัดรูปทรง เป็นศิลปะสกุลใหม่ จึงมีสิ่งที่จะต้องทำต่อไปอีกมากมาย สิ่งที่น่าอนคือ ศิลปินที่กำจัดรูปทรง ไม่สามารถหนีไปทางไหนได้ ต้องอยู่ภายในศิลปะสกุลนี้ และก้าวต่อไป อนาคตจะไปถึงจุดที่ว่า ศิลปะเป็นสิ่งที่แปลกแยกจากสิ่งแวดล้อมทั้งมวล ซึ่งล้วนเป็น รูปทรงที่เป็นจริง แต่จุดหมายนี้เป็นจุดเริ่มเช่นกัน ศิลปะต้องทั้งก้าวต่อไปและตระหนักรู้ตนเองมากขึ้นๆ เมื่อนำสถาปัตยกรรม ประติมากรรมและจิตรกรรม เข้ามาผสมผสานเกิดเป็นรูปทรงใหม่ที่เป็นจริง ไม่ใช่ศิลปะประยุกต์ แต่เป็นงานสร้างสรรค์บริสุทธิ์ที่จะช่วยสร้างสภาพแวดล้อม ที่มีใช้เพียงแต่ใช้เอนกประสงค์ หรือมีเหตุผลเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่มีความงามบริสุทธิ์และสมบูรณ์ (Chipp.1975:360-361)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าวิจัย

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลงานศิลปะ 3 มิติ:กรณีศึกษาศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน ในช่วงปีค.ศ.1917-1944 เป็นกระบวนการวิจัยเชิงพัฒนา(Developmental Research) โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบเชิงพรรณนาวิเคราะห์(Analytical Description) จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาพัฒนาสร้างสรรค์ให้เป็นผลงานตามรูปแบบและบริบทของผู้วิจัย ซึ่งมีกระบวนการและวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ภาพผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานในช่วงระหว่างปีค.ศ.1917-1944 กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้เป็นตัวแทนกลุ่มประชากรได้จากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling)

ในขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงตามจุดมุ่งหมายด้วยระบบโควตา(Purposive Quota Sampling) กล่าวคือภาพผลงานจิตรกรรมที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจะต้องมีคุณสมบัติตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ดังนี้

1.1 เป็นผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน ซึ่งเป็นภาพผลงานที่ปรากฏอย่างแพร่หลายในหนังสือศิลปะ โดยเลือกภาพในช่วงปีค.ศ.1917-1944 จำนวน 39 ภาพ แล้วคัดเหลือ 22 ภาพ

1.2 ภาพผลงานจิตรกรรม จะต้องมีการวนแบบและกลวิธีที่แสดงให้เห็นทางด้านเนื้อหาและรูปแบบในแต่ละประเภทอย่างเด่นชัด

1.3 ภาพผลงานจิตรกรรม จะต้องเป็นผลงานที่มีชื่อเสียง และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

จากวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างภาพผลงานจิตรกรรมของ ศิลปินที่อยู่ในกลุ่มศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอันในช่วงระหว่างปีค.ศ.1917-1944

ในขั้นที่ 2 เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างอ้างอิงไปสู่กลุ่มประชากรแล้วโดยปราศจากอคติ มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ผู้วิจัยได้นำกลุ่มตัวอย่างในช่วงเวลาดังกล่าวไปให้ที่ปรึกษาทางด้านศิลปะร่วมพิจารณาคัดเลือกภาพผลงาน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงตามจุดมุ่งหมาย (Purposive Sampling) อีกครั้งหนึ่ง โดยใช้ผลจากการตัดสินใจเลือกสุ่ม กลุ่มตัวอย่างมาเป็นตัวแทนผลงานในช่วงนั้น ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นภาพผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน ซึ่งเป็นภาพผลงาน ที่ปรากฏอย่างแพร่หลายในหนังสือศิลปะ โดยการคัดเลือกภาพในช่วงปีค.ศ.1917-1944 จำนวน 39 ภาพ แล้วคัดเลือกเป็นตัวแทนกลุ่มจำนวน 22 ภาพ โดยแบ่งลักษณะการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ไว้เป็น 6 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 โครงสร้างของภาพ ม้องค์ประกอบของสีและบริเวณว่าง เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 1. Composition in Colour A,1917.

oil on canvas, 50x44 cm.

ผลงานชื่อ 2. Composition with Colour Planes No.3,1917.

oil on canvas, 48x61 cm.

กลุ่มที่ 2 โครงสร้างของภาพ ม้องค์ประกอบของเส้นและสี เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 3. Draughts Board composition light colour,1919.

oil on canvas, 86x106 cm.

ผลงานชื่อ 4. Composition :Light Colour Planes with Grey Contours,1919.
oil on canvas, 49x49 cm.

ผลงานชื่อ 5. Composition with Red, Blue and Yellowish-Green,1920.
oil on canvas, 67x57 cm.

ผลงานชื่อ 6. Composition with Red, Yellow, Blue and Black, 1921.
oil on canvas, 59.5x59.5 cm.

กลุ่มที่ 3 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 7. Lozenge,1921.
oil on canvas, Diagonal 84.5 cm.

ผลงานชื่อ 8. Composition 1 with Blue and Yellow,1925.
oil on canvas, Diagonal 112 cm.

ผลงานชื่อ 9. Lozenge with Blue,1926.
oil on canvas, Diagonal 85 cm.

กลุ่มที่ 4 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้นและบริเวณว่าง เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 10. Composition 2 with Black Lines,1930.
oil on canvas, 50x51 cm.

ผลงานชื่อ 11. Composition with Two Lines,1931.
oil on canvas, Diagonal 114 cm.

ผลงานชื่อ 12. Composition with Yellow Lines,1933.
oil on canvas, Diagonal 133 cm.

กลุ่มที่ 5 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 13. Composition 2,1922.
oil on canvas, 55.5X53.5 cm.

ผลงานชื่อ 14. Composition with Red, Yellow and Blue,1928.
oil on canvas, 42.2X45 cm.

ผลงานชื่อ 15. Composition with Red and Blue,1936.
oil on canvas, 98.5X80.3 cm.

ผลงานชื่อ 16. Composition with Blue,1937.
oil on canvas, 80X77 cm.

ผลงานชื่อ 17. Composition with Black, White, Yellow and Red,1939-42.
oil on canvas, 79.3X73.5 cm.

ผลงานชื่อ 18. Composition with Red, Yellow and Blue,1939-42.
oil on canvas, 72X69 cm.

ผลงานชื่อ 19. New York, New York,1941-42.
oil on canvas, 94X92 cm.

ผลงานชื่อ 20. New York City 1,1942.
oil on canvas, 119.3X114.2 cm.

กลุ่มที่ 6 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 21. Broadway Boogie-Woogie, 1942-43.

oil on canvas, 127X127 cm.

ผลงานชื่อ 22. Victory Boogie-Woogie, 1943-44.(unfinished)

oil and paper on canvas, Diagonal 117.5 cm.

โดยการนำภาพผลงานทั้ง 22 ภาพ มาทำการแบ่งกลุ่มและทำการวิเคราะห์ ในลักษณะของการวิเคราะห์เชิงพรรณนา แล้วนำมาสรุป เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน 3 มิติ ให้เป็นไปตามแนวทางและบริบทของผู้วิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ผลงานกลุ่มที่ 1

ผลงานชื่อ 1. Composition in Colour A, 1917.

แนวความคิดของภาพ เป็นถ่ายทอดความจริงแท้ตามธรรมชาติเชิงบวก กับความจริงแท้เชิงนามธรรม ในเรื่องราวที่เกี่ยวกับ รูปทรงสี่เหลี่ยม และการการกำจัดรูปทรง แม้ว่าจะเป็นองค์รวมของร่างกาย และจิตวิญญาณ แสดงออกถึงจิตสำนึกที่เปลี่ยนแปลงไป การแสดงออกของชีวิตในปัจจุบัน มีมุมมองที่แตกต่างออกไปคือ เป็นเรื่องของนามธรรมเชิงบวกมากขึ้น เป็นผลผลิตที่ได้รับการอบรมบ่มเพาะกับจิตสำนึกภายใน ศิลปะเป็นตัวแทนที่บริสุทธิ์ของจิตมนุษย์ แสดงในรูปของนามธรรม ที่ได้รับการคัดเลือกและกรองให้บริสุทธิ์ด้วยสุนทรีย์ภาพ

โครงสร้างของภาพ เป็นการสร้างภาพเขียนด้วยรูปทรงสี่เหลี่ยม ที่มีขนาดเล็กบ้าง/ใหญ่บ้าง มีพื้นภาพสีขาว ซึ่งไม่สามารถมองเห็นเป็นภาพอะไร เพื่อแสดงความความสัมพันธ์ของสีและระนาบ โดยมีรูปทรงสี่เหลี่ยมที่มีสีแดง สีส้มและสีน้ำเงิน จัดวางภาพอย่างอิสระ ใช้เส้นสีดำบนพื้นสีขาว เส้นสีดำจะถูกละเว้น และการใช้รูปสี่เหลี่ยมด้วยสี แสดงสื่อภาพด้วย จังหวะอ่อนโยน ตัดกันกับพื้นหลังที่มีสีขาว

สีของภาพ เป็นรูปสี่เหลี่ยมที่มีสีแดง, สีส้มและสีน้ำเงิน มาเป็นตัวแทนสื่อสัญลักษณ์ แสดงสื่อภาพอย่างนุ่มนวล วิธีการนำเอาสีสดใส มาสร้างภาพในพื้นที่ระนาบ มีการใช้สีดำ/สีขาว มาใช้ร่วมกับแม่สี มุ่งเน้นความเรียบง่าย

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพด้วยพื้นสีขาว ใช้เส้นสีดำบนพื้นสีขาว เกิดความสมดุลที่เคลื่อนไหวภายในภาพ โดยใช้เส้นสีดำเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม

ผลงานชื่อ 2. Composition with Colour Planes No.3, 1917.

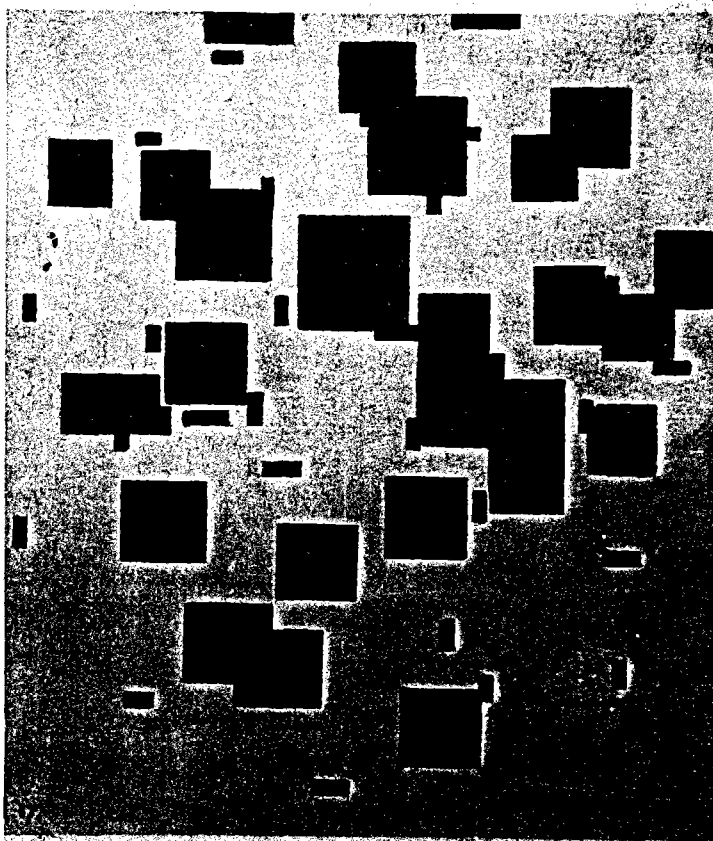
แนวความคิดของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียนด้วยพื้นภาพสีขาว เป็นภาพนามธรรม เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมที่มีสีแดง สีเหลือง สีน้ำเงินผสมกับสีขาว ก่อนการระบายเพื่อให้ภาพ รู้สึกนุ่มนวลขึ้น เน้นการจัดวางอย่างอิสระ แสดงความส่องสว่าง ของน้ำหนักอ่อนแก่ที่เกิดจากการใช้พื้นสี

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีรูปทรงสี่เหลี่ยมที่เป็นสีแทนภาพ มุ่งเน้นความเรียบง่าย สร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ เป็นรูปสี่เหลี่ยมที่มีสีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาเป็นตัวแทนสื่อสัญลักษณ์ แสดงสื่อภาพอย่างนุ่มนวล วิธีการนำเอาสีผสมกับสีขาว มาสร้างภาพในพื้นที่ระนาบ มีการใช้สีดำ/สีขาว มาใช้ร่วมกับแม่สี มุ่งเน้นความเรียบง่าย

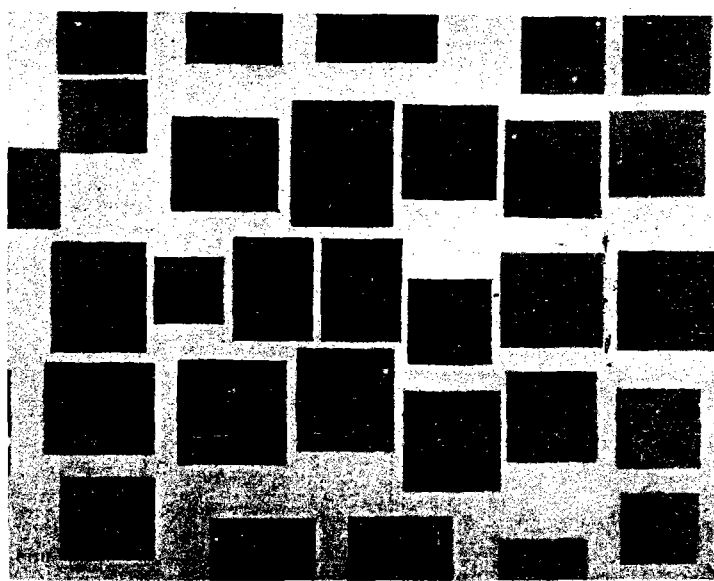
บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพด้วยพื้นสีขาว เกิดความสมดุลที่เคลื่อนไหวภายในภาพ โดยใช้รูปสี่เหลี่ยมที่เป็นสีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาจัดวาง เกิดจังหวะน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม

จากการวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 1 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของสีและบริเวณว่าง เป็นหลัก โดยการสร้างสรรค์รูปทรงนามธรรมอย่างสมบูรณ์ แสดงรูปทรงสี่เหลี่ยมในพื้นที่ระนาบ แนวความคิดได้แสดงเกี่ยวกับ จักรวาลและตัวตน เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ธรรมชาติและวิญญาณ หญิงและชาย ความแน่นอนและความไม่แน่นอน เกี่ยวกับนามธรรมและการหยั่งรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสร้างสรรค์ นำมาขยายแนวความคิด โดยเชื่อว่า กระบวนการพัฒนาที่บรรลุถึงการสร้างจินตนาการใหม่ ได้บรรลุผลถึงศิลปะขั้นสูงสุด (ภาพประกอบ 1-2 หน้า 31)

ภาพประกอบ 1

ผลงานชื่อ Composition in Colour A, 1917.
oil on canvas, 50X44 cm.

ภาพประกอบ 2

ผลงานชื่อ Composition with Colour Planes No.3, 1917.
oil on canvas, 48x61 cm.

การวิเคราะห์ผลงานกลุ่มที่ 2

ผลงานชื่อ 3. Draughts Board composition light colour, 1919.

แนวความคิดของภาพ เป็นถ่ายทอดความจริงแท้ตามธรรมชาติเชิงบวก กับความจริงแท้เชิงนามธรรม ในเรื่องราวที่เกี่ยวกับ รูปทรงสี่เหลี่ยม และการการกำจัดรูปทรง แม้ว่าจะเป็นองค์รวมของร่างกาย และจิตวิญญาณ แสดงออกถึงจิตสำนึกที่เปลี่ยนแปลงไป การแสดงออกของชีวิตในปัจจุบัน มีมุมมองที่แตกต่างออกไปคือ เป็นเรื่องของนามธรรมเชิงบวกมากขึ้น เป็นผลผลิตที่ได้รับการอบรมบ่มเพาะกับจิตสำนึกภายใน ศิลปะเป็นตัวแทนที่บริสุทธิ์ของจิตมนุษย์ แสดงในรูปของนามธรรม ที่ได้รับการคัดเลือกและกรองให้บริสุทธิ์ด้วยสุนทรีย์ภาพ

โครงสร้างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียนด้วยพื้นภาพสีดำ ที่มีลักษณะเป็นช่องของตารางที่มีขนาดเท่ากัน และเป็นการระบายสีให้อยู่ในช่องที่สร้างขึ้น ในรูปสี่เหลี่ยมที่มีสีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน มีการนำสีดำ สีขาวและสีเทา เน้นการจัดวางภาพอย่างอิสระ ที่อยู่ในกรอบของตาราง แสดงความส่องสว่างสดใส กระจายไปทั่วภาพ น้ำหนักอ่อนแก่ที่เกิดจากการใช้สี การวางโครงสร้างภาพด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ ในกรอบตารางที่มีรูปสี่เหลี่ยมแทนภาพ มีลักษณะเป็นนามธรรม มุ่งเน้นความเรียบง่าย

สีของภาพ เป็นสีเหลี่ยมที่มีสีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน มีการนำสีดำ สีขาวและสีเทา เน้นการจัดวางภาพอย่างอิสระ ที่อยู่ในกรอบของตาราง แสดงความส่องสว่างสดใส กระจายไปทั่วภาพ น้ำหนักอ่อนแก่เกิดจากการใช้สี ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพด้วยพื้นภาพสีขาว เกิดความสมดุลที่เคลื่อนไหวภายในภาพ โดยใช้รูปสี่เหลี่ยมที่เป็นสีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาจัดวาง เกิดจังหวะน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม และมีลักษณะพิเศษคือการสะกดทางสายตาและบรรยากาศ

ผลงานชื่อ 4. Composition :Light Colour Planes with Grey Contours, 1919.

แนวความคิดของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียน ด้วยรูปสี่เหลี่ยมมีการนำสีดำ สีขาวและสีเทา เน้นการจัดวางภาพอย่างอิสระ ที่อยู่ในกรอบของตาราง กระจายไปทั่วภาพ สร้างน้ำหนักอ่อนแก่ที่เกิดจากการใช้สีเทา วางภาพด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ ในกรอบตารางที่มีรูปสี่เหลี่ยม มีลักษณะเป็นนามธรรม ยังคงยึดมั่นเกี่ยวกับ การสร้างภาพในพื้นที่ระนาบ มุ่งเน้นความเรียบง่าย ที่มีลักษณะเป็นช่องของตารางเหมือนกับ ผนังก่ออิฐที่มีขนาดไม่เท่ากัน

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีรูปทรงสี่เหลี่ยมที่เป็นสีแทนภาพมุ่งเน้นความเรียบง่าย สร้างความสัมพันธ์ผสมระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ เป็นการนำสีดำ สีขาวและสีเทา เน้นการจัดวางภาพอย่างอิสระ ที่อยู่ในกรอบของตาราง แสดงจังหวะและน้ำหนักอ่อนแก่ ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพด้วยพื้นภาพสีขาว เกิดความสมดุลที่เคลื่อนไหวภายในภาพ โดยใช้รูปสี่เหลี่ยม มาจัดวาง เกิดจังหวะน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยพื้นภาพ เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม รู้สึกถึงความนุ่มนวลโดยการผสมเทา

ผลงานชื่อ 5. Composition with Red, Blue and Yellowish-Green, 1920.

แนวความคิดของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียน ที่มีลักษณะเป็นช่องของตารางที่มีขนาดใหญ่ขึ้น ในรูปสี่เหลี่ยมที่มีสีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน มีการนำสีดำ, สีขาวและสีเทา เน้นการจัดวางภาพที่อยู่ในกรอบของตาราง นำหน้าก่อนแก่ที่เกิดจากการใช้สีด้วยการระบายเรียบในกรอบ มีลักษณะเป็นนามธรรม

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีรูปทรงสี่เหลี่ยมที่เป็นสีแทนภาพมุ่งเน้นความเรียบง่าย สร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ เป็นสี่เหลี่ยมที่มีสีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน มีการนำสีดำ สีขาวและสีเทา เน้นการจัดวางภาพอย่างอิสระ ที่อยู่ในกรอบของตาราง มีนำหน้าก่อนแก่ที่เกิดจากการใช้สี ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะนำหน้าก่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม และมีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตา

ผลงานชื่อ 6. Composition with Red, Yellow, Blue and Black, 1921.

แนวความคิดของภาพ

เป็นวิธีการสร้างภาพเขียน ที่มีลักษณะเป็นช่องของตารางที่มีขนาดใหญ่ขึ้น ในรูปสี่เหลี่ยมที่มีสีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน มีการนำสีดำ, สีขาวและสีเทา เน้นการจัดวางภาพที่อยู่ในกรอบของตาราง นำหน้าก่อนแก่ที่เกิดจากการใช้สีด้วยการระบายเรียบในกรอบ มีลักษณะเป็นนามธรรม

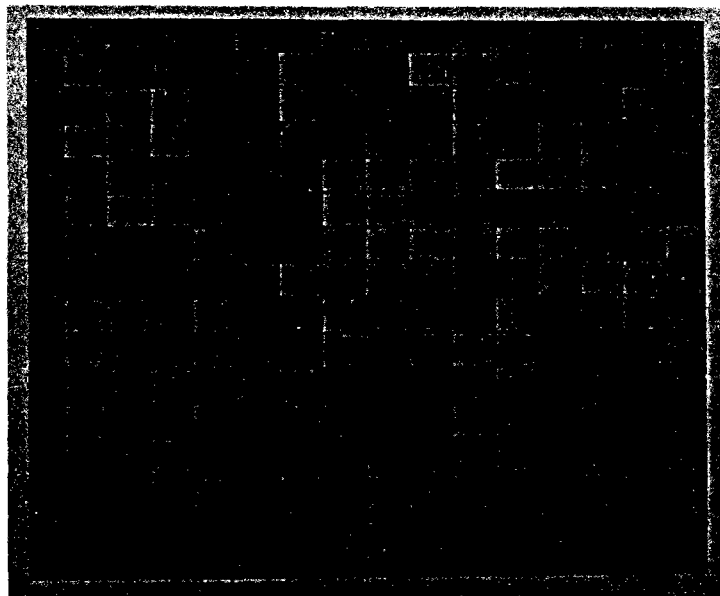
โครงสร้างของภาพ

เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสี่เหลี่ยมสีแดงขนาดใหญ่ เปล่งสีสว่างออกมาจากศูนย์กลางด้านซ้ายของภาพ สร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ เป็นสี่เหลี่ยมที่มีสีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน มีการนำสีดำ สีขาวและสีเทา เน้นการจัดวางภาพอย่างอิสระ ที่อยู่ในกรอบของตาราง มีนำหน้าก่อนแก่ที่เกิดจากการใช้สี ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ บริเวณว่างของภาพ

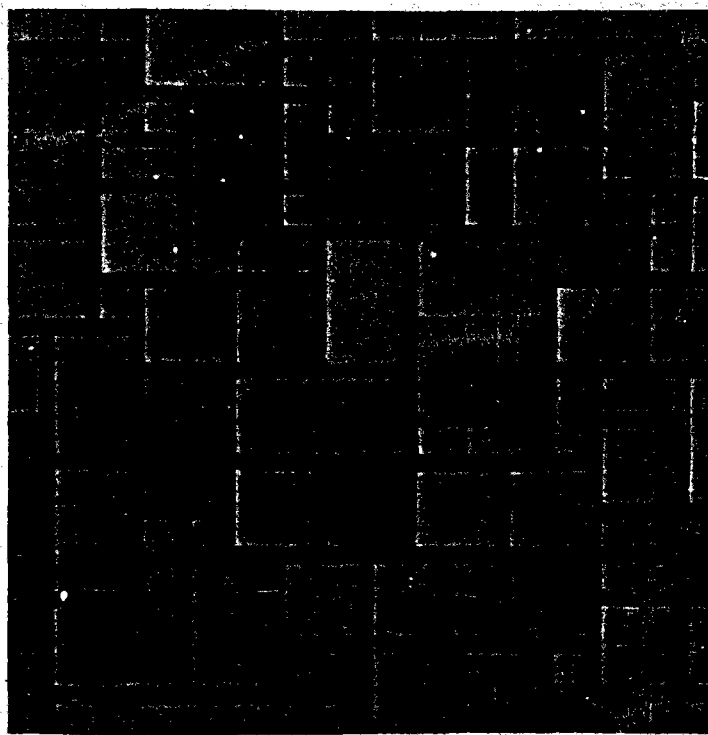
เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะนำหน้าก่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกที่ภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

จากการวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 2 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้นและสี เป็นหลัก แสดงการเคลื่อนไหวของภาพ การระบายสี ในพื้นที่ขอบเส้นสีดำ ทำให้เกิดผลงานที่มีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตาและบรรยากาศ เป็นการจัดระบอบอย่างมีเหตุผล เป้าหมายของภาพ เป็นลักษณะของการลดตัดทอนภาพโดยการใช้สี และมักถูกมองเป็นเพียงโครงสร้างภายนอก ที่มีการเคลื่อนไหวจากภายใน เพื่อต้องการกำจัดทุกอย่าง ที่เกี่ยวกับมนุษย์จากจินตนาการ การสร้างรูปแบบบริสุทธิ์ สำคัญสำคัญของต้นแบบของศิลปะสมัยใหม่ ที่สร้างขึ้นด้วยอุดมคติ ทำให้ผลงาน มีลักษณะที่เด่นชัด สร้างความน่าศรัทธามากขึ้น สีมี่ลักษณะเรียบๆ ทำให้มีความคมชัดมาก หากแต่รูปร่างเหล่านี้เคลื่อนไหวไม่เร็ว เพราะการใช้วิธีการอธิบายด้วยลักษณะเคลื่อนไหวตามเข็มนาฬิกา ดังนั้นในการจัดวางองค์ประกอบรวมๆ จะยังคงมีความมั่นคงทางสายตา เส้นตั้งที่มีความยาวนั้นทำให้เกิดความคงที่ และเส้นภายในกรอบ ระหว่างการถ่ายทอดทั้งความนำมองของสี ที่ขยายตัวกว้างกับความนิ่ง จุดศูนย์กลางของภาพ ไม่ได้แสดงถึงสิ่งใด นอกจากพื้นผิวสีของภาพ ประกอบด้วยเส้นและรูปร่างจำนวนเล็กน้อย (ประกอบหน้า 3-6 หน้า 34-35)

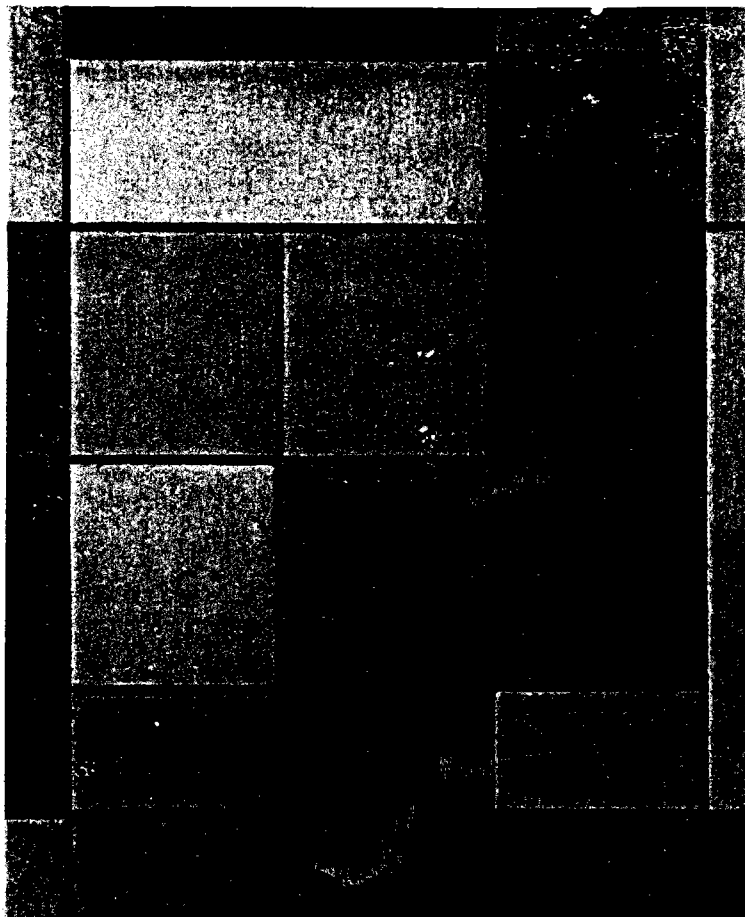
ภาพประกอบ 3

ผลงานชื่อ Draughts Board composition light colour,1919.
oil on canvas, 86x106 cm.

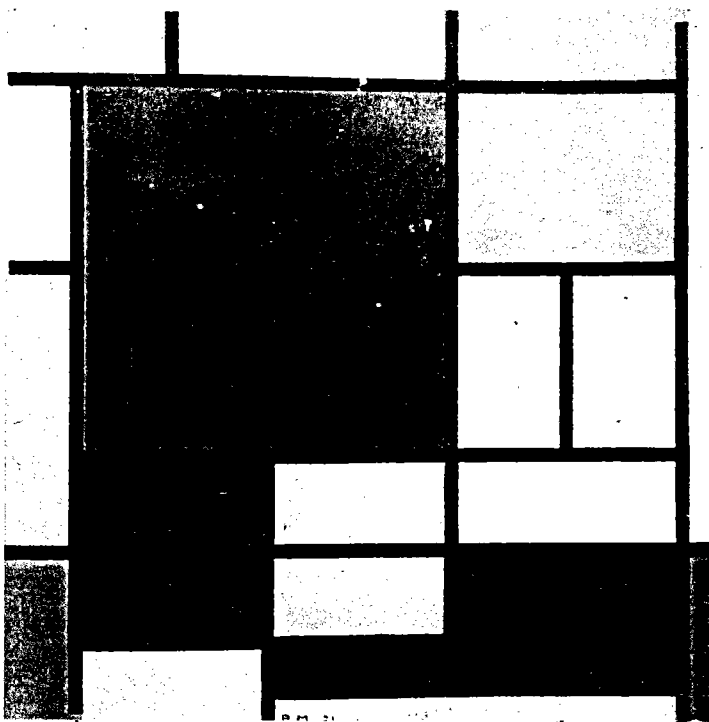
ภาพประกอบ 4

ผลงานชื่อ Composition :Light Colour Planes with Grey Contours,1919.
Oil on canvas, 49x49 cm.

ภาพประกอบ 5

ผลงานชื่อ Composition with Red, Blue and Yellowish-Green, 1920.
oil on canvas, 67x57 cm.

ภาพประกอบ 6

ผลงานชื่อ Composition with Red, Yellow, Blue and Black, 1921.
oil on canvas, 59.5x59.5 cm.

การวิเคราะห์ผลงานกลุ่มที่ 3

ผลงานชื่อ 7. Lozenge, 1921.

แนวความคิดของภาพ เป็นการวางภาพในรูปสี่เหลี่ยมเพชร สีแดงขนาดเล็ก วางอยู่มุมด้านซ้าย ส่วนล่างของภาพ สีเหลืองวางมุมด้านซ้ายส่วนบน สีน้ำเงินวางมุมด้านขวาในขณะที่ตารางของกลุ่มลายเส้นส่วนอื่น เป็นสีขาว โดยมีการลงสีดำ ในตารางรูปสี่เหลี่ยมด้านซ้ายของภาพ แสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ภาพอีกรูปแบบ ทำให้เกิดความประทับใจ ในส่วนของกลุ่มเส้นตรงสีดำ ที่ลอยอยู่อย่างอิสระในโครงสร้างของภาพ การคิดที่เป็นเหตุผล โดยมีเจตนา เพื่อที่จะให้ เส้นแนวตั้งและแนวนอนมีความยาวมากขึ้น

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีรูปทรงสี่เหลี่ยมสีแดงขนาดเล็ก วางอยู่มุมด้านซ้ายส่วนล่างของภาพ สีเหลืองวางมุมด้านซ้ายส่วนบน สีน้ำเงินวางมุมด้านขวาในขณะที่ตารางของกลุ่มลายเส้นส่วนอื่น เป็นสีขาว โดยมีการลงสีดำ ในตารางรูปสี่เหลี่ยมด้านซ้ายของภาพ

สีของภาพเป็นสี่เหลี่ยมที่มีสีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน มีการนำสีดำ และสีขาว เน้นการจัดวางภาพ ที่อยู่ในตาราง มีน้ำหนักอ่อนแก่เกิดจากการใช้สี ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพเป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกที่ภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

ผลงานชื่อ 8. Composition 1 with Blue and Yellow, 1925.

แนวความคิดของภาพ

เป็นการวางภาพในรูปสี่เหลี่ยมเพชร สีเหลืองขนาดเล็ก วางอยู่มุมด้านขวาส่วนล่างของภาพ และสีน้ำเงินวางมุมด้านซ้าย ในกลุ่มลายเส้นส่วนอื่น เป็นสีขาว และสีเทา แสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ภาพอีกรูปแบบ ทำให้เกิดความประทับใจ ในส่วนของกลุ่มเส้นตรงสีดำ โดยให้เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ที่มาบรรจบกันทำมุมตั้งฉากกัน โดยมีเจตนา เพื่อที่จะให้เกิดการจัดวางภาพที่มีลักษณะพิเศษ มีการวางโครงภาพ ด้วยการออกแบบ ทำให้ผลงานมีลักษณะตื่นเต้นเร้าใจ

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ในกลุ่มเส้นส่วนอื่น เป็นสีขาว และสีเทา แสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ภาพอีกรูปแบบ สร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ มีสีเหลืองขนาดเล็ก วางอยู่มุมด้านขวาส่วนล่างของภาพ และสีน้ำเงินวางมุมด้านซ้าย มีการนำสีดำ สีขาวและสีเทา เน้นการจัดวางภาพ ที่อยู่ในกรอบของตาราง มีน้ำหนักอ่อนแก่เกิดจากการใช้สี ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกที่ภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

ผลงานชื่อ 9. Lozenge with Blue, 1926.

แนวความคิดของภาพ เป็นการวางภาพในรูปสี่เหลี่ยมเพชร สีน้ำเงินขนาดเล็ก วางอยู่มุมด้านซ้าย ส่วนล่างของภาพ ใช้พื้นหลังภาพเป็นสีขาวมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ภาพอีกรูปแบบ ทำให้เกิด

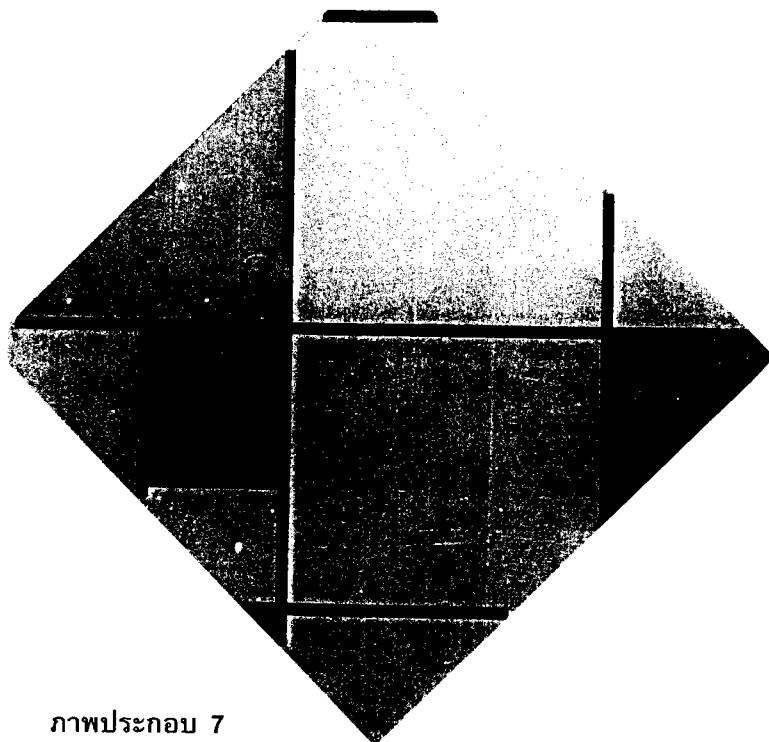
ความประทับใจ ในส่วนของเส้นตรงสีดำ แสดงลักษณะของเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ที่มาบรรจบกันทำมุมตั้งฉากกัน โดยมีเจตนา เพื่อที่จะให้เกิดการจัดวางภาพที่มีลักษณะพิเศษ มีการวางโครงสร้างภาพด้วยการออกแบบ และจัดวาง

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสีน้ำเงินขนาดเล็ก วางอยู่มุมด้านซ้ายส่วนล่างของภาพ ใช้พื้นหลังภาพเป็นสีขาวมากขึ้น สร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ เป็นสีเหลี่ยมเพชร สีน้ำเงินขนาดเล็ก วางอยู่มุมด้านซ้ายส่วนล่างของภาพ ใช้พื้นภาพเป็นสีขาวมากขึ้น เน้นการจัดวางภาพอย่างอิสระ ที่อยู่ในกรอบของตาราง ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดตาสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกที่ภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

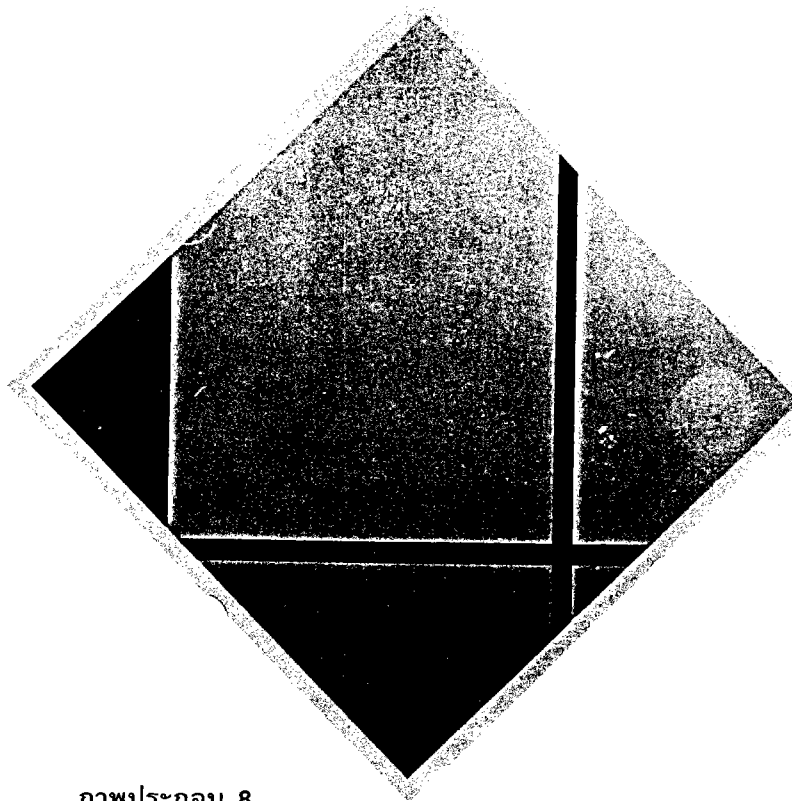
จากการวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 3 ได้พบว่า องค์ประกอบที่มีรูปแบบจากการสร้างขึ้น ที่ได้นำรูปทรงแบบเพชร แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ดึงดูดใจ พยายามอธิบายถึง ความสงสัยเกี่ยวกับรูปแบบของเพชร หรือรูปแบบสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน เป็นวัตถุประสงค์การสร้างงานจิตรกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมและศิลปะประยุกต์ การเขียนภาพประกอบด้วย เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอนระดับสายตา การสร้างงานจิตรกรรมขึ้นใหม่จากรูปแบบขนมเปียกปูน ซึ่งเป็นภาพลักษณะการจัดรูปแบบของมุมฉากหรือสี่เหลี่ยม ความสนใจกับเรื่องความสมดุล ของเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน กับการสร้างภาพ ที่ไม่มีการเคลื่อนที่อย่างแน่นอนของเส้นที่ตัดกัน เรียกว่า การจัดวาง (ภาพประกอบ 7-9 หน้า 37-38)

ภาพประกอบ 7

ผลงานชื่อ Lozenge, 1921.

oil on canvas, Diagonal 84.5 cm.

ภาพประกอบ 8

ผลงานชื่อ Composition 1 with Blue and Yellow, 1925.
oil on canvas, Diagonal 112 cm.

ภาพประกอบ 9

ผลงานชื่อ Lozenge with Blue, 1926.
oil on canvas, Diagonal 85 cm.

การวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 4

ผลงานชื่อ 10. Composition 2 with Black Lines, 1930.

แนวความคิดของภาพ เป็นการวางภาพในรูปสี่เหลี่ยม ใช้โครงสร้างของเส้นสีดำ ที่กำหนดขึ้นในเงื่อนไขของพื้นและภาพ เป็นไปในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน โดยการวางเส้นอยู่มุมด้านขวาส่วนบนของภาพ ใช้พื้นที่หลังภาพเป็นสีขาวมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ภาพอีกรูปแบบ ทำให้เกิดความประทับใจ ในโครงสร้างเส้นแบบตาราง ในส่วนของเส้นตรงสีดำ แสดงลักษณะของเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ที่มาบรรจบกันทำมุมตั้งฉากกัน โดยมีเจตนา เพื่อที่จะให้เกิดการจัดวางภาพที่มีลักษณะพิเศษ มีการวางโครงภาพด้วยการออกแบบ ทำให้ผลงานมีลักษณะที่เป็นบริเวณว่างมากขึ้น

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ของเส้นสีดำ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ สร้างความสัมพันธ์ผืนระหว่าง เส้น และบริเวณว่าง

สีของภาพ มีการนำสีดำ และสีขาว เน้นการจัดวางภาพด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีลักษณะของเส้นตารางและเป็นการปฏิเสธการใช้สี โดยสิ้นเชิง

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ ทำให้ภาพรู้สึกว่างเปล่ามีเส้นสีดำเชื่อมโยงภาพ เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะกดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

ผลงานชื่อ 11. Composition with Two Lines, 1931.

แนวความคิดของภาพ เป็นการใช้โครงสร้างของเส้นสีดำ ที่กำหนดขึ้นในเงื่อนไขของพื้นและภาพ เป็นไปในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน โดยการวางเส้นอยู่มุมด้านขวาส่วนบนของภาพ ใช้พื้นที่หลังภาพเป็นสีขาวมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ภาพอีกรูปแบบ ทำให้เกิดความประทับใจ ในโครงสร้างเส้นแบบตาราง ในส่วนของเส้นตรงสีดำ แสดงลักษณะของเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ที่มาบรรจบกันทำมุมตั้งฉากกัน โดยมีเจตนา เพื่อที่จะให้เกิดลักษณะพิเศษ มีการวางโครงภาพด้วยการออกแบบอย่างมีชั้นเชิง

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ของเส้นสีดำ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ สร้างความสัมพันธ์ผืนระหว่าง เส้น และบริเวณว่าง

สีของภาพ มีการนำสีดำ และสีขาว เน้นการจัดวางภาพ ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ ที่มีลักษณะของเส้นตารางและเป็นการปฏิเสธการใช้สี โดยสิ้นเชิง

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ ทำให้ภาพรู้สึกว่างเปล่ามีเส้นสีดำเชื่อมโยงภาพ เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะกดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

ผลงานชื่อ 12. Composition with Yellow Lines, 1933.

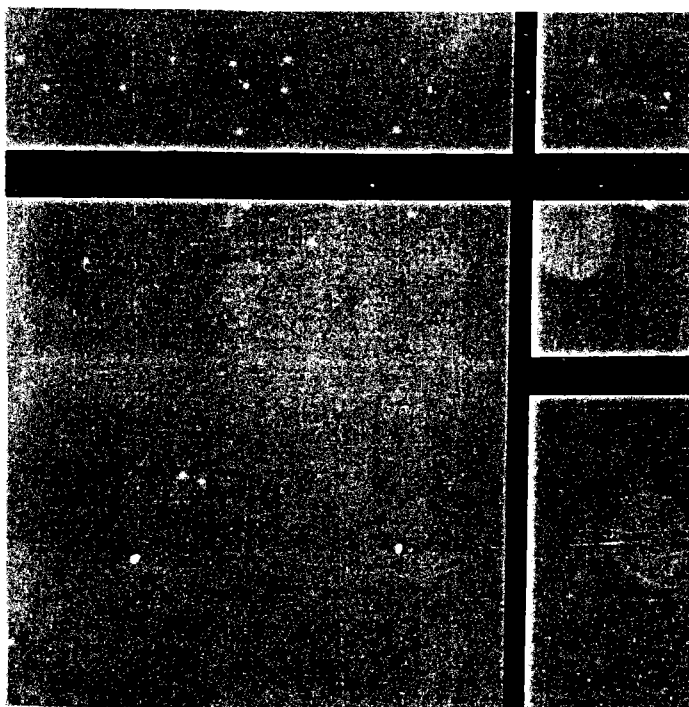
แนวความคิดของภาพ เป็นการวางภาพในรูปสี่เหลี่ยมเพชร ใช้เส้นสีเหลือง 4 เส้น ในการแสดงเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ความสัมพันธ์ระหว่างของภาพที่เกิดจากเส้นสีเหลืองและพื้นภาพสีขาว แสดงความสัมพันธ์และความสมดุลในบริเวณว่าง แสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ภาพอีกรูปแบบ ทำให้เกิดความประทับใจ แสดงลักษณะของเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน โดยมีเจตนา เพื่อที่จะให้เกิดลักษณะพิเศษ มีการวางโครงภาพด้วยการออกแบบอย่างมีชั้นเชิง

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ของเส้นสีดำ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้น ระบาย สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง เส้น และบริเวณว่าง

สีของภาพ มีการนำสีดำ และสีขาว เน้นการจัดวางภาพ ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระบาย ที่มี ลักษณะของเส้นตารางและเป็นการปฏิเสธการใช้สี โดยสิ้นเชิง

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ ทำให้ภาพรู้สึกว่างเปล่าว่ามีเส้นสีดำเชื่อมโยงภาพ เกิด บริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิด ความรู้สึกว่างภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

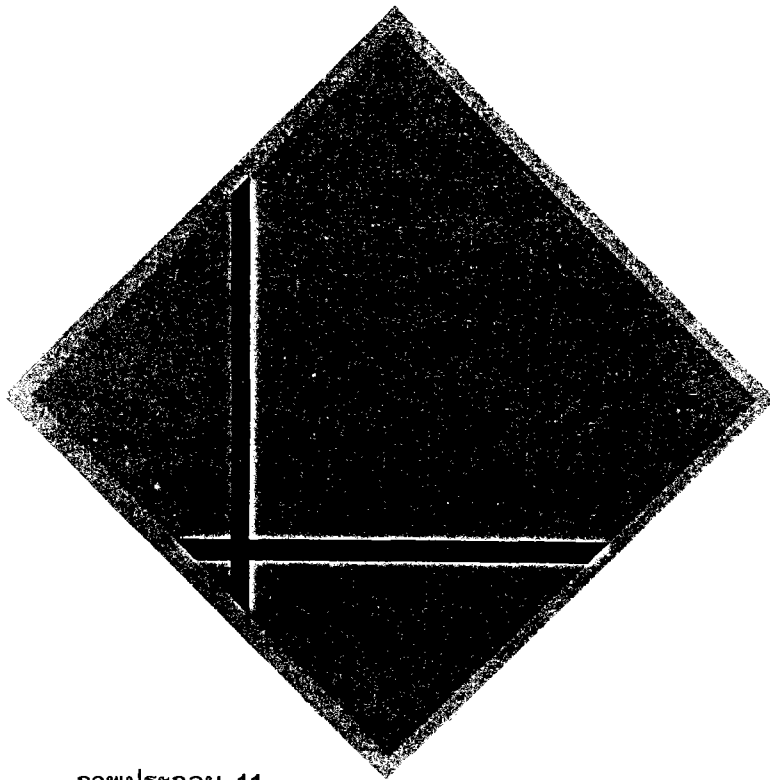
จากการวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 4 ได้พบว่า การจัดวางรูปแบบเส้นและการใช้พื้นผิวสีขาว เป็นลักษณะ ของการออกแบบและจัดวางอย่างง่าย ๆ แสดงถึงลักษณะที่บริสุทธิ์และเรียบง่าย ของภาพกลุ่มเส้นที่คล้าย ๆ กับตาราง เกี่ยวกับธรรมชาติขององค์ประกอบ การแสดงเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอนระดับสายตา เป็นการ บ่งบอกถึงกรอบเส้นของภาพ เหมือนกับส่วนประกอบด้วยทิศทางที่แท้จริง สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง สถาปัตยกรรมและจิตรกรรม ถูกนำเสนอในวิธีการที่ง่ายที่สุด การขยายของภาพ ที่ให้ความสัมพันธ์กัน การรับรู้ถึงสิ่งนี้ ต่างยอมรับว่าเป็นไปไม่ได้ในเร็วนี้ ในขณะที่กำลังทำงานศิลปะองค์ประกอบของเส้นสี ก่อนหน้านี้ก็มีงานเขียนเชิงสีเบา มีเพียงเส้นเล็กน้อย ไม่มีการเหลื่อมล้ำกัน และรูปแบบไม่ได้สอดคล้อง สิ่ง que แสดงอยู่ในงานเขียนภาพคือ เลือกเขียนภาพลายเส้น โดยการ ลดตัดทอนไม่ต่อเนื่องกัน ด้วยขอบของ การเขียน ทำให้ออกมาเป็นความประทับใจ ภาพมีลักษณะเด่นเหมือนกับ กำหนดให้รูปร่างแจ่มชัดขึ้น แต่ผล ที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้นก็ยังไม่ยุ่งยากเพราะว่า โครงสร้างของภาพ ไม่ได้เกิดขึ้นได้อย่างทันทีทันใด พยายามและ ทำความเข้าใจว่า เป็นส่วนหนึ่งของการสืบทอดของงาน คล้ายกับการแยกแยะ ระหว่างการออกแบบกับสี เป็นความพยายามที่จะเชื่อมโยงกัน ระหว่างการวิเคราะห์ภาพและแสดง ความหมายที่แฝงอยู่ มีการอ้างถึง แกนของภาพ และเส้นที่เป็นสีเหลือง นอกจากเส้นสีดำ (ภาพประกอบ 10-12 หน้า 40-41)

ภาพประกอบ 10

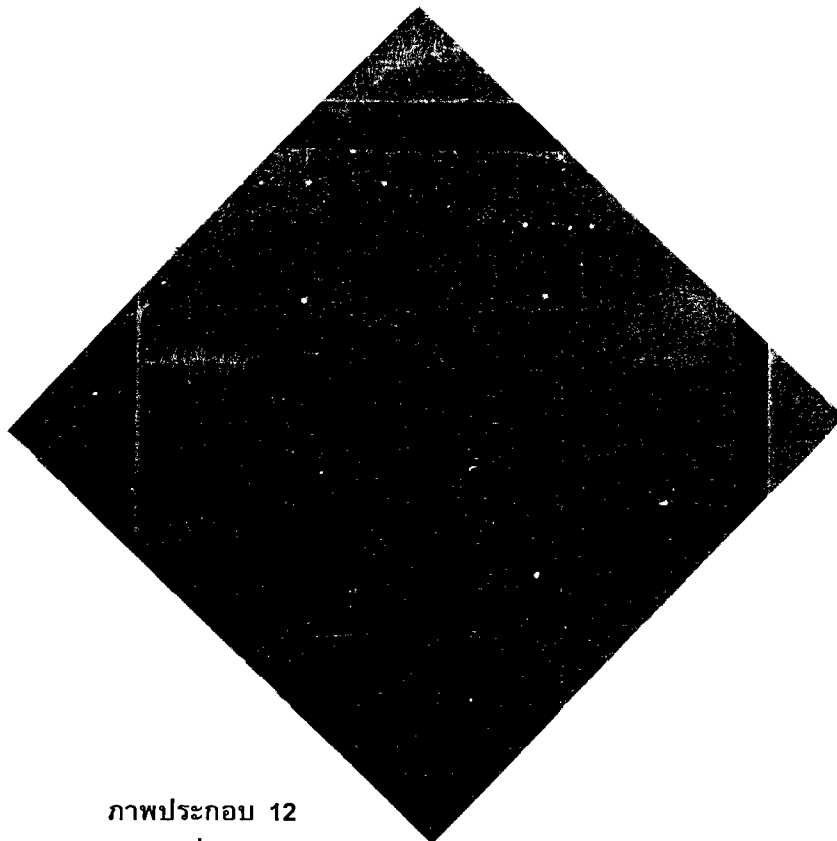
ผลงานชื่อ Composition 2 with Black Lines, 1930.

oil on canvas, 50x51 cm.

ภาพประกอบ 11

ผลงานชื่อ **Composition with Two Lines, 1931.**
oil on canvas, Diagonal 114 cm.

ภาพประกอบ 12

ผลงานชื่อ **Composition with Yellow Lines, 1933.**
oil on canvas, Diagonal 133 cm.

การวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 5

ผลงานชื่อ 13. Composition 2,1922.

แนวความคิดของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียน ที่มีลักษณะเป็นช่องของตารางที่มีขนาดใหญ่ขึ้น ที่มุมล่างขวาเป็นสีแดง ด้านซ้ายเป็นสีน้ำเงิน ด้านบนเป็นสีเหลือง และมีสีดำอยู่ที่มุมขวาบนเป็นการบังคับภาพไม่ให้เคลื่อนไหว มีพื้นภาพโดยรวมเป็นสีขาว การคลี่คลายกลุ่มลายเส้นตารางสีเหลือง พยายามที่จะยึดถือจังหวะ การลดขนาดหรือย่อชิ้นงาน เน้นการจัดวางภาพที่อยู่ในกรอบของตาราง ที่เกิดจากการใช้สี ด้วยการระบายเรียบในกรอบ มีลักษณะเป็นนามธรรม

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสีเหลืองขนาดใหญ่ ได้สร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ เป็นสีเหลืองที่มีสีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน มีการนำสีดำ สีขาวและสีเทา เน้นการจัดวางภาพอย่างอิสระ ที่อยู่ในกรอบของตาราง มีน้ำหนักอ่อนแก่เกิดจากการใช้สี ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

ผลงานชื่อ 14. Composition with Red, Yellow and Blue,1928.

แนวความคิดของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียน ที่มีลักษณะเป็นช่องของตารางสีเหลืองสีแดงขนาดใหญ่ เปล่งสีสว่างออกมาจากมุมด้านซ้ายบนของภาพ ในขณะที่สีเหลืองและสีน้ำเงิน อยู่ด้านล่างในส่วนของกลุ่มลายเส้นที่คล้ายตาราง เมื่อเส้นมาบรรจบที่ขอบภาพ แสดงเห็นถึงการสร้างสรรค์ภาพที่มีพลัง ทำให้เกิดความประทับใจ ในส่วนของกลุ่มเส้นตรงสีดำ ชัดชัดในการสร้างภาพอย่างเชื่อมั่น ที่เกิดจากการใช้สี ด้วยการระบายเรียบในกรอบ มีลักษณะเป็นนามธรรม

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสีเหลืองขนาดใหญ่ ได้สร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ เป็นสีเหลืองที่มีสีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน มีการนำสีดำ และสีขาว เน้นการจัดวางภาพอย่างอิสระ ที่อยู่ในกรอบของตาราง มีน้ำหนักอ่อนแก่เกิดจากการใช้สี ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

ผลงานชื่อ 15. Composition with Red and Blue,1936.

แนวความคิดของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียน ที่มีสีเหลืองสีแดงขนาดเล็ก อยู่ด้านซ้ายของภาพ และสีเหลืองสีน้ำเงิน อยู่ด้านขวา ก็ยังเป็นภาพเล็กๆรวมกัน มีแกนคู่ในแนวตั้งและลงสีเรียบๆของสีแดงและสีน้ำเงิน เป็นแนวตรงๆตัดกับแนวตั้ง ในลักษณะที่สมดุล ความประทับใจในองค์ประกอบของโครงสร้าง แนวคณิตศาสตร์ คือ มีความคล้ายคลึงกับแกนกรอบกระจก ในส่วนของกลุ่มลายเส้นที่คล้ายตาราง ที่เกิดจากเส้นมีมากขึ้น

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสีเหลืองสร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ เป็นสีเหลืองที่มีสีแดง และสีน้ำเงิน มีการนำเส้นสีดำ เน้นการจัดวางภาพ ที่อยู่ในกรอบตาราง ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะกดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

ผลงานชื่อ 16. Composition with Blue,1937.

แนวความคิดของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียน ที่มีสีเหลืองสีน้ำเงินขนาดเล็ก อยู่มุมด้านขวาของภาพ ในส่วนของกลุ่มลายเส้นที่คล้ายตาราง ที่เกิดจากเส้นมีมากขึ้น สร้างความสัมพันธ์กับโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม แสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ภาพ ทำให้เกิดความประทับใจ ในส่วนของกลุ่มเส้นตรงสีดำ ชั้นเชิงในการสร้างภาพอย่างเชื่อมั่น การคิดที่เป็นเหตุผล การลงสี ในพื้นที่ขอบเส้นสีดำทำให้เกิดผลงานที่มีลักษณะพิเศษคือ เป็นการจัดระบบอย่างมีเหตุผล เป้าหมายของภาพ จะทำด้วยการใช้สี

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสีเหลืองสร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ เป็นสีเหลืองที่มีสีน้ำเงิน มีการนำเส้นสีดำ เน้นการจัดวางภาพ ที่อยู่ในกรอบตาราง ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะกดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

ผลงานชื่อ 17. Composition with Black, White, Yellow and Red,1939-42.

แนวความคิดของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียน ที่มีสีเหลืองสีเหลืองขนาดใหญ่ อยู่ขอบด้านบนของภาพ โครงสร้างภาพเริ่มมีเส้นขนานกันหลายเส้นและเริ่มใช้สีแดงมาสร้างเป็นเส้น ความประทับใจในองค์ประกอบของโครงสร้างเส้น ของกลุ่มลายเส้นคล้ายตาราง ที่เกิดจากเส้นมีมากขึ้น แสดงการสร้างสรรค์ทำให้เกิดความประทับใจ ชั้นเชิงในการสร้างภาพอย่างเชื่อมั่น การคิดที่เป็นเหตุผลการลงสี ในขอบเส้นสีดำทำให้เกิดผลงานที่มีลักษณะพิเศษคือ เป็นการจัดระบบอย่างมีเหตุผล สิ่งที่สร้างความสัมพันธ์ ระหว่างสีกับโครงสร้างเส้นภายนอกที่มีการเคลื่อนไหวจากภายใน

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสีเหลืองสร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ เป็นสีเหลืองที่มีสีเหลืองสีเหลืองขนาดใหญ่ อยู่ขอบด้านบนของภาพ เน้นการจัดวางภาพ ที่อยู่ในกรอบตาราง ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสมและมีลักษณะพิเศษคือ การสะกดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาวมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่างมากยิ่งขึ้น

ผลงานชื่อ 18. Composition with Red, Yellow and Blue,1939-42

แนวความคิดของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียน ที่มีช่องตารางสีเหลืองสีขนาดเล็กมากมาย โครงสร้างภาพเริ่มมีเส้นขนานกันหลายเส้น บริเวณขอบบนด้านซ้ายเป็นรูปสี่เหลี่ยม สีเหลืองแนวตั้งและลง

สีแดงให้อยู่ในกรอบของเส้นสีดำ มีการนำสีน้ำเงินมาใช้แทนเส้นบางเล็กน้อย เพื่อให้องค์ประกอบของภาพในองค์รวม มีการใช้สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงินดั้งเดิม สร้างความประทับใจในองค์ประกอบของเส้น ของกลุ่มเส้นคล้ายตาราง

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสีเหลี่ยมสร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ ใช้สีแดง, สีเหลือง และสีน้ำเงินดั้งเดิม สามารถสร้างความประทับใจ ในองค์ประกอบของโครงสร้างของกลุ่มลายเส้นคล้ายตาราง เน้นการจัดวางภาพ ที่อยู่ในกรอบตาราง ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยพื้นภาพสีเป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม มีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาว เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่าง ในช่องตาราง

ผลงานชื่อ 19. New York, New York, 1941-42.

แนวความคิดของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียน ที่มีช่องตารางสีเหลี่ยมสีขนาดเล็กมากมาย ที่มีสีเหลี่ยมตารางขนาดใหญ่อยู่ตรงกลางโครงสร้างภาพ มีเส้นขนานกันหลายเส้น บริเวณขอบของภาพ มีการจัดวางด้วยเส้นสี มีการนำสีมาใช้แทนเส้นบางเล็กน้อย เพื่อให้องค์ประกอบของภาพในองค์รวม มีการใช้สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงินสร้างความประทับใจในองค์ประกอบของเส้น ของกลุ่มเส้นคล้ายตาราง

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสีเหลี่ยมสร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ ใช้สีแดง, สีเหลือง และสีน้ำเงินดั้งเดิม สามารถสร้างความประทับใจ ในองค์ประกอบของโครงสร้างของกลุ่มลายเส้นคล้ายตาราง เน้นการจัดวางภาพ ที่อยู่ในกรอบตาราง ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยพื้นภาพสีเป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม มีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาว เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่าง ในช่องตาราง

ผลงานชื่อ 20. New York City 1, 1942.

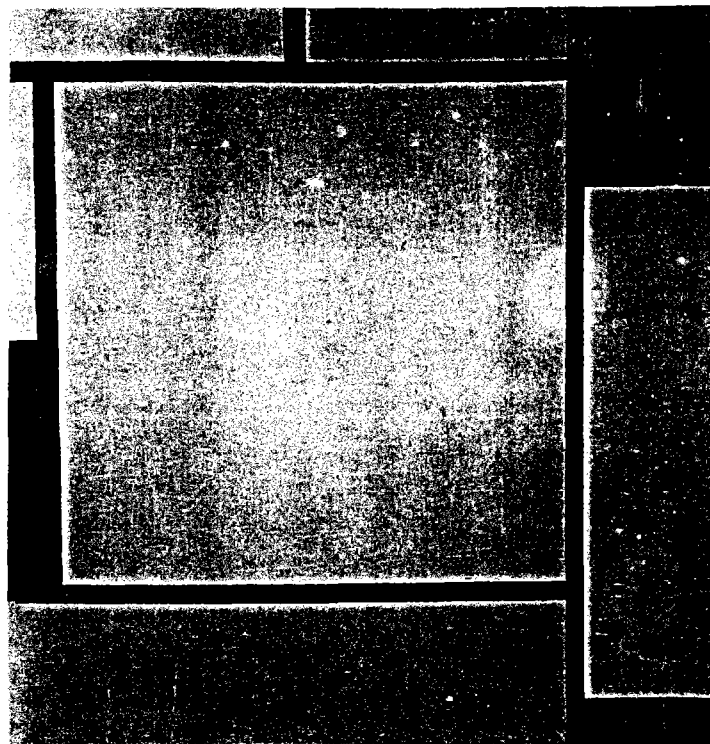
แนวความคิดของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพเขียน ที่มีช่องตารางสีเหลี่ยมสีขนาดเล็กมากมาย ที่มีสีเหลี่ยมตารางขนาดใหญ่อยู่ตรงกลางโครงสร้างภาพ มีเส้นขนานกันหลายเส้น บริเวณขอบของภาพ มีการจัดวางด้วยเส้นสี มีการนำสีมาใช้แทนเส้นบางเล็กน้อย เพื่อให้องค์ประกอบของภาพในองค์รวม มีการใช้สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงินสร้างความประทับใจในองค์ประกอบของเส้น ของกลุ่มเส้นคล้ายตาราง

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสีเหลี่ยมสร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ ใช้สีแดง, สีเหลือง และสีน้ำเงินดั้งเดิม สร้างความประทับใจ ในองค์ประกอบของโครงสร้างของกลุ่มลายเส้นคล้ายตาราง เน้นการจัดวางที่อยู๋ในกรอบตาราง ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยพื้นภาพสีเป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม มีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาว เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่าง ในช่องตาราง

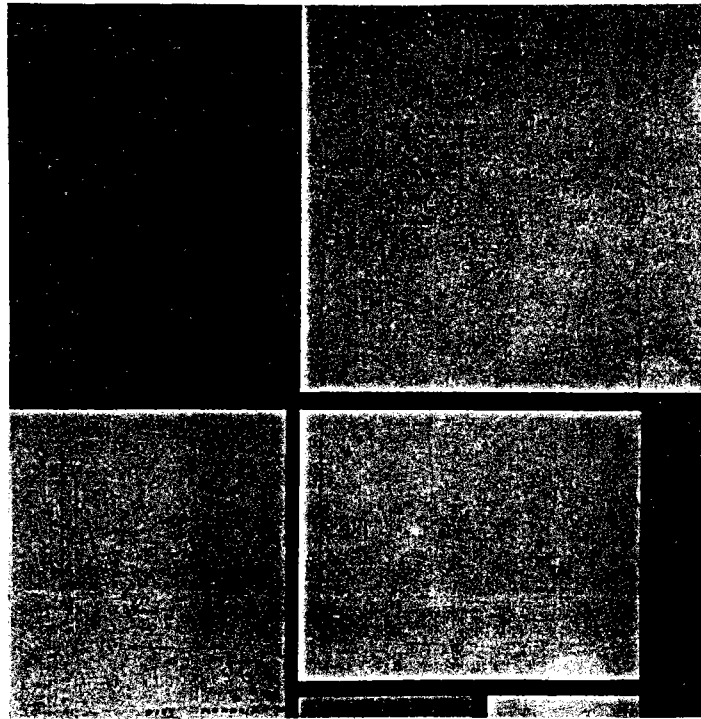
จากการวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 5 ได้พบว่า ภาพจะไม่ค่อยมีข้อแตกต่างกัน กับการเขียนภาพในช่วงปีค.ศ.1920 แต่ผลงานภาพดูยิ่งใหญ่กว่าภาพในยุคก่อนคือ พื้นที่สีขาวถูกตัดแบ่งด้วยเส้นสีดำบางๆ ทำให้เกิดลักษณะอย่างที่เราเห็นได้ชัด ที่ขอบสุดมีการลงสีอย่างง่าย ๆ อยู่ 2 ส่วน เห็นได้ว่าถ้าเส้นสีดำ ได้ผลลัดต้นสีอื่นๆเหล่านั้นออกไปอยู่ข้างๆ องค์ประกอบโครงสร้างของเส้นสีดำ ที่มีแกนในแนวตั้งและแกนแนวนอน ถูกวางไว้ในช่องที่ซับซ้อนเกินกว่าจะเข้าใจได้ลึกซึ้ง มีความแตกต่างมากขึ้นคือ การนำเส้นที่เป็นสีแดง, สีเหลือง และสีน้ำเงินมาใช้แทนเส้นสีดำ การจัดวางรูปแบบที่มีขนาดใหญ่มากขึ้น และการใช้พื้นผิวสีขาว ซึ่งเป็นลักษณะของการออกแบบง่ายๆ มีสีปฐมภูมิ 3 สี ที่แสดงถึงลักษณะบริสุทธิ์ และเรียบง่ายของภาพกลุ่มเส้นที่คล้ายตาราง แสดงองค์ประกอบของการใช้สี โครงสร้างของภาพ พยายามที่จะทำความเข้าใจว่า เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการสืบทอด คล้ายกับการแยกแยะระหว่างการออกแบบกับการระบายสี หลักการและกฎเกณฑ์ การเขียนภาพแบบสัจส่วน และความสามารถที่จะแปลความหมาย สิ่งที่ทำให้ได้รับการพิจารณา ให้เป็นภาพที่ดีจนถึงคือ การเข้าถึงศิลปะ เป็นความพยายามที่จะเชื่อมโยงกัน โดยมีการอ้างถึงแกนและเส้นหลักขององค์ประกอบอยู่เสมอ มีแกนคู่ ในแนวนอนและลงสีเรียบ เป็นแนวตรงๆตัดกันกับแนวตั้ง ที่สมดุลกัน สร้างความประทับใจในองค์ประกอบของโครงสร้าง ในแนวคณิตศาสตร์คือ มีความคล้ายคลึงกับแกนกรอบกระจก เมื่อพิจารณาอย่างใกล้ชิด ก็ไม่สามารถแยกแยะสิ่งสัมพันธ์นี้ออกมาได้ การทำให้เป็นคู่/การกำจัดเส้นคู่ ไม่ได้เป็นตัวทำให้ลักษณะการแยกแยะความรู้สึกสูญเสียไป คล้ายกับการกำหนดแบบร่างในภาพ ลักษณะของงานถือเป็นสิ่งใหม่ ที่ประกอบด้วยเส้น มีการทำรูปแบบเดิมอย่างมีคุณภาพ การใช้สีที่เรียบ มีบทบาทต่อสิ่งนี้อยู่บ่อยๆ ความสำเร็จในการใช้เส้นตาราง ผลงานปรากฏความน่าสนใจ ในความต่างของสี มองเหมือนกับว่า ถ้าโครงสร้างเครือข่ายของเส้น เคลื่อนเข้ามาเชื่อมกับตารางเส้นสีดำ ความแตกต่างแบบสมดุลของสี ที่เป็นสีและไม่มีสีจะหายไปอย่างสมบูรณ์ (ภาพประกอบ 13-20 หน้า 45-49)

ภาพประกอบ 13

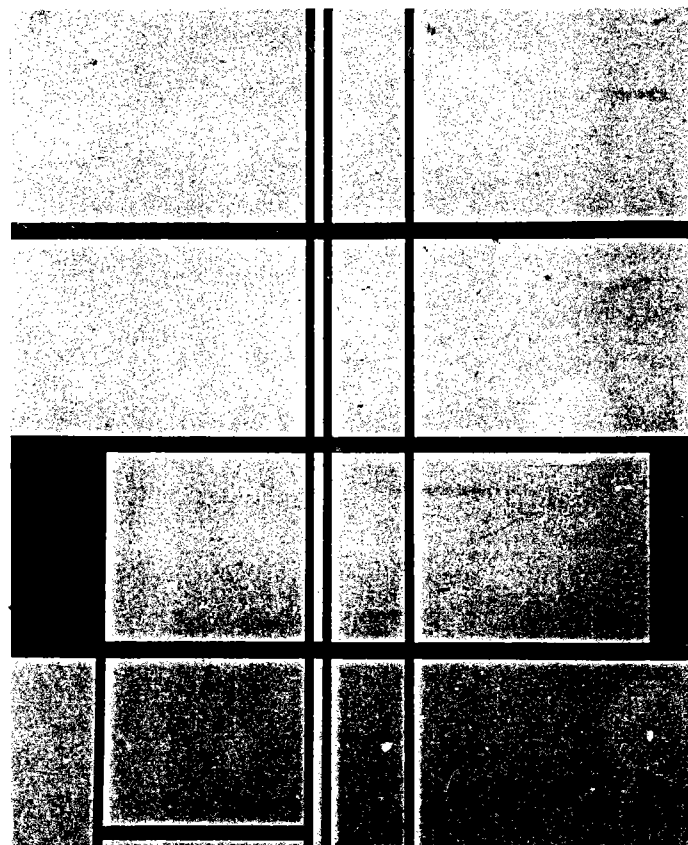
ผลงานชื่อ Composition 2, 1922.

oil on canvas, 55.5x53.5 cm.

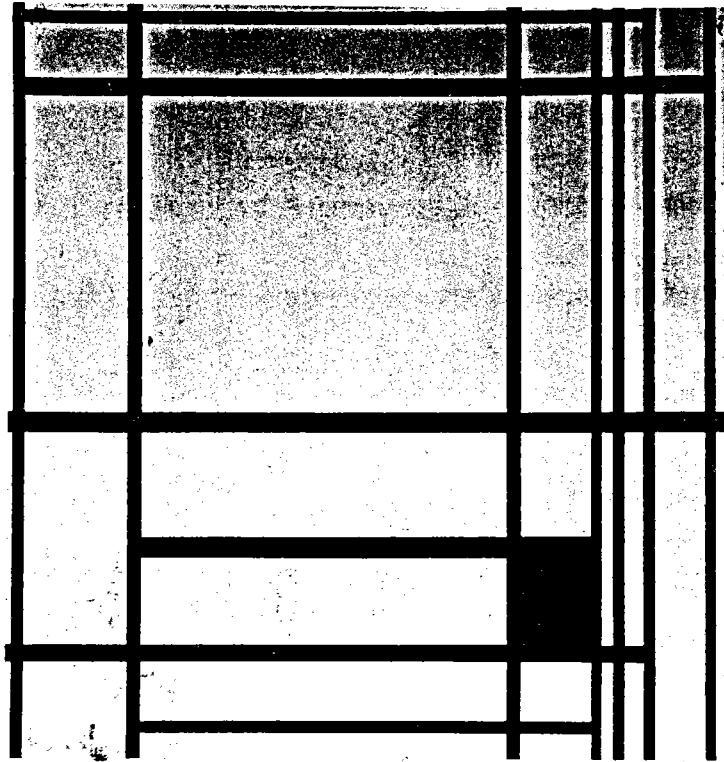
ภาพประกอบ 14

ผลงานชื่อ Composition with Red, Yellow and Blue, 1928.
oil on canvas, 42.2x45 cm.

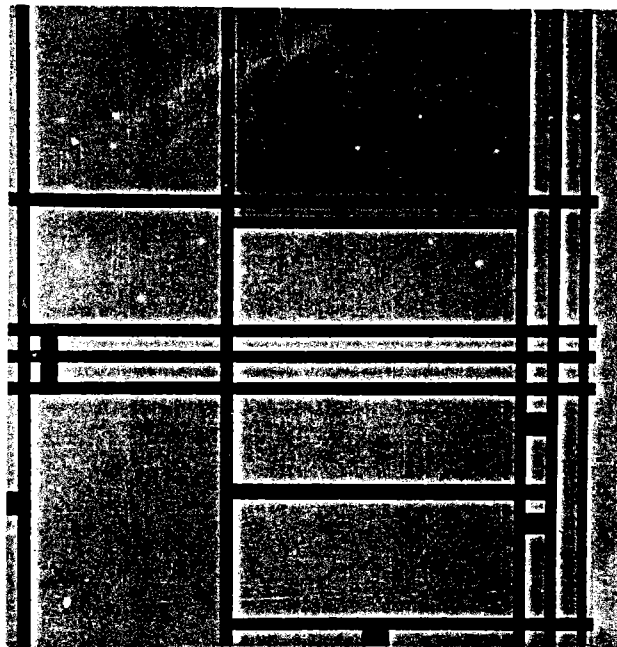
ภาพประกอบ 15

ผลงานชื่อ Composition with Red and Blue, 1936.
oil on canvas, 98.5x80.3 cm.

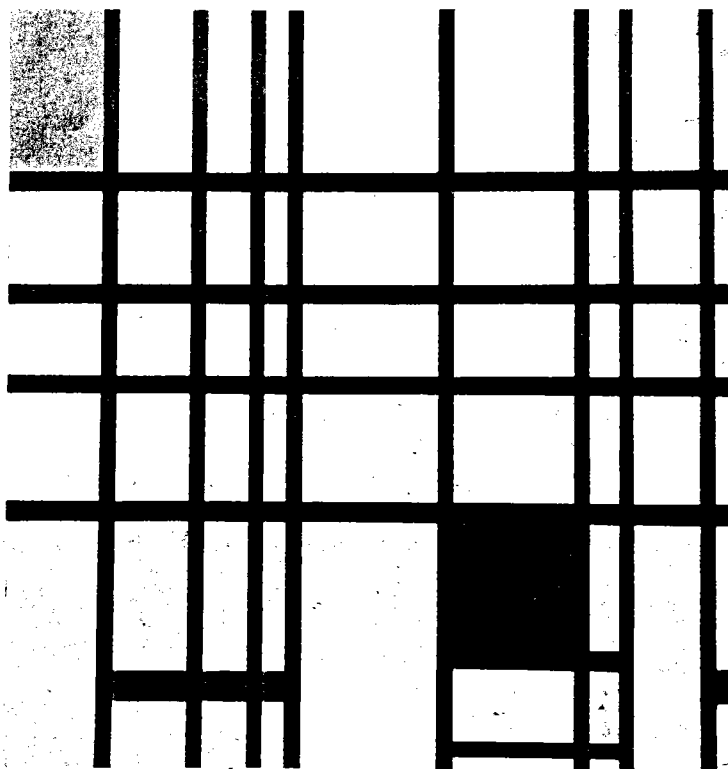
ภาพประกอบ 16

ผลงานชื่อ **Composition with Blue, 1937.**
oil on canvas, 80x77 cm.

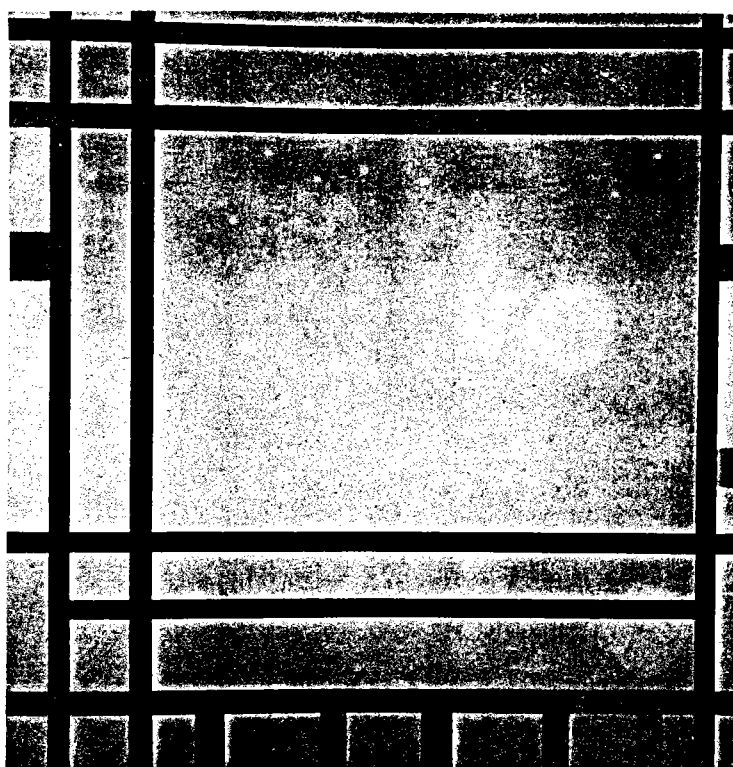
ภาพประกอบ 17

ผลงานชื่อ **Composition with Black, White, Yellow and Red, 1939-42.**
oil on canvas, 79.3x73.5 cm.

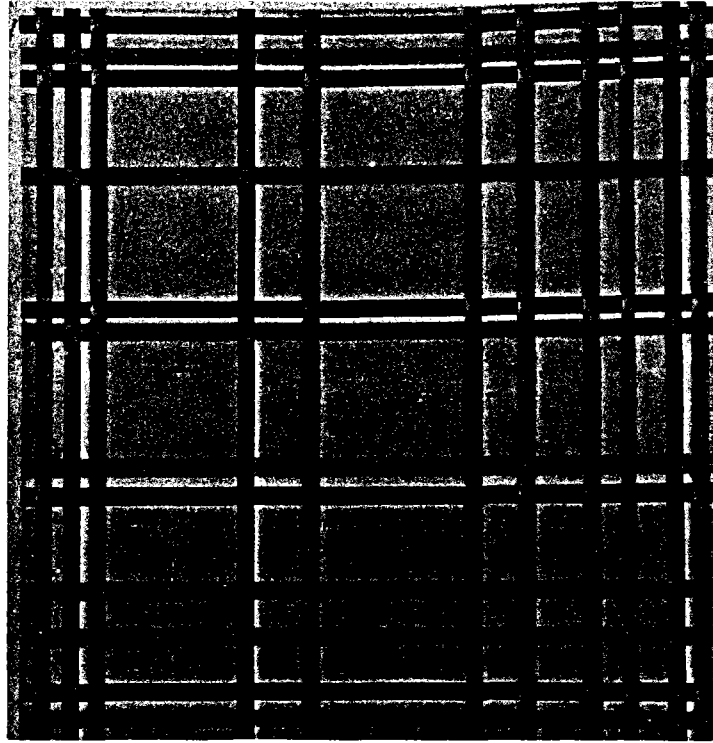
ภาพประกอบ 18

ผลงานชื่อ Composition with Red, Yellow and Blue, 1939-42.
oil on canvas, 72x69 cm.

ภาพประกอบ 19

ผลงานชื่อ New York, New York, 1941-42.
oil on canvas, 94x92 cm.

ภาพประกอบ 20

ผลงานชื่อ New York City 1, 1942.

oil on canvas, 119.3x114.2 cm.

การวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 6

ผลงานชื่อ 21. Broadway Boogie-Woogie, 1942-43.

แนวความคิดของภาพ เป็นการใช้เส้นสีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาวางทับซ้อนกันทำให้เกิดเป็นช่องตารางเล็กๆมากมาย สีเหลืองตารางขนาดเล็ก เห็นเป็นโครงสร้างภาพที่มีการลงสีเล็กๆทับลงบนแนวลายเส้น มีเส้นขนานกันหลายเส้นตัดกันเป็นมุมฉาก มีการจัดวางด้วยเส้นสี เพื่อให้องค์ประกอบของภาพที่มีการใช้สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงินเป็นเส้นแนวตั้งและแนวนอน สร้างความประทับใจในองค์ประกอบของกลุ่มเส้นและสี คล้ายตาราง เป็นการจัดระบบอย่างมีเหตุผล คล้ายกับการกำหนดแบบร่างในภาพและเกิดมิติในภาพ ถือเป็นสิ่งใหม่และเสนอให้นิยามคำคินของเมืองนิวยอร์ก ทำให้คุณสมบัติของภาพดูดีขึ้นอีกแนวทาง และมีแนวความคิดรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น ดูสอดคล้องกันกับแนวความคิดแบบเดิม

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสีเหลืองสร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ ใช้สีแดง, สีเหลือง และสีน้ำเงินดั้งเดิม สามารถสร้างความประทับใจ ในองค์ประกอบของโครงสร้างของกลุ่มลายเส้นคล้ายตาราง เน้นการจัดวางภาพ ที่อยู่ในกรอบตาราง ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม มีลักษณะพิเศษคือ การสะกดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาว เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่าง ในช่องตาราง

ผลงานชื่อ 22. Victory Boogie-Woogie, 1943-44. (unfinished)

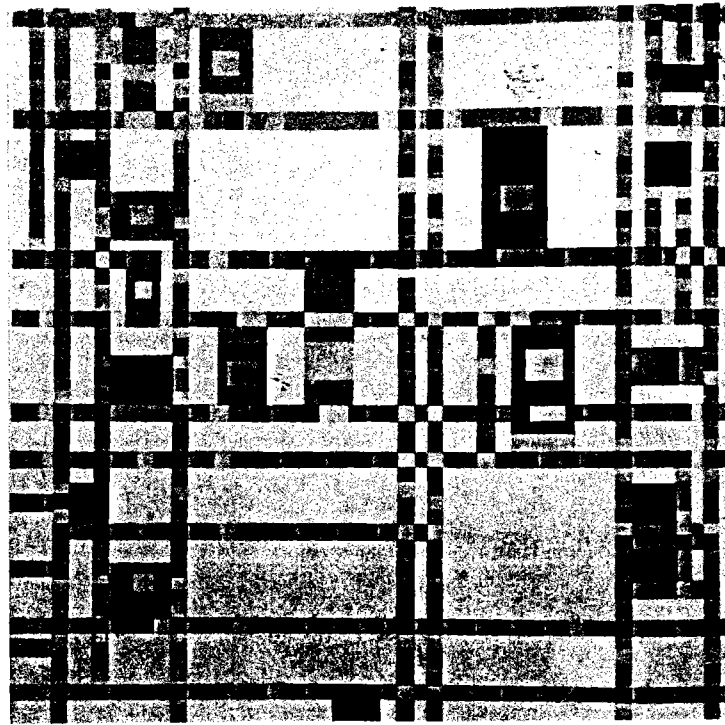
แนวความคิดของภาพ เป็นการใช้เส้นสีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาวางทับซ้อนกันทำให้เกิดเป็นช่องตารางเล็กๆมากมาย สีเหลืองมีตารางขนาดเล็ก เห็นเป็นโครงสร้างภาพที่มีการลงสีเล็กๆทับลงบนแนวลายเส้น มีเส้นขนานกันหลายเส้นตัดกันเป็นมุมฉาก มีการจัดวางด้วยเส้นสี สร้างความประทับใจในองค์ประกอบของกลุ่มเส้นและสี คล้ายตาราง เป็นการจัดระบบอย่างมีเหตุผล คล้ายกับการกำหนดแบบร่างในภาพและเกิดมิติในภาพ ถือเป็นสิ่งใหม่และเสนอให้นิยามคำคืนของเมืองนิวยอร์ก ทำให้คุณสมบัติของภาพดูดีขึ้นอีกแนวทาง และมีแนวความคิดรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น ดูสอดคล้องกันกับแนวความคิดแบบเดิม

โครงสร้างของภาพ เป็นการจัดวาง โครงสร้างภาพ ด้วยวิธีการระบายเรียบบนพื้นระนาบ มีสีเหลืองสร้างความสัมพันธ์ผสานระหว่าง เส้น สีและบริเวณว่าง

สีของภาพ ใช้สีแดง, สีเหลือง และสีน้ำเงินดั้งเดิม สามารถสร้างความประทับใจ ในองค์ประกอบของโครงสร้างของกลุ่มลายเส้นคล้ายตาราง เน้นการจัดวางภาพ ที่อยู่ในกรอบตาราง ด้วยการระบายเรียบบนพื้นระนาบ

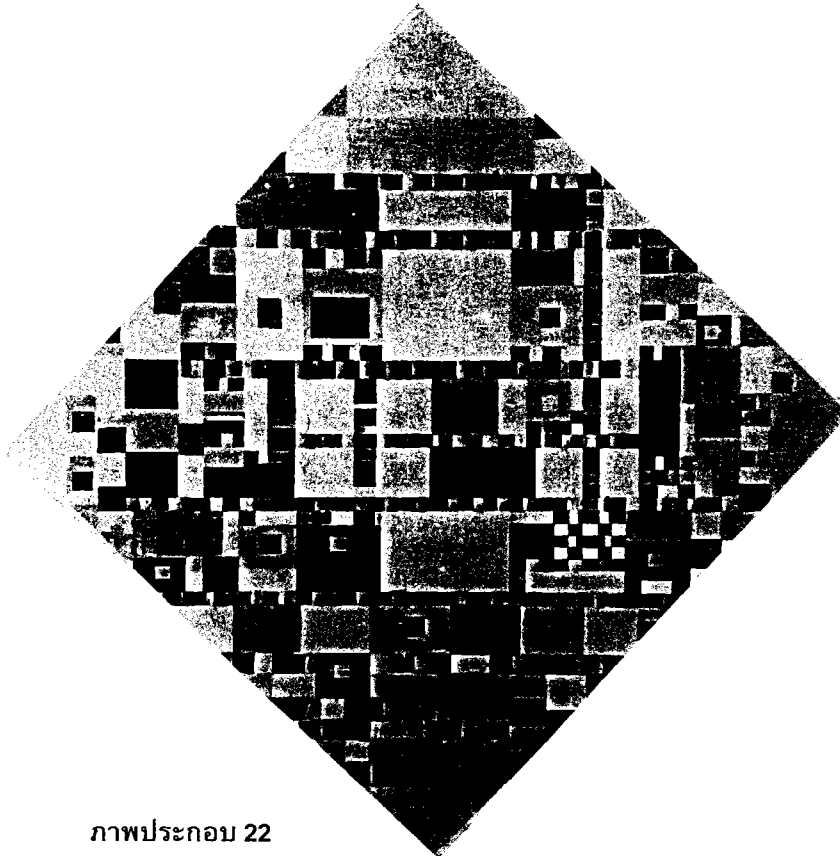
บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพ เกิดจังหวะ ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่าง ในช่องตาราง

จากการวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 6 ได้พบว่า ภาพผลงานชื่อ บอร์ดเวย์ บูกี วูกี และภาพผลงานชื่อ วิคตอรี บูกี วูกี ปรากฏให้เห็นถึงความน่าสนใจในความต่างของการใช้สีสัน การนำเรื่องราวที่เกี่ยวกับ ความประทับใจหลงใหลในเมือง นำมาสร้างผลงานที่มีลักษณะตามรูปแบบเฉพาะ สอดคล้องกับแนวความคิดของตนเอง ทำให้เกิดเหมือนกับความสนุกสนาน เป็นลักษณะของแสงไฟริบหรี่ ในรูปนิวยอร์ก เหมือนกับว่าโครงสร้างของเส้น ได้เคลื่อนเข้ามาเชื่อมกับตารางเส้น แทนที่เส้นสีดำ ความแตกต่างแบบสมดุลของสีระหว่าง ที่มีสีและไม่มีสีจะหายไป มุ่งแสดงถึงความหมาย ความรู้สึก ด้วยสภาพของงานจิตรศิลป์ ที่ไม่เปรียบเทียบคล้ายกับ แสดงเจตนาของอุดมคติของผลงาน พร้อมทั้งพยายามรวมตารางสีที่มีความสว่าง เข้ากับการใช้เส้นที่เป็นสีอื่น แสดงถึงความมุ่งมั่นตั้งใจ ที่จะทำให้เกิดความเพลิดเพลินใจในความสว่าง ระเบียบระยับของช่องสี อันน้อยนิด เส้นแต่ละเส้น ถูกตัดด้วยจังหวะของสี อย่างซ้ำๆกัน แม้ว่ารูปแบบจะถูกกลดและทำให้ค่อยๆเลือนหายไปกลายเป็นจุดเล็กๆ เส้นสีและพื้นเรียบ ทำให้สามารถแยกแยะได้โดดเด่น ทำให้เกิดผลและได้สัดส่วนในภาพอย่างหยาบๆ ของผลงาน (ภาพประกอบ 21-22 หน้า 51)

ภาพประกอบ 21

ผลงานชื่อ **Broadway Boogie-Woogie, 1942-43.**
oil on canvas, 127x127 cm.

ภาพประกอบ 22

ผลงานชื่อ **Victory Boogie-Woogie, 1943-44. (unfinished)**
oil and paper on canvas, Diagonal 117.5 cm.

1. แนวความคิดของภาพ

แนวความคิดของภาพ จากการศึกษาวิเคราะห์ ผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน ในช่วงปีค.ศ.1917-1944 พบว่า เป็นการนำสีปฐมภูมิคือ สีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาจัดวางองค์ประกอบบนพื้นภาพที่เป็นสีขาว เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้าง สีและบริเวณว่าง โดยการใช้เส้นตรงแนวตั้งและเส้นตรงแนวนอน ซึ่งเป็นกลวิธีที่พัฒนาความคิดเกี่ยวกับ การจัดวางภาพ การจัดองค์ประกอบ สร้างความสัมพันธ์ของรูปทรงนามธรรม ซึ่งนำไปสู่ศิลปะแนวความคิด ของศิลปะรูปแบบใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อแสดงความเท่าเทียมกันระหว่างตัวตนกับนานาชาติ ที่ผสมผสานระหว่างศิลปะกับเทคโนโลยี ที่สื่อถึงความเป็นศิลปะเกี่ยวกับ แนวความคิดเรื่อง ความเรียบที่แท้จริง โดยใช้รูปทรงเรขาคณิตแบบนามธรรม แสดงความตรงข้ามกัน ของเส้นและสี เพราะมีความเชื่อว่า ทุกสรรพสิ่งในโลกนี้มีความตรงข้ามกันเสมอ หรือบางครั้งก็เป็นคู่กันเช่น มืดกับสว่าง, ชายกับหญิง, บวกกับลบ, ตัวตนกับจักรวาล, สีเหลืองกับเส้นตรง, เส้นตั้งกับเส้นนอน, เส้นกับระนาบ, สีกับบริเวณว่าง แสดงลักษณะเฉพาะ ในรูปแบบของผลงาน องค์ประกอบการจัดวาง ที่มีลักษณะเป็นช่องตาราง รูปสี่เหลี่ยมที่มีขนาดเล็กบ้าง/ใหญ่บ้าง เห็นเป็นโครงสร้างของภาพ มีเส้นขนานกันหลายเส้น ตัดกันเป็นมุมฉาก จัดวางด้วยเส้นและสี สามารถสร้างความประทับใจในองค์ประกอบ ที่เกิดจากเส้นและสีมากขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงการสร้างความสัมพันธ์กับโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมและการออกแบบ แสดงถึงการสร้างสรรค์ที่ทำให้เกิดความประทับใจ และชื่นชม ในการสร้างภาพอย่างเชื่อมั่น เป็นการจัดระบบอย่างมีเหตุผล คล้ายกับการกำหนดแบบร่างและมิติ ถือได้ว่าเป็นสิ่งใหม่และเป็นสิ่งสำคัญ ที่ทำให้เกิดแนวความคิดในรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น

ชีพ(Herschel B. Chipp)ที่ได้กล่าวถึง แนวความคิดของพีต มอนดริอัน เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการสร้างงานคือ การถ่ายทอดของจักรวาล สิ่งที่ต้องการ ทำให้ตระหนักถึงความคิด เทียบเท่ากับ การถ่ายทอดออกมาเป็นเส้นตั้งกับเส้นนอน เป็นการถ่ายทอดรูปทรงธรรมชาติของจักรวาล ในการถ่ายทอดด้วยเส้นตั้งกับเส้นนอนที่สมดุลกัน แสดงถึง จักรวาลได้ดีกว่า เส้นตั้งหรือเส้นนอนเพียงอย่างเดียว แต่การถ่ายทอดยังเลือนลาง เส้นตั้งกับเส้นนอนที่ตัดกัน ปฏิเสธซึ่งกันและกันคือ ทำให้สับสน และเข้าไปถึงโครงสร้างที่เป็นรูปธรรม เช่นภาพบอร์ตเวรี่ บูก็ วูก็ (1942-1943) และภาพวิกเตอร์ บูก็ วูก็ (ไม่เสร็จ) โครงสร้างและวิธีการถ่ายทอด ความเป็นรูปธรรมและสมดุลกัน... ภาพที่มีลักษณะคิวบิสม์เช่น ภาพต้นไม้สีจะเจือจาง, ภาพวาดสี่เหลี่ยมมุมฉากในปีค.ศ.1919 และภาพก่อนหน้านั้น ใช้สีขาวและสีดำ นั้นไกลจากความเป็นจริงเกินไป ภาพสีน้ำมัน สีที่ใช้เป็นสีปฐมภูมิแบบนามธรรม เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจนถึง ความสมดุลคงที่กับความสมดุลเคลื่อนไหว ในการที่ศิลปินมีแนวความคิด ที่จะกำจัดความสมดุลคงที่ ด้วยการให้ความขัดแย้งในการถ่ายทอด ธรรมชาติของมนุษย์แสวงหา ความสมดุลคงที่และมีความจำเป็น แท้จริงแล้ว เวลาในอนาคตเบื้องหน้า จะเป็นการถ่ายทอดในสิ่งที่ต้องการจนใกล้สำเร็จในภาพวิกเตอร์ บูก็ วูก็ การกำจัดความสมดุลคงที่ ด้วยการให้เส้นเฉียง/เส้นทแยง ทำให้สูญเสีย ความสมดุลทางกายภาพ เพราะความสัมพันธ์กับสถาปัตยกรรม จะสูญหายไปด้วยถ้าภาพรูปสี่เหลี่ยมมุมฉาก ถูกแขวนเอียงๆแบบที่เคยวางแผนจะแขวนนั้น ไม่ใช่ภาพเฉียง แต่เป็นการทำให้เส้นตั้งและเส้นนอนยาวขึ้น เป็นการวางภาพให้ยื่นออกไปนอกกรอบ ไม่อยู่ภายในกรอบ ภาพที่ไม่มีกรอบ จะดีกว่าภาพใส่กรอบ และกรอบทำให้รู้สึกว่าเป็นภาพ 3 มิติ ทำให้ลวงตาถึงความลึก ดังนั้นจึงเลือกกรอบธรรมดาๆ และติดภาพบนกรอบนั้น ภาพดูว่าอยู่ในความเป็นจริงมากขึ้น การนำภาพเข้ามาสู่สภาพสิ่งแวดล้อม เป็นความฝันและแนวความคิด ตั้งแต่หันมาเขียนภาพนามธรรม การใช้สีแท้และเส้นตรง ให้อยู่ในสี่เหลี่ยม ภาพจะดูคล้ายจริงมากขึ้น สถาปัตยกรรมจะรู้สึกว่าเป็นช่างเขียนใช้ความสามารถ ผสมผสานกับแนวความคิดกับการก่อสร้าง

จากการศึกษาทฤษฎีแนวความคิดของพีต มอนดริอัน พบว่า ธรรมชาติของความสัมพันธ์ทุกชนิด จะมีความสัมพันธ์ดั้งเดิมอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ซึ่งความสัมพันธ์จะอยู่ที่ตำแหน่ง 2 ตำแหน่ง ที่ทำให้เกิดมุมที่เหมาะสม ความสัมพันธ์ที่ว่า มีความสมดุล เป็นความสัมพันธ์ระหว่างปลายที่ห่างกัน 2 ด้าน อย่างสมดุล และมีความสัมพันธ์อื่นๆอยู่ด้วย มีแนวความคิดว่า ปลายห่างกัน 2 ด้าน แสดงถึงสิ่งภายในและสิ่งภายนอก พบว่า การเชื่อมโยงจิตและชีวิตเข้าด้วยกัน มีความเชื่อมโยงกันระหว่างวัตถุและจิตวิญญาณ ความเป็นแก่นแท้คือ ความสัมพันธ์ที่สมดุลอย่างสุนทรีย์ ที่เกิดในจิตสำนึกของตัวตน จิตสำนึกถึงจักรวาล ซึ่งเป็นจุดกำเนิดของศิลปะทุกแขนง จะสามารถแสดงออกทางศิลปะได้อย่างบริสุทธิ์ แต่การปรากฏการณ์ของศิลปะจะต้องอาศัยเวลาที่เหมาะสม เวลาจะกำหนดการแสดงออกทางศิลปะ และสะท้อนให้เห็นด้วย ในขณะที่รูปแบบของศิลปะจะดำรงอยู่ และแสดงถึงจิตสำนึกปัจจุบันหรืออนาคต การจัดวางองค์ประกอบของภาพ ช่วยให้ศิลปินมีเสรีภาพสูงสุด สามารถแสดงได้นานเท่าที่ต้องการ ความสัมพันธ์ของสีและขนาดทำให้สมบูรณ์เกิดขึ้นในลักษณะของการผสานสัมพันธ์ ซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกันในเรื่องของ เวลาและบริเวณว่าง ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของภาพ ความคิดใหม่คือ การแสดงออกโดยตรงของจักรวาล ในรูปของจังหวะ และความจริงแท้ของวัตถุ

2. โครงสร้างของภาพ

โครงสร้างของภาพ เป็นการสืบทอดคุณสมบัติของการสร้างสรรค์ผลงาน คล้ายกับการแยกแยะระหว่างการออกแบบกับสี การเข้าถึงศิลปะ ซึ่งเป็นความพยายามที่จะเชื่อมโยงกัน ระหว่าง การวิเคราะห์ และแสดงความหมายที่แฝงอยู่ โดยการอ้างถึงแกนและเส้นหลักขององค์ประกอบ ในลักษณะที่สมดุลกัน เทคนิคการสร้างภาพ มีการทำงานที่ดูคล้ายกันเพิ่มมากขึ้น และเหมือนการจัดเรียง ซึ่งดูสอดคล้องกับการปลดปล่อยตัวเอง กับหลักการทำซ้ำๆแบบเดิมๆ จนกระทั่งความรู้สึกสุขุมรอบคอบทางศิลปะ เข้ามาแทรกสร้างความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน ในการศึกษาวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งกลุ่ม ลักษณะผลงานของพีต มอนดริอัน เป็นกลุ่ม 6 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของสีและบริเวณว่าง เป็นหลัก โดยเป็นการแสดงภาพ ในลักษณะเฉพาะตนอย่างมีชั้นเชิง ผลงานได้เริ่มก้าวเข้าสู่ การสร้างสรรค์รูปทรงนามธรรมอย่างสมบูรณ์ แสดงรูปทรงสี่เหลี่ยมในพื้นที่ระนาบ จากการวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 1 ได้พบว่า แนวความคิดได้แสดงเกี่ยวกับ จักรวาลและตัวตน เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ธรรมชาติและวิญญาณ หญิงและชาย ความแน่นอนและความไม่แน่นอน เกี่ยวกับนามธรรมและการหยั่งรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสร้างสรรค์ นำมาขยายแนวความคิด โดยเชื่อว่า กระบวนการพัฒนาที่บรรลุถึงการสร้างจินตนาการใหม่ ได้บรรลุผลถึงศิลปะขั้นสูงสุด

กลุ่มที่ 2 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้นและสี เป็นหลัก แสดงการเคลื่อนไหวของภาพ ตามแนวการเดินทางของเข็มนาฬิกา มีการบรรยายภาพในลักษณะของการเคลื่อนไหว การลดตัดทอนโทนสีและอารมณ์ ในขณะที่มีการใช้แม่สีที่สดใส องค์ประกอบของการเขียนภาพคือ เส้นและสีบริสุทธิ์ โดยนำเส้นแบบตารางและเส้นตรง มาแสดงออกซึ่งสีและรูปทรง แนวความคิดและปรัชญา มีลักษณะความเป็นสมัยใหม่ ในการเขียนภาพกลุ่มเส้นคล้ายๆตาราง ได้มีการทดลองเขียนภาพขนาดต่างกัน ซึ่งเป็นความพยายามที่จะยึดถือจังหวะ การลดขนาดหรือย่อของชิ้นงาน กลายเป็นพื้นฐานของศิลปะ เป็นการตกแต่งด้วยสีเส้นในรูปแบบใหม่ และจะเข้ามาแทนที่ศิลปะรูปทรงนามธรรม ขยายขอบเขตการทำงานภายในภาพ จากการวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 2 ได้พบว่า การระบายสี ในพื้นที่ขอบเส้นสีดำ ทำให้เกิดผลงานที่มีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตาและบรรยากาศ เป็นการจัดระบบอย่างมีเหตุผล เป้าหมายของภาพ เป็นลักษณะของการลดตัดทอนภาพโดยการใช้สี และมีกฎมองเป็นเพียงโครงสร้างภายนอก ที่มีการเคลื่อนไหวจากภายใน

เพื่อต้องการกำจัดทุกอย่าง ที่เกี่ยวกับมนุษย์จากจินตนาการ เพราะเชื่อว่า ไม่มีสิ่งใดที่จะคงอยู่ ในความทรงจำของสาธารณชน มากไปกว่า การรำลึก ถึงชีวิตที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างรูปแบบบริสุทธิ์ สำคัญของต้นแบบ ของศิลปะสมัยใหม่ ที่สร้างขึ้นด้วยอุดมคติ ทำให้ผลงาน มีลักษณะเด่นเด่นเร้าใจ สร้างความน่าศรัทธามากขึ้น สีสมีลักษณะเรียบๆ ทำให้มีความคมชัดมาก หากแต่รูปร่างเหล่านี้เคลื่อนไหวไม่เร็ว เพราะการใช้วิธีการอธิบายด้วยลักษณะเคลื่อนไหวตามเข็มนาฬิกา ดังนั้นในการจัดวางองค์ประกอบรวมๆ จะยังคงมีความมั่นคงทางสายตา เส้นตั้งที่มีความยาวนั้นทำให้เกิดความคงที่ และเส้นภายในกรอบ ระหว่างการถ่ายทอดทั้งความน่ามองของสี ที่ขยายตัวกว้างกับความนิ่ง จุดศูนย์กลางของภาพ ไม่ได้แสดงถึงสิ่งใด นอกจากพื้นผิวสีของภาพ ประกอบด้วยเส้นและรูปร่างจำนวนเล็กน้อย

กลุ่มที่ 3 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก เกี่ยวกับรูปแบบของเพชร หรือรูปแบบสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน เป็นวัตถุประสงค์ของ การรวมองค์ประกอบของเส้น ที่ประกอบด้วยเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ของการสร้างภาพลักษณะ ที่ไม่มีการเคลื่อนไหวอย่างแน่นอนของเส้นที่ตัดกัน เรียกว่าการจัดวาง ในขณะที่มีการใช้สีที่สดใส องค์ประกอบของภาพคือ เส้นและสีบริสุทธิ์ นำเส้นแบบตาราง และเส้นตรงมาแสดงออกซึ่งสีและรูปทรงจากการวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 3 ได้พบว่า องค์ประกอบที่มีรูปแบบจากการสร้างขึ้น ที่ได้นำรูปทรงแบบเพชร แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ดึงดูดใจ พยายามอธิบายถึง ความสงสัยเกี่ยวกับรูปแบบของเพชร หรือรูปแบบสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน เป็นวัตถุประสงค์การสร้างงานจิตรกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมและศิลปะประยุกต์ การเขียนภาพประกอบด้วย เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอนระดับสายตา การสร้างงานจิตรกรรมขึ้นใหม่จากรูปแบบขนมเปียกปูน ซึ่งเป็นภาพลักษณะการจัดรูปแบบของมุมฉากหรือสี่เหลี่ยม ความสนใจกับเรื่องความสมดุล ของเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน กับการสร้างภาพที่ไม่มีการเคลื่อนไหวอย่างแน่นอนของเส้นที่ตัดกัน เรียกว่า การจัดวาง

กลุ่มที่ 4 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้นและบริเวณว่าง เป็นหลัก เป็นการสร้างสรรค์ผลงาน ของจิตรกรรมและการออกแบบ แสดงการเขียนภาพที่ประกอบด้วยเส้นสีดำ 2 เส้น และใช้สีเหลืองแทนการใช้เส้นสีดำ โดยการแสดงเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ด้วยวิธีการสร้างความสัมพันธ์ของภาพบนพื้นสีขาว และความสมดุลในบริเวณว่าง จากการวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 4 ได้พบว่า การจัดวางรูปแบบเส้นและการใช้พื้นผิวสีขาว ซึ่งเป็นลักษณะของการออกแบบและจัดวางอย่างง่ายๆ แสดงถึงลักษณะที่บริสุทธิ์และเรียบง่าย ของภาพกลุ่มลายเส้นตารางที่คล้ายๆกับตาราง เกี่ยวกับทฤษฎีขององค์ประกอบ การแสดงเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอนระดับสายตา ที่ได้อธิบายไว้ว่า เป็นการบ่งบอกถึงกรอบเส้นของภาพ เหมือนกับส่วนประกอบด้วยทิศทางที่แท้จริง ของการก่อสร้างทางสถาปัตยกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างสถาปัตยกรรมและจิตรกรรม ถูกนำเสนอในวิธีการแนวที่ง่ายที่สุด การขยายของภาพที่ให้ความสัมพันธ์กันนั้น สีขาวและความสมดุลในบริเวณว่าง ไม่ได้ถูกจำกัดรูปแบบของประสบการณ์ การรับรู้ถึงสิ่งนี้ ต่างยอมรับว่าเป็นไปไม่ได้ในเร็วๆนี้ ในขณะที่กำลังทำงานศิลปะองค์ประกอบของเส้นสี ก่อนหน้านี้ก็มีงานเขียนเชิงสีเบา มีเพียงเส้นเล็กน้อย ไม่มีการเหลื่อมล้ำกัน และรูปแบบไม่ได้สอดคล้อง สิ่งที่แสดงอยู่ในงานเขียนภาพคือ เลือกเขียนภาพลายเส้น โดยการ ลดตัดทอน ไม่ต่อเนื่องกัน ด้วยขอบของการเขียน ทำให้ออกมาเป็นความประทับใจภาพมีลักษณะเด่นเหมือนกับ กำหนดให้รูปร่างแจ่มชัดขึ้น แต่ผลที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้นก็ยุ่งยากเพราะว่าโครงสร้างของภาพ ไม่ได้เกิดขึ้นได้อย่างทันทีทันใด พยายามและทำความเข้าใจว่า เป็นส่วนหนึ่งของการสืบทอดของงาน คล้ายกับการแยกแยะ ระหว่างการออกแบบกับสี เป็นความพยายามที่จะเชื่อมโยงกันระหว่าง การวิเคราะห์ภาพและแสดงความหมายที่แฝงอยู่ มีการอ้างถึงแกนของภาพ และเส้นที่เป็นสีเหลือง นอกจากเส้นสีดำ

กลุ่มที่ 5 โครงสร้างของภาพ มืองค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก เป็นกลวิธีแสดง การเขียนภาพ ด้วยการพัฒนาขึ้น เป็นการใช้กลุ่มเส้นตรง ที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น สร้างคุณภาพเทคนิคให้ดูดีขึ้น มีการจัดองค์ประกอบเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทำให้ได้บรรยากาศของการใช้สีและเส้นตาราง จากการวิเคราะห์ ภาพกลุ่มที่ 5 ได้พบว่า ภาพจะไม่ค่อยมีข้อแตกต่างกัน กับการเขียนภาพในช่วงปีค.ศ.1920 แต่ผลงานภาพ ดูยิ่งใหญ่กว่าภาพในยุคก่อนคือ พื้นที่สีขาวถูกตัดแบ่งด้วยเส้นสีดำบางๆ ทำให้เกิดลักษณะอย่างที่ได้เห็นได้ชัด ที่ขอบสุดมีการลงสีอย่างง่าย อยู่ 2 ส่วน เห็นได้ว่าถ้าเส้นสีดำ ได้ผลักดันสี อื่นๆเหล่านั้นออกไปอยู่ข้างๆ องค์ประกอบโครงสร้างของเส้นสีดำ ที่มีแกนในแนวตั้งและแกนแนวนอน แต่เส้นในแนวตั้ง ถูกวางไว้ใน ช่องที่ซับซ้อนเกินกว่าจะเข้าใจได้ลึกซึ้ง มีความแตกต่างมากขึ้นคือ การนำเส้นที่เป็นสีแดง, สีเหลืองและ สีน้ำเงินมาใช้แทนเส้นสีดำ การจัดวางรูปแบบที่มีขนาดใหญ่มากขึ้น และการใช้พื้นผิวสีขาว ซึ่งเป็นลักษณะ ของการออกแบบง่ายๆ ซึ่งมีสีปฐมภูมิ 3 สี ที่แสดงถึงลักษณะบริสุทธิ์ และเรียบง่ายของภาพกลุ่มเส้นตาราง ที่คล้ายๆ ตะแกรง แสดงองค์ประกอบของการใช้สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน โครงสร้างของภาพ พยายาม ที่จะทำความเข้าใจว่า เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการสืบทอดของงาน คล้ายกับการแยกแยะระหว่างการออกแบบ กับการระบายสี หลักการและกฎเกณฑ์การเขียนภาพแบบสัดส่วน และความสามารถที่จะแปลความหมาย สิ่งที่ทำให้ได้รับการพิจารณา ให้เป็นภาพที่ดีจนถึงวันนี้คือ การเข้าถึงศิลปะ เป็นความพยายามที่จะเชื่อมโยงกัน ระหว่างการวิเคราะห์ภาพและแสดงความหมายที่แฝงอยู่ โดยมีการอ้างถึงแกนและเส้นหลักของ องค์ประกอบอยู่เสมอ มีแกนคู่ ในแนวนอนและลงสีเรียบๆสองสี เป็นแนวตรงๆตัดกันกับแนวตั้ง ที่สมดุลกัน สร้างความประทับใจในองค์ประกอบของโครงสร้าง ในแนวคณิตศาสตร์คือ มีความคล้ายคลึงกับแกนกรอบ กระจก เมื่อพิจารณาอย่างใกล้ชิดก็ไม่สามารถ แยกแยะสิ่งสัมพันธ์นี้ออกมาได้ การทำให้เป็นคู่และลักษณะ ของกระจก การกำจัดเส้นคู่ ไม่ได้เป็นตัวทำให้ลักษณะการแยกแยะความรู้สึกสูญเสียไป คล้ายกับการ กำหนดแบบร่างในภาพ ลักษณะของงานถือเป็นสิ่งใหม่ สิ่งสำคัญทางความเป็นมาของภาพ ที่ประกอบ ด้วยเส้น นอกจากนั้นก็มีการทำรูปแบบเดิมอย่างมีคุณภาพ การใช้สีที่เรียบ มีบทบาทต่อสิ่งนี้อยู่บ่อยๆ ความสำเร็จในการใช้เส้นตาราง เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน ผลงานปรากฏความน่าสนใจ ในความต่างของสี มองเหมือนกับว่า ถ้าโครงสร้างเครือข่ายของเส้น เคลื่อนเข้ามาเชื่อมกับตารางลายเส้นสีดำ ความแตกต่าง แบบสมดุลของสี ระหว่าง ที่เป็นสีและไม่มีสีจะหายไปอย่างสมบูรณ์

กลุ่มที่ 6 โครงสร้างของภาพ มืองค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก เป็นภาพที่แสดง ถึงการบรรยายภาพ การใช้สีสร้างความสัมพันธ์ ของภาพตามลักษณะเฉพาะของรูปทรงนามธรรม โครงสร้าง ของเส้น, บริเวณว่างและสี นำไปสู่ศิลปะ ท่วงทำนองการใช้แสงสี การเต้นรำดนตรีแจ๊ส ของภาพสามารถ เห็นได้ เป็นตัวบ่งชี้ความใกล้เคียงทางความคิดของศิลปะสมัยใหม่ กับเสียงเพลงแจ๊สโดยใช้การเน้นสีสัน ตามท่วงทำนอง จากการวิเคราะห์ภาพกลุ่มที่ 6 ได้พบว่า ภาพผลงานชื่อ บอร์ดเวย์ บูกิ วูกิ และภาพผลงาน ชื่อ วิคตอรี บูกิ วูกิ ปรากฏให้เห็นถึงความน่าสนใจในความต่างของการใช้สีสัน การนำเรื่องราวที่เกี่ยวกับ ความประทับใจหลงใหลในเมือง นำมาสร้างผลงานที่มีลักษณะตามรูปแบบเฉพาะ สอดคล้องกับแนวความคิด ของตนเอง ทำให้เกิดเหมือนกับความสนุกสนาน เป็นลักษณะของแสงไฟริบหรี่ ในรูปนิวยอร์ก เหมือนกับว่า โครงสร้างของเส้น ได้เคลื่อนเข้ามาเชื่อมกับตารางเส้น แทนที่เส้นสีดำ ความแตกต่างแบบสมดุลของสี ระหว่าง ที่มีสีและไม่มีสีจะหายไป มุ่งแสดงถึงความหมาย ความรู้สึก ด้วยสภาพของงานวิจิตรศิลป์ ที่ไม่เป็น ระเบียบคล้ายกับ แสดงเจตนาของอุดมคติของผลงาน พร้อมทั้งพยายามรวมตารางสีที่มีความสว่าง เข้ากับ การใช้เส้นที่เป็นสีอื่น แสดงถึงความมุ่งมั่นตั้งใจ ที่จะทำให้เกิดความเพลิดเพลินใจในความสว่าง ระเบียบระยับ ของช่องสี อันน้อยนิด เส้นแต่ละเส้น ถูกตัดด้วยจังหวะของสี อย่างซ้ำๆกัน แม้ว่ารูปแบบจะถูกลดและทำให้

ค่อยๆ เลื่อนหายไปกลายเป็นจุดเล็กๆ เส้นสีและพื้นเรียบ ทำให้สามารถแยกแยะได้โดดเด่น ทำให้เกิดผล และได้สัดส่วนในภาพอย่างหยาบๆ ของผลงาน

3. สีของภาพ

สีของภาพ เป็นการนำสีปฐมภูมิคือ สีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาจัดวางองค์ประกอบบนพื้นภาพที่เป็นสีขาว เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างของภาพ, สีและบริเวณว่าง โดยการใช้เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ซึ่งเป็นกลวิธีที่พัฒนาความคิดเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบ ที่สร้างความสัมพันธ์ของรูปทรง ซึ่งนำไปสู่ศิลปะแนวความคิด ของศิลปะรูปแบบใหม่ ซึ่งพบว่า การลงสี ในพื้นที่ขอบเส้นสีดำ ทำให้เกิดผลงานที่มีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตาและบรรยากาศ เป็นการจัดระบบอย่างมีเหตุผล เป้าหมายของภาพ จะทำด้วยการใช้สี แต่ก็ดูจะเป็นลักษณะของการลดตัดทอนภาพ และมักถูกมองเป็นเพียงโครงสร้างภายนอกที่มีการเคลื่อนไหวจากภายใน เพื่อต้องการกำจัดทุกอย่าง ที่เกี่ยวกับมนุษย์จากจินตนาการ ที่สร้างขึ้นด้วยอุดมคติ ทำให้ผลงาน มีลักษณะเด่นเด่นเร้าใจ สีมีลักษณะเรียบๆ ทำให้มีความคมชัดมาก หากแต่ว่ารูปร่างเหล่านี้เคลื่อนไหวไม่เร็ว เพราะใช้วิธีการอธิบาย ด้วยลักษณะเคลื่อนไหวตามเข็มนาฬิกา ดังนั้นในการจัดวางองค์ประกอบรวมๆ จะยังคงมีความมั่นคงทางสายตา เส้นตั้งที่มีความยาวนานทำให้เกิดความคงที่ และเส้นภายในกรอบ ระหว่างการถ่ายทอดทั้งความงามของสี ที่ขยายตัวกว้างกับความนิ่ง จุดศูนย์กลางของภาพ ไม่ได้แสดงถึงสิ่งใด นอกจากพื้นสีของภาพ ประกอบด้วยเส้นและรูปร่างจำนวนเล็กน้อย แสดงความคิดเกี่ยวกับลักษณะที่สื่อถึง ความเป็นศิลปะเกี่ยวกับ แนวความคิดเรื่อง ความเรียบที่แท้จริง โดยการใช้สี เข้ามาทำหน้าที่แทนเส้นสีดำร่วมกับโครงสร้างภาพของเส้น, สีและบริเวณว่าง บนภาพพื้นสีขาว ที่ถูกกำหนดให้เป็นระนาบหรือบริเวณว่าง

4. บริเวณว่างของภาพ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพให้เกิดจังหวะของการจัดวาง ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม มีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทางสายตา โดยการมีพื้นที่สีขาว เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่าง ในช่องตาราง ในบางครั้งก็แสดงถึงความสัมพันธ์ภายใน ที่เกิดจากการวางพื้นสี ให้ห่างกัน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสีในบริเวณว่าง

จะเห็นได้ว่าศิลปะเดอ สไตล์ มีการพัฒนาสร้างผลงานและนำเสนอแนวคิดแนวใหม่ เปรียบเสมือนเป็นตัวแทน ศิลปะกระบวนแบบใหม่ ซึ่งผู้วิจัยเกิดความสนใจ ที่จะทำการศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อศึกษาถึงบริบทสังคมและเหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้อง ศึกษาความหมายและความเป็นมา การเปลี่ยนแปลงในประเทศเนเธอร์แลนด์ และศึกษาเกี่ยวกับกระบวนแบบศิลปะเดอ สไตล์ ในประเด็นที่เกี่ยวกับแนวความคิด โครงสร้างสีและบริเวณว่าง จากนั้นก็นำผลของการวิเคราะห์มาเป็นฐานข้อมูล เพื่อนำมาทดลองปฏิบัติงาน และพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ตามแนวทางและบริบทของผู้วิจัยต่อไป

จากการศึกษาวิเคราะห์ภาพ ผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน รวมภาพทั้งหมด 22 ภาพ ปรากฏผลเป็นดังนี้

1. การแสดงถึงรูปทรงนามธรรมอย่างสมบูรณ์ คือ รูปทรงสี่เหลี่ยม กว้างและยาว การใช้สีปฐมภูมิ โดยปฏิเสธธรรมชาติและอารมณ์

2. แสดงการเคลื่อนไหวของภาพ ตามแนวการเดินทางของเข็มนาฬิกา มีการบรรยายภาพในลักษณะของการเคลื่อนไหว และอารมณ์ ในขณะที่มีการใช้สีปฐมภูมิ เป็นองค์ประกอบของการเขียนภาพ คือเส้นและสีบริสุทธิ์ โดยนำเส้นแบบตาราง และเส้นตรง มาแสดงออกของสีแท้และรูปทรง

3. แสดงการเขียนภาพที่ประกอบด้วยเส้นสีดำ 2 เส้น มุมที่เกิดจากการตัดกันเป็นมุมฉาก โดยการแสดงเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอนระดับสายตา ด้วยการสร้างความสัมพันธ์ของภาพ บนพื้นหลังสีขาวเท่านั้น และความสมดุลในบริเวณว่าง

4. แสดงการเขียนภาพด้วยการพัฒนารูปแบบเดิมที่เคยสร้างงาน เป็นการนำกลุ่มเส้นตรงที่ซับซ้อนมากขึ้น มีการสร้างคุณภาพเทคนิคให้ดูดีขึ้น การจัดองค์ประกอบเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทำให้ได้บรรยากาศของการใช้สีและเส้นตาราง

5. แสดงภาพที่แสดงออกถึงการบรรยายภาพ การใช้สีสร้างความสัมพันธ์ตามเรื่องราวของภาพที่มีลักษณะเฉพาะ โดยการแสดงออกเกี่ยวกับ แนวความคิด โครงสร้าง สีและบริเวณว่าง

บทที่ 4

การพัฒนาสร้างสรรค์

จากการศึกษาวิเคราะห์ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน ในช่วงปีค.ศ.1917-1944 ผู้วิจัยได้นำเอาผลจากการศึกษาวิเคราะห์ มาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานเป็น 3 มิติ ตามแนวทางและบริบทของผู้วิจัย จำนวนทั้งสิ้น 21 ชิ้นงาน โดยแบ่งแนวทางการพัฒนา จากการวิเคราะห์กระบวนการแบบศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน ในรูปแบบของผู้วิจัย ดังนี้

1. โครงสร้างเส้นและสี
2. โครงสร้างเส้นและระนาบ
3. โครงสร้างเส้น สีและระนาบ
4. โครงสร้างเส้น สีและบริเวณว่าง

1. โครงสร้างเส้นและสี

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์ผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิด, โครงสร้าง, สีและบริเวณว่าง โดยการพิจารณาพบว่า อุดมคติและผลงานของพีต มอนดริอัน ได้เข้าสู่รูปทรงนามธรรมอย่างสมบูรณ์ ปฏิเสธทั้งธรรมชาติและอารมณ์ องค์ประกอบของการเขียนภาพ คือเส้นและสีปฐมภูมิ โดยการใช้เส้นแบบตาราง มีการจัดวางองค์ประกอบเป็นหลัก ซึ่งประกอบด้วยเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน การสร้างสรรค์ผลงานของภาพลักษณะใหม่เรียกว่า การจัดวาง ในขณะที่มีการใช้แม่สีคือ สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาแสดงออกเกี่ยวกับสีและรูปทรง สร้างความสัมพันธ์ของภาพ บนพื้นสีขาวและความสมดุลในบริเวณว่าง จัดวางเส้น บริเวณว่างและสี เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทำให้ได้บรรยากาศของการใช้สีและเส้นตาราง

เมื่อผู้วิจัยได้ทดลองปฏิบัติงานในกระบวนการที่เกี่ยวข้อง พิจารณามองผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นสรุปได้ว่า โครงสร้างเส้น เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเส้นตรง โดยการใช้เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน นำไปสู่ความสัมพันธ์ระหว่างจิตรกรรมกับสถาปัตยกรรม และนำสีขั้นพื้นฐานคือ สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาจัดวางบนพื้นภาพที่เป็นสีขาว พัฒนาการจากรูปแบบเดิม โดยการสร้างคุณภาพด้านเทคนิคให้ดูดีขึ้น จัดองค์ประกอบเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ การใช้สีและเส้นตาราง สร้างความสัมพันธ์ของรูปทรงสี่เหลี่ยม โครงสร้างของเส้นและสี ที่แสดงความชัดเจนในการสร้างงาน ที่ปรากฏในผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 1-10,2546. (ภาพประกอบ 23-32 หน้า 61-66)

2. โครงสร้างเส้นและระนาบ

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์ผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิด, โครงสร้าง, สีและบริเวณว่าง โดยการพิจารณาพบว่า อุดมคติและผลงานของพีต มอนดริอัน ได้เข้าสู่รูปทรงนามธรรมอย่างสมบูรณ์ ปฏิเสธทั้งธรรมชาติและอารมณ์ องค์ประกอบของการเขียนภาพ คือเส้นและสีบริสุทธิ์ โดยการใช้เส้นแบบตาราง มีการจัดวางองค์ประกอบเป็นหลัก ซึ่งประกอบด้วยเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน การสร้างสรรค์ผลงานของภาพลักษณะใหม่เรียกว่า การจัดวาง ในขณะที่มีการใช้แม่สีคือ สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาแสดงออกเกี่ยวกับสีและรูปทรง สร้างความสัมพันธ์ของภาพ บนพื้นสีขาวและ

ความสมดุลในบริเวณว่าง จัดวางเส้น บริเวณว่างและสี เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทำให้ได้บรรยากาศของการใช้สี และเส้นตาราง

สืบเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัย ได้ทดลองปฏิบัติงานในกระบวนการแบบที่เกี่ยวข้อง พิจารณามองผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นสรุปได้ว่า โครงสร้างเส้น เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเส้นตรง โดยการใช้เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน นำไปสู่ความสัมพันธ์ระหว่างจิตรกรรมกับสถาปัตยกรรม และทำการขยายผลทางแนวความคิด โดยการนำระนาบสีขาว มาจัดวางบนพื้นภาพที่เป็นสีขาว ที่ทับซ้อนกันเพื่อให้เกิดเป็นมิติ และนำหน้าก่อนแก่ของสีขาว ที่เกิดจากแสงเงา แสดงความสูงต่ำของระนาบ จัดองค์ประกอบเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ใช้กลวิธีในการจัดวาง สร้างความสัมพันธ์ของรูปทรงสี่เหลี่ยม โครงสร้างของเส้นและระนาบ ที่ได้แสดงความชัดเจน ในการสร้างงาน ที่ปรากฏในผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 1-3, 2546. (ภาพประกอบ 33-35 หน้า 66-67)

3. โครงสร้างเส้น สีและระนาบ

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์ผลงานศิลปะของ สไตลของฟิต มอนดริอัน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ แนวความคิด, โครงสร้าง, สีและบริเวณว่าง โดยการพิจารณาพบว่า อุดมคติและผลงานของฟิต มอนดริอัน ได้เข้าสู่รูปทรงนามธรรมอย่างสมบูรณ์ ปฏิเสธทั้งธรรมชาติและอารมณ์ องค์ประกอบของการเขียนภาพ คือ เส้นและสีบริสุทธิ์ โดยการใช้เส้นแบบตาราง มีการจัดวางองค์ประกอบเป็นหลัก ซึ่งประกอบด้วยเส้นแนวตั้ง และเส้นแนวนอน การสร้างสรรค์ผลงานของภาพลักษณะใหม่เรียกว่า การจัดวาง ในขณะที่มีการใช้แม่สีคือ สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาแสดงออกเกี่ยวกับสีและรูปทรง สร้างความสัมพันธ์ของภาพ บนพื้นสีขาวและความสมดุลในบริเวณว่าง จัดวางเส้น บริเวณว่างและสี เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทำให้ได้บรรยากาศของการใช้สี และเส้นตาราง

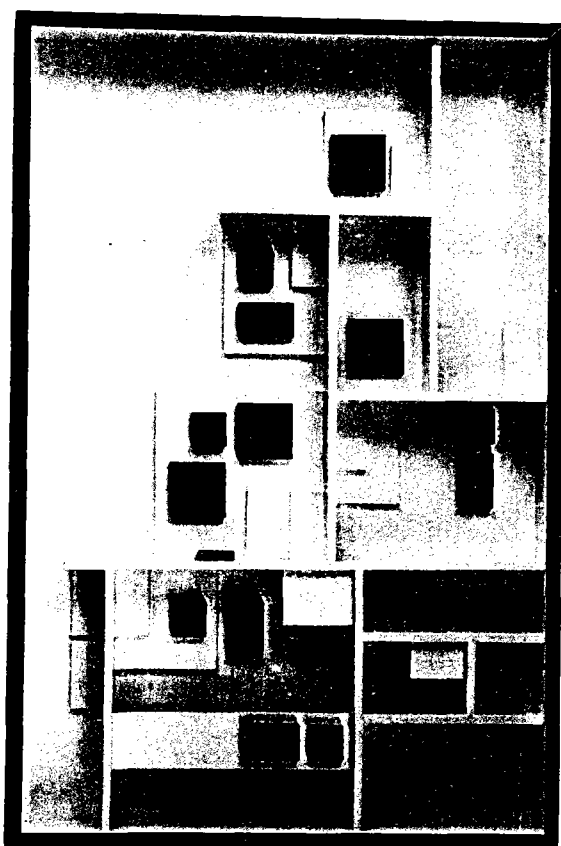
สืบเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัย ได้ทดลองปฏิบัติงานในกระบวนการแบบที่เกี่ยวข้อง พิจารณามองผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นสรุปได้ว่า ยังคงยึดถือรูปแบบเดิม โครงสร้างเส้น เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเส้นตรง โดยการใช้เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน นำไปสู่ความสัมพันธ์ระหว่างจิตรกรรมกับสถาปัตยกรรม สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาจัดวางบนพื้นภาพที่เป็นสีขาว พัฒนาการจากรูปแบบเดิม โดยการสร้างคุณภาพด้านเทคนิคให้ดูดีขึ้น จัดองค์ประกอบเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ การใช้สีและเส้นตาราง สร้างความสัมพันธ์ของรูปทรงสี่เหลี่ยม โครงสร้างของเส้น สีและระนาบ ที่ได้แสดงความชัดเจนในการสร้างงาน ที่ปรากฏในผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 1-5, 2546. (ภาพประกอบ 36-40 หน้า 68-72)

4. โครงสร้างเส้น สีและบริเวณว่าง

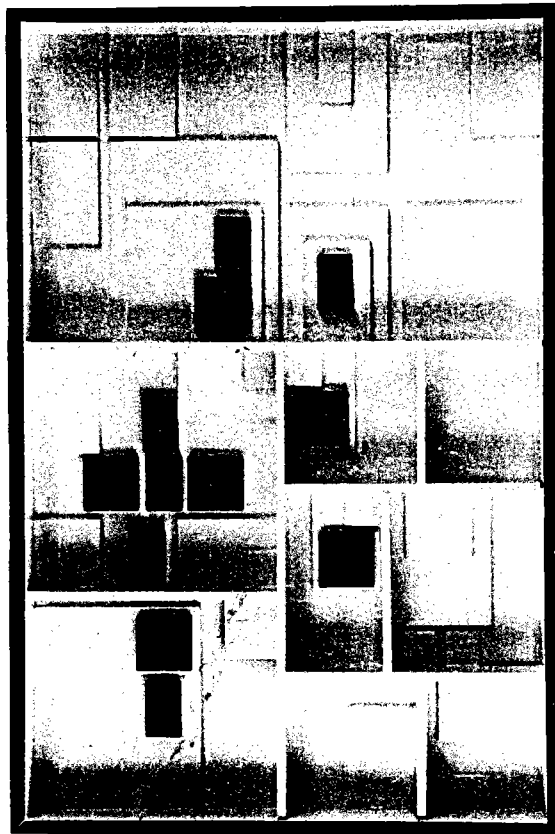
ผลจากการศึกษาวิเคราะห์ผลงานศิลปะของ สไตลของฟิต มอนดริอัน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ แนวความคิด, โครงสร้าง, สีและบริเวณว่าง โดยการพิจารณาพบว่า อุดมคติและผลงานของฟิต มอนดริอัน ได้เข้าสู่รูปทรงนามธรรมอย่างสมบูรณ์ ปฏิเสธทั้งธรรมชาติและอารมณ์ องค์ประกอบของการเขียนภาพ คือ เส้นและสีบริสุทธิ์ โดยการใช้เส้นแบบตาราง มีการจัดวางองค์ประกอบเป็นหลัก ซึ่งประกอบด้วยเส้นแนวตั้ง และเส้นแนวนอน การสร้างสรรค์ผลงานของภาพลักษณะใหม่เรียกว่า การจัดวาง ในขณะที่มีการใช้แม่สีคือ สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาแสดงออกเกี่ยวกับสีและรูปทรง สร้างความสัมพันธ์ของภาพ บนพื้นสีขาวและความสมดุลในบริเวณว่าง จัดวางเส้น บริเวณว่างและสี เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทำให้ได้บรรยากาศของการใช้สี และเส้นตาราง

สืบเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัย ได้ทดลองปฏิบัติงานในกระบวนการแบบที่เกี่ยวข้อง พิจารณามองผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นสรุปได้ว่า ยังคงยึดถือรูปแบบเดิม โครงสร้างเส้น เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเส้นตรง โดยการใช้เส้น

แนวตั้งและเส้นแนวนอน นำไปสู่ความสัมพันธ์ระหว่างจิตรกรรมกับสถาปัตยกรรม และนำสีขั้นพื้นฐานคือ สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาจัดวางบนพื้นภาพที่เป็นสีขาว พัฒนาการจากรูปแบบเดิม โดยการสร้างคุณภาพด้านเทคนิคให้ดูดีขึ้น จัดองค์ประกอบเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ การใช้สีและเส้นตาราง สร้างความสัมพันธ์ของรูปทรงสี่เหลี่ยม โครงสร้างของเส้น สีและบริเวณว่าง ที่ได้แสดงความชัดเจนในการสร้างงาน ที่ปรากฏในผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 1-3, 2546. (ภาพประกอบ 41-43 หน้า 73-76)

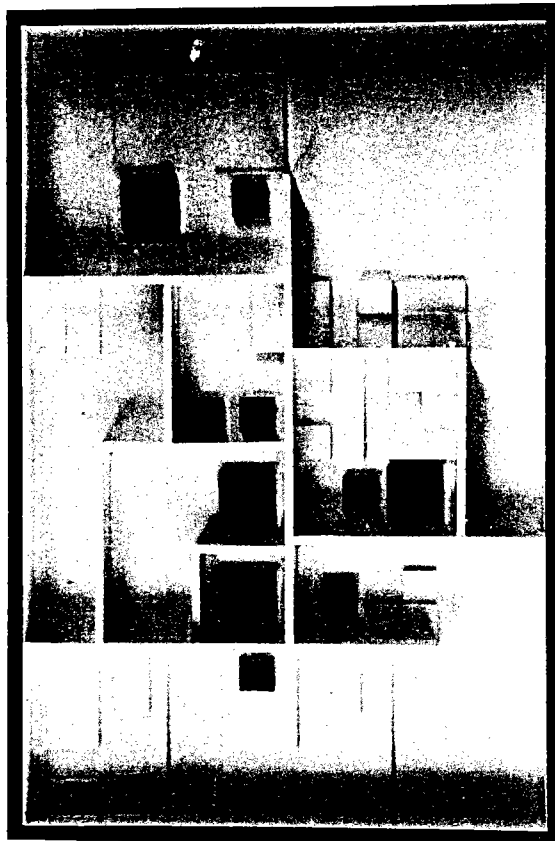

ภาพประกอบ 23 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 1, 2546.
ขนาด 120.5 x 80.5 x 10 เซนติเมตร

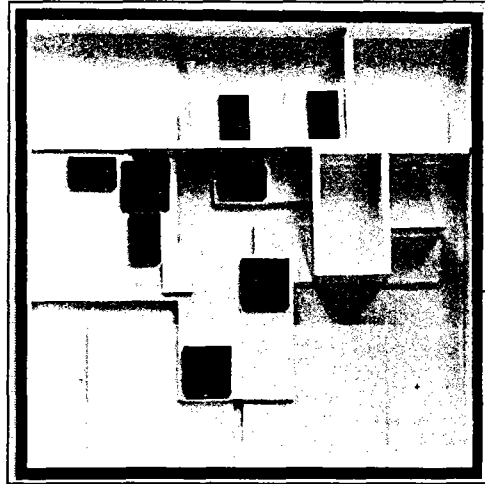
ภาพประกอบ 24 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 2, 2546.

ขนาด 120.5 x 80.5 x 10 เซนติเมตร

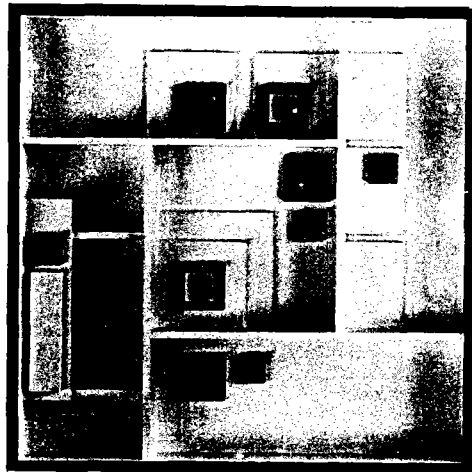

ภาพประกอบ 25 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 3, 2546.

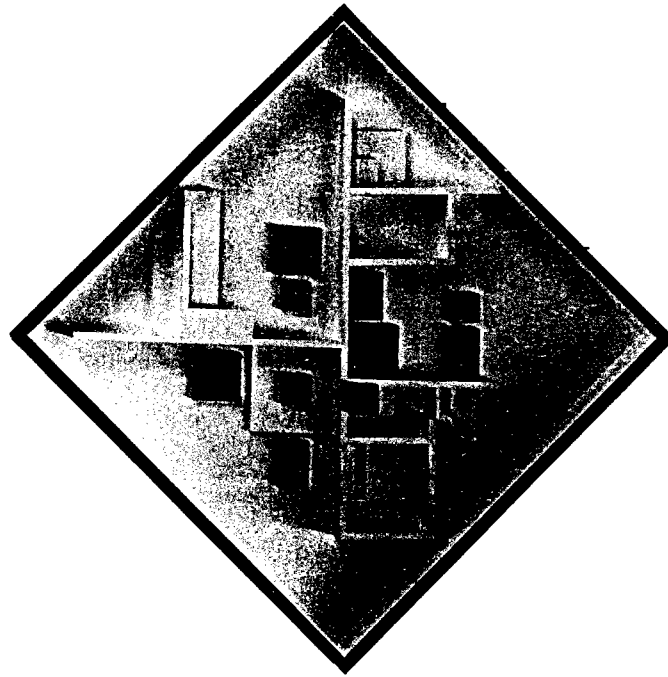
ขนาด 120.5 x 80.5 x 10 เซนติเมตร

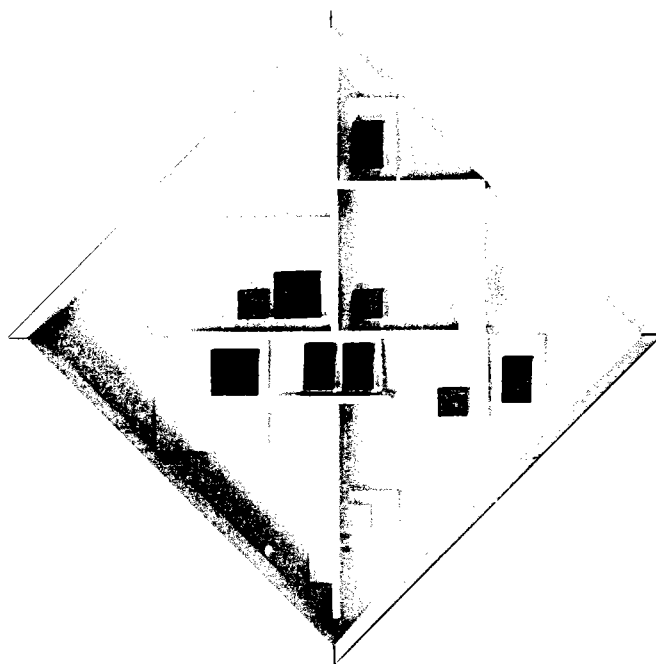
ภาพประกอบ 26 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 4, 2546.
ขนาด 80.5 x 80.5 x 10 เซนติเมตร

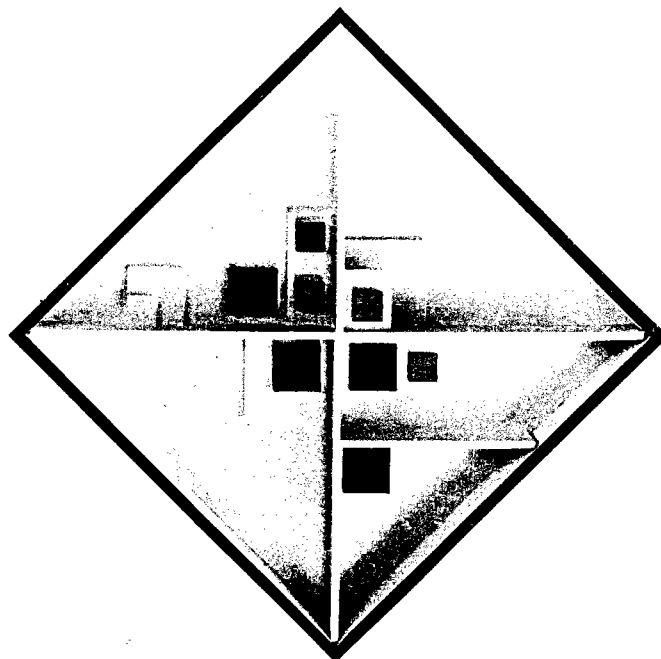
ภาพประกอบ 27 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 5, 2546.
ขนาด 80.5 x 80.5 x 10 เซนติเมตร

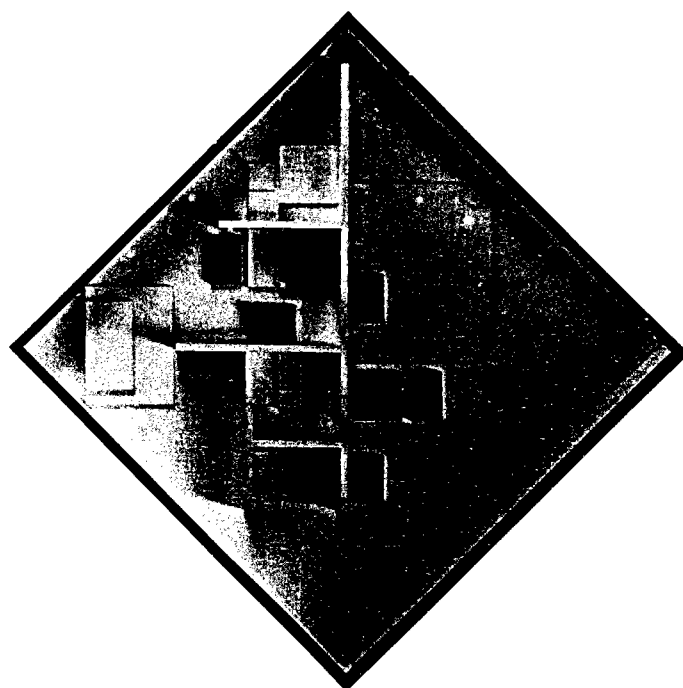
ภาพประกอบ 28 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 6, 2546.
ขนาด 113.5 x 113.5 x 10 เซนติเมตร

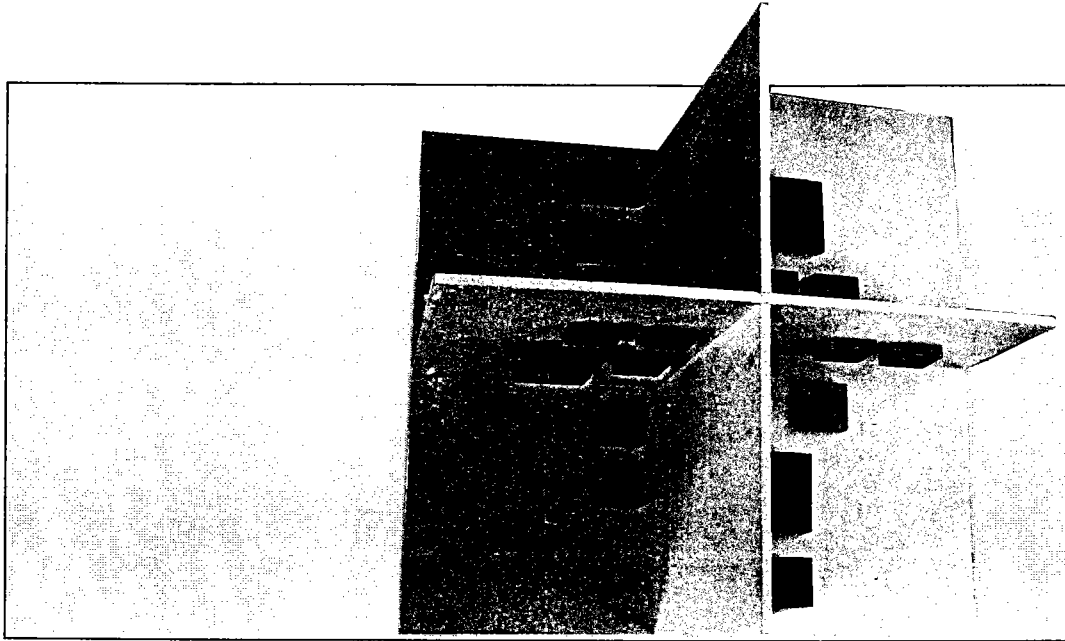
ภาพประกอบ 29 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 7, 2546.
ขนาด 113.5 x 113.5 x 10 เซนติเมตร

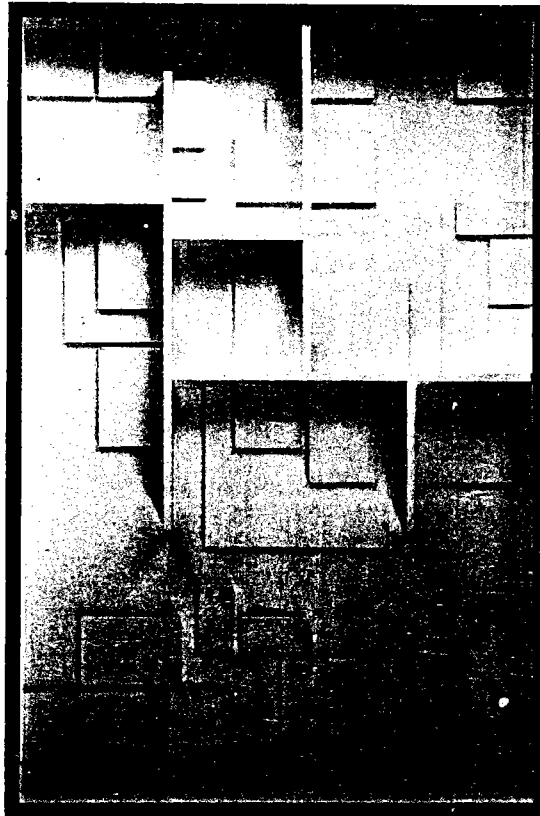
ภาพประกอบ 30 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 8, 2546.
ขนาด 113.5 x 113.5 x 10 เซนติเมตร

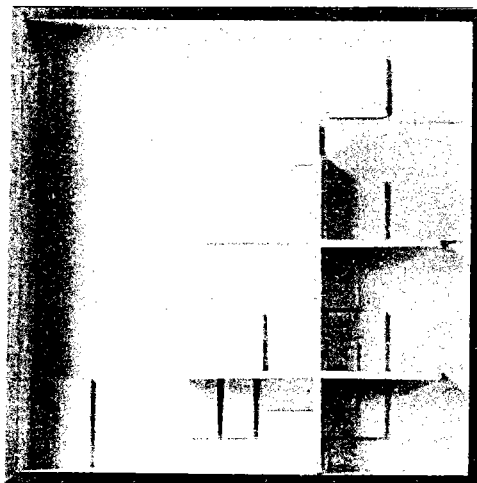
ภาพประกอบ 31 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 9, 2546.
ขนาด 113.5 x 113.5 x 10 เซนติเมตร

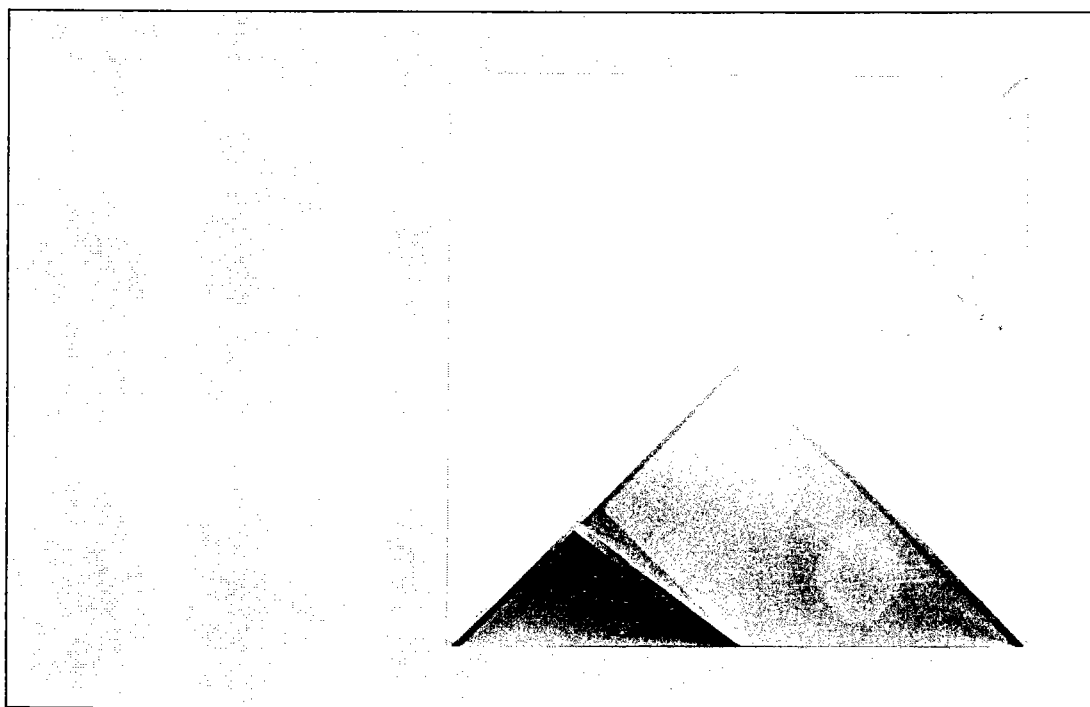
ภาพประกอบ 32 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 10, 2546.
ขนาด 60 x 60 x 60 เซนติเมตร

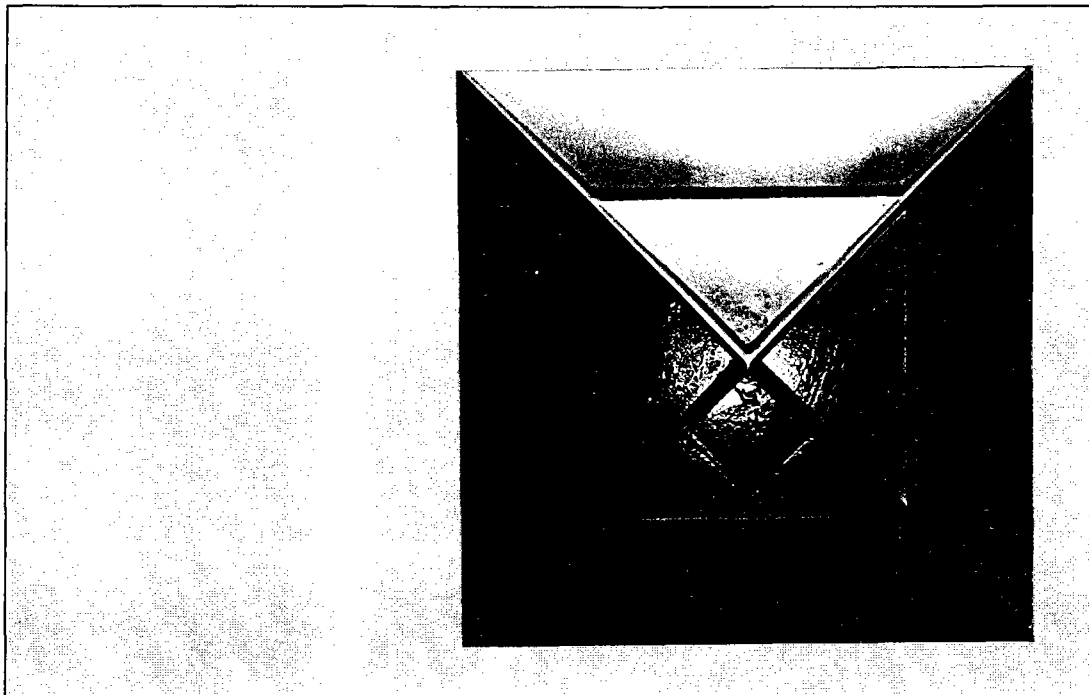
ภาพประกอบ 33 ผลงานชื่อ องค์ประกอบของเส้นและระนาบ 1, 2546.
ขนาด 120.5 x 80.5 x 10 เซนติเมตร

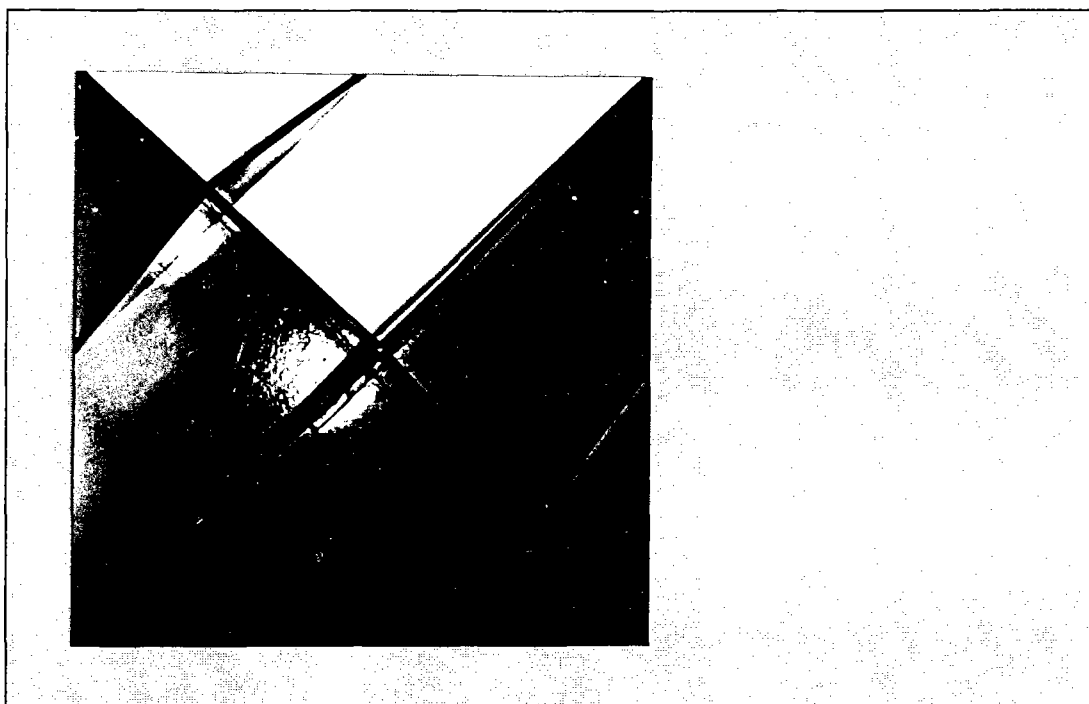
ภาพประกอบ 34 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 2, 2546.
ขนาด 80.5 x 80.5 x 80.5 เซนติเมตร

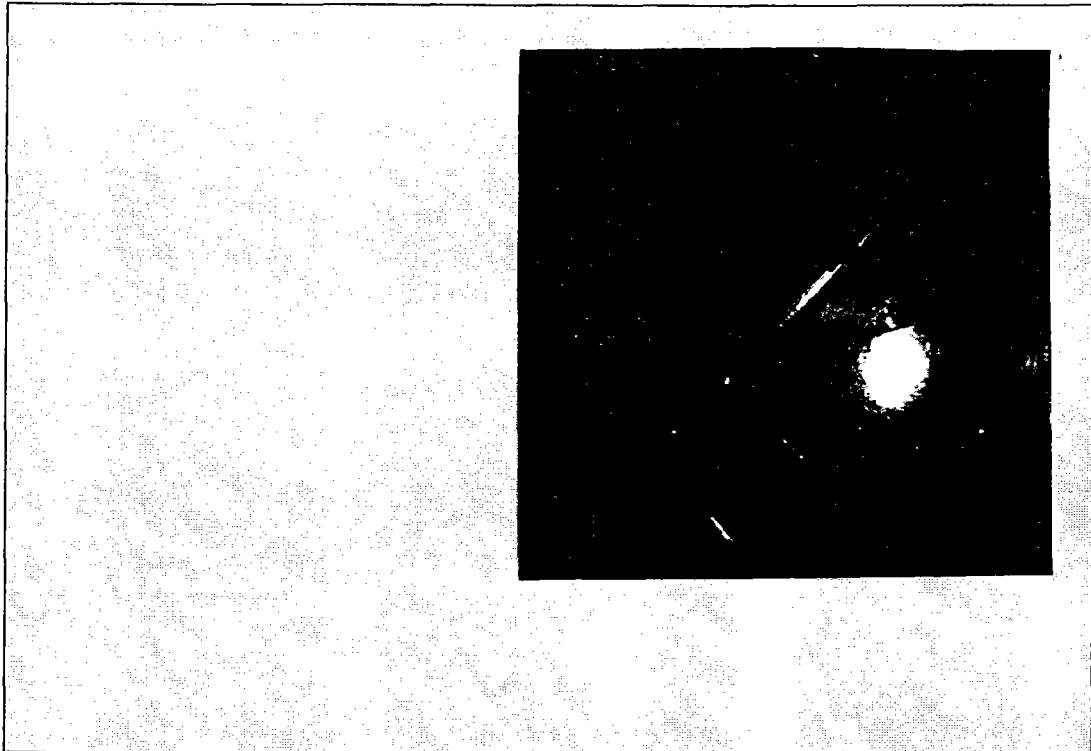
ภาพประกอบ 35 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 3, 2546.
ขนาด 84 x 84 x 84 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 36 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 1, 2546.
ขนาด 84 x 84 x 84 เซนติเมตร (ด้านหน้า)

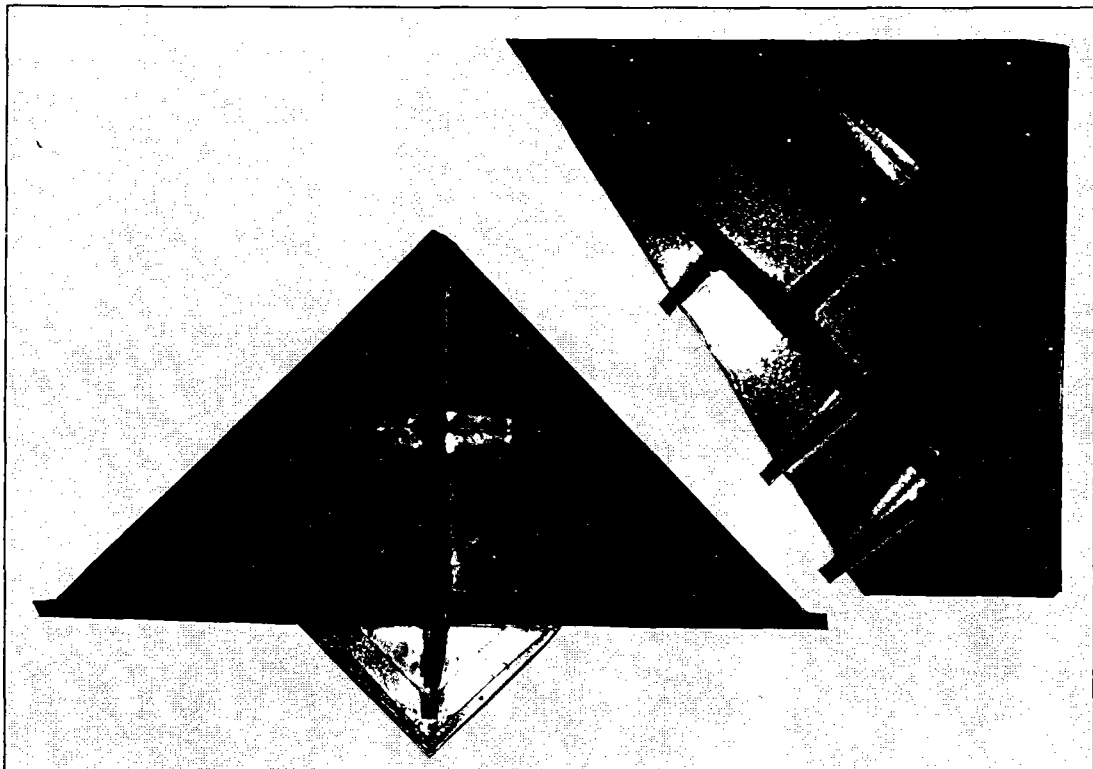

ภาพประกอบ 37 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 1, 2546.
ขนาด 84 x 84 x 84 เซนติเมตร (ด้านข้าง)

ภาพประกอบ 38 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 2, 2546.
ขนาด 50 x 50 x 50 เซนติเมตร

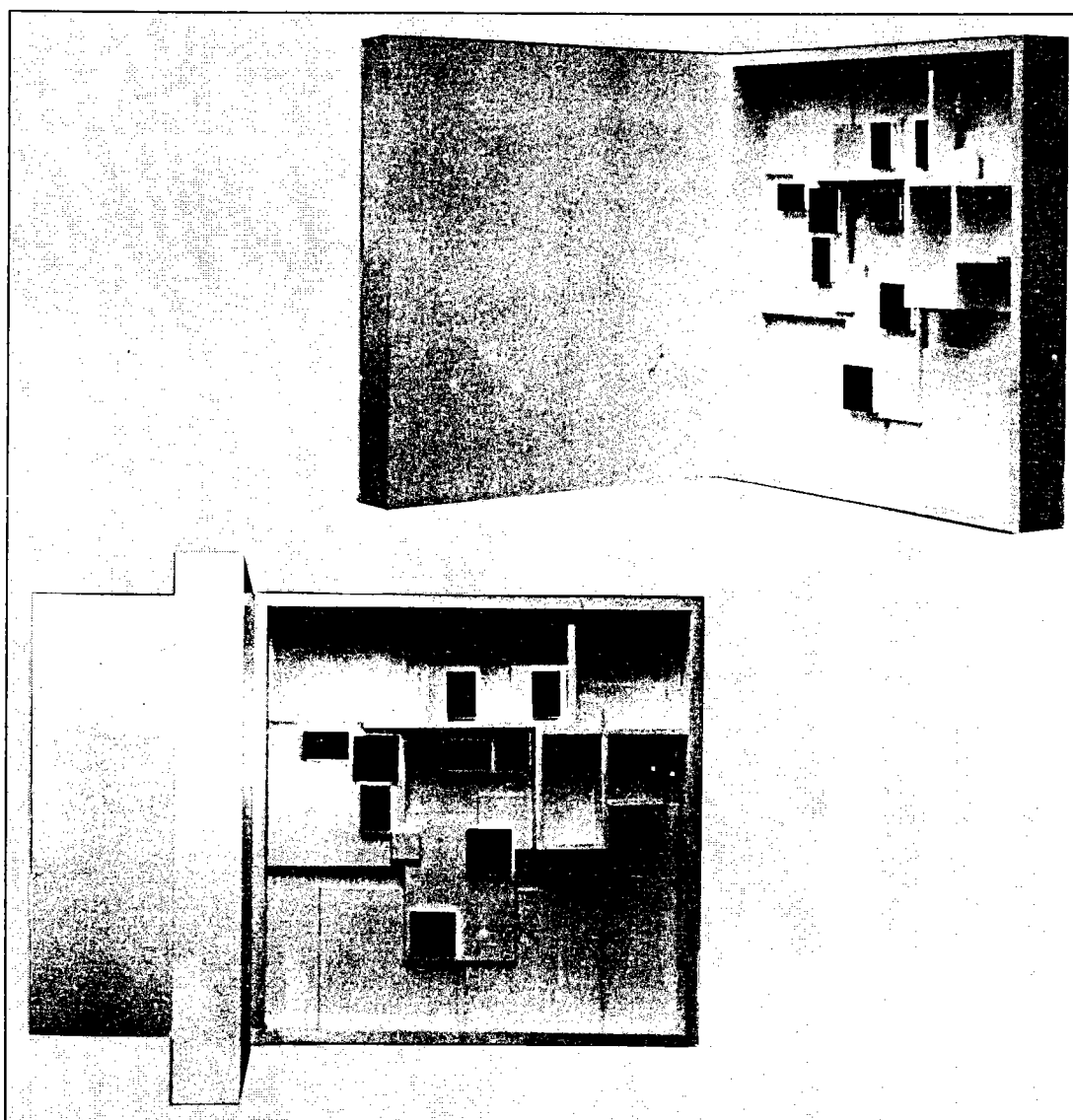
ภาพประกอบ 39 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่าง ๆ

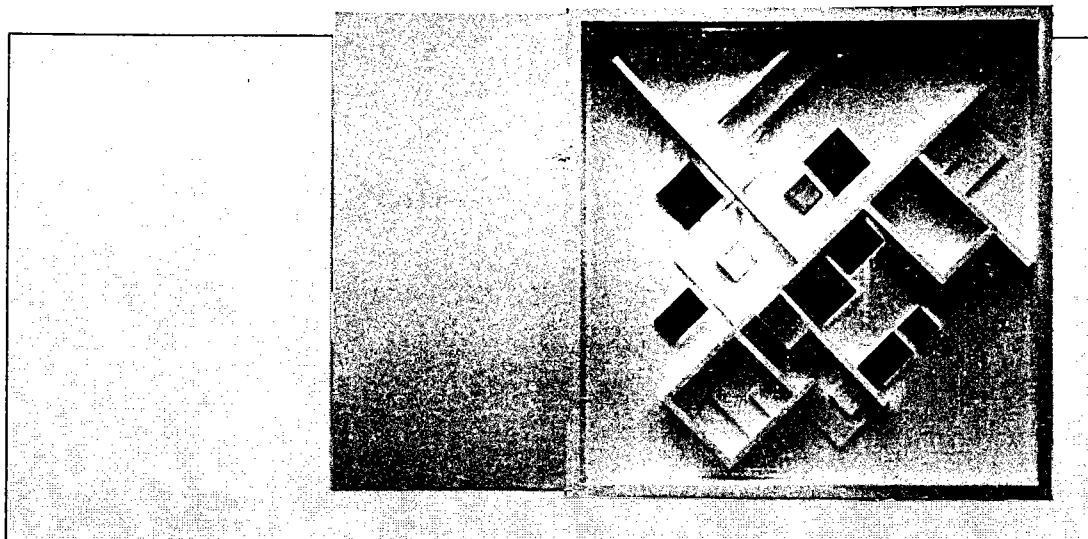

ภาพประกอบ 40 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 3, 2546.
ขนาด 80 x 100 x 120 เซนติเมตร

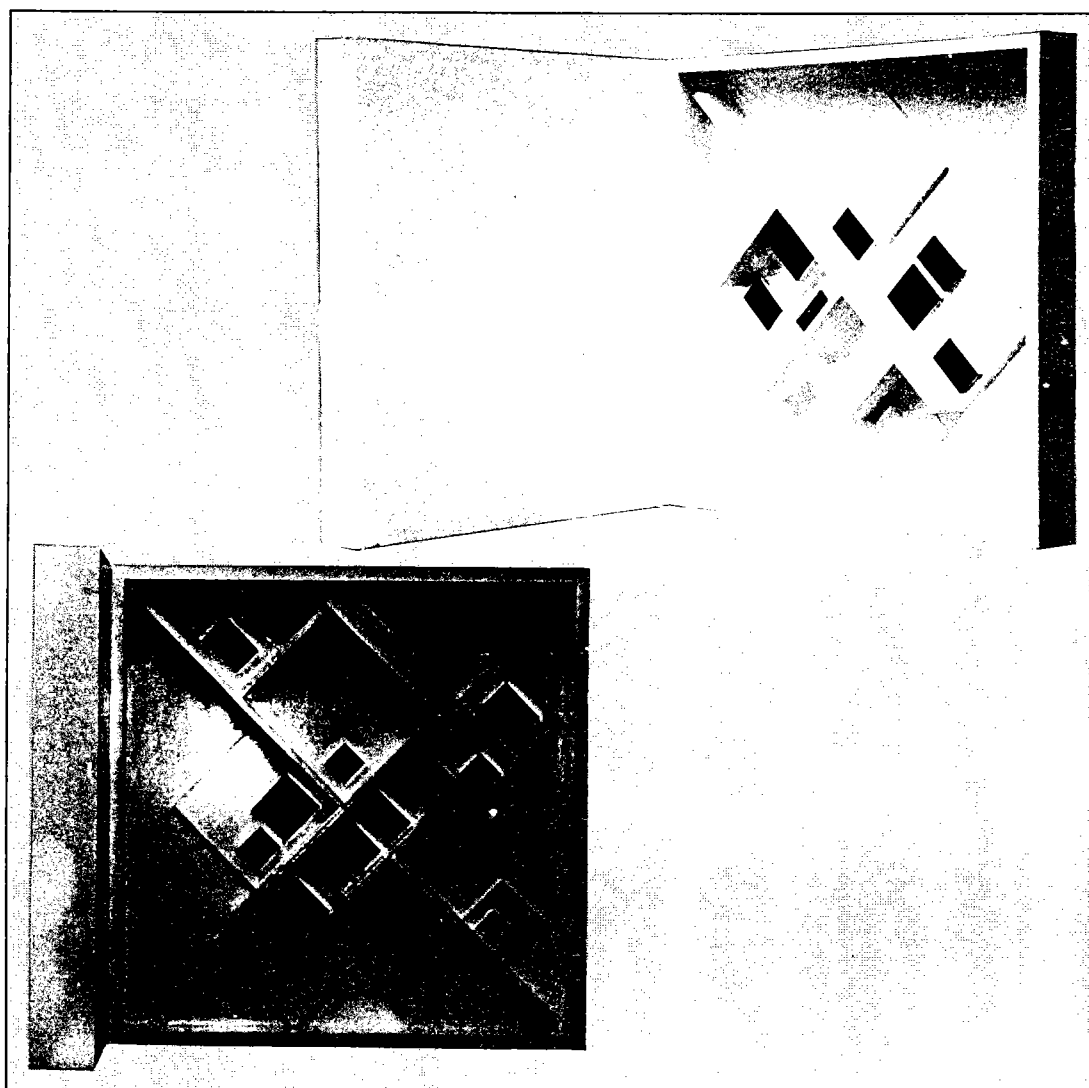
ภาพประกอบ 41 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ

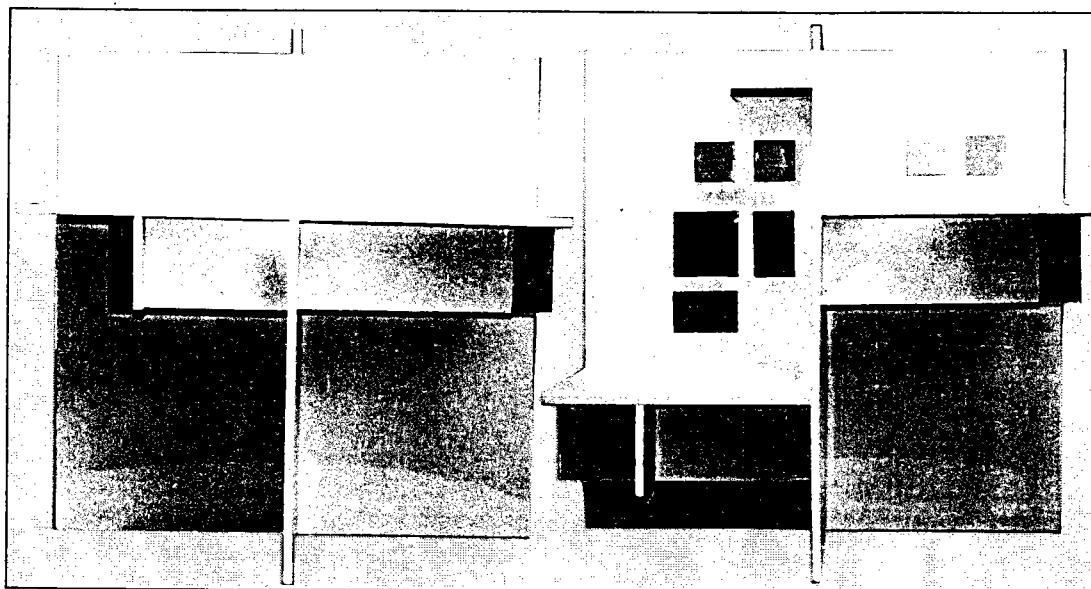

ภาพประกอบ 42 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 4, 2546.
ขนาด 80 x 100 x 120 เซนติเมตร

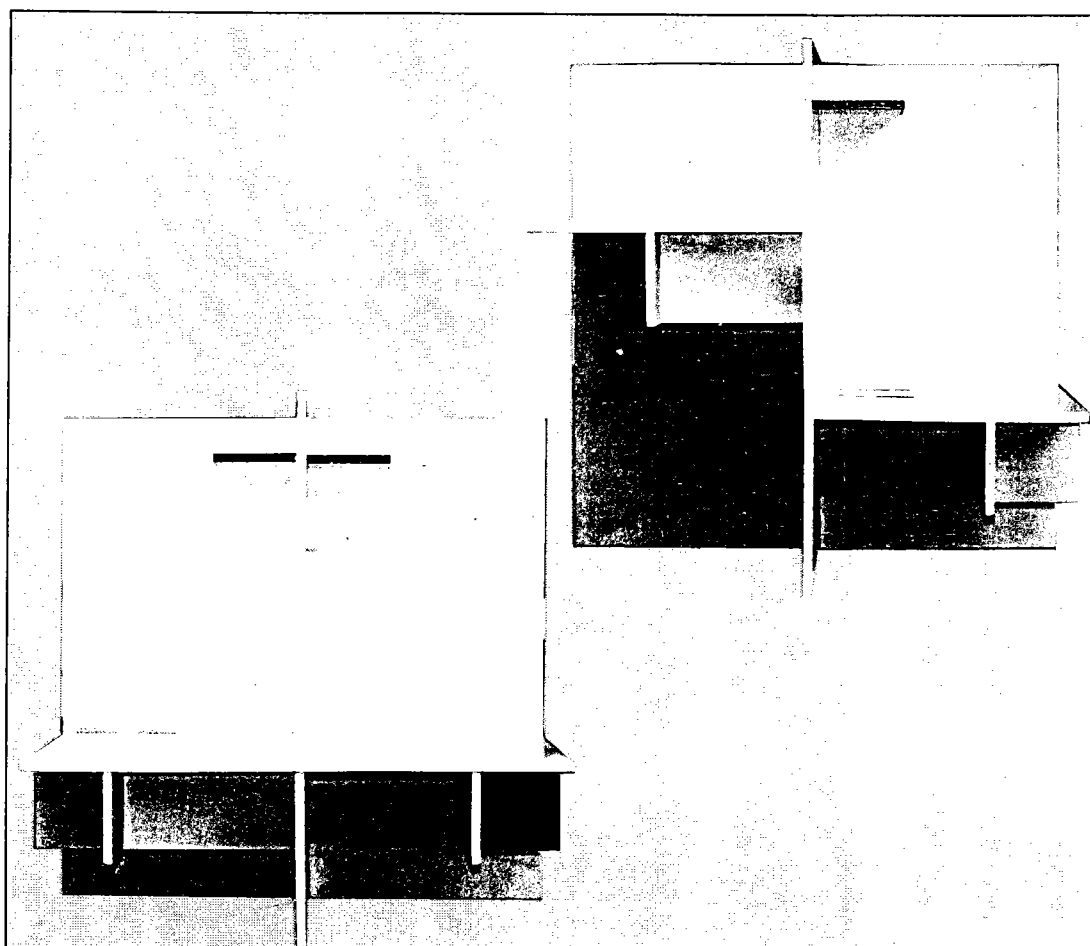
ภาพประกอบ 43 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ

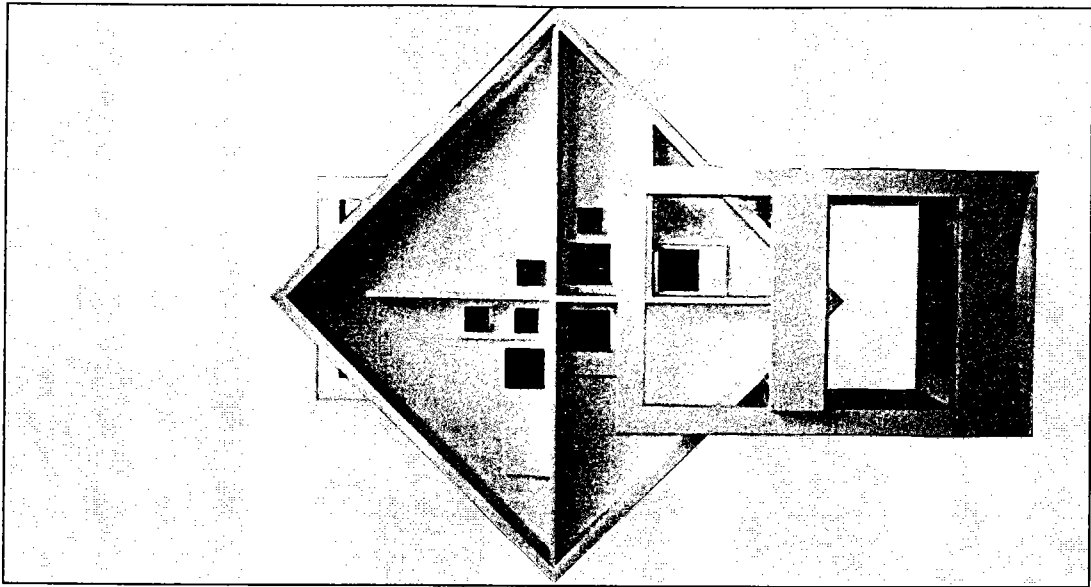

ภาพประกอบ 44 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 5, 2546.
ขนาด 84 x 84 x 84 เซนติเมตร

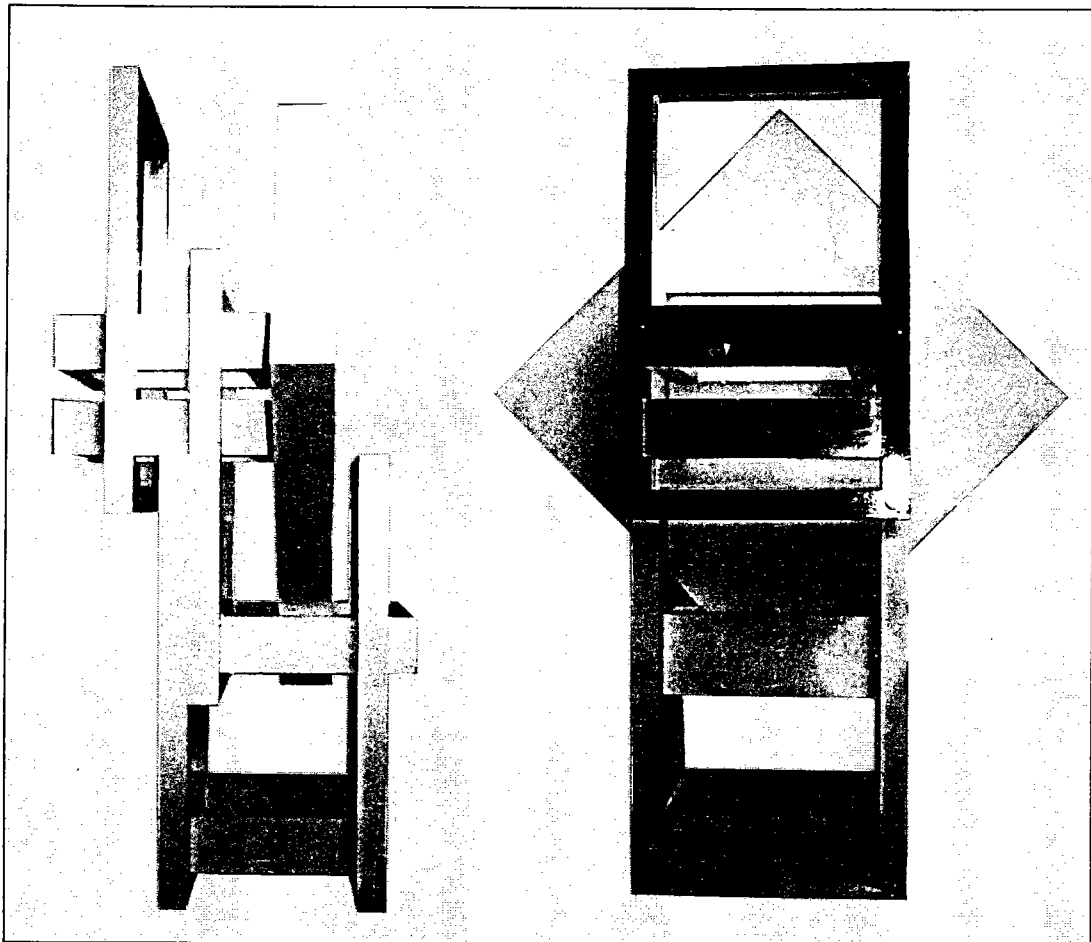
ภาพประกอบ 45 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่าง ๆ

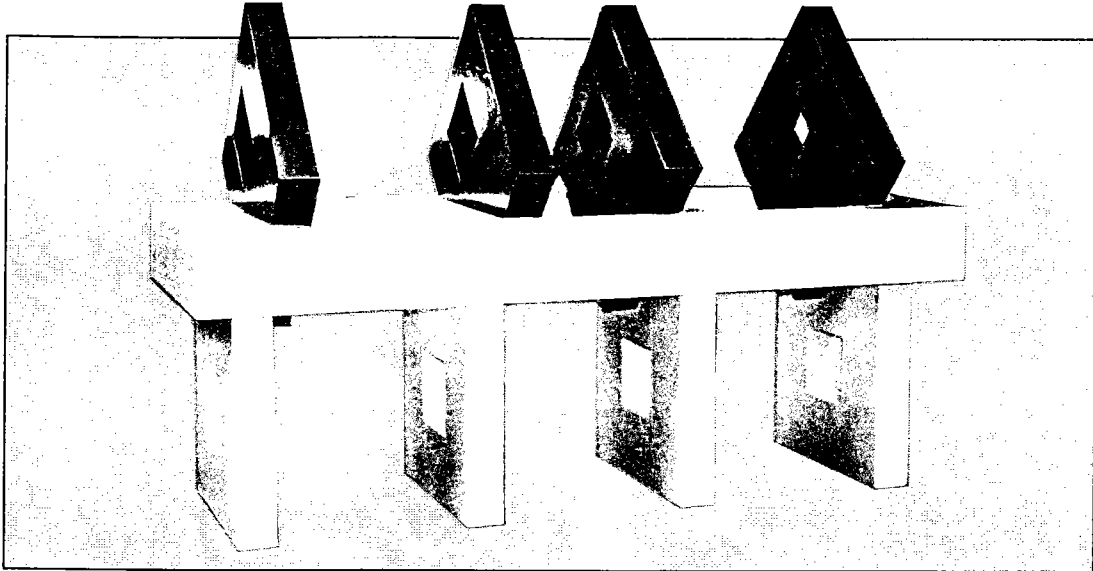

ภาพประกอบ 46 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 1, 2546.
ขนาด 160 x 120 x 120 เซนติเมตร

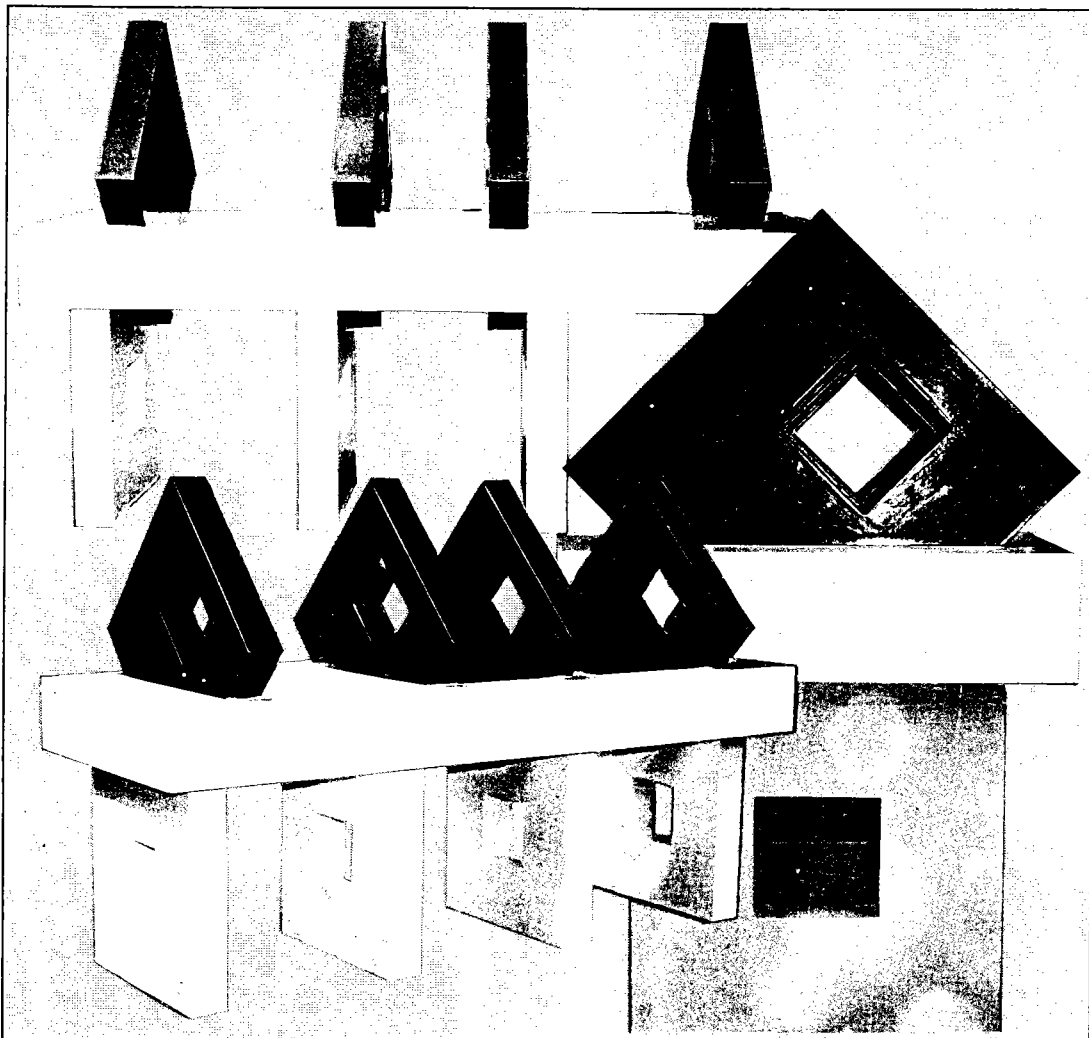
ภาพประกอบ 47 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่าง ๆ

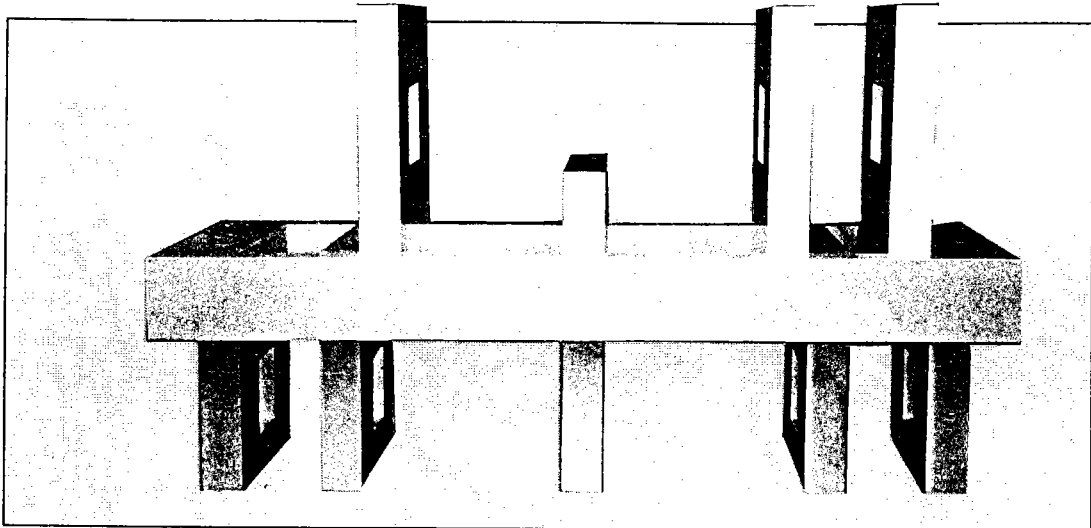

ภาพประกอบ 48 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 2, 2546.
ขนาด 60 x 50 x 120 เซนติเมตร

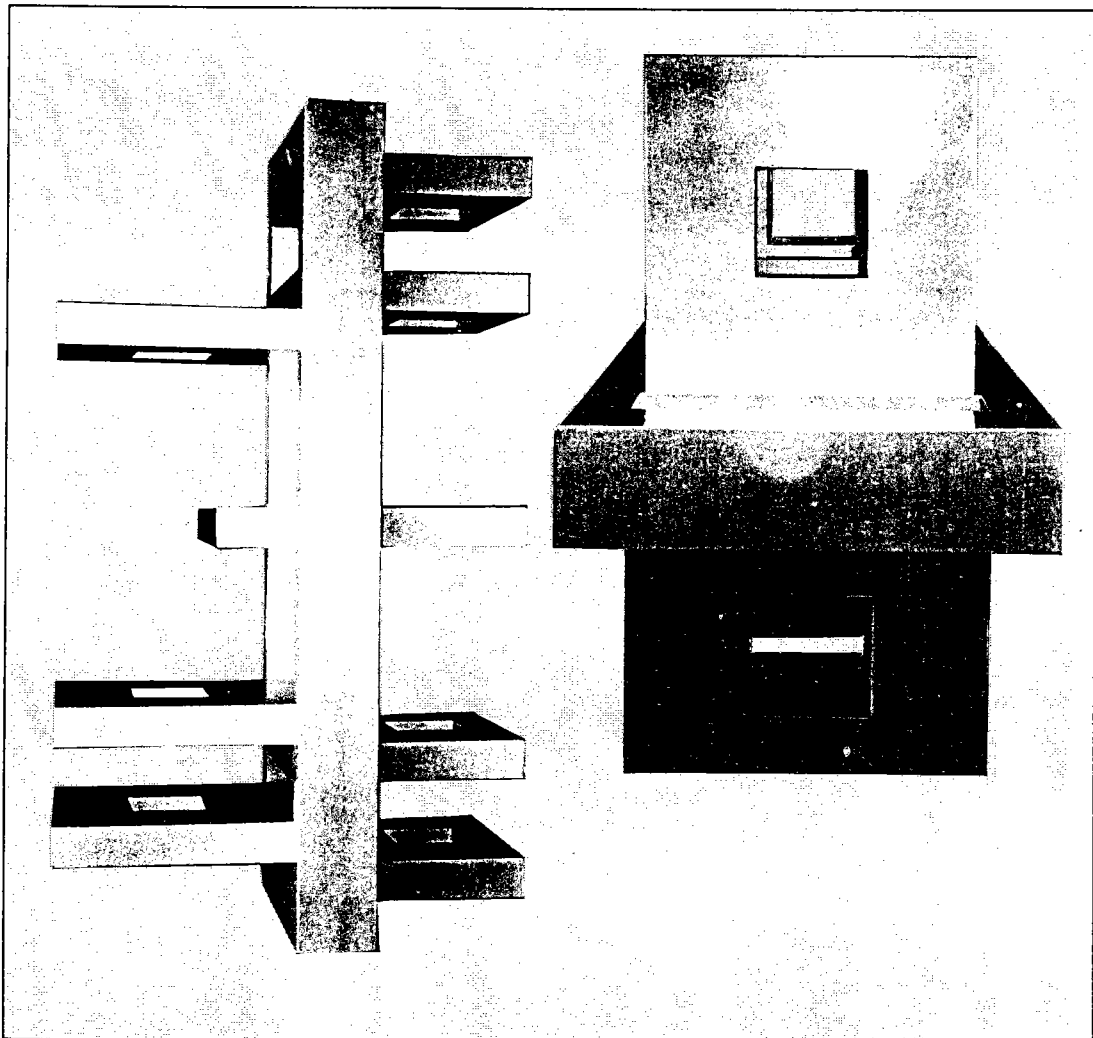
ภาพประกอบ 49 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่าง ๆ

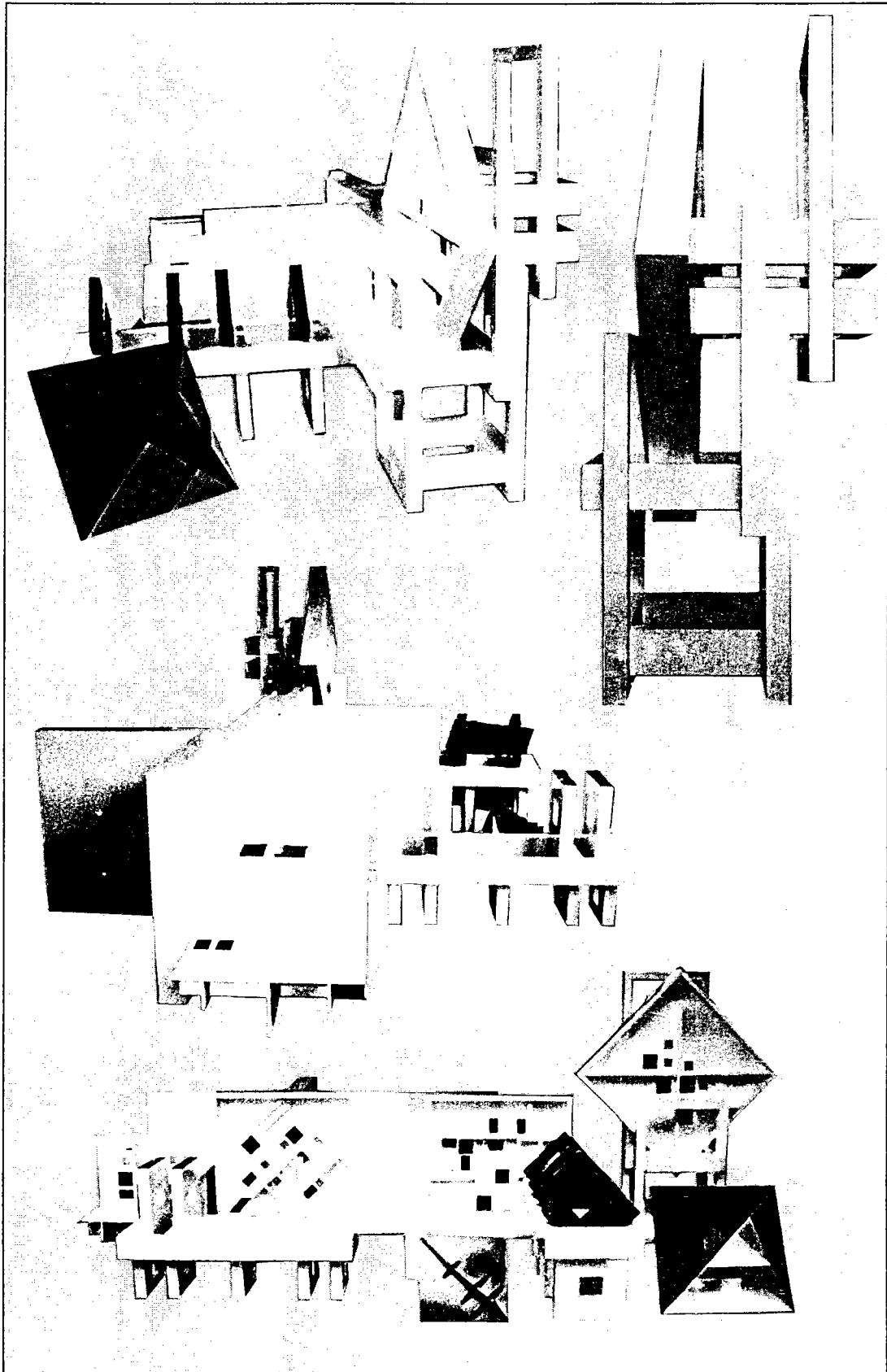

ภาพประกอบ 50 ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 3, 2546.
ขนาด 60 x 50 x 120 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 51 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ

ภาพประกอบ 52 ตัวอย่างภาพแสดงการจัดวางผลงานลักษณะต่างๆ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย ในหัวข้อเรื่อง การพัฒนาผลงานศิลปะ 3 มิติ : กรณีศึกษาศิลปะเดอ สไตล์ของ ฟิต มอนดริอัน ในช่วงปีค.ศ.1917-1944 สามารถสรุปผลของการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทำการศึกษาวิเคราะห์ภาพผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของฟิต มอนดริอัน ช่วงปีค.ศ.1917-1944 ในประเด็นต่อไปนี้

- 1.1. แนวความคิดของภาพ
- 1.2. โครงสร้างของภาพ
- 1.3. สีของภาพ
- 1.4. บริเวณว่างของภาพ

2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 3 มิติตามแนวทางและบริบทของผู้วิจัย

ความสำคัญของการวิจัย

1. ศึกษาที่มาของ กระบวนแบบศิลปะเดอ สไตล์ของฟิต มอนดริอัน
2. นำผลที่ได้จากศึกษาค้นคว้าวิจัยมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้เป็นตามแนวทางของผู้วิจัย
3. เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยในเรื่องของการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งนำมาใช้ในการพัฒนากระบวนการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาวิเคราะห์เฉพาะภาพผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของฟิต มอนดริอัน ช่วงปีค.ศ.1917-1944 ในประเด็น

- 1.1. แนวความคิดของภาพ
- 1.2. โครงสร้างของภาพ
- 1.3. สีของภาพ
- 1.4. บริเวณว่างของภาพ

2. ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ภาพผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของฟิต มอนดริอัน ซึ่งเป็นภาพผลงานที่ปรากฏอย่างแพร่หลายในหนังสือศิลปะ โดยคัดเลือกภาพในช่วงปีค.ศ.1917-1944 นำมาเป็นตัวแทนจำนวน 22 ภาพ โดยแบ่งลักษณะของ การพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ไว้เป็นกลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของสีและบริเวณว่าง เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 1. Composition in Colour A, 1917.
oil on canvas, 50x44 cm.

ผลงานชื่อ 2. Composition with Colour Planes No.3, 1917.
oil on canvas, 48x61 cm.

กลุ่มที่ 2 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้นและสี เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 3. Draughts Board composition light colour, 1919.
oil on canvas, 86x106 cm.

ผลงานชื่อ 4. Composition :Light Colour Planes with Grey Contours, 1919.
oil on canvas, 49x49 cm.

ผลงานชื่อ 5. Composition with Red, Blue and Yellowish-Green, 1920.
oil on canvas, 67x57 cm.

ผลงานชื่อ 6. Composition with Red, Yellow, Blue and Black, 1921.
oil on canvas, 59.5x59.5 cm.

กลุ่มที่ 3 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 7. Lozenge, 1921.
oil on canvas, Diagonal 84.5 cm.

ผลงานชื่อ 8. Composition 1 with Blue and Yellow, 1925.
oil on canvas, Diagonal 112 cm.

ผลงานชื่อ 9. Lozenge with Blue, 1926.
oil on canvas, Diagonal 85 cm.

กลุ่มที่ 4 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้นและบริเวณว่าง เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 10. Composition 2 with Black Lines, 1930.
oil on canvas, 50x51 cm.

ผลงานชื่อ 11. Composition with Two Lines, 1931.
oil on canvas, Diagonal 114 cm.

ผลงานชื่อ 12. Composition with Yellow Lines, 1933.
oil on canvas, Diagonal 133 cm.

กลุ่มที่ 5 โครงสร้างของภาพ มีองค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 13. Composition 2, 1922.
oil on canvas, 55.5x53.5 cm.

ผลงานชื่อ 14. Composition with Red, Yellow and Blue, 1928.
oil on canvas, 42.2x45 cm.

ผลงานชื่อ 15. Composition with Red and Blue, 1936.
oil on canvas, 98.5x80.3 cm.

ผลงานชื่อ 16. Composition with Blue, 1937.
oil on canvas, 80x77 cm.

ผลงานชื่อ 17. Composition with Black, White, Yellow and Red, 1939-42.
oil on canvas, 79.3x73.5 cm.

ผลงานชื่อ 18. Composition with Red, Yellow and Blue, 1939-42.
oil on canvas, 72x69 cm.

ผลงานชื่อ 19. New York, New York, 1941-42.
oil on canvas, 94x92 cm.

ผลงานชื่อ 20. New York City 1,1942.

oil on canvas, 119.3X114.2 cm.

กลุ่มที่ 6 โครงสร้างของภาพ ม็องค์ประกอบของเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นหลัก

ผลงานชื่อ 21. Broadway Boogie-Woogie,1942-43.

oil on canvas, 127X127 cm.

ผลงานชื่อ 22. Victory Boogie-Woogie,1943-44.(unfinished)

oil and paper on canvas, Diagonal 117.5 cm.

3. นำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยภาพผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของมอนดริอั้นครั้งนี้ มาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 3 มิติ ให้เป็นผลงานตามแนวทางของผู้วิจัยต่อไป

จากการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอั้น ได้มีประเด็นในการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานตามแนวทางของผู้วิจัย มีจำนวน 21 ชิ้นงาน โดยแบ่งช่วงการสร้างงาน ดังต่อไปนี้

ช่วงที่ 1 โครงสร้างของเส้นและสี จำนวน 10 ชิ้นงาน

1. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 1, 2546.
2. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 2, 2546.
3. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 3, 2546.
4. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 4, 2546.
5. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 5, 2546.
6. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 6, 2546.
7. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 7, 2546.
8. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 8, 2546.
9. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 9, 2546.
10. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 10, 2546.

ช่วงที่ 2 โครงสร้างของเส้นและระนาบ จำนวน 3 ชิ้นงาน

1. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 1, 2546.
2. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 2, 2546.
3. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 3, 2546.

ช่วงที่ 3 โครงสร้างของเส้น สีและระนาบ จำนวน 5 ชิ้นงาน

1. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 1, 2546.
2. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 2, 2546.
3. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 3, 2546.
4. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 4, 2546.
5. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและระนาบ 5, 2546.

ช่วงที่ 4 งานโครงสร้างของเส้น สีและระนาบ จำนวน 3 ชิ้นงาน

1. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 1, 2546.
2. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 2, 2546.
3. ผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง 3, 2546.

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยมุ่งวิเคราะห์ถึงการพัฒนาผลงานศิลปะ กรณีศึกษาศิลปะเดอ สไตล์ของ 피ต มอน드리อัน ในช่วงปีค.ศ.1917-1944 สไตล์ ในประเด็นของกระบวนการสร้างงาน ที่เกี่ยวกับแนวความคิด โครงสร้าง สีและบริเวณว่าง จากนั้นก็นำผลของการวิเคราะห์มาเป็นฐานข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในทดลองปฏิบัติงาน และพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน โดยนำเสนอผลงานการวิจัยและพัฒนา แบบพรรณนาวิเคราะห์ตามแนวทางและบริบทของผู้วิจัย มีจำนวนผลงานทั้งสิ้น 21 ชิ้นงาน สามารถสรุปการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

ศิลปะเดอ สไตล์ เป็นกระบวนการสร้างงานศิลปะตามแนวความคิดใหม่ เป็นขบวนการศิลปะบริสุทธิ์ของชาวดัตช์ ซึ่งเคลื่อนไหวทั้งจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรมและการออกแบบ โดยการเผยแพร่ผ่านนิตยสารเดอ สไตล์ ระหว่างปีค.ศ.1917-1931 มีคำประกาศในหน้าแรกว่า จะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมความรู้สึกในความงามอย่างใหม่ สื่อสารไปสู่สมาชิกของสังคมอย่างเป็นสากล ศิลปินผู้สร้างสรรค์รูปทรงใหม่ถือมติที่ว่า จะยึดถือหลักการที่อยู่นอกเหนือจากขีดจำกัดของปัจเจกภาพ โดยทั่วไปจะเรียกศิลปะกลุ่มนี้ว่า ศิลปะกระบวนการนิยม แต่พิต มอน드리อันนิยมใช้คำว่า นีโอ พลาสติคิสม์ เป็นคำจากชื่อบทความที่เขียนในปีค.ศ.1920 ซึ่งเชื่อว่าศิลปะไม่ว่าจะเป็นจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรมและการออกแบบ ควรจะมีความงามร่วมกัน

แนวความคิดและอุดมคติเกี่ยวกับ ความจริงแท้ตามธรรมชาติ ผสานกับความจริงแท้เชิงนามธรรม แม้ว่าจะเป็นองค์รวมของร่างกายจิตใจและจิตวิญญาณ แสดงออกถึงจิตสำนึกที่เปลี่ยนแปลงไป แสดงออกของชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งมีมุมมองเป็นเรื่องของนามธรรมเชิงบวกมากขึ้น และเป็นที่ได้รับการยอมรับเฉพาะกับจิตสำนึกภายใน ศิลปะเป็นตัวแทนที่บริสุทธิ์ของจิตมนุษย์ แสดงในรูปของนามธรรม ที่ได้รับการคัดเลือกและกรองให้บริสุทธิ์ด้วยสุนทรียภาพ

กระบวนการของศิลปะ ได้กำหนดแนวคิดการทำงานใหม่มากมาย มีความเป็นนามธรรมมากขึ้น บริบททางสังคมของมนุษย์ ไม่ใช้ลักษณะของวัตถุนิยมและอารมณ์ เป็นชีวิตที่มีจิตอิสระรู้จักตนเอง โดยมีจุดมุ่งหมายเผยแพร่ หลักการของลัทธิรูปทรงแนวใหม่ ผลงานได้ก้าวเข้าสู่นามธรรมใหม่อย่างสมบูรณ์ คือ การแสดงรูปทรงสี่เหลี่ยม แมสสีและเส้นดำ ปฏิเสธทั้งธรรมชาติและอารมณ์ ความเชื่อและปรัชญา ทำให้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งผลงานไม่เคยถูกมองว่าเป็นการผลิต การสร้างงาน มีลักษณะขององค์ประกอบที่เกี่ยวกับการจัดวาง ตามกฎเกณฑ์ทฤษฎีซึ่งมองว่า เป็นความสำคัญที่เท่าเทียมกับ การสร้างวัตถุประสงค์ของศิลปะ การสร้างผลงาน มักจะผูกพันกับแนวคิดใหม่เกี่ยวกับ โครงสร้างและสมมุติฐานที่เกี่ยวกับศิลปะการออกแบบ ความสัมพันธ์สังคมแบบสมัยใหม่และวิถีสังคม การยึดมั่นยืนหยัดต่อบทบาททางสังคมของศิลปะ ความสมดุลระหว่างจักรวาลกับตัวตน การเปลี่ยนรูปของระบบกลไกทางธรรมชาติและเทคโนโลยี เชื่อมมั่นว่าศิลปะและการออกแบบ มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงอนาคต

สุนทรียศาสตร์ เป็นความงามของรูปทรงพื้นฐานได้แก่ รูปทรงสี่เหลี่ยมและสี่ปรัหมุมุมิ โดยมุ่งเน้นความเรียบง่าย สร้างความผานสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเส้น สีและบริเวณว่าง โดยการสร้างผลงานที่มีรูปทรงเป็นนามธรรม ปฏิเสธอารมณ์ความรู้สึก ปฏิเสธบุคลิกเฉพาะตน ปฏิเสธธรรมชาติ และชื่นชมศิลปะที่มีความงามเป็นสากล

อิทธิพลทางความคิดที่ศิลปะเดอ สไตล์ ที่มุ่งเน้นความงามในเชิงอุดมคติ ด้วยรูปทรงที่เรียบง่ายที่สุด เช่น รูปทรงเรขาคณิต เส้นตรงระนาบและสีแท้ ส่งผลไปสู่อุดมคติทางความงาม การตื่นตัวความงามแบบใหม่เพื่อสังคมใหม่ ผสานกับรูปทรงที่เรียบง่ายเกิดขึ้นภายใต้การควบคุมของวัสดุ อุปกรณ์ กลวิธีการผลิตและประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้รับการสนใจว่า เป็นการปฏิบัติงานแบบนักบริหารคือ การนำเสนอความหมายของหัวข้อหลัก โดยการใช้อภิปรัชญาและการเปรียบเทียบในนิตยสารได้แก่ การรื้อถอนรูปแบบ

ประเพณีเก่าของงานศิลปะ นำไปสู่องค์ประกอบ การใช้เส้นเรขาคณิตเป็นพื้นฐาน เป็นการจัดองค์ประกอบแบบแยกส่วนของโครงสร้าง ที่มีสัดส่วนเหมาะสมเป็นองค์รวม ไม่แยกส่วน ยึดมั่นองค์ประกอบที่เป็นอิสระและเป็นลักษณะเฉพาะตนไว้อย่างชัดเจน จัดวางองค์ประกอบการออกแบบ ลักษณะเฉพาะเกี่ยวกับมุมหรือเส้นตั้งฉาก องค์ประกอบของเส้นตั้งและเส้นนอน การใช้สีปฐมภูมิ คือ สีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงิน ผสมกับสีกลางคือ สีขาว สีเทาและสีดำ

1. แนวความคิดของภาพ

แนวความคิดของภาพ จากการศึกษาวิเคราะห์ ผลงานศิลปะเดอ สไตล์ของพิต มอนดริอัน ในช่วงปีค.ศ.1917-1944 ได้พบว่า เป็นการนำสีปฐมภูมิคือ สีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาจัดวางองค์ประกอบบนพื้นภาพที่เป็นสีขาว เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้าง สีและบริเวณว่าง โดยการใช้เส้นตรงแนวตั้งและเส้นตรงแนวนอน ซึ่งเป็นกลวิธีที่พัฒนาความคิดเกี่ยวกับ การจัดวางภาพ สร้างความสัมพันธ์ของรูปทรงนามธรรม ซึ่งนำไปสู่ศิลปะแนวความคิด ของศิลปะรูปแบบใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ที่ผสมผสานระหว่างศิลปะกับเทคโนโลยี สื่อถึงความเรียบที่แท้จริง ใช้รูปทรงเรขาคณิตแบบนามธรรม แสดงความตรงข้ามกัน ของเส้นและสี แสดงความเชื่อว่า ทุกสิ่งในโลกนี้มีความตรงข้ามกันเสมอ หรือบางครั้งก็เป็นคู่กันเช่น มืดกับสว่าง, ชายกับหญิง, บวกกับลบ, ตัวตนกับจักรวาล, สีเหลืองกับเส้นตรง, เส้นตั้งกับเส้นนอน, เส้นกับระนาบ, สีกับบริเวณว่าง แสดงลักษณะเฉพาะ ในรูปแบบของการจัดวาง เป็นรูปสี่เหลี่ยมที่มีขนาดเล็กบ้างใหญ่บ้าง เห็นเป็นโครงสร้างของภาพ ตัดกันเป็นมุมฉาก จัดวางด้วยเส้นและสี สร้างความประทับใจในองค์ประกอบ ที่เกิดจากเส้นและสี เพื่อแสดงให้เห็นถึงการสร้างความสัมพันธ์ กับโครงสร้างทางการออกแบบ และขั้นเชิงในการสร้างภาพ จัดวางภาพอย่างเชื่อมั่น เป็นการจัดระบอบอย่างมีเหตุผล คล้ายกับการกำหนดแบบร่างและมิติ ที่ทำให้เกิดแนวความคิดในรูปแบบใหม่ ดูสอดคล้องกับแนวความคิดแบบเดิม

จุดมุ่งหมายของการสร้างงานคือ การถ่ายทอดความคิด ออกมาเป็นเส้นตั้งกับเส้นนอนที่สมดุลกัน แสดงให้ชัดเจนถึงความสมดุลลงที่กับความสมดุลเคลื่อนไหว ซึ่งความสัมพันธ์จะอยู่ที่ตำแหน่ง 2 ตำแหน่งที่ทำให้เกิดมุมที่เหมาะสม มีแนวความคิดว่า ปลายห่างกัน 2 ด้าน แสดงถึงสิ่งภายในและสิ่งภายนอก ที่มีความเชื่อมโยงกันระหว่างวัตถุและจิตวิญญาณ แสดงออกทางศิลปะได้อย่างบริสุทธิ์ โดยอาศัยช่วงเวลาที่เหมาะสม สร้างสัมพันธ์ ซึ่งกันและกัน ระหว่างวัตถุนิยมกับอุดมคตินิยม

2. โครงสร้างของภาพ

โครงสร้างของภาพ เป็นการสืบทอดคุณสมบัติของการสร้างสรรค์ผลงาน ที่จะเชื่อมโยงกัน โดยการใช้รูปทรงเรขาคณิต แบบนามธรรม มาจัดวางองค์ประกอบ ให้เกิดโครงสร้างภาพที่สมดุลกัน ดูเหมาะสมเกิดความเคลื่อนไหวภาพนอกและภายใน สร้างความเป็นองค์รวมอย่างมีระบบ โดยใช้หลักการและกฎเกณฑ์ทางศิลปะ นำมาใช้เป็นขั้นเชิงการสร้างสรรคผลงาน ที่ปรากฏในผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้น ดังเช่น

โครงสร้างเส้นและสี เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน สร้างภาพลักษณะใหม่ เรียกว่า การจัดวาง ในขณะที่มีการเอาใช้สี มาแสดงออกเกี่ยวกับสีและรูปทรง สร้างความสัมพันธ์ของภาพที่เกี่ยวกับเส้นและสี ของรูปทรงสี่เหลี่ยม ที่แสดงความชัดเจนในการสร้างงาน ที่ปรากฏในผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและสี 1-10,2546. (ภาพประกอบ 23-32 หน้า 61-66)

โครงสร้างเส้นและระนาบ เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน โดยการนำระนาบสีขาว มาจัดวางบนพื้นภาพที่เป็นสีขาว ที่ทับซ้อนกันเพื่อให้เกิดเป็นมิติ และนำหน้าก่อนแก่ของสีขาว ที่เกิดจากแสงเงา แสดงความสูงต่ำของระนาบ จัดองค์ประกอบเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ใช้กลวิธีในการจัดวางสร้าง

ความสัมพันธ์ของรูปทรงสี่เหลี่ยม โครงสร้างของเส้นและระนาบ ที่ได้แสดงความชัดเจน ในการสร้างงาน ที่ปรากฏในผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้นและระนาบ 1-3, 2546. (ภาพประกอบ 33-35 หน้า 66-67)

โครงสร้างเส้น สีและระนาบ เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน โดยการพัฒนา จากรูปแบบเดิม สร้างคุณภาพด้านเทคนิคให้สูงขึ้น สร้างความสัมพันธ์ของรูปทรงสี่เหลี่ยม โครงสร้างของ เส้น สีและระนาบ ที่ได้แสดงความชัดเจนในการสร้างงาน ที่ปรากฏในผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและ ระนาบ 1-5, 2546. (ภาพประกอบ 36-40 หน้า 68-71)

โครงสร้างเส้น สีและบริเวณว่าง เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน โดยการ จากรูปแบบเดิม สร้างคุณภาพด้านเทคนิคให้สูงขึ้น สร้างความสัมพันธ์ของรูปทรงสี่เหลี่ยม โครงสร้างของ เส้น สีและบริเวณว่าง ที่ได้แสดงความชัดเจนในการสร้างงาน ที่ปรากฏในผลงานชื่อ องค์ประกอบเส้น สีและ บริเวณว่าง 1-3, 2546. (ภาพประกอบ 41-43 หน้า 73-7)

3. สีของภาพ

สีของภาพ ในช่วงแรกของการพัฒนาผลงาน เป็นการนำสีปฐมภูมิคือ สีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน มาจัดวางองค์ประกอบบนพื้นภาพที่เป็นสีขาว เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้าง สีและบริเวณว่าง โดยการใช้เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน ซึ่งเป็นกลวิธีที่พัฒนาความคิดเกี่ยวกับ การจัดองค์ประกอบ ที่มีความสัมพันธ์ของรูปทรง ซึ่งนำไปสู่ศิลปะแนวความคิดของศิลปะรูปแบบใหม่ ซึ่งมีลักษณะของการลงสีที่เรียบๆ ทำให้มีความคมชัดมาก โดยการใช้สี เข้ามาทำหน้าที่แทนเส้นสีดำร่วมกับโครงสร้างภาพของเส้น, สีและ บริเวณว่าง บนภาพพื้นสีขาว ที่ถูกกำหนดให้เป็นระนาบหรือบริเวณว่าง

4. บริเวณว่างของภาพ

บริเวณว่างของภาพ เป็นวิธีการสร้างภาพให้เกิดจังหวะของการจัดวาง ทำให้ภาพรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยพื้นภาพสี เป็นตัวเชื่อมโยงภาพ ทำให้เกิดบริเวณว่างที่เหมาะสม มีลักษณะพิเศษคือ การสะดุดทาง สายตา โดยการมีพื้นที่สีขาว เกิดความรู้สึกว่าภาพมีบริเวณว่าง ในช่องตาราง และมีการเว้นช่องว่าง ทำให้ เกิดจังหวะเหมือนการทำซ้ำๆกัน เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบอย่างเหมาะสม

อภิปรายผล

จากการที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์และงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลงานศิลปะ 3 มิติ:กรณีศึกษา ศิลปะ เดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน พบว่าผลงานแสดงลักษณะของรูปทรงเรียบง่าย เป็นรูปทรงนามธรรม โดยการใช้สีปฐมภูมิ มาพัฒนาผลงาน บนพื้นฐานของเส้นตรงแนวตั้งและเส้นตรงแนวนอน จะเห็นได้ว่า มีบางช่วงที่ใช้เส้นและสี มาทับซ้อนให้เกิดมิติ แต่บางช่วงก็สร้างรูปแบบโครงสร้างของเส้น โดยใช้เส้นตรง แนวตั้งและเส้นแนวนอน ลักษณะผลงานที่ปฏิเสธเรื่องราวของธรรมชาติ และอารมณ์ความรู้สึก ผู้วิจัยจึงนำ ผลจากการวิเคราะห์มาพิจารณาถึง แนวความคิดและกระบวนการแบบของการสร้างงาน จะเห็นได้ว่าศิลปินนำ เสนอรูปแบบของความเรียบง่ายในงานจิตรกรรม โดยการใช้เส้นตรง นำมาจัดโครงสร้าง สีและบริเวณว่าง เพื่อเกิดสุนทรีย์ภาพทางศิลปะ ที่เกิดจากการจัดวางภาพอย่างเหมาะสม และตอบสนองความรู้สึกนึกคิด ที่มี ต่อผลงานทางด้านศิลปะ ที่เป็นลักษณะเฉพาะของศิลปินเอง โดยมีพื้นฐานเพียงรูปทรงเรขาคณิต รูปทรง สี่เหลี่ยม เส้นตรงแนวตั้งและเส้นตรงแนวนอน สีและบริเวณว่าง

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า ผลงานการพัฒนาสร้างสรรค์ของศิลปะเดอ สไตล์ เป็นหนึ่งในวิวัฒนาการของผลงานทางศิลปกรรม ในความเป็นศิลปินที่มีแนวคิดมุมมองและกลวิธี การถ่ายทอดที่แตกต่างออกไปในอีกแนวทางหนึ่งและจัดว่าเป็นกลุ่มศิลปินนี้ มีบทบาทความสำคัญต่อวงการทางด้านศิลปะกลุ่มหนึ่ง

การพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยได้นำหลักการและกฎเกณฑ์ แนวความคิดของศิลปิน มาทำการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อเป็นประสบการณ์และพบเห็นสิ่งที่น่าสนใจ ตามแนวทางและบริบทของผู้วิจัย จึงสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ในช่วงของการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ที่เป็นลักษณะ 2 มิติ ได้ทดลองเขียนภาพ โดยการนำเรื่องราว สิ่งก่อสร้าง เช่น บ้านพักอาศัยและอาคารที่สนใจ นำมาจัดวางภาพตามหลักการและกฎเกณฑ์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้าง สีและบริเวณว่าง

2. ในช่วงของการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ที่เป็นลักษณะ 2 มิติ ได้ทดลองเขียนภาพ ที่เป็นรูปทรงนามธรรม นำมาจัดวางตามหลักการและกฎเกณฑ์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของภาพ สีและบริเวณว่าง โดยใช้เส้นตรง มาเป็นกลวิธีการสร้างงาน เพื่อพิจารณาตามแนวความคิดของศิลปิน ที่ใช้คุณลักษณะของเส้นเพียง 2 เส้นคือ เส้นตรงแนวตั้งและเส้นตรงแนวนอน

3. ในช่วงของการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ที่มีลักษณะเป็น 3 มิติ มาสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้หลักการและกฎเกณฑ์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้าง สีและบริเวณว่าง โดยมุ่งเน้นการจัดวางองค์ประกอบเส้นและสี

4. ในช่วงของการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ที่มีลักษณะเป็น 3 มิติ มาสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้หลักการและกฎเกณฑ์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้าง สีและบริเวณว่าง โดยมุ่งเน้นการจัดวางองค์ประกอบเส้นและระนาบ

5. ในช่วงของการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ที่มีลักษณะเป็น 3 มิติ มาสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้หลักการและกฎเกณฑ์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้าง สีและบริเวณว่าง โดยมุ่งเน้นการจัดวางองค์ประกอบเส้น สีและระนาบ

6. ในช่วงของการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ที่มีลักษณะเป็น 3 มิติ มาสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้หลักการและกฎเกณฑ์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้าง สีและบริเวณว่าง โดยมุ่งเน้นการจัดวางองค์ประกอบเส้น สีและบริเวณว่าง

การปฏิบัติงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สิ่งที่ผู้วิจัยได้ประสบการณ์และพบเห็นถึงการสร้างสรรค์งานแต่ละครั้งนั้น ควรที่จะมีการร่างภาพและลงสีก่อน เป็นการวางแผนออกแบบ เพื่อใช้แก้ปัญหาและลดความผิดพลาดในผลงานให้เป็นไปตามที่ต้องการ และควรที่จะต้องมีการบันทึก สรุปอภิปรายผล ในการสร้างงานแต่ละครั้งจะมีปัญหาที่แตกต่างกันไป เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน...หลังจากปฏิบัติงานพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ก็ควรนำผลงานที่ได้มาขอคำแนะนำกับอาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญ เพื่อที่จะได้คำชี้แนะแนวทาง หาเหตุผลกับสิ่งที่ควรจะเป็นไปได้ เพื่อเป็นปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลงานศิลปะ 3 มิติ: กรณีศึกษาศิลปะเดอ สไตล์ของพีต มอนดริอัน นั้นเป็นการศึกษาวิเคราะห์เลือกเฉพาะผลงาน ที่สร้างสรรค์ตามแนวทางนี้เท่านั้น ในการศึกษายังมีประเด็นอื่นที่น่าจะนำมาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กันต่อไป อาทิเช่น

1. การศึกษาวิเคราะห์ผลงานศิลปะเดอ สไตล์ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย
2. การศึกษาศิลปะเดอ สไตล์ ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานในอนาคต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กำจร สุนพงษ์ศรี. (2523). *ศิลปะสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.
- โกสุม สายใจ. (2540). *สีและการใช้สี*. กรุงเทพฯ:บมจ. อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2535). *ทฤษฎีสีเพื่อการสร้างสรรค์ศิลปะ*. กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. (2535). *ศิลปะและความงาม*. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. (2536). *ทัศนศิลป์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. (2537). *มนุษย์กับความงาม*. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. (2537). *ออกแบบ 2 มิติ*. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. (2539). *การออกแบบ*. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. (2539). *ทัศนศิลป์สมัยใหม่ สำหรับเยาวชนชุดศิลปะและงานสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ:บริษัท ดันอ้อ แกรมมี จำกัด.
- _____. (2539). *ประวัติศาสตร์ศิลป์และการออกแบบ*. กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2539). *ออกแบบสร้างสรรค์ สารานุกรมสำหรับเยาวชน ชุดศิลปะและงานสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ:บริษัท ดันอ้อแกรมมี จำกัด.
- _____. (2540). *ศิลปกรรม หนังสือชุดทัศนศิลป์*. กรุงเทพฯ:บริษัท ดันอ้อแกรมมี จำกัด.
- สุชาติ สุทธิ. (2535). *เรียนรู้การเห็น:พื้นฐานการวิจารณ์ทัศนศิลป์*. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- อารี สุทธิพันธุ์. (2535). *ศิลปะนิยม*. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. (2535). *60 ปี อารี สุทธิพันธุ์*. กรุงเทพฯ : ห.จ.ก. ภาพพิมพ์.
- _____. (2540). *ทัศนและความงาม หนังสือชุดทัศนศิลป์*. กรุงเทพฯ:บริษัท ดันอ้อแกรมมี จำกัด.
- _____. (2540). *มนุษย์กับจินตนาการหนังสือชุดทัศนศิลป์*. กรุงเทพฯ:บริษัท ดันอ้อแกรมมี จำกัด.
- Bowness Alan. (1972). *Modern European Art* .Spain: thames and Hudson.Ltd.
- Deicher Susanne.(1995).*Piet Mondrian 1872-1944 Structure in Space* .Germany:Benedikt Taschen.
- Glaz Jean. (1978). *Modern Art 1890-1918* .London: Octopus Books.Limited.
- Herschel B. Chipp. (1975) *Theories of Modern Art* . University of California Press, Berkeley and Los Angeles, Californai.
- Hunte Sam and Jacobus John. (1992). *Modern Art Third Edition* .New York: The Vendome Press.
- Lynton Norbert. (1989). *The Story of Modern Art* .London: Phaidon Press Limited.
- Overy Paul. (1991). *De Stijl* .Singapore: C.S. Graphics.
- Read Herbert. (1959). *A Concise History Modern Painting* . New York: Jarrold and Sons Limited. Norwich.
- Selz Peter. (1981). *Art in our Times A Pictorial History 1890-1980* . New York: Harry N. Abrams Incorporated.
- Warncke Carsten-Peter. (1991). *De Stijl 1917-1931*.Germany: Benedikt Taschen.
- Warncke Carsten-Peter. (1994). *The Ideal as Art De Stijl 1917-1931* .Germany: Benedikt Taschen.
- Whitford Frank. (1988). *Bauhaus* .Japan: Dai Nippon.

ภาคผนวก

ประวัติของศิลปิน พีต มอนดริอัน ผู้วิจัยได้ ศึกษาค้นคว้าจาก Dictionary of Arts มีดังนี้

พีต มอนดริอัน (Piet Mondrian) เกิดที่เมืองอัมสเตอร์ฟวร์ต วันที่ 7 มีนาคม ปีค.ศ.1872 เสียชีวิตที่ นิวยอร์กเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ปีค.ศ.1944 เป็นจิตรกร ชาวเนเธอร์แลนด์ เริ่มสนใจศึกษาจากศิลปะกลุ่ม Hague School and Symbolism ไปเป็น นีโอ-อิมเพรสชันนิสม์และคิวบิสม์ เริ่มเขียนทฤษฎีในนิตยสาร เดอ สไตล์ที่เป็นบทความต่อเนื่องกัน ประเด็นสำคัญในความคิดคือ จิตรกรรม ซึ่งประกอบด้วยเส้นและสี เป็นหลักใหญ่ที่สุด เป็นตัวอย่างของศิลปะแขนงอื่น ในอันที่จะทำให้เกิดสังคมที่ศิลปะ ไม่มีที่อยู่อื่นใดอีก นอกเหนือจากความงามซึ่งจริงชีวิต ที่ไม่หยุดนิ่งเป็นตัวแทนของจักรวาล แสดงออกในรูปของดนตรีแจ๊สและการเติบโตของนครหลวง ได้รับยกย่องว่าเป็นผู้ริเริ่มแบบแผนให้ศิลปะสมัยใหม่ ความสามารถเชิงศิลปะทำให้ศิลปินสาขาอื่นรวมทั้งนักดนตรีและสถาปนิกให้เกียรติว่าเป็นแบบฉบับแห่งศิลปะคลาสสิก

ในช่วงวัยเยาว์เติบโตมาในสิ่งแวดล้อมด้วยกิจกรรมศิลปะและจิตวิญญาณ บิดาชื่อ Pieter Cornelis Mondriaan(1839–1921) ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากแวดวงขุนนางในกรุงเฮก เริ่มต้นด้วยการเขียนภาพประวัติศาสตร์ทำให้มีส่วนสำคัญ ในการเคลื่อนไหวทางการเมืองเช่น ความพยายามปลดปล่อยกลุ่มผู้ถือศาสนานิกายโปรเตสแตนต์

ได้รับการปูพื้นฐานงานจิตรกรรม จากคุณครูวาดเขียนในกรุงอัมสเตอร์ดัม ที่เกษียณอายุแล้วชื่อ J.B. van Ueberfeldt(1807–94) ได้รับการสอน โดยงานที่ถอดแบบ(Reproduction) จากงานศิลปะในศตวรรษที่ 19 ที่พิมพ์ในวารสารเกี่ยวกับศิลปะ มีลุงชื่อ Frits Mondriaan (1853–1432) เป็นตัวอย่างในอาชีพจิตรกร คุณลุงเป็นครูสอนวาดเขียนในโรงเรียนประถมศึกษาเมื่อปีค.ศ.1889

ปีค.ศ.1892–1894 ลงทะเบียนเป็นนักศึกษาที่สถาบัน Rijksakademie van Beeldende Kunsten ในกรุงอัมสเตอร์ดัม ได้แสดงผลงานเป็นประจำ ผลงานส่วนใหญ่เป็นภาพนิ่ง

ปีค.ศ.1895–1897 เข้าชั้นเรียนวาดเขียนภาคค่ำด้วย เข้าประกวดแข่งขันชิงรางวัล Prix de Rome ในเมืองยูเทรน ได้เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม St Luke's และ Arti et Amicitiae ในกรุงอัมสเตอร์ดัม ประกอบอาชีพต่างๆเช่น เป็นผู้เขียนภาพประกอบในหนังสือ, เป็นคนพั้นท์กระเบื้อง, ตกแต่งเพดานบ้านริมคลองในอัมสเตอร์ดัม รับผิดชอบภาพเหมือน และทำสำเนาภาพจิตรกรรมในพิพิธภัณฑน์ Rijksmuseum

ศึกษารูปแบบศิลปะในขณะนั้นของกลุ่มศิลปิน 3 กลุ่ม คือ The Hague School The Amsterdam Impressionism และกลุ่ม Symbolism สิ่งที่ชอบวาดภาพได้แก่ ทิวทัศน์ของทุ่งนาและแม่น้ำแถบทางใต้ของกรุงอัมสเตอร์ดัม เช่นที่ Duivendrecht Water– Graafsmeer และ T Gein พัฒนาคุณภาพผลงานขึ้นได้แก่ภาพเขียนที่เมือง Winterswijk Group(1898–1901) สิ่งที่น่าสนใจในงานคือ การใช้สี องค์กรประกอบ การใช้สีเหลืองและม่วง ลักษณะงานอยู่ที่การหลีกเลี่ยง การใช้ภาพต่อเนื่องในระยะไกล การใช้บริเวณว่างมากเกินไป ลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งคือ ชอบใช้สภาพภายนอกอาคาร และชอบฟ้าสูงมากๆ ผลงานที่เหมือนกับกลุ่มสัญลักษณ์นิยมคือ การวาดภาพเหมือนของเด็กหญิง ส่วนภาพนิ่งใช้แนวโครงสร้างรูปแบบใหม่ นอกจากนี้ยังสนใจ งานละครเวทีสมัยใหม่และดนตรีอีกด้วย

ปีค.ศ.1898-1904 ผลิตผลงานจิตรกรรมสีน้ำหลายชิ้น ขณะที่พักอยู่ที่เมือง Noord-Brabant(1904) ประมาณ 1ปี เริ่มเน้นแนวภาพวาดกึ่งหันลมและวาดต่อมาจากจนถึง ปีค.ศ.1912 เช่นภาพ Mill at Evening เมื่อประมาณ ปีค.ศ.1905 ปัจจุบันอยู่ที่พิพิธภัณฑน์ในกรุงเฮก

ปีค.ศ.1905 มีนิทรรศการที่ยิ่งใหญ่แสดงผลงานของ ฟานโกะ ในกรุงอัมสเตอร์ดัม มีอิทธิพลต่อศิลปินหลายคนในช่วงเวลาต่อมา เปลี่ยนแนวลักษณะของกลุ่มลัทธิสัญลักษณ์นิยมและนีโอ-อิมเพรสชันนิสม์ ได้แสวงหาวิธีแสดงออกรูปแบบใหม่ ด้วยการใช้สีในงานภูมิทัศน์ที่สร้างสรรค์

ปีค.ศ.1906-7 ได้นำแนวคิดภูมิทัศน์ยามเย็นยามค่ำออกมาใช้ใหม่ ซึ่งทำให้เกิดองค์ประกอบที่เต็มไปด้วยสัญลักษณ์แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ อากาศ ต้นไม้และเงาสะท้อนในน้ำ ให้มีรายละเอียดน้อยที่สุด เน้นเฉพาะโครงสร้างลำดับ Main Contour ภาพชุดดอกไม้แสดงวงจรชีวิตธรรมชาติตั้งแต่กำเนิด เติบโตและร่วงโรยซึ่งปรากฏอยู่ในงานลายเส้น งานสีน้ำ สีน้ำมัน

ปีค.ศ.1906 ให้ความสนใจเรื่องศาสนาวิทยาและมนุษยวิทยา ทำให้เชื่อมั่นว่า การระบายสีเป็นการแสดงออกทั้งจิตวิญญาณและธรรมชาติภายนอกได้

ปีค.ศ.1908 มีแนวของกลุ่มศิลปะ นีโอ-อิมเพรสชันนิสม์ เน้นความสำคัญของสัญลักษณ์รวมอยู่ด้วย และมักจะไปพักอยู่ที่เกาะในเมืองดุมเบิร์กและเมืองใกล้เคียงทุกปีเป็นประจำ ผลงานจึงเป็นภาพภูมิทัศน์ที่มีเส้นตั้งเส้นนอนชัดเจน เช่น ยอดแหลมของโบสถ์และวิหะเล

ปีค.ศ.1909 ได้จัดแสดงผลงานที่พิพิธภัณฑ์ Stedelijk ในกรุงอัมสเตอร์ดัม ร่วมกับเพื่อนจิตรกรครั้งนี้ตั้งใจจะแสดงว่าพัฒนาการเชิงศิลปะของตน จำเป็นต้องดำเนินต่อไปในแนวเดียวกันคือได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวแทนที่สำคัญที่สุดคนหนึ่งของศิลปะแนว Avant-Garde ปีต่อมากลุ่ม St.Lukes ได้จัดแสดงผลงานของกลุ่มศิลปิน Luminists ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้เรียกกลุ่มนีโอ-อิมเพรสชันนิสม์ของเนเธอร์แลนด์ ในช่วงนี้ภาพงานศิลปะในกรุงอัมสเตอร์ดัมมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ที่มีผลมาจากการเปิดอาคารใหม่ในพิพิธภัณฑ์ที่เรียกว่าอาคาร Drucker เพื่อจัดแสดงผลงานของ ฟานโกะ และเซซาน ความคุ้นเคยของสาธารณชนชาวเนเธอร์แลนด์ที่มีต่องาน ช่วยกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในกลุ่มชนรุ่นเยาว์ นักวิจารณ์ที่คัดค้านลัทธิชาตินิยมของกลุ่มศิลปะ The Hague เรียกร้องให้มีการเคลื่อนไหว เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์รูปแบบโครงสร้างใหม่ ในทัศนศิลป์ทุกแขนงผู้นำหัวก้าวหน้าเหล่านี้ คือนักวิจารณ์ชื่อ Conrad Kickert(1882-1965) รวบรวมกลุ่มขึ้นชื่อว่า Moderne Kunstkring ซึ่งพิต มอนดริอัน เข้าร่วมด้วยศิลปินกลุ่มนี้ ได้จัดนิทรรศการครั้งแรกขึ้นที่พิพิธภัณฑ์ Stedelijk ในกรุงอัมสเตอร์ดัม ผลงานที่นำมาจัด แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงทางศิลปะจาก Luminism ถึงคิวบิสม์ที่เกิดขึ้นในช่วงครึ่งหลัง โดยมีผลงานของศิลปินชาวดัตช์หลายคน ที่มีชื่อเสียงในกรุงปารีส มีผลงานของปีคาสโซและ บราร์ค รวมอยู่ด้วย นับเป็นภาพลักษณ์ของกลุ่มคิวบิสม์ ที่จัดแสดงต่อสาธารณชนในประเทศเนเธอร์แลนด์ ผลงานแสดงถึงพัฒนาการเช่นภาพ Evolution Dune Landscape และ The Red Mill ซึ่งเป็นภาพที่สร้างขึ้นในช่วงปีค.ศ.1910

นักวิจารณ์เน้นถึงการเปลี่ยนแนวศิลปะมาเป็นลัทธิคิวบิสม์ เพื่ออธิบายถึงการแบ่งภาพเชิงเรขาคณิตในพื้นที่ของพิต มอนดริอัน การใช้สีที่ราบเรียบในบริเวณว่าง องค์ประกอบภาพที่กำหนดโดยสิ่งของรูปสามเหลี่ยมทั้งเล็กและใหญ่ ที่จัดอยู่ทั้งผืนผ้าใบไม่ว่าจะเป็นแนวตั้งหรือแนวนอน การเปลี่ยนแนวศิลปะมาเป็น ลัทธิคิวบิสม์ จะเห็นได้จาก Luminist และคิวบิสม์ในภาพ Church near Domburg ปัจจุบันอยู่ในเมือง Pittsburgh รัฐเพนซิลเวเนีย ที่อาคารแคนเดนสกี มีการอภิปรายถึงพัฒนาการของศิลปะที่เกิดขึ้นล่าสุดที่คาเฟ่ของศิลปิน ชื่อร้าน La Coupole และ Cafe du Dome รวมทั้งในงานราตรีในวงสังคมนด้วย ทำให้พิต มอนดริอัน ได้พบและรู้จักกับศิลปินหลายคน

ปีค.ศ.1912-14 ย้ายไปมาระหว่างปารีสและเนเธอร์แลนด์ แต่จะพักอยู่ที่เมือง ดุมเบิร์ก เป็นส่วนใหญ่ จัดแสดงผลงานในกรุงปารีส กรุงอัมสเตอร์ดัม กลุ่มศิลปินในดุมเบิร์ก กลุ่มศิลปินคิวบิสม์ ของเนเธอร์แลนด์ จัดแสดงผลงานเป็นศิลปะร่วมสมัยในเมืองโคโลญญ์(1912) และเบอร์ลิน(1913)

เข้าร่วมในแนวศิลปะคิวบิสม์ ซึ่งแสดงถึงการเข้าไปสู่ แนวโน้มศิลปะแนวคิดใหม่ การปฏิบัติเสขรูปทรงธรรมชาติ และแนวคิดการสร้างงานจิตรกรรมอย่างอิสระ มีลำดับขั้นเป็นลักษณะพื้นฐานที่เห็นเด่นชัด ผลงานวาดเส้นและการระบายสี เป็นการนำแนวคิดอิสระในการแสดงออก และแนวทางจากธรรมชาติแบบเหมือนจริง ตั้งแต่ปีค.ศ.1912 การตั้งชื่อผลงานแต่ละชิ้น แต่เรียกคำรวมๆว่า องค์ประกอบ จุดประสงค์คือ

เพื่อให้ผู้ชมผลงานได้มีประสบการณ์ การแสดงออกทางอารมณ์ เช่นเห็นว่าผลงานที่สวยงามวิจิตรตระการ (Magnificence) หรือ ยิ่งใหญ่สง่างามเป็นอมตะ (Monumentality)

การใช้วิธีการสร้างสรรค์ศิลปะคือ ดาวพราร่างเหนือพื้นทะเล แสดงให้เห็นว่าได้ออกจากศิลปะกลุ่มลัทธิคิวบิสม์แล้วโดยสิ้นเชิงเช่น ภาพชื่อ องค์ประกอบ หมายเลข 10 ภาพงานชุดท่าเรือและมหาสมุทร การใช้รูปแบบผสมผสานทั้งเส้นตั้งและเส้นนอน เป็นภาพลักษณะ โดยไม่คำนึงถึงพื้นฐานธรรมชาติเหมือนจริง เป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่าได้ก้าวไปแล้วสู่การสร้างงานจิตรกรรม อย่างอิสระโดยสมบูรณ์

ปีค.ศ.1914 เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 อาศัยอยู่ในเนเธอร์แลนด์ หลังจากพักอยู่ในเมืองคัมเบิร์ก และก็ได้ไปพักอยู่ในเมืองลาเรน ทางตอนใต้ของกรุงอัมสเตอร์ดัม ซึ่งเป็นแหล่งที่พักของศิลปิน นักปราชญ์ อยู่ด้วยชั่วคราวระยะสั้นๆ คือนักแต่งเพลงชื่อ J. van Domselaer นอกจากนี้ยังได้พบกับ เลค, ดูเอสเบิร์ก และ Dr. M.H.J.Schoenmaekers นักค้นคว้าศาสนาคริสต์ ความคิดความเห็นหลายประเด็นเป็นผลจากการได้สัมผัสกับแนวคิดด้านสุนทรียภาพ และได้พัฒนาขึ้นในช่วงตั้งแต่ประมาณปี ค.ศ.1908 เป็นต้นมา

ปีค.ศ.1917 มีส่วนร่วมในนิตยสารเดอ สไตล์ มอนเดรียน เขียนบทความเกี่ยวกับชีวประวัติพร้อมทั้ง แสดงพัฒนาการของการเป็นจิตรกร ลงพิมพ์ปีค.ศ.1917 และ1920 บทความมีชื่อว่า ระหว่างการเดินทาง จากชนบทมาสู่เมืองและได้อธิบายอย่างละเอียดว่า จิตรกรของอนาคตต้องแสดงออกถึงระบอบอันกว้างใหญ่ไพศาลของจักรวาลในงานจิตรกรรม ความสมดุลสามารถแสดงออกได้ดีที่สุด โดยใช้เส้นและสีที่เกี่ยวข้องกันอย่างไม่หยุดนิ่ง วิธีการที่จำเป็นและมีอยู่ประการเดียว ของการสร้างสรรค์ผลงานเป็นการใช้เส้น 2 มิติคือ เส้นตั้งเส้นนอนและการใช้สีเฉพาะสีแดง สีน้ำเงินและสีเหลือง ที่ผสมผสานด้วยสีขาวและสีดำเท่านั้น สามารถที่จะให้สีแดงความเป็นจักรวาลได้ดีที่สุด โดยไม่ได้ตั้งใจให้ข้อเขียนเป็นสูตร สำหรับศิลปะในอนาคต เพียงแต่คิดว่า การเขียนเรื่องศิลปะกับการสร้างสรรค์ผลงาน จะต้องกำหนดได้ด้วยกฎมากมาย เกี่ยวกับจิตรกรรมเป็นวิชาการ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานมีกฎมากมาย เกี่ยวกับสัญชาตญาณซึ่งให้คำจำกัดความของชีวิตได้ทุกชีวิต การเขียนเรื่องศิลปะช่วยให้ตนเองตระหนัก ถึงความเป็นจริงของวิวัฒนาการ ที่ได้แสดงออกมาทางการสร้างงานจิตรกรรมนั่นคือ ข้อเขียนกล่าวถึงผลงานจิตรกรรม โดยมีได้อธิบายผลงานนั้นๆ เพราะงานที่สร้างขึ้นในช่วงเวลาที่เขียน แสดงความคิดเห็นลงพิมพ์ในนิตยสารเดอ สไตล์

ปีค.ศ.1916-1920 เป็นผลงานเชิงทดลองด้านศิลปะ งานหลายชิ้นใช้แนวคิดเฉพาะอย่างเหมือนกัน ผลงานชุด Grid Paintings มืองค์ประกอบอยู่ที่การแบ่งพื้นผิวภาพออกเป็น 8 x 8 ส่วน หรือ 16 x 16 ส่วน ด้วยเส้นตั้งและเส้นนอน โดยไม่ใช้สีเลย งานอีกชุดหนึ่งแสดงถึงพื้นที่ของสีโดยไม่ใช้เส้นใดๆเลย ด้วยวิธีนี้ได้ทดสอบการใช้ลักษณะพื้นฐานบางประการ เช่น ความสมดุลและไม่สมดุล

ปีค.ศ.1919 รู้ว่าศิลปะ Avant-Garde ของตนเองได้เปลี่ยนแปลงไปตั้งแต่ปีค.ศ.1914 ในปารีสไม่มีผู้ใดรู้จักศิลปินในแวดวงศิลปะเดอ สไตล์และ Nieuwe Beelding กิจกรรมของในช่วง 2 ปี หลังจากเดินทางกลับมาคือ มุ่งหาที่สำหรับแนวคิดโครงสร้างใหม่ ในบรรยากาศสิ่งแวดล้อมศิลปะของปารีสเช่น การพิมพ์เรื่อง Le Neo - Plasticisme

ในปีค.ศ.1920 แม้ว่าสภาพเศรษฐกิจไม่ค่อยจะดีนักและมักครุ่นคิดจะเลิกทำงานจิตรกรรมอยู่บ่อยๆ แต่ความคิดและงานเขียนก็ได้รับการตอบรับอย่างดี ทั้งในฝรั่งเศสและเยอรมนี บทความได้รับการตีพิมพ์ นิตยสารในฝรั่งเศสและเรียงความได้รับการรวมเล่มพิมพ์ในปีค.ศ.1925 โดยสำนักพิมพ์เบอาเฮาส์ ในวาระครบรอบอายุ 50 ปี เพื่อนๆ ได้จัดแสดงผลงานย้อนอดีตให้ที่พิพิธภัณฑ์ Stedelijk Museum ในกรุงอัมสเตอร์ดัม 2 ปีถัดมากลุ่ม Rotterdam Kunststichting ได้จัดแสดงผลงานให้ด้วย ดังนั้นสถานภาพของพีต มอนเดรียนอยู่ในฐานะศิลปินนานาชาติก็เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป มีพัฒนาการผลงานขึ้นอย่างมากมาย เลิกใช้วิธีการแบ่งพื้นผิวภาพเป็นลูกกรงเหล็ก แต่กำหนดองค์ประกอบโดยใช้เนื้อที่ต่างๆในสีเดียวคือ สีแดง, สีน้ำเงิน, สี

เหลืองหรือสีขาว วิธีการวางรูปแบบที่ไม่สมดุล ให้มีสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นการเน้นสมดุลที่เคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่งของสิ่งที่เคียงคู่กัน ผลงานต่อมาจะลด สิ่งที่เป็นองค์ประกอบลงเรื่อยๆ ที่เห็น เป็นประจักษ์พยานคือ การใช้สีเด่น 1 สี มักเป็นสีแดงเป็นแกน บริเวณโดยรอบใช้กลุ่มสี อีกกลุ่มหนึ่ง การใช้ สีน้ำเงิน, สีเหลือง, สีเทาหรือสีขาว กับเนื้อที่ตรงกลาง ส่วนเนื้อที่เล็กๆรอบนอกใช้สีปฐมภูมิ 3 สี ซึ่งส่วนมาก อยู่ตรงขอบของผืนผ้าใบ ความสัมพันธ์ในด้านขนาดของรูปทรงต่างๆ ในภาพเป็นที่เห็นชัดเจน

ปีค.ศ.1924 การพัฒนาแนวทางศิลปะ อิลลิเมนทาร์ลิสม์ของดูเอสเบิร์ก ที่ใช้เส้นทแยงให้มีบทบาทเด่นตั้งแต่ปีค.ศ.1925 ทำให้ดูเอสเบิร์กและพิต มอนดริอัน ต้องขัดแย้งทางความคิดกัน มีบทความสั้นๆ ที่พิต มอนดริอัน เขียนให้นิตยสารในปีค.ศ.1923-24 แสดงว่ายังเป็นนักต่อสู้เหมือนเดิม และได้จัดแสดงผลงานไว้อย่างสม่ำเสมอทั้งในเนเธอร์แลนด์, ปารีสและเยอรมนี ชื่อเสียงก็ขจรขยายมากยิ่งขึ้น สามารถขายผลงานศิลปะได้มากขึ้น นิทรรศการของ Societe Anonyme Ine ในปีค.ศ.1926 จัดแสดงผลงานในสหรัฐอเมริกาเป็นครั้งแรก และจัดแสดงผลงานเดี่ยวที่ปารีส ในเดือนกุมภาพันธ์ปีค.ศ.1928 Galerie Jeanne-Bucher มีภาพจิตรกรรมของเพื่อนชาวเนเธอร์แลนด์ชื่อ Nikolas Eekmam(1885) แสดงด้วย ในช่วงเวลานี้ El Lissitzky ได้สร้างโอกาสหลายอย่างให้พิต มอนดริอัน คือจัดแสดงผลงานเดี่ยวให้ เมื่อปีค.ศ.1925 ที่ Galerie Kuhl and Kuhn และรวมผลงานไว้ในห้องศิลปะสร้างสรรค์ที่ International Kunataustellung ในปีค.ศ.1926 ที่เมืองแอนโนเวอร์ ได้จัดแสดงภาพ 2 ภาพจากผลงานของพิต มอนดริอัน อย่างถาวรที่ Abstrakt Kabinett(1927)

ปีค.ศ.1926 รับการว่าจ้างให้ออกแบบโครงสร้างสี ให้กับห้องสมุดในบ้านของนักสะสมชื่อ I Bienert ในเมืองเครสเดน แม้ว่าโครงสร้างสี จะไม่ถูกนำไปใช้แต่ก็เป็นตัวอย่าง ที่คงอยู่ตลอดไปของแนวความคิด โครงสร้างใหม่กับการใช้สีในงานตกแต่ง และยังได้แสดงความคิดนี้ ไว้ให้เห็นในสตูดิโอที่ถนน Rue du Dipart ด้วยพื้นสีผนังคือ สีขาวและเทาอ่อน ปิดทับด้วยกระดาษแข็ง สีเหลืองมจตุรัสสีแดง, สีเหลืองและสีน้ำเงิน ที่เรียงรายในลักษณะต่างๆกัน ทำให้เกิดความประทับใจ ในความสว่างเบาที่บริเวณว่าง และความสะดวกในการใช้สอยพื้นที่ ถ่ายภาพสตูดิโอใช้เป็นภาพประกอบบทความ เกี่ยวกับแนวศิลปะรูปแบบโครงสร้างใหม่ และสถาปัตยกรรมที่ลงพิมพ์ในนิตยสาร การที่ดูเอสเบิร์กนำเส้นทแยง มาใช้ในองค์ประกอบอาจเป็นสิ่งเร้าให้พิต มอนดริอัน สร้างผลงานโดยการเน้นเส้นตั้งและเส้นนอน ในองค์ประกอบตามแนวศิลปะ โครงสร้างใหม่ อีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะงานจิตรกรรมรูปเหลี่ยมเพชร(1925-33) ผลงานชิ้นแรกใช้สีหลายสี งานชิ้นต่อมาจะลดสีเหลือสีเดียว ใช้ในรูปร่างหรือบริเวณเล็กๆ และมีที่ไม่ใช้สีเลยเพียงแต่มีการไล่ระดับสีเทาและขาว ผลงานกลุ่มนี้ชื่อ Composition with Yellow Lines. เป็นชิ้นแรกที่มีเส้น 4 เส้น มีความหนาไม่เท่ากัน ใช้สีเดียว ไม่ใช้สีดำเลย พัฒนาการของผลงานกลุ่มนี้ ยังมีสะท้อนให้เห็นในงานชิ้นอื่นๆอีกโดยจำกัดการใช้สี ในหลายๆภาพ โดยมากใช้สีกับเนื้อที่ไม่มากกว่า 2 ที่

ปีค.ศ.1928 ผลิตผลงาน Tableau Poime เป็นภาพประกอบให้กวีนิพนธ์ของ Seuphor ชื่อ Textuel ต่อจาก Cercle Et Carre มีการจัดตั้งกลุ่ม Abstraction Creation เขียนบทความหลายบทในนิตยสารของกลุ่มนี้ที่ชื่อ Abstraction Creation Art Non – Figurative และเขียนหนังสือขึ้นมาแต่ไม่ได้ตีพิมพ์ ได้อธิบายว่าหลักการของศิลปะรูปแบบโครงสร้างใหม่ สามารถประยุกต์กับความสัมพันธ์ในสังคมได้ ทำให้ผลงานมีอิทธิพลมากต่อสถาปนิก Ciam มีการเปลี่ยนแปลงที่โดดเด่น ในผลงานที่ผลิตขึ้น งานหลายชิ้น องค์ประกอบจะถูกกำหนดจากกลางพื้นภาพ ในแนวตั้งและแนวนอน สียังคงอยู่ในพื้นที่เดียว มีเส้นขนานหลายเส้น ทั้งแนวตั้งและแนวนอน บางทีก็ชิดกัน บางทีก็ห่างกัน ล้อมรอบพื้นที่หลายๆบริเวณโดยเน้นเพียง 1-2 แห่ง ทำให้ความเชื่อมโยงที่ซับซ้อนนี้เห็นชัดขึ้นมักจะมีอยู่ 2 บริเวณ ใช้สีเดียวกันอยู่ติดกัน กับมีอีกหลายบริเวณเล็กบ้างใหญ่บ้างใช้สีเทาหรือสีขาว ชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับกว้างขวางในสหรัฐอเมริกา บรรดาศิลปินและนักสะสมหลายคนเดินทางมาเยี่ยมเยียนที่สตูดิโอ บ้างก็มาซื้อผลงานและนำไปที่จัดแสดง มีการติดต่อกันกับ

Ben Nicholson และ Winifred Nicholson บทความชิ้นหนึ่งที่สดชื่นหนึ่งชื่อ Plastic Art and Pure Plastic Art และเป็นชิ้นแรกที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ

ปีค.ศ.1931 ผลงานได้รับการสนับสนุน จากศิลปินและนักสะสมชาวสวีเดนแลนด์ ที่ให้ความสนใจงานมากขึ้นแต่สถานภาพทางเศรษฐกิจก็ยังไม่ดีขึ้น ในวาระวันเกิดครบรอบอายุ 60 ปีเพื่อนๆช่วยกันออกเงินชื่อ Composition with Yellow Lines. และบริจาคให้แก่พิพิธภัณฑ์ในกรุงเฮก งานเขียนมีเพื่อนศิลปินชื่อ Jacob Bendien นำไปพิมพ์ในช่วงปีค.ศ.1930 จัดได้ว่าเป็นงานเขียนรูปแบบโครงสร้างใหม่ที่ดีที่สุดในช่วงชีวิต การแสวงหาแนวคิดใหม่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อที่ ที่ใช้สีและเส้น ได้สร้างสรรค์และดำเนินต่อไปในสตูดิโอแห่งใหม่ และคิดจะอพยพไปอยู่สหรัฐอเมริกา ก่อนไปหาที่พักชั่วคราวอยู่ในกรุงลอนดอน สตูดิโอเลขที่ 60 Parkhill Road เป็นเวลา 2 ปี และทำงานที่นำมาด้วยจากปารีสต่อจนสำเร็จ เริ่มแปลงงานเขียนบทความ เป็นภาษาอังกฤษโดยมีเพื่อนๆช่วย ต่อมาเขียนบทความชื่อว่า ศิลปะแสดงให้เห็นความชั่วร้ายจากการกดขี่ของโซเวียตและนาซี ช่วงนี้เกิดความคิดขึ้นว่า งานเขียนควรจะต้องซื้อเพื่อยกย่องสถานที่ ที่ให้ความสะดวกสบายแก่ตน สภาพเศรษฐกิจ ในเนเธอร์แลนด์และปารีสที่ตกต่ำลง เร่งรัดทำให้ต้องยอมรับความช่วยเหลือจาก ฮอฟมัน(Harry Holtzman,1912-1987) ในการเดินทางไปสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม ปีค.ศ.1940 โดยหาสตูดิโอให้อยู่ที่ 353 East 56th Street ผลงานองค์ประกอบได้รับการจัดแสดงอย่างถาวรที่ A.E. Gallatin's Museum of Living Art ในนิวยอร์กมาก่อนแล้วศิลปินที่เกี่ยวกับ American Abstract Art ถือว่าพิต มอนดริอัน เป็นผู้ก่อกำเนิดที่สำคัญคนหนึ่งของศิลปะนามธรรม แนวคิดที่มีแรงกระตุ้นและมีอิทธิพล ต่อการสร้างงานทัศนศิลป์เป็นอันมากคือ นครนิวยอร์กที่แสดงถึงวัฒนธรรมสูงยิ่งและไกลจากธรรมชาติ ความคุ้นเคยต่อวิวัฒนาการล่าสุดของดนตรีแจ๊ส ที่จังหวะส่งและรับ เกิดท่วงทำนองสนุกสนานปีแรกที่พักในนิวยอร์ก ได้ทำผลงานที่คิดเมื่ออยู่ในปารีสและลอนดอนจนสำเร็จ การกระทำนี้แสดงให้เห็นถึงการค้นหาความสัมพันธ์ใหม่ๆ ระหว่างบริเวณว่าง ที่ให้สาระกับเส้น ในการทำงานให้สำเร็จนั้น เน้นจังหวะเคลื่อนไหวของพื้นที่ ทำให้สีให้เกิดเป็นหน้าที่อิสระเพิ่มขึ้น ภายในองค์ประกอบนั้น งานชิ้นสุดท้ายที่ทำเสร็จชื่อ บอร์ดเวย์ บูกี วูกี ใช้เส้นตั้งและเส้นนอน พลังที่มีต่อความเป็นอิสระเพิ่มขึ้น ในบริเวณที่ให้สีแล้วดูเด่นชัดและเป็นลักษณะขององค์ประกอบชิ้นสุดท้าย ที่ยังไม่เสร็จชื่อวีกดอริ บูกี วูกี ปัจจุบันอยู่ในนิวยอร์ก ช่วงปีท้ายๆของผลงานมีการปฏิรูปขึ้นมา ผู้คนก็สนใจบทความเพิ่มขึ้นมากมาย ศิลปินและนักหนังสือพิมพ์ชื่อ Charmiox von Wiegand ช่วยแปลบทความทั้งเก่าและใหม่เป็นภาษาอังกฤษ ในเดือนมกราคม ปีค.ศ.1942 มีนิทรรศการรำลึกถึงผลงานที่ผ่านมาที่ Valentine Gallery ปีต่อมาได้จัดแสดงองค์ประกอบชิ้นล่าสุดในที่นี้รวมภาพ บอร์ดเวย์ บูกี วูกี มีงานประติมากรรมของประติมากรชาวบราซิลจากตระกูลศิลปะ Surrealist ชื่อ Maria Martins(1900-1984) ร่วมแสดงด้วยปลายปี ค.ศ.1942 ภัณฑารักษ์ของพิพิธภัณฑ์ชื่อ James Johnson Sweeney เกิดความคิดว่าควรจัดนิทรรศการใหม่รำลึกถึงผลงานของ พิต มอนดริอัน ที่ Moma ความคิดต้องล่าช้าออกไปเนื่องจากมรณกรรมในที่สุดก็จัดได้ในปีค.ศ.1945 เพื่อเป็นอนุสรณ์ของการแสดงการวะ ฮอฟแมนได้เปิดสตูดิโอเลขที่ 15 East 59th Street ให้ผู้คนเข้าชม

เทคนิคและวิธีการทำงาน แสดงให้เห็นว่า เป็นนักปฏิบัติ ที่ประสบความสำเร็จทั้งใน Plein-Air Painting แม้ว่าภาพสเกตช์สีน้ำมันบางภาพจะยังไม่สำเร็จเรียบร้อย แต่งานเหล่านั้นถือเป็นผลงานอมตะเช่นภาพที่วาดใกล้ Saasveld.1906-7 งานพัฒนาขึ้นจากหลายแนวความคิด เช่นภาพ Windmills. หรือจากหลายหัวข้อ เนื้อหาศึกษาจากแนวคิดที่หลากหลาย คุณภาพด้านการแสดงอารมณ์รุนแรง โดยเฉพาะที่สร้างสรรค์ขึ้นระหว่างปีค.ศ.1908-16 การใช้สีอย่างอิสระและใช้สี ที่ไม่ได้ผสมให้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้ โดยแต่ละสีไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลย ซึ่งเป็นเทคนิคที่ศิลปินท่านอื่นๆ เช่น ทูรอฟและฟานโกะ(ในงานช่วงหลัง) ก็นำไปใช้เช่นเดียวกัน และยังคงฝึกร่างสเกตช์ หลังจากที่เข้ามาอยู่ภายใต้อิทธิพลของคิวบิสม์ เช่นมีภาพหลายเส้น

อยู่ในสมุดร่างหลายหน้า แสดงว่าได้วิเคราะห์ภูมิทัศน์ของอาคารอื่นๆที่อยู่รอบๆสตูดิโอในปารีส มีแนวคิดกำหนดไว้ในภาพร่าง ก่อนที่จะจัดทำองค์ประกอบโดยรวมของภาพจิตรกรรมนั้น ซึ่งตรงข้ามกับหลักการของ คิวบิสม์ ที่กำหนดไว้หลายแนวคิด แต่ส่วนที่สอดคล้องกับคิวบิสม์คือ การจำกัดการใช้สี จะเห็นได้ในผลงานชุดต้นไม้, 1912-13. ต่อมาได้ออกจากอิทธิพลของลัทธิคิวบิสม์ โดยที่งานจิตรกรรมไม่ขึ้นอยู่กับเรื่องธรรมชาติอีกต่อไป การใช้สีปฐมภูมิร่วมกับสีดำและสีเทา ในรูปทรงเรขาคณิตที่จัดวางอย่างเป็นระบบ แสดงถึงความ เป็นอิสระจากความเป็นจริง เชิงทัศนศิลป์ภายนอกได้เป็นอย่างดี ขอบริมผืนผ้าใบ เป็นสิ่งจำเป็นในการให้ นิยามองค์ประกอบ เริ่มทดลองแนวปฏิบัติในผลงานชื่อ Composition with Grey Lines. การสร้างงาน ศิลปะมีกระบวนการซับซ้อน การใช้เทปสีหลังจากที่ย้ายไปนิวยอร์ก เมื่อได้หลักการของชิ้นงาน ก็ใช้เทปสี ช่วยกลั่นกรองรายละเอียดความสัมพันธ์ ที่ไม่หยุดนิ่งของบริเวณต่างๆ ที่ลงสีไว้ในภาพ แล้วเลื่อนเทปสีไปมา อยู่นานจนกว่าจะเหมาะสมตามต้องการ จะเห็นได้จากวิธีการที่ตกแต่งฝาผนังในสตูดิโอ ที่มีพื้นผิวบริเวณ ที่ลงสีต่างๆเต็มไปหมด เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติในกระบวนการทำงาน การจัดเรียงพื้นผิวสีจะเปลี่ยนไป เมื่อทำกลุ่มหนึ่งเรียบร้อยแล้ว กลุ่มใหม่ก็จะถูกจัดเรียงแบบใหม่อีก ผู้มาเยี่ยมชมสตูดิโอ มักจะตะลึงเมื่อเห็น ความสัมพันธ์ระหว่างสตูดิโอกับผลงานที่อยู่ภายใน (Dictionary of Arts:850-857)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	นายพิพัฒน์ กิระติจิระนันท์
วัน เดือน ปีเกิด	1 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2510
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 30/107 ถนนร่มเกล้า เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร
ที่ทำงานปัจจุบัน	ภาควิชาออกแบบศิลปะประยุกต์ สาขาวิชาตกแต่งภายใน คณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2521	ชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดสระแก้ว จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ.2524	ชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2527	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปว.ช.ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม) คณะออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ.2530	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปว.ส.ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม) คณะออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2536	ศึกษาศาสตรบัณฑิต(ศษ.บ.ออกแบบศิลปะประยุกต์) คณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล